

373.04

0/29 n

9.3

การศึกษาความต้องการและการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น :

การศึกษาเฉพาะรายกรณีเปรียบเทียบโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอที่มี

อัตราการเรียนต่อสูงและต่ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลพบุรี

และสระบุรี

ปริณยานุพพัธ์

ทอง

อภิศักดิ์ จินคานุกุล

27 พ.ย. 2533

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุษบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์

ตุลาคม 2532

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

171117

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปดพิท สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
(ศ.ดร.ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์)
..... กรรมการ
(ดร.พณ พงษ์ไพบูลย์)
..... กรรมการ
(ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ศ.ดร.ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์)
..... กรรมการ
(ดร.พณ พงษ์ไพบูลย์)
..... กรรมการ
(ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ดร.สุวัฒน์ เจริญ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาควตหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปดพิท สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ 29 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2532

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากคุณูปการอันใหญ่หลวงของท่านเหล่านี้คือ ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ ดร.พนม พงษ์ไพบูลย์ และดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย คณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท ซึ่งเป็นผู้ที่ชี้แนะความคึกคักทั้งในเชิงทฤษฎีและประสบการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ นั้นผู้วิจัยรู้สึกทราบบ้างในพระคุณอย่างยิ่งที่ท่านได้กรุณาเป็นประธานที่ปรึกษาปริญญาโท ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย นั้นท่านอุทิศสละเวลา ทูมแท้ง แรงกาย แรงใจ และความคิด ให้แก่ผู้วิจัยอย่างใหญ่หลวง

ดร.สุวัฒน์ เงินคำ ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมสามัญศึกษา ซึ่งได้ให้ความกรุณาร่วมเป็นกรรมการสอบ

อาจารย์ สมชัย พุฒาสวย ศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา สำนักงานเขตการศึกษา 6 ที่ ได้กรุณาเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพ การจัดกิจกรรมบริการการศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษา และเป็นผู้เชี่ยวชาญให้แก่ผู้วิจัย

อาจารย์สันติ สุขทรัพย์ อาจารย์โรงเรียนท่าเรือ"นิคมยานุกุล" อาจารย์ธงชัย เกลี้ยงไพบูลย์ อาจารย์โรงเรียนพัฒนานิคม อาจารย์วรรณิ สดศรี อาจารย์โรงเรียนแก่งคอย และอาจารย์จินตนา อาวพงษ์พาณิชย์ อาจารย์โรงเรียนเส้าไห้"วิมลวิทยานุกุล" ซึ่งได้กรุณาช่วยเป็นผู้ประสานงาน กลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์ปกครอง

หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอแก่งคอย อำเภอเส้าไห้ จังหวัดสระบุรี อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ผู้อำนวยการ อาจารย์ ครูใหญ่ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาอำเภอแก่งคอย อำเภอเส้าไห้ อำเภอท่าเรือ และอำเภอพัฒนานิคม ซึ่งได้ช่วยกรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 และกรอกข้อมูลในแบบสำรวจข้อมูลระดับประถมศึกษา

ผู้อำนวยการโรงเรียนท่าเรือ"นิคมยานุกุล" ผู้อำนวยการโรงเรียนเส้าไห้"วิมลวิทยานุกุล" ผู้อำนวยการโรงเรียนแก่งคอย อาจารย์ใหญ่โรงเรียนพัฒนานิคม อาจารย์ใหญ่โรงเรียนโคกกระท้อน "กิตติคุณวิทยา" อาจารย์ใหญ่โรงเรียนโคกสูงวิทยา อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสองคอนวิทยาคม

อาจารย์ใหญ่บ้านท่ามะปรางวิทยา อาจารย์ใหญ่โรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกุล ซึ่งได้กรุณาช่วย
อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา

คณะกรรมการจัดสรรทุนสิรินธรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กรุณามอบทุนให้เป็นกำลังใจ
ในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณเป็นอย่างยิ่ง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งได้กรุณามอบทุนอุดหนุนการวิจัยให้เป็น
กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

ดร.สงบ ลักษณะ ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้
กรุณาอำนวยความสะดวกในการใช้เครื่องจักรกลคำนวณในการวิเคราะห์ข้อมูล อาจารย์สมรวย
อภิชาติบุตรพงศ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อ
วิเคราะห์ข้อมูล

สุดท้ายก็คือ คุณพ่อ คุณแม่ที่เป็นกำลังใจอันยิ่งใหญ่ผลักดันให้วิจัยได้เล่าเรียนประสบ
ผลสำเร็จ คุณพรผจง จินตานุกุล ซึ่งเป็นผู้กู่เบื้องหลังของความสำเร็จและเป็นกำลังใจสำคัญที่ช่วย
คุณแลดู ๑ ตลอดปีการเรียน และพวกน้อง ๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจมาตลอด

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงต่อทุกท่านทั้งผู้ที่กล่าวนามข้างต้น และไม่ได้กล่าว
นามไว้ในที่นี้ ซึ่งได้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความอนุเคราะห์ทำให้การวิจัยครั้งนี้ประสบผลสำเร็จ

จำสืบเอกอภิศักดิ์ จินตานุกุล

ตุลาคม 2532

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1	1
บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
ปัญหาและวัตถุประสงค์การวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	8
กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ	9
บทที่ 2	11
การให้บริการการศึกษา	12
1 ความหมายของลักษณะการให้บริการการศึกษา	12
2 ความหมายและวิธีการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษา	15
3 คุณภาพและปริมาณการให้บริการการศึกษา	25
3.1 ความหมายคุณภาพการให้บริการการศึกษา	25
3.2 ปริมาณการให้บริการการศึกษา	30
ทฤษฎีสังคมวิทยาและจิตวิทยาสังคม	32
1 ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	33
2 ตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของดิสลา	37
3 ทฤษฎีการกระทำทางสังคม	39
กรอบความคิดสำหรับการวิจัย	41
สมมติฐานการวิจัย	45

บทที่ 3	46
วิธีดำเนินการวิจัย	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
ตัวแปรที่ใช้สำหรับการวิจัย	50
นิยามปฏิบัติการของตัวแปร	51
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล	60
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	62
บทที่ 4	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
สัญลักษณ์แทนตัวแปร	67
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น	69
ลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา	76
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสนองสมมติฐานการวิจัย	82
3.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบสนองสมมติฐานข้อที่ 1	82
3.2 ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบสนองสมมติฐานข้อที่ 2	84
3.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบสนองสมมติฐานข้อที่ 3	93
3.4 ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบสนองสมมติฐานข้อที่ 4	111
3.5 ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบสนองสมมติฐานข้อที่ 5	115
3.6 ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบสนองสมมติฐานข้อที่ 6	141
3.7 เหตุผลของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	160

บทที่ 5	157
จุดมุ่งหมายการวิจัย	168
วิธีการดำเนินการวิจัย	169
การวิเคราะห์ข้อมูล	172
สรุปผลการวิจัย	172
การอภิปรายผล	178
ข้อเสนอแนะ	186
บรรณานุกรม	189
ภาคผนวก ก	195
ภาคผนวก ข	203
ภาคผนวก ค	215
ภาคผนวก ง	226
ภาคผนวก จ	258

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามตำบล	49
2	ลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา	77
3	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย การรับรู้คุณภาพการให้บริการ การศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา	83
4	เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการ การศึกษาที่มีคุณภาพสูงและต่ำ	86
5	เปรียบเทียบสัดส่วนความตั้งใจในการเรียนต่อและเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น	88
6	เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อ นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา	90
7	เปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อ นอกขอบเขตการให้บริการศึกษา	91
8	ความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	93
9	ความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อนอกขอบเขต การให้บริการการศึกษากับการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา ..	103
10	เปรียบเทียบสัดส่วนความต้องการการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	112
11	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	117
12	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	119
13	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน ของตัวแปรทั้งหมดกับตัวแปรเกณฑ์ ความตั้งใจให้เรียนต่อ (Y_1)	123

14	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน ของตัวแปรทั้งหมดกับตัวแปรเกณฑ์ความ ตั้งใจในการเรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา (Y_1')	127
15	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน ของตัวแปรทั้งหมดกับตัวแปรเกณฑ์การเรียนต่อ (Y_2)	131
16	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน ของตัวแปรทั้งหมดกับตัวแปรเกณฑ์การ การเรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา (Y_2')	135
17	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้จำแนกกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ และกลุ่มตั้งใจในการเรียนต่อ	142
18	ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มของตัวแปรในสมการจำแนกกลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อ กับกลุ่มตั้งใจในการเรียนต่อ	146
19	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อ กับกลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อ	149
20	ผลการคาดคะเนการจำแนกกลุ่มนักเรียนที่ตั้งใจในการเรียนต่อกับกลุ่มตั้งใจ ไม่เรียนต่อ	150
21	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้จำแนกกลุ่มไม่เรียนต่อกับ กลุ่มเรียนต่อ	152
22	ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มไม่เรียนต่อกับกลุ่มเรียนต่อ	156
23	ค่าสัมประสิทธิ์ที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มนักเรียนไม่เรียนต่อ กับกลุ่มเรียนต่อ	157
24	ผลของการคาดคะเนจำแนกกลุ่มไม่เรียนต่อกับกลุ่มเรียนต่อ	158
25	ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรจิตวิทยาและสังคมวิทยา	195
26	ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรจิตอันตบ	196

27	เปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียน มัธยมศึกษาระหว่างอำเภอ	200
28	เปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างอำเภอและระหว่างขอบเขตที่ให้คุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ	201
29	เกณฑ์การประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมบริการชุมชน	202
30	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้จำแนกกลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อกับ กลุ่มตั้งใจในการเรียนต่อใน/นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา	215
31	ค่าสัมประสิทธิ์แฉกกลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อกับกลุ่มตั้งใจในการเรียนต่อใน/นอก ขอบเขตให้บริการการศึกษา	219
32	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อกับกลุ่ม ตั้งใจในการเรียนต่อใน/นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา	222
33	ผลการคาดคะเนการจำแนกกลุ่มนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อกับกลุ่มตั้งใจในการ เรียนต่อใน/นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา	223
34	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้จำแนกกลุ่มไม่เรียนต่อกับ กลุ่มเรียนต่อใน/นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา	226
35	ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มไม่เรียนต่อ กับกลุ่มเรียนต่อใน/นอกขอบเขต การให้บริการการศึกษา	230
36	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มนักเรียนไม่เรียนต่อกับ กลุ่มที่เรียนต่อใน/นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา	232
37	ผลการคาดคะเนการจำแนกกลุ่มที่ไม่เรียนต่อกับกลุ่มที่เรียนต่อใน/นอกขอบเขต การให้บริการการศึกษา	234
38	ค่าเฉลี่ยของตัวแปรจำแนกตามอำเภอระหว่างกลุ่มที่ตั้งใจในการเรียนต่อกับ กลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ	237

39	ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานของตัวแปรในสมการจำแนกกลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อ กับกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อแยกเป็นรายอำเภอ	240
40	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มนักเรียนที่ตั้งใจ ในการเรียนต่อและตั้งใจไม่เรียนต่อ	244
41	ผลของการคาดคะเนจำแนกกลุ่มนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อกับกลุ่มที่ตั้งใจใน การเรียนต่อจำแนกรายอำเภอ	245
42	ค่าเฉลี่ยของตัวแปรระหว่างกลุ่มที่เรียนต่อกับกลุ่มที่ไม่เรียนต่อจำแนกรายอำเภอ	240
43	ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานของตัวแปรในสมการจำแนกกลุ่มไม่เรียนต่อ กับกลุ่มเรียนต่อจำแนกรายอำเภอ	250
44	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มนักเรียนที่ไม่เรียนต่อ กับกลุ่มเรียนต่อจำแนกรายอำเภอ	254
45	ผลการคาดคะเนจำแนกกลุ่มนักเรียนกลุ่มที่เรียนต่อกับกลุ่มไม่เรียนต่อจำแนก รายอำเภอ	257

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	ขอบเขตการให้บริการการศึกษา รূปรูปกลมและรูปหกเหลี่ยมเรียง	16
2	กรอบความคิดทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	33
3	การกระทำด้วยเหตุผลแสดงอิทธิพลตัวแปรภายนอกตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	34
4	ตัวแบบการทำงานายพฤติกรรมของลิสกา	37
5	ทฤษฎีการกระทำทางสังคม	40
6	การแสดงกรอบความคิดในการวิจัย	44
7	แสดงการกระจายค่าสัมประสิทธิ์คาโนนัล สมการความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ตั้งใจ ไม่เรียนต่อและกลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อ	151
8	แสดงการกระจายค่าสัมประสิทธิ์คาโนนัลสมการความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ไม่เรียนต่อกับกลุ่มเรียนต่อ	159
9	แสดงการกระจายค่าสัมประสิทธิ์คาโนนัลสมการความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ตั้งใจ ไม่เรียนต่อกับตั้งใจในการเรียนต่อใน/นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา ..	224
10	แสดงการกระจายค่าสัมประสิทธิ์คาโนนัลสมการความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ไม่เรียนต่อกับกลุ่มเรียนต่อใน/นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา	235

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาประเทศ ประเทศใดมีประชากร ได้รับการศึกษาอย่างถูกต้องและทั่วถึง ประเทศนั้นก็ประสบผลสำเร็จในการพัฒนาทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมและการเมือง ทั้งนี้เพราะการพัฒนาประเทศทุกด้านต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยที่สำคัญ กระบวนการที่สำคัญที่สุดในการพัฒนากำลังคนก็คือกระบวนการศึกษานั้นเอง ประเทศต่าง ๆ จึงพยายามขยายการศึกษาในประเทศของตนออกไปให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะทำได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2527 : 1 - 2) ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ทุกคนได้มีโอกาสเท่าเทียมกัน ได้เรียนตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของแต่ละบุคคล จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ประเทศไทยสามารถจัดการบริการ การศึกษาขั้นพื้นฐานได้ทั่วถึงพอสมควร คือสามารถให้เด็กวัยประถมศึกษาได้เข้าเรียนได้ถึงร้อยละ 96 ของกลุ่มประชากรอายุวัยประถมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2530 : 1) แต่การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นยังจัดได้ไม่ทั่วถึง จากสถิติการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั่วประเทศ ในช่วงปีการศึกษา 2526 - 2528 มีอัตราการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 42.5, 42.7 และ 41.9 ตามลำดับ อัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเฉลี่ยทั้งประเทศยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมายที่วางไว้ คือมีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่ำกว่าร้อยละ 50 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งประเทศ

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นการศึกษาที่ผลิตคนระดับกลางออกมาสนองความต้องการของประเทศ (ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. 2513 : 37) เป็นการศึกษาของนักเรียนที่พ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ โดยมุ่งให้นักเรียนมีความรู้ทางด้านวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจ ความถนัดและความสามารถ เพื่อให้บุคคล

เข้าใจ รู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมส่วนรวม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2520 : 1 - 2) โดยใช้ความรู้ความสามารถจากการศึกษาระดับนี้เป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ พัฒนาตนเอง ปรับปรุงตนเองให้เข้ากับสภาวะสังคมได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังนำความรู้ไปใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ เป็นการเพิ่มพูนรายได้ส่วนตัว ครอบครัว และมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยส่วนรวมของประเทศอีกด้วย ทั้งยังเป็นผู้ที่จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จึงเป็นความจำเป็นที่จะต้องขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแก่นักเรียนประถมศึกษาอย่างทั่วถึง นอกจากนี้ นักเรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะมีอายุอยู่ระหว่าง 12 - 14 ปี ยังไม่มีวุฒิภาวะพร้อมที่จะออกไปประกอบอาชีพได้ ยิ่งไปกว่านั้นกฎระเบียบแรงงานก็เป็นอุปสรรคที่สำคัญ ไม่เอื้ออำนวยให้นักเรียนเหล่านี้เข้าไปทำงานในภาคอุตสาหกรรม เป็นผลทำให้นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องเข้าไปเป็นแรงงานในภาคเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ หรือไม่ก็ว่างงาน ความจำเป็นอีกประการหนึ่งก็คือ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลของการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจและสังคม จนเป็นเหตุให้ลักษณะการประกอบอาชีพบางอย่าง และการดำรงชีวิตของคนในปัจจุบันและอนาคตมีความซับซ้อนกว่าอดีต ดังนั้น ความถนัดความอ่าน วุฒิภาวะของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คงไม่เพียงพอที่จะออกไปเผชิญชีวิตในสภาพสังคมในปัจจุบันและอนาคตได้ (ประมวล เสนาฤทธิ์. 2528 : 38)

ในช่วงปีการศึกษา 2526 - 2530 กรมสามัญศึกษา กำหนดเป้าหมายจัดบริการการศึกษาให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เข้าเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศแต่ละปี และเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาใกล้บ้านเป็นอันดับแรก แต่ในทางปฏิบัติการดำเนินงานไม่ได้ผลตามเป้าหมายทั้งในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาค ในส่วนกลางจัดได้เกินเป้าหมายที่วางไว้ แต่ในส่วนภูมิภาคไม่สามารถจะจัดบริการการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ จากสถิติในช่วงปีการศึกษา 2526 - 2528 ของกองแผนงาน กรมสามัญศึกษา พบว่า อัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในส่วนกลาง เป็นร้อยละ 89.4, 91.1 และ 83.6 ตามลำดับ ส่วนอัตราการเรียนต่อในส่วนภูมิภาคเป็นร้อยละ 37.0, 39.0 และ 36.6 ตามลำดับ จากสถิติดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามีความไม่เท่าเทียมกันในการ

จัดบริการการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เมื่อพิจารณาจากอัตราการเรียนต่อแล้ว ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคแตกต่างกันมาก แม้ว่าจะพิจารณาในระดับจังหวัดก็ตาม อัตราการเรียนต่อแต่ละท้องถิ่นก็แตกต่างกัน จากสถิติที่ผ่านมา อัตราการเรียนต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในขอบเขตการให้บริการของโรงเรียนมัธยมศึกษาของอำเภอเมืองและอำเภอใกล้เคียง จะมีอัตราการเรียนต่อสูงกว่าอำเภอรอบนอก เช่น จังหวัดสระบุรีมีอัตราการเรียนต่อมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งจังหวัด ในปีการศึกษา 2528 และ 2529 ร้อยละ 48.35 และ 50.53 ตามลำดับ อำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงสุดคืออำเภอเสนาห์ มีอัตราการเรียนต่อในปีการศึกษา 2528 และ 2529 ร้อยละ 187.16 และ 155.86 ตามลำดับ ส่วนอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่ำคืออำเภอวิหารแดง มีอัตราการเรียนต่อร้อยละ 35.85 (ต่ำกว่าจากอำเภอหมวกเหล็ก มีอัตราการเรียนต่อร้อยละ 32.50) ในปีการศึกษา 2528 ส่วนในปีการศึกษา 2529 มีอัตราการเรียนต่อต่ำสุดร้อยละ 25.756 (กรมสามัญศึกษา กองแผนงาน, 2529)

ปัญหาอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่เท่าเทียมกัน มีผลสืบเนื่องมาจากหลายที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนหนึ่งไม่เข้าเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในท้องถิ่นนั้น แต่ไปเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่าในท้องถิ่นอื่น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในส่วนภูมิภาคส่วนหนึ่งจะเดินทางเข้าไปเรียนต่อในส่วนกลาง นักเรียนที่อยู่ในอำเภอรอบนอกของแต่ละจังหวัดจะมุ่งเข้าเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด นักเรียนที่มีภูมิลำเนาและเรียนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการของโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบลจะไม่เรียนต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาตำบลนั้น แต่จะเดินทางไปเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอจากสภาพการณ์เหล่านี้ ได้สร้างปัญหาให้กับกระบวนการผลิตทางการศึกษาและผลผลิตที่ไม่คุ้มกับการลงทุน เกิดความสิ้นเปลืองและความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาเป็นอันมาก ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านี้แยกในระดับต่าง ๆ ได้ดังนี้

ปัญหาในระดับครอบครัว ปัญหาสำคัญระดับที่คือปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคมและจิตวิทยาการที่นักเรียนเดินทางไปเรียนต่อในโรงเรียนมัศึกษานอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา ทำให้ครอบครัวต้องจ่ายเงินเพิ่มขึ้น เช่น ค่าเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ประจำวัน เป็นการ

เพิ่มรายจ่ายให้กับครอบครัวโดยไม่จำเป็น การที่นักเรียนไม่ได้อยู่ในความปกครองดูแลของพ่อแม่ ทำให้ขาดความอบอุ่นในครอบครัวและมีปัญหาภาวะประพฤตินักเรียน

ปัญหาในระดับสังคมและระดับชาติ ปัญหาระดับนี้เป็นผลสืบเนื่องจากการที่นักเรียนไปเรียนต่างถิ่น และไม่กลับภูมิลำเนา นักเรียนที่เดินทางเข้าไปเรียนต่อในส่วนกลาง ในเมืองและสังคมที่เจริญกว่า ทำให้ท้องถิ่นประสบปัญหาขาดแคลนกำลังคนในการพัฒนาท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเกิดปัญหาในสังคมเมือง เนื่องจากการที่ประชากรย้ายถิ่นเข้ามาอาศัยและประกอบอาชีพหนาแน่น มีผลทำให้เกิดแหล่งเสื่อมโทรมและเกิดปัญหาทางนิเวศวิทยา ตลอดจนปัญหาอาชญากรรม ยิ่งไปกว่านี้ สังคมเมืองและสังคมท้องถิ่นมีช่องว่างแตกต่างกันมาก มีผลกระทบและมีปัญหาต่อความมั่นคงและการพัฒนาประเทศ

ปัญหาในระดับองค์กรทางการศึกษา ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ เป็นปัญหาเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา การจัดสรรงบประมาณ และการกำหนดนโยบาย เช่น โรงเรียนมัธยมศึกษาระดับจังหวัด และระดับอำเภอที่มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มุ่งที่จะเข้าเรียนต่อกันมาก ไม่สามารถจะรับนักเรียนเหล่านั้นเข้าเรียนได้ทั้งหมด ต้องขออนุมัติกรมสามัญศึกษาย้ายอัตรานักเรียนต่อห้อง จากห้องเรียนละ 45 คน เป็น 50 คน ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาได้ในระดับหนึ่ง แต่เป็นการเพิ่มปัญหาด้านการบริหารและการจัดสรรงบประมาณ อีกทั้งยังเป็นปัญหาต่อคุณภาพการเรียนการสอน และบรรยากาศในห้องเรียน เพิ่มภาระงานครูสอน ในทางตรงกันข้าม โรงเรียนมัธยมศึกษาระดับตำบล และโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับอำเภอขนาดเล็กก็จะรับนักเรียนได้ไม่เต็มที่นั่ง แม้ว่าโรงเรียนจะได้ดำเนินการตามนโยบายของกรมสามัญศึกษา โดยให้การสนับสนุนและจูงใจให้นักเรียนมาเรียนต่อมากขึ้น เช่น ไม่เก็บเงินบำรุงการศึกษา ให้มีแบบเรียน เป็นต้น สภาพเหล่านี้เป็นปัญหาด้านบริหารและการจัดสรรงบประมาณ เพราะการที่โรงเรียนรับนักเรียนได้ไม่เต็มจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด และเกินเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษา บรรยากาศในการเรียนต่ำ และเป็นผลให้ผู้ปกครองขาดความนิยมและนับถือโรงเรียนมัธยมศึกษาในอนาคต

ส่วนปัญหาระดับองค์กร / กรมสามัญศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการนั้น จะมีปัญหาในการกำหนดนโยบาย การบริหารงานบุคคลและการจัดสรรงบประมาณ การที่โรงเรียนมัธยมศึกษาภายใต้การควบคุมดูแลของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ คำใบ้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามแผนการที่กำหนดไว้ ทำให้การดำเนินงานไม่ได้ผลสมบูรณ์ตามที่กรมสามัญศึกษาได้วางแผนไว้ กล่าวอีกอย่างหนึ่งคือวิธีการดำเนินการไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การที่โรงเรียนมัธยมศึกษาบางโรงเรียนมีนักเรียนเข้าเรียนต่อมาก และบางโรงเรียนมีนักเรียนที่เรียนต่อน้อยกว่าจำนวนที่กรมสามัญศึกษากำหนดไว้ ทำให้เกิดปัญหาความไม่เสมอภาค เพราะครูและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวนหนึ่งต้องทำงานหนักเกินกำลัง ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งทำงานไม่เต็มศักยภาพของตน เป็นผลให้การควบคุมมาตรฐานการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาให้ปีละอันหนึ่งอันเดียวกันไม่ได้ผลด้วย

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า สภาพการเรียน/ไม่เรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและการพัฒนาประเทศ สมควรได้มีการศึกษาและทำความเข้าใจถึงความต้องการในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งในรูปความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อ และการเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้เข้าใจอย่างละเอียดชัดเจน ทั้งจะต้องศึกษาความต้องการในการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาสภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างการให้บริการการศึกษาและความต้องการในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาและความต้องการการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอที่มีสภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจและสังคมใกล้เคียงกันแต่อัตราการเรียนต่อต่างกัน

ปัญหาและวัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำเพื่อตอบปัญหาการวิจัยว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อแตกต่างกันมีนักเรียนเข้าเรียนมากน้อยแตกต่างกันเพราะสาเหตุจากความแตกต่างของ

คุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนและความแตกต่างของความต้องการการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างไร มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการให้บริการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อแตกต่างกัน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสภาพความต้องการในการเรียนต่อและการเรียนในขอบเขตการให้บริการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และศึกษาความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อกับการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปริมาณการให้บริการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา และปริมาณความต้องการในการเรียนต่อ และการเรียนในขอบเขตการให้บริการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยเปรียบเทียบโรงเรียนที่อยู่ในอำเภอเดียวกัน และเปรียบเทียบโรงเรียนระหว่างอำเภอ
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคม, สังคม - จิตวิทยา และลักษณะ ปริมาณและคุณภาพการให้บริการศึกษากับความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้จะทำให้ผู้วิจัยทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพการให้บริการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา และความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อ และการเรียนในขอบเขตการให้บริการการศึกษา ตลอดจนตัวแปรด้านเศรษฐกิจ-สังคมและจิตวิทยาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่า โรงเรียนมัศึกษามีนักเรียนเข้าเรียนมากน้อยแตกต่างกันเพราะเหตุใด ข้อเท็จจริงทั้งหมดจะเป็นประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานทางการศึกษาระดับปฏิบัติ โดยเฉพาะ กรมสามัญศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษา ดังนี้

1.1 ผลการวิจัยนี้จะช่วยให้ทราบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีวิธีการดำเนินงานอย่างไร จึงทำให้นักเรียนเข้าเรียนต่อและเรียนในขอบเขตการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สูง/ต่ำกว่าจำนวนที่โรงเรียนจะรับได้ ผลการวิจัยในส่วนนี้จะจะเป็นประโยชน์สำหรับกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีปัญหานำไป ถ้ากำหนดนโยบายในการปรับปรุงวิธีการดำเนินงานให้ โรงเรียนมัศึกษามีนักเรียนมาสมัครเรียนต่อและเรียนในขอบเขตการให้บริการการศึกษามากขึ้น

1.2 ผลของการวิจัยนี้จะให้ข้อมูล แนวโน้มการเรียนในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ข้อมูลส่วนนี้โรงเรียนมัธยมศึกษาสามารถคาดคะเนจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาในปีต่อไปได้ถูกต้อง ส่วนหนึ่งจะใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงวิธีการดำเนินงาน แนวแนว และประชาสัมพันธ์ที่จะชักจูงให้นักเรียนเข้าเรียนต่อและเรียนในขอบเขตการให้บริการการศึกษา

1.3 งานวิจัยนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้ปกครอง ต้องการ ข้อมูลดังกล่าวนี้จะประโยชน์ต่อโรงเรียนมัธยมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง

2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานทางการศึกษาระดับกำหนดนโยบาย โดยเฉพาะ กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติดังนี้

2.1 ผลการวิจัยนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาที่ ผู้ปกครองต้องการ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับ ถึง ม. 3 ข้อมูลดังกล่าวนี้จะประโยชน์ต่อกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติในการกำหนดแนวทางขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นได้ส่วนหนึ่ง

2.2 ผลการวิจัยนี้จะช่วยให้ทราบเกี่ยวกับคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา หักสนคิดต่อการเรียนต่อของนักเรียนและผู้ปกครอง ผลการวิจัยดังกล่าวนี้จะเป็นประโยชน์ต่อกรมสามัญศึกษา ในการกำหนดนโยบายในการจัดสรรงบประมาณและปรับปรุงคุณภาพโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. ในด้านทฤษฎี งานวิจัยนี้ได้บูรณาการแนวคิด หลักการ และทฤษฎีในสาขาจิตวิทยา และสังคมวิทยา ได้แก่ ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Reasoned Action Theory) ของฟิชเบิน และไอเซน (Fishbein-Ajzen) ตัวแบบการทํานายพฤติกรรมของลิสกา (Liska's Revision Model) และทฤษฎีการกระทำทางสังคม (Social Action Theory) ของพาร์สัน ผู้วิจัยได้บูรณาการทฤษฎีดังกล่าวเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อใช้เป็นกรอบความคิดในการศึกษาการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลจากการใช้ทฤษฎีดังกล่าวเป็นการนำเอาทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ มาอธิบายปรากฏการณ์เกี่ยวกับการศึกษา ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงเป็นประโยชน์ในทางวิชาการ ในด้านการตรวจสอบทฤษฎีดังกล่าวด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์โดยจะตรวจสอบทฤษฎีเป็นรายอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2530 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอเสนาห์ อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี และอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี การเก็บรวบรวมข้อมูลจะเก็บกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา กลุ่มเดียวกันทั้งเรียนต่อและไม่เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษากลุ่มนี้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

กานิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความต้องการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความหมาย 2 ประการ คือ

1.1 ความตั้งใจในการเรียนต่อ หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแสดงออกโดยการตอบแบบสอบถามที่จะเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่งที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ความตั้งใจในการเรียนต่อแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ตั้งใจในการเรียนต่อในขอบเขตให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา และตั้งใจในการเรียนต่อนอกขอบเขตให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.2 การเรียนต่อ หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ลงทะเบียนเป็นนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง และได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งนั้นอย่างสม่ำเสมอ การเรียนต่อแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การเรียนต่อในขอบเขตให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา และการเรียนต่อนอกขอบเขตให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา

2. ขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง พื้นที่รับผิดชอบให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่จัดบริการให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้เคียงได้กำหนดขอบเขตพื้นที่รับผิดชอบให้บริการการศึกษาร่วมกัน เพื่อตกลงแบ่งพื้นที่รับผิดชอบการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

3. การเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เดินทางไปเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ไม่ได้รับผิดชอบให้บริการการศึกษาแก่โรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนผู้นั้นเรียนอยู่

4. การให้บริการการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง ปริมาณและคุณภาพของ การให้บริการการศึกษาในด้านการให้ความรู้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ การให้ความรู้แก่ประชาชน และการจัดกิจกรรมบริการแก่ชุมชน ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในอำเภอเสนาห์ อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

5. อัตราการเรียนต่อสูง หมายถึง อัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของ อำเภอต่าง ๆ ที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงกว่าอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เฉลี่ยของประเทศไทยการศึกษา 2530

6. อัตราการเรียนต่อต่ำ หมายถึง อัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของ อำเภอต่าง ๆ ที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่ำกว่า อัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เฉลี่ยของประเทศไทยการศึกษา 2530

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความต้องการและการให้บริการ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมายไว้ 2 ประการคือ มุ่งศึกษาวิธีการ ปริมาณและคุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง คือ มุ่งศึกษาความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อ และการเรียนในขอบเขตการให้บริการ การศึกษา ตลอดจนความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา การเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทนี้ ผู้วิจัยจึงแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนแรกเป็นการเสนอรายงานเอกสารเรื่องการให้บริการการศึกษา เพื่อความชัดเจนในเรื่องความหมายและวิธีการวัด ความต้องการในการเรียนต่อและการให้บริการการศึกษา โดยจะเสนอรายงานเอกสาร เป็น 3 ตอนย่อย คือ ความหมายและลักษณะ การให้บริการการศึกษา การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษา ความหมายและวิธีการวัดคุณภาพการให้บริการการศึกษา เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการวัดคุณภาพการให้บริการการศึกษา ตอนที่ 2 เป็นการเสนอกรอบความคิด ทฤษฎีจิตวิทยา และสังคมวิทยา เพื่ออธิบายปัจจัยต่าง ๆ ที่มีต่อการกระทำพฤติกรรมของมนุษย์ เพื่อใช้เป็นกรอบความคิดพื้นฐานสำหรับการวิจัยครั้งนี้ โดยจะนำตัวแปรจากทฤษฎีดังกล่าวมาเป็นตัวแปรหลักในการวิจัยครั้งนี้ ตอนที่ 3 เป็นการเสนอกรอบความคิดเชิงทฤษฎีที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยผสมผสานกรอบความคิดตามทฤษฎีจิตวิทยาและสังคมวิทยาในตอนที่ 2 และข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการการศึกษาจากตอนที่ 1 และตัวแปรที่ได้จากการปรั้งงานวิจัย เพื่อสรุปเสนอเป็นสมมุติฐานการวิจัย สำหรับรายละเอียดแต่ละตอนมีดังนี้

1. การให้บริการการศึกษา

ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการให้บริการการศึกษาให้ชัดเจน ผู้วิจัยจะเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับการให้บริการการศึกษาเป็น 3 ตอนดังนี้ ตอนแรกเป็นการเสนอรายงานเรื่องความหมายและลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อประมวลลักษณะการให้บริการศึกษาคงกล่าว เป็นแกนกลางในการวัดคุณลักษณะ และปริมาณการให้บริการการศึกษา สำหรับการวิจัยนี้ ตอนที่สอง เป็นการเสนอรายงานเกี่ยวกับความหมายและวิธีการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษา เพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในการศึกษาการเรียนต่อใน/นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา ส่วนตอนที่สามเป็นการเสนอแนวความคิดเกี่ยวกับคุณภาพ และปริมาณการให้บริการการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนิยามของคุณภาพและปริมาณการให้บริการการศึกษา เพื่อใช้กำหนดวิธีการวัดคุณภาพและปริมาณการให้บริการการศึกษาสำหรับการวิจัยนี้

1.1 ความหมายและลักษณะการให้บริการการศึกษา

การให้บริการการศึกษา หมายถึง การที่รัฐจัดให้สถานบันองค์กร ประกอบด้วย อาคาร สถานที่ หลักสูตร วัสดุอุปกรณ์ ครูอาจารย์และทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้รับความรู้ตามความต้องการของนักเรียนและบรรลุจุดประสงค์การจัดการเรียนการสอนที่รัฐกำหนดขึ้น ทั้งนี้ รัฐอาจจัดบริการการศึกษาให้เปล่าหรือจัดเป็นบริการที่ผู้รับบริการต้องจ่ายเงินค่าบริการนั้นก็ได้

โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นสถาบันการศึกษา ที่รัฐจัดตั้งขึ้นมา เพื่อให้บริการทางด้านการศึกษาแก่เด็กวัยรุ่น เป็นการศึกษาต่อจากระดับประถมศึกษาเพื่อเตรียมให้สมาชิกของสังคมสามารถประกอบอาชีพ หรือเตรียมพร้อมที่จะเข้าเรียนต่อระดับอุดมศึกษา โดยรัฐจัดหาอาคาร สถานที่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน และกำหนดหลักสูตร ตลอดจนระยะเวลาเรียน รวมทั้งให้ความสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ

หน้าที่หลักของโรงเรียนมัธยมศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้มี 3 ประการ คือ 1. การให้ความรู้แก่นักเรียน 2. ให้ความรู้แก่ประชาชนที่เป็นสมาชิกของชุมชนที่โรงเรียน ตั้งอยู่ 3. ให้บริการชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

2529 : 6) หน้าที่แต่ละด้านมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. หน้าที่โรงเรียนมัธยมศึกษาในการให้ความรู้แก่นักเรียน หน้าที่หลักของโรงเรียนมัธยมศึกษา คือการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 กล่าวคือ การมัธยมศึกษามุ่งให้นักเรียนมีความรู้ทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพเหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจและความถนัด เพื่อให้เข้าใจและรู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม ดังนั้น ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนกลุ่มวิชาการและวิชาชีพ ตามความถนัดและความสนใจอย่างกว้างขวาง ส่วนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนกลุ่มวิชาที่จะเป็นอาชีพต่อไป (ก่อน สวัสดิ์พาณิชย์ และคณะ. 2524 : 3) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นการจัดการเรียนการสอนตามหน้าที่การให้ความรู้แก่นักเรียนของโรงเรียนมีลักษณะแตกต่างกันไปตามความสามารถของโรงเรียนในการจัดทำหลักสูตร บางโรงเรียนจัดสอนวิชาให้นักเรียนเลือกเรียนได้น้อยวิชา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ความพร้อมของบุคลากร ขนาดของโรงเรียน ความพร้อมของอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และทรัพยากร ตลอดจนความสนใจและความต้องการของนักเรียน

2. หน้าที่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในการให้ความรู้แก่ประชาชน โรงเรียนจะให้บริการเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปและทางด้านวิชาชีพ วิธีการให้บริการการศึกษาทำได้ 5 วิธี ได้แก่ (1) การจัดศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ให้ประชาชนได้เข้ามาศึกษาต่อเนื่องเป็นการศึกษาตลอดชีวิต (2) การจัดศูนย์สาธิตกิจกรรมให้ความรู้และทักษะแก่ประชาชน เช่น การสาธิตการประกอบอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตและเป็นการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปสู่ประชาชน การสาธิตการประกอบอาหารที่ถูกต้อง และการสาธิตเกี่ยวกับดนตรีและวัฒนธรรมต่าง ๆ (3) การจัดศูนย์ประสานงานให้การศึกษากับประชาชน โดยโรงเรียนประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่

ประชาชน (4) การจัดครูออกไปให้ความรู้แก่ประชาชนในแต่ละชุมชน (5) การใช้นักเรียนเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ให้กับประชาชนในชุมชน การให้บริการความรู้แก่ประชาชนที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ โรงเรียนแต่ละแห่งมีความสามารถในการให้บริการที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากองค์ประกอบหลายประการ เช่น ความพร้อมของบุคลากร วัสดุอุปกรณ์และทรัพยากรอื่น ๆ และนโยบายของผู้บริหารโรงเรียนนั้น ๆ เป็นต้น

3. หน้าที่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในการให้บริการแก่ชุมชน นอกจากหน้าที่ในการให้บริการด้านความรู้แก่นักเรียนและประชาชนแล้ว โรงเรียนมัธยมศึกษาควรจะเป็นแหล่งกลางในการให้ความช่วยเหลือชุมชน โดยการจัดกิจกรรมเพื่อบริการแก่ชุมชน เช่น บริการด้านข่าวสาร ให้แก่การประชุมชี้แจง แจกเอกสารและกระจายเสียงเผยแพร่ความรู้ต่าง ๆ ให้แก่ชุมชน บริการด้านสุขอนามัย เช่น การบริการเอกสารการวางแผนครอบครัว การบริการยาสมัญญะประจำบ้าน จัดอาสาสมัครสุขภาพจิต บริการแนะนำด้านอนามัยแก่ชุมชน การบริการด้านวัฒนธรรม ได้แก่ การทำประวัติท้องถิ่นและบุคคลสำคัญ วัฒนธรรมพื้นบ้าน การจัดนิทรรศการ ดนตรีและการเข้าร่วมในเทศกาลของท้องถิ่น

หน้าที่หลักของโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ประการที่กล่าวมานี้ หน้าที่ด้านการให้ความรู้แก่นักเรียน เป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดที่โรงเรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่โดยครบถ้วนสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม กรมสามัญศึกษาได้พยายามให้ความสนับสนุนและกระตุ้นให้โรงเรียนมัธยมศึกษาได้กระทำหน้าที่ด้านการให้ความรู้แก่ประชาชนและการบริการชุมชนด้วย ดังจะเห็นได้จากการจัดทำโครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสม โครงการโรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และโครงการโรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อพัฒนาชนบท ซึ่งเป็นโครงการที่กรมสามัญศึกษาให้ความสนับสนุนให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาชุมชนมากขึ้น ดังนั้น การศึกษาการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา จึงจำเป็นต้องศึกษาการให้บริการทั้งในด้านการสอนนักเรียน การให้ความรู้แก่ประชาชน และการบริการชุมชนรวมทั้ง 3 ด้านประกอบกัน

ในการศึกษาความต้องการและการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นครั้งนี้ผู้วิจัย
ต้องการศึกษาปัญหาการเรียนต่อในและนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ด้วย การที่จะวัดปริมาณและคุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาให้อย่างถูกต้อง
จำเป็นจะต้องทำความเข้าใจเรื่องขอบเขตการให้บริการการศึกษาทั้งในแง่ความหมาย วิธีการ
กำหนดและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาคด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอ
รายงานในหัวข้อต่อไป

1.2 ความหมายและวิธีการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษา

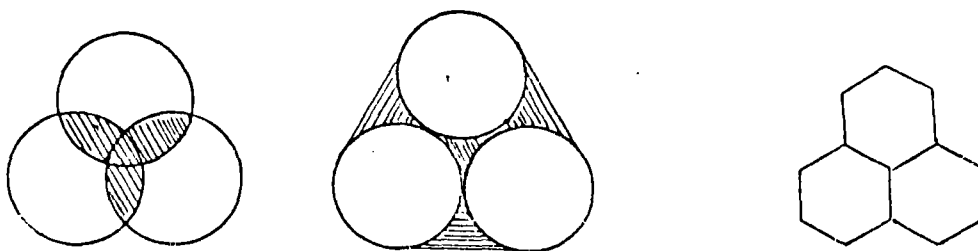
ขอบเขตการให้บริการการศึกษา (catchment areas) ของโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่ง
หมายถึง อาณาบริเวณโดยรอบโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนสามารถจัดบริการการศึกษาให้กับเด็กในวัย
เรียน ซึ่งอาศัยในพื้นที่ดังกล่าวได้ทั่วถึง (Hallak. 1977 : 149 ; UNESCO. 1985 : 14)

ขนาดของขอบเขตการให้บริการการศึกษาของแต่ละโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา จะ
แตกต่างกันไปตามระดับการศึกษา ขนาดของขอบเขตการให้บริการการศึกษาระดับประถมศึกษาจะ
มีขอบเขตการให้บริการการศึกษาเล็กกว่าขนาดของขอบเขตการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ระดับประถมศึกษาครูจะสอนได้ทุกวิชา วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนมีลักษณะที่ใช้ได้
ครอบคลุมทุกวิชา และการศึกษาระดับนี้ นักเรียนจะมีวัย วุฒิภาวะและความสามารถทางกายภาพ
ยังอยู่ในระดับต่ำ ระยะทางที่เด็กในวัยนี้เดินทางมาโรงเรียนต้องไม่ไกล ในระดับมัธยมศึกษา ครู
จะสอนได้เฉพาะวิชา วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีลักษณะใช้ได้เฉพาะวิชา จึงจำเป็น
ต้องให้บริการการศึกษากับชนกลุ่มใหญ่กว่า ประกอบกับนักเรียนในวัยนี้ มีวัย วุฒิภาวะ และความ
สามารถทางกายภาพที่จะเดินทางได้ไกลมากขึ้น การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของ
โรงเรียนมัศึกษาก็จะกว้างมากขึ้น ในทำนองเดียวกัน ขนาดของขอบเขตการให้บริการการ
ศึกษาระดับอุดมศึกษาก็จะมีขนาดของขอบเขตการให้บริการการศึกษากว้างขวางมากขึ้นไปอีก บาง
สถาบันก็จำเป็นต้องให้บริการการศึกษาทั่วประเทศ เช่น สถาบันที่ผลิตคนด้านเทคนิคเฉพาะ ได้แก่

วิศวกรรมชีวเคมีหรือวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ก็เพราะว่า ครูที่สอนจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะและมีจำนวนจำกัด วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนก็มีลักษณะเฉพาะและราคาแพง ดังนั้น การให้บริการการศึกษาของสถาบันการศึกษาประเภทนี้ จำเป็นต้องให้บริการกับกลุ่มคนทั่วประเทศ ขนาดของขอบเขตการให้บริการการศึกษาระดับนี้ จึงมีขนาดกว้างขวางเท่ากับอาณาเขตของประเทศ

การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาในระดับโรงเรียน มี 2 ขั้นตอนดังนี้ (กรมสามัญศึกษา. 2530 : 2 - 3 ; Hallak. 1977 : 140 ; UNESCO. 1985 : 15 - 58)

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาทางทฤษฎี ขั้นตอนนี้เป็นการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาในอุดมคติ โดยใช้โรงเรียนเป็นจุดศูนย์กลาง และกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาเป็นบริเวณโดยรอบโรงเรียน ลักษณะของขอบเขตการให้บริการการศึกษาทางทฤษฎีจะมี 2 รูปแบบคือ ขอบเขตการให้บริการการศึกษารูปวงกลมและรูปหกเหลี่ยมรังผึ้ง ทั้งสองรูปแบบนี้ใช้โรงเรียนเป็นจุดศูนย์กลางเช่นกัน ข้อแตกต่างอยู่ที่ลักษณะของขอบเขตการให้บริการการศึกษา กล่าวคือ ขอบเขตการให้บริการการศึกษารูปวงกลมมีพื้นที่บางส่วนอยู่นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาหรือมีพื้นที่บางส่วนอยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาซ้ำซ้อนกัน ในขณะที่ขอบเขตการให้บริการการศึกษารูปหกเหลี่ยมรังผึ้งจะไม่มีพื้นที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการหรือซ้ำซ้อนกัน ดังภาพประกอบ 1

ก. พื้นที่ลักษณะวงกลมซ้ำซ้อนกัน ข. พื้นที่ลักษณะวงกลมสัมผัสกัน ค. พื้นที่ลักษณะหกเหลี่ยมรังผึ้ง

■ = พื้นที่ขอบเขตที่ให้บริการการศึกษาที่ซ้ำซ้อนหรืออยู่นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา

ภาพประกอบ 1 ขอบเขตการให้บริการการศึกษารูปวงกลมและรูปหกเหลี่ยมรังผึ้ง

จากภาพประกอบ 1 จะเห็นได้ชัดเจนว่า เมื่อเปรียบเทียบการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษา รูปวงกลมกับรูปหกเหลี่ยมรังผึ้งแล้ว จะเห็นว่า การกำหนดขอบเขตการให้บริการ การศึกษารูปหกเหลี่ยมรังผึ้งมีความเหมาะสมมากกว่า เพราะว่าขอบเขตการให้บริการการศึกษา รูปหกเหลี่ยมรังผึ้งให้บริการการศึกษาได้อย่างครอบคลุม จะไม่มีพื้นที่ซ้ำซ้อนและไม่มีช่องว่างของ ขอบเขตการให้บริการการศึกษาของแต่ละโรงเรียน

การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาทั้งรูปวงกลมและรูปหกเหลี่ยมรังผึ้ง จะต้อง ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณการให้บริการการศึกษาของโรงเรียน และข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการ เรียนต่อของผู้ที่อยู่ในวัยเรียนในท้องถิ่นนั้น นักการศึกษาได้สร้างสูตรคำนวณหารัศมีของขอบเขต การให้บริการการศึกษาของรูปวงกลม และความยาวของเส้นหยาบมุมของขอบเขตการให้บริการ การศึกษาของรูปหกเหลี่ยมรังผึ้งไว้ดังนี้

เมื่อ r คือ รัศมีของขอบเขตการให้บริการการศึกษารูปวงกลมหรือครึ่งของความยาว เส้นหยาบมุมของขอบเขตการให้บริการการศึกษารูปหกเหลี่ยมรังผึ้ง

x คือ ปริมาณการให้บริการการศึกษาของโรงเรียน วัดในรูปของจำนวนนักเรียน ที่โรงเรียนสามารถรับเข้าเรียนได้แต่ละปี

d คือ ปริมาณความต้องการการศึกษาของนักเรียน วัดได้จากความหนาแน่นของ นักเรียนต่อพื้นที่ตารางกิโลเมตร คูณด้วยอัตราที่คาดว่านักเรียนจะเรียน ต่อ

สูตรคำนวณหารัศมีของขอบเขตการให้บริการการศึกษารูปวงกลม

$$r = \sqrt{\frac{x}{\pi d}} \quad \text{หรือ} \quad r = \sqrt{\frac{x}{3.14d}}$$

สูตรคำนวณหาครึ่งหนึ่งของความยาวเส้นหยาบมุมของขอบเขตการให้บริการการศึกษารูป หกเหลี่ยมรังผึ้ง

$$r = \sqrt{\frac{x}{2 \cdot 66d}}$$

การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาตามแนวคิดทางทฤษฎีที่กล่าวมาแล้ว นำไปใช้ประโยชน์ได้กับพื้นที่ที่มีสภาพคมนาคมติดเทียมกัน นักเรียนทุกห้องที่เดินทางมาโรงเรียนได้อย่างสะดวก เพราะการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาดังกล่าวไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างของสภาพคมนาคมแต่อย่างใด ดังนั้น ขอบเขตการให้บริการการศึกษาตามแนวคิดทางทฤษฎีที่ได้จากวิธีการดังกล่าวข้างต้น ต้องมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นก่อนที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาทางปฏิบัติ ขั้นตอนนี้เป็นการนำเอาขอบเขตการให้บริการการศึกษาทางทฤษฎีมาปรับให้เหมาะสมกับลักษณะท้องถิ่น องค์ประกอบที่สำคัญที่นำมาพิจารณาปรับขอบเขตการให้บริการการศึกษามีหลายประการ กรมสามัญศึกษา (2530 : 7) ได้ใช้องค์ประกอบของระยะทาง เวลาที่ใช้เดินทาง ขอบเขตการให้บริการการศึกษาใกล้เคียงและโอกาสทางการศึกษา ส่วน ไกลอด (Caillod. 1985 : 4437 - 4438) ได้เสนอเกณฑ์ (norm) ที่จะนำมาพิจารณาร่วมเพื่อให้การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่ง มีจำนวนนักเรียนเหมาะสมที่สุดกับการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน และบุคลากรทางการศึกษา เกณฑ์ที่นำมาใช้พิจารณาร่วมได้แก่ สัดส่วนของนักเรียนแบ่งตามเชื้อชาติหรือศาสนา จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนสูงสุด/ต่ำสุด อัตราส่วนจำนวนนักเรียนต่อครูสูงสุด/ต่ำสุด และระยะทางที่นักเรียนใช้ในการเดินทางด้วยเท้าสูงสุด/ต่ำสุด การพิจารณาองค์ประกอบแต่ละตัวมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ระยะทางจากบ้านของนักเรียนไปโรงเรียน ระยะทางนับเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาเพื่อกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาในทางปฏิบัติให้เหมาะสม ทั้งนี้เพราะขนาดของขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนที่ได้ทางทฤษฎีอาจกว้างเกินไป จนนักเรียนบางคนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการแห่งนั้นไม่สามารถจะเดินทางไปโรงเรียนได้ ในทางปฏิบัติจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงระยะทางที่นักเรียนจะต้องเดินทางไปโรงเรียนได้ จากการสำรวจระยะทางที่นักเรียนใช้เดินทางไปโรงเรียนของกรมสามัญศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2522 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 71 เดินทางไปโรงเรียนไม่เกิน 6 กิโลเมตร นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ร้อยละ 76 เดินทางไม่เกิน 10 กิโลเมตร นักเรียนทั้งสองระดับ ร้อยละ 67 เดินทางไม่เกิน 6 กิโลเมตร ระยะทางเฉลี่ยสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 5.18 กิโลเมตร มัธยมศึกษาตอนปลาย 6.79 กิโลเมตร กรมสามัญศึกษาได้นำเอาระยะเดินทางไปโรงเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่แต่ละระดับและระยะทางโดยเฉลี่ยที่นักเรียนแต่ละคนต้องเดินทางจากบ้านไปโรงเรียนดังกล่าวข้างต้นมาเป็นเกณฑ์กำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ร่วมกับการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาที่กำหนดเป็นแขวง โดยกำหนดไว้ว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเดินทางไปโรงเรียนไม่เกิน 6 กิโลเมตร (กรมสามัญศึกษา. 2524 : 6, 7, 32) ระยะทางการเดินทางของนักเรียนที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านไปโรงเรียนเป็นตัวแปรสำคัญหนึ่งในการศึกษาลักษณะของขอบเขตการให้บริการการศึกษาและสภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา

2. เวลาที่นักเรียนใช้ในการเดินทางจากบ้านไปโรงเรียน เนื่องจากการพิจารณาแต่ระยะทางเพียงอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาได้อย่างเหมาะสม นักเรียนบางคนที่อยู่ห่างจากโรงเรียนไม่มากนัก แต่มีข้อจำกัดด้วยเส้นทางคมนาคมไม่สะดวก จึงต้องใช้เวลารับเดินทางไปโรงเรียนมาก ในทางปฏิบัติจึงต้องคำนึงถึงเวลาและระยะทางที่นักเรียนใช้เดินทางในการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษา จากการสำรวจเวลาที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายใช้เดินทางไปโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ปี 2522 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 75 ใช้เวลาเดินทางไม่เกิน 45 นาที และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 71 ใช้เวลาเดินทางไม่เกิน 50 นาที เวลาเฉลี่ยสำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น 31 นาที และมัธยมศึกษาตอนปลาย 37 นาที กรมสามัญศึกษาได้นำเอาเวลาที่ใช้เดินทางของนักเรียนจากบ้านไปโรงเรียนส่วนใหญ่แต่ละระดับและเวลาโดยเฉลี่ยที่นักเรียนแต่ละคนเดินทางจากบ้านไปโรงเรียนดังกล่าวข้างต้น มาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาร่วมกับการกำหนดพื้นที่ของแขวงและระยะทางที่นักเรียนใช้เดินทาง เกณฑ์เวลาที่ใช้เดินทางสำหรับมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เวลาเดินทางไม่เกิน 45 นาที และเวลาที่ใช้เดินทางสำหรับมัธยมศึกษาตอนปลายใช้เวลาเดินทางไปโรงเรียนไม่เกิน 50 นาที (กรมสามัญศึกษา. 2524 : 6, 7, 33) เวลาที่ใช้ในการเดินทางของนักเรียนจากบ้านไปยังโรงเรียน

เป็นตัวแทนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษาระดับเขตการให้บริการและสภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่ง

3. ขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนใกล้เคียงกันเป็นอีกองค์ประกอบประเภทหนึ่งที่ต้องนำมาพิจารณาในการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนทางปฏิบัติโดยพิจารณา ระยะทางและเวลาในการเดินทางของนักเรียนนั้น จะกำหนดให้กว้างที่สุดเท่าที่นักเรียนมีความสะดวกพอจะเดินทางไปโรงเรียนได้ การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาแบบวงกลมโดยใช้เวลาและระยะทางเป็นเกณฑ์กำหนด อาจจะทำให้พื้นที่บริการการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่งบางส่วนมีความซ้ำซ้อนกันได้ ความซ้ำซ้อนของขอบเขตการให้บริการการศึกษานี้อาจทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงานของโรงเรียนได้ เช่น นักเรียนที่อยู่ในพื้นที่ที่มีขอบเขตการให้บริการการศึกษาซ้ำซ้อนอาจเลือกไปเรียนในโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งได้ ทำให้การคาดคะเนจำนวนนักเรียนทำได้ไม่แน่นอน เพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนของพื้นที่บริการการศึกษา จึงจำเป็นต้องนำเอาขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนที่ใกล้เคียงกันมาพิจารณาร่วมด้วย ในการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนแต่ละโรงเรียน ซึ่งจะช่วยให้การคาดคะเนจำนวนนักเรียนอยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาแต่ละแห่งทำได้ถูกต้อง อันเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการจัดการศึกษา

ง. การให้โอกาสทางการศึกษา องค์ประกอบหนึ่งที่จะผูกพันพิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนแบบวงกลม คือ การให้โอกาสทางการศึกษา เมื่อกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาทางหลักแบบวงกลม มักจะมีนักเรียนที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งถ้าพิจารณาจากสภาพคมนาคมแล้ว นักเรียนเหล่านั้นสามารถเดินทางไปโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งที่อยู่ใกล้กับบริเวณที่นักเรียนอาศัยอยู่และเดินทางได้สะดวก ดังนั้นในการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาทางปฏิบัติจำเป็นจะต้องขยายขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนนั้นให้กว้างออกไปเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่นักเรียนที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา อย่างไรก็ตามในบางกรณีแม้จะมีขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งรับผิดชอบให้บริการในพื้นที่นั้นอยู่แล้ว แต่นักเรียนที่อยู่ใน

บริเวณนั้นไม่สามารถจะเดินทางไปใช้บริการการศึกษาของโรงเรียนนั้นได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาพคมนาคมและสภาพภูมิประเทศไม่สะดวกแก่การเดินทาง เป็นอันตรายสำหรับเด็กที่จะเดินทางไปโรงเรียนนี้ก็มีความจำเป็นที่จะต้องตั้งโรงเรียนขึ้นในบริเวณนั้นเพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่นักเรียนในบริเวณนั้น หรือพิจารณาจัดให้บริเวณนั้นเข้าไปอยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของอีกโรงเรียนหนึ่ง ซึ่งนักเรียนสามารถเดินทางไปเรียนได้สะดวกและปลอดภัยกว่า องค์ประกอบด้านการให้โอกาสทางการศึกษานี้ จึงมีความสำคัญในการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาเป็นอันมาก เพราะการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาที่ดีนั้นจะต้องให้โอกาสทางการศึกษากับนักเรียนทุกคนได้เข้าร่วมรับบริการการศึกษาเท่าเทียมกัน

5. สักส่วนของนักเรียนแบ่งตามเชื้อชาติหรือศาสนา การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่ง ต้องการให้บริการการศึกษาแก่คนเฉพาะกลุ่ม หรือกลุ่มคนหลายเชื้อชาติ ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับลักษณะขององค์ประกอบทางด้านเชื้อชาติของประชากรของแต่ละประเทศ ถ้าประเทศที่ประกอบด้วยคนหลายเชื้อชาติและรัฐมีนโยบายจะสร้างความสามัคคีในชาติเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การจัดการศึกษาจำเป็นต้องจัดตั้งโรงเรียนให้สามารถให้บริการการศึกษาแก่คนหลายเชื้อชาติ แต่ฝ่ายรัฐต้องการที่จะป้องกันความขัดแย้งกันระหว่างเชื้อชาติหรือศาสนาที่จำเป็นจะต้องกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาให้สามารถให้บริการการศึกษาแก่คนเฉพาะกลุ่ม การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาในทางปฏิบัติ จึงต้องพิจารณาถึงส่วนของนักเรียนที่แบ่งตามเชื้อชาติและศาสนาให้เหมาะสมด้วย

6. จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนสูงสุด/ต่ำสุด การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนต้องพิจารณาจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนเป็นเกณฑ์สูงสุดและต่ำสุดของแต่ละระดับการศึกษา เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเข้าเรียนแต่ละห้องมีมากเกินไปหรือน้อยเกินไป อีกทั้งยังเป็นการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

7. อัตราส่วนจำนวนนักเรียนต่อครูสูงสุด/ต่ำสุด อัตราส่วนจำนวนนักเรียนต่อครูสูงสุด/ต่ำสุดของแต่ละระดับการศึกษา เป็นเกณฑ์อันหนึ่งที่ต้องนำมาใช้ในการพิจารณากำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษา เพื่อป้องกันไม่ให้บุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษารับภาระงานมากหรือน้อย

เกินไป เพื่อให้สถานศึกษาได้ใช้ทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษามากที่สุด

8. ระยะทางจากบ้านไปโรงเรียนที่นักเรียนใช้เดินทางด้วยเท้าไกลสุด/ใกล้สุด ระยะทางที่นักเรียนใช้ในการเดินทางดังกล่าวข้างต้น เมื่อพิจารณาการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่งที่ไม่ได้คำนึงถึงวิธีการเดินทาง นักเรียนที่มีบ้านอยู่ห่างจากโรงเรียนเป็นระยะทาง 6 กิโลเมตรนั้นอาจจะมีบางคนที่อยู่ในท้องที่ที่ไม่มีการคมนาคมชนิดอื่น ทำให้นักเรียนต้องเดินทางด้วยเท้า ดังนั้นจึงต้องคำนึงถึงระยะทางที่นักเรียนเดินทางด้วยเท้าด้วย กรมสามัญศึกษาได้กำหนดระยะทางจากบ้านและโรงเรียนสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นระยะทางไม่เกิน 6 กิโลเมตร การกำหนดระยะทางในการเดินทางดังกล่าว ช่วยให้การพิจารณาขอบเขตการให้บริการการศึกษามีความเหมาะสมที่นักเรียนสามารถมารับบริการการศึกษาได้จริง

องค์ประกอบที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาขอบเขตการให้บริการการศึกษาของสถานศึกษาทั้ง 8 ประการดังกล่าวมาข้างต้น นอกจากจะใช้ประโยชน์ในการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาดังกล่าวแล้ว ยังใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสมของขอบเขตการให้บริการการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาและสภาพการให้บริการการศึกษาแต่ละแห่งด้วย โดยที่การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาคุณภาพของการให้บริการการศึกษาและปัญหาการเรียน/ไม่เรียนต่อการเรียนต่อใน/นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาของนักเรียน ผู้วิจัยจึงพิจารณาศึกษาตัวแปรที่เป็นเกณฑ์ดังกล่าวทั้ง 8 ตัวแปร

การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่ง มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการวางแผนการจัดการศึกษาดังนี้

1. โรงเรียนแต่ละแห่งสามารถรับนักเรียนในแต่ละพื้นที่โดยไม่ซ้ำซ้อนกัน ซึ่งจะมีผลในการให้บริการการศึกษาจะกระจายไปสู่ชุมชนอย่างกว้างขวางและทั่วถึง
2. โรงเรียนแต่ละแห่งสามารถทำการคาดคะเนได้ว่า ในแต่ละปีจะมีนักเรียนเข้าเรียนเท่าใด ซึ่งจะส่งผลต่อการวางแผนการใช้ทรัพยากรในการจัดการศึกษาและการเรียนการสอนให้เป็นไปตามความเหมาะสม

3. การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของแต่ละโรงเรียน จะทำให้การจัดตั้งโรงเรียนใหม่อยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม เป็นผลทำให้สามารถเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของประชากรในวัยเรียนได้อย่างทั่วถึง

4. การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของแต่ละโรงเรียนทำให้นักเรียนมีโอกาสเข้ารับการศึกษานในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ใกล้บ้าน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความสะดวกที่จะเดินทางไปโรงเรียน และประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย ได้แก่ ค่าเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

5. การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาจะทำให้เป็นการกระตุ้นให้มีการปรับปรุงคุณภาพของโรงเรียนในท้องถิ่นที่แตกต่างกัน เป็นผลทำให้โรงเรียนในแต่ละท้องถิ่นมีคุณภาพเท่าเทียมกัน (กรมสามัญศึกษา. 2530 : 1)

6. การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษา ทำให้นักเรียนได้เข้าเรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน ไม่ต้องพักอาศัยในหอพัก เป็นผลทำให้นักเรียนมีผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด และได้รับความอบอุ่นจากพ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวที่ได้อยู่ใกล้ชิดกัน ซึ่งจะเป็นการป้องกันปัญหาทางสังคม ได้แก่ ปัญหาการขาดเรียน ดึกยาเสพติด เทียวกลางคืน เป็นต้น

การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาที่ทำกันอยู่ในเมืองไทย ยังไม่ได้จัดทำอย่างจริงจัง การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่ง เป็นการกำหนดตามสภาพภูมิศาสตร์ หรือเขตการปกครองเป็นหลัก ซึ่งจะกำหนดให้ครอบคลุมหมู่บ้านที่มีนักเรียนเข้ามาเรียนในโรงเรียนแต่ละแห่ง ขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่ง จึงมีรูปแบบของขอบเขตการให้บริการการศึกษาไม่แน่นอน (กรมสามัญศึกษา. 2530 : 1) นอกจากนี้ขอบเขตการให้บริการการศึกษาเป็นเพียงขอบเขตการให้บริการการศึกษาในอุดมคติเท่านั้น แต่ในสภาพความเป็นจริงการกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาจะมีผลในทางปฏิบัติน้อยมาก เพราะว่าเมื่อกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่งแล้ว ยังมีนักเรียนที่อยู่ใขอบเขตการให้บริการของโรงเรียนหนึ่งเดินทางไปเรียนที่โรงเรียนอีกแห่งหนึ่ง ปัญหาที่ทำให้การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่งมีผลในทางปฏิบัติน้อยมาก มาจากสาเหตุซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนเข้ามาแล้ว แต่ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบแน่ชัดที่จะบังคับให้นักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบให้บริการการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่งต้องเข้าเรียนในโรงเรียนนั้น ๆ การที่นักเรียนหรือผู้ปกครองตัดสินใจในการเลือกเรียนได้อย่างอิสระเสรี จึงทำให้เกิดปัญหาการเรียนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา

2. ความแตกต่างของคุณภาพการให้บริการการศึกษา เนื่องจากคุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่งไม่เท่าเทียมกัน ผู้ปกครองมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจส่งบุตรไปเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพดีกว่า เมื่อผู้ปกครองมีกำลังเงินเพียงพอ จากสาเหตุความไม่เท่าเทียมกันด้านคุณภาพของโรงเรียนแต่ละแห่ง จะทำให้นักเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพดีกว่ามีจำนวนมากเกินไปจนความสามารถที่จะให้บริการได้ ในขณะที่โรงเรียนที่มีคุณภาพด้อยกว่าก็จะมีนักเรียนเพียงจำนวนน้อยมากเข้ารับบริการ ก่อให้เกิดปัญหาการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา คุณภาพทางการศึกษา และความสูญเปล่าทางการศึกษา

3. ความสะดวกของเส้นทางคมนาคม สภาพคมนาคมก็เป็นปัจจัยอีกประการหนึ่งทำให้นักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนที่นักเรียนอาศัยอยู่นักเรียนมีความสะดวกที่จะไปเรียนในโรงเรียนที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการที่นักเรียนอาศัยอยู่ อาจเนื่องมาจากเส้นทางคมนาคมไปยังโรงเรียนที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการมีวิธีการเดินทางได้หลายวิธีและใช้เวลาไม่นานนัก ในขณะที่ถ้านักเรียนในโรงเรียนใกล้บ้านจะต้องเดินทางด้วยเท้าเท่านั้น

4. ค่านิยมของผู้ปกครองที่ยึดถือชื่อเสียงของโรงเรียนใหญ่ ๆ เป็นสำคัญ ผู้ปกครองจำนวนมากมีความเชื่อว่า โรงเรียนใหญ่และมีชื่อเสียงมานานเท่านั้นจึงจะสอนได้ดี และเมื่อนักเรียนเรียนจบแล้วจะมีงานที่ดีทำ จากประสบการณ์ที่ผ่านมา นักเรียนจำนวนมากพากันไปสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงซึ่งอยู่นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา เช่น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนสตรีวิทยา โรงเรียนเทพศิรินทร์ เป็นต้น จนเป็นผลให้เกิดปัญหาเรื่องการจัดสอบ ปัญหาอภิสิทธิ์ฝากเด็กเข้าเรียน ปัญหาการเรียกเงินกินเปล่า จนเป็นเหตุให้เด็กที่อยู่ในขอบเขตการบริการการศึกษาของโรงเรียนแห่งนั้นไม่สามารถเข้าไปใช้บริการการศึกษาในโรงเรียนแห่งนั้นตามสิทธิของตน

โดยที่มีปัญหาการศึกษาต่อในโรงเรียนเพื่ออยู่นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาของนักเรียน เป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อการวางแผนและการบริการการศึกษาของประเทศ อาจเป็นอุปสรรคที่ทำให้การจัดการศึกษาของประเทศไม่ได้ผลสมบูรณ์ตามเป้าหมายประสงค์ ประกอบกับยังไม่มีผู้ว่าการศึกษา บัญชาดังกล่าวได้มีรูปแบบครอบคลุมทั้งด้านอุปสงค์และอุปทานการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัย จึงต้องการหาการศึกษาให้เข้าใจถึงความต้องการ และการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และการเลือกเรียนใน/นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา รวมทั้งศึกษา สภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างความ ต้องการกับการให้บริการด้วย

เนื่องจากสาเหตุประการหนึ่งของปัญหาการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา ที่นักเรียนแต่ละคนอาศัยอยู่ เกิดจากคุณภาพและมาตรฐานของการให้บริการการศึกษาของโรงเรียน แต่ละแห่งไม่เท่ากัน ดังนั้นเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ชัดเจน จำเป็นจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวัดคุณภาพ และปริมาณของการให้บริการการศึกษาให้ เหมาะสมและตรงประเด็น

1.3 คุณภาพและปริมาณการให้บริการการศึกษา

1.3.1 ความหมายคุณภาพการให้บริการการศึกษา

เนื่องจากคำว่าคุณภาพการให้บริการการศึกษาเป็นคำที่มีความหมายกว้างไม่ชัดเจน เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องคุณภาพการให้บริการการศึกษาให้ชัดเจน ผู้วิจัยจึงเสนอแนวคิดเกี่ยวกับ ความหมายของคุณภาพโดยทั่วไป เพื่อนำไปผนวกกับวิธีการให้บริการการศึกษา แล้วกำหนดวิธีการ วัดคุณภาพการให้บริการการศึกษา ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

คุณภาพ (Quality) เป็นคำที่มีความหมายในเชิงนามธรรมที่ใช้อธิบายคุณลักษณะ คุณสมบัติ ของบุคคลและสิ่งของ ตลอดจนวิธีการ มีผู้ให้ความหมายคุณภาพในลักษณะทั่วไปดังนี้

จรินทร์ ธาณิรัตน์ (2521 : 67) ให้คำนิยามคุณภาพว่า คือลักษณะเด่นหรือคุณลักษณะที่แตกต่างกัน ลักษณะดังกล่าวนี้ไม่ใช่เรื่องของปริมาณหรือจำนวน แต่เป็นการอธิบายคุณลักษณะ เช่น ครูมีคุณภาพ ได้แก่ ครูที่มีความรู้ดี ประสบการณ์ดี และมีความสามารถในการสอนดี คุณภาพของครูจึงไม่เกี่ยวข้องกับจำนวนของครู

ราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 190) นิยามคุณภาพว่า หมายถึงลักษณะความดี ลักษณะประจำบุคคลหรือสิ่งของ

กู๊ด (Good. 1973 : 436, 452) กล่าวว่า ความหมายของคุณภาพมี 2 แนว คือ (1) ความหมายลักษณะดั้งเดิม คุณภาพหมายถึง คุณลักษณะประจำตัวและคุณลักษณะทางกายภาพของวัตถุหรือบุคคล ได้แก่ ขนาด รูปร่าง คุณสมบัติและตำแหน่งหน้าที่ และ (2) ความหมายตามลักษณะที่เป็นผลต่อเนื่อง คุณภาพหมายถึงลักษณะที่เป็นผลเกิดขึ้นต่อเนื่องจากการรับรู้คุณลักษณะเดิมของวัตถุหรือบุคคล ได้แก่คุณลักษณะด้านความรู้สึก รวมทั้ง รูป รส กลิ่น เสียง ซึ่งคนส่วนใหญ่รับรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของวัตถุหรือบุคคลนั้น

พจนานุกรมภาษาอังกฤษเว็บสเตอร์ (Websters'. 1984 : 781) ให้ความหมายของคุณภาพว่าเป็นคุณสมบัติของสิ่งของหรือบุคคล ซึ่งบ่งบอกระดับความดีเลิศหรือบอกระดับลักษณะเด่น

กูมส์ (Coombs. 1969 : 27 - 28) กล่าวว่าคุณภาพหมายถึงลักษณะประจำสิ่งของ วัสดุและบุคคล คุณภาพบางอย่างสามารถสร้างหรือเปลี่ยนแปลงไปได้ เช่น เราสามารถเปลี่ยนแปลงคุณภาพหรือคุณลักษณะบางอย่างของบุคคลได้โดยการให้การศึกษา และเราสามารถปรับปรุงการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพดีขึ้นได้

ซูโชดอลสกี (Suchodolski. 1969 : 118) ให้ความหมายของคุณภาพว่าหมายถึงความสมบูรณ์ของคุณลักษณะเฉพาะอย่างของสิ่งของ

อดิศักดิ์ พงษ์พันธุ์ผลพัฒน์ (2526 : 1) จำแนกแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับความหมายของคุณภาพออกเป็น 2 แนวคิดคือ (ก) แนวคิดสมัยเก่าเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นในสมัยปฏิวัติอุตสาหกรรมจนถึงสงครามโลกครั้งที่สอง กล่าวว่าคุณภาพของสินค้าหมายถึงระดับที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐานของสินค้านั้น ๆ (ข) แนวความคิดสมัยใหม่เป็นแนวความคิดที่เกิดขึ้นในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง

คุณภาพตามแนวความคิดนี้คำนึงถึงความพึงพอใจของผู้บริโภคหรือความเหมาะสมของสินค้าเป็นหลัก เมื่อผู้บริโภคใช้สินค้าแล้วเกิดความรู้สึกว่า สินค้านั้นทนทาน และสินค้านั้นเหมาะสม เกิดความรู้สึกพึงพอใจ และถ่ายทอดความรู้สึกพึงพอใจของตนส่งต่อไปให้ผู้บริโภคคนอื่น จึงมีผลทำให้เกิดความเชื่อถือในผลิตภัณฑ์นั้นเพิ่มขึ้น และผู้ผลิตสามารถขายสินค้าชนิดนั้นได้มากขึ้น

ประวิทย์ จงวิศาล และ วิจิตรา จงวิศาล (2527 : 1) กล่าวว่าคุณภาพหมายถึงลักษณะต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค ผู้รับบริการหรือทำให้ผู้บริโภคและผู้รับบริการมีความพอใจ

กล้าหาญ วรพุทธพร (2527 : 5) กล่าวว่า คุณภาพมีความหมาย 2 แนวความคิด คือ (ก) คุณภาพตามแนวความคิดดั้งเดิม หมายถึงระดับการทำให้ได้มาตรฐาน เช่น งานฝีมือและผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ หมายถึงงานฝีมือและผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานที่ก้าวหน้า (ข) คุณภาพตามแนวความคิดสมัยใหม่ หมายถึงความพึงพอใจของผู้ใช้หรือความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ตรงตามความต้องการของผู้ใช้

จากแนวความคิดเกี่ยวกับคุณภาพทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความหมายของคุณภาพแบ่งได้เป็น 2 แนวความคิดคือ (ก) แนวความคิดสมัยแรก คุณภาพหมายถึงระดับมาตรฐานที่กำหนดหรือระดับคุณลักษณะเด่น หรือลักษณะที่ดี ซึ่งเป็นลักษณะทางกายภาพประจำตัวบุคคล หรือสิ่งของ หรือวิธีการ (ข) แนวความคิดสมัยใหม่ คุณภาพหมายถึง คุณลักษณะที่เป็นผลต่อเนื่องจากการรับรู้คุณลักษณะเดิมของบุคคลหรือสิ่งของหรือวิธีการที่คนส่วนใหญ่ได้รับรู้ ซึ่งแสดงออกมาในรูปของความพึงพอใจเมื่อได้บริโภคสิ่งของ หรือได้รับบริการจากบุคคลหรือวิธีการนั้น ๆ

จากแนวความคิดเกี่ยวกับความหมายของคุณภาพโดยทั่วไป และลักษณะการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาดังที่กล่าวมาแล้วในหัวข้อ 1.1 ข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดคุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ต้องทำการวัดแยกเป็น 2 ด้าน คือ (1) คุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา วัดจากระดับมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด 3 ด้าน คือ (ก) การให้ความรู้แก่นักเรียน (ข) การให้ความรู้แก่ประชาชน (ค) การให้บริการแก่ชุมชน (2) คุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา วัดจากการรับรู้คุณลักษณะและความพึงพอใจของผู้รับบริการการศึกษาที่มีต่อการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนใน 3 ด้าน

คือ (ก) การให้ความรู้แก่นักเรียน (ข) การให้ความรู้แก่ประชาชนและ (ค) การให้บริการแก่ชุมชน

การวัดคุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา วัดจากระดับมาตรฐาน ความเกณฑ์ที่กำหนดในการจัดบริการการศึกษาของโรงเรียนนั้น อาจวัดได้หลายแบบ แบบหนึ่ง คือ การวัดคุณภาพการดำเนินงานตามหน้าที่หลัก 3 ประการของโรงเรียนมัธยมศึกษาดังได้กล่าวมาแล้ว อีกแบบหนึ่งได้แก่การวัดคุณภาพโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งกรมสามัญศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามสภาพความเป็นจริงของโรงเรียนแต่ละแห่งและใช้เป็นมาตรฐานหนึ่งที่ประเมิน ตรวจสอบและกวดขันคุณภาพด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา แต่ละแห่งให้มีระดับใกล้เคียงกัน เกณฑ์ประเมินมาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เป็นเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2527 แบ่งหมวดการประเมินออกเป็นหมวดใหญ่ ๆ ได้ 6 หมวดคือ หมวดที่ 1 ประเมินเกี่ยวกับโรงเรียนกับชุมชน หมวดที่ 2 ประเมินเกี่ยวกับสภาพและการบริหารทั่วไป หมวดที่ 3 ประเมินเกี่ยวกับงานธุรการ หมวดที่ 4 ประเมินเกี่ยวกับงานวิชาการ หมวดที่ 5 ประเมินเกี่ยวกับงานปกครองนักเรียน หมวดที่ 6 ประเมินเกี่ยวกับงานบริการ ทั้ง 6 หมวด จะมีหัวข้อในการประเมินรวมทั้งหมด 177 ข้อ โดยแต่ละหัวข้อจะกำหนดวิธีการประเมินและแหล่งที่จะเก็บข้อมูลไว้พร้อม การประเมินใช้มาตราประเมินค่า 6 อันดับ จาก 0 ถึง 5 คะแนน และหัวข้อหนึ่งก็จะมีเกณฑ์เฉพาะในการจัดอันดับคุณภาพแล้วกำหนดเป็นคะแนน (กรมสามัญศึกษา. 2527)

จากการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินมาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า เกณฑ์การประเมินบางเกณฑ์ที่กำหนดก็มาแต่มีบางส่วนไม่ได้เป็นลักษณะการประเมินคุณภาพที่แท้จริง แต่เป็นการประเมินว่าโรงเรียนได้จัดทำกิจกรรมต่าง ๆ หรือไม่เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นรายหมวดทั้ง 6 หมวดแล้วเลือกหมวดที่เหมาะสมมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

หมวดที่ 1 เป็นการประเมินโรงเรียนกับชุมชน ในหมวดนี้เป็นการประเมินเกี่ยวกับโรงเรียนจัดบริการให้ความรู้แก่ประชาชนและบริการชุมชนด้านอื่น ๆ รายละเอียดและวิธีการประเมิน

หมวดนี้จะประเมินว่าโรงเรียนได้จัดให้มีการกิจกรรมหรือไม่ ไม่ได้ประเมินค่าคุณภาพของกิจกรรมเป็นอย่างไร ตัวอย่างเช่น การประเมินการจัดกิจกรรมบริการชุมชนด้านอนามัย มีเกณฑ์การให้คุณภาพ ดังนี้ (0) หมายถึงไม่ได้ดำเนินการ (1) หมายถึงดำเนินการแต่ไม่มีแผนงาน (2) หมายถึงดำเนินการโดยมีแผนงาน (3) ดำเนินกิจกรรมตามคุณภาพ 2 แล้วยังมีผลงานชัดเจน (4) ดำเนินกิจกรรมตามคุณภาพ 3 แล้วมีการกระทำอย่างต่อเนื่อง (5) การดำเนินการตามคุณภาพ 4 แล้วชุมชนยังให้การสนับสนุน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านการให้บริการความรู้แก่ประชาชนและบริการชุมชนไม่ได้เป็นการวัดคุณภาพอย่างแท้จริง ดังนั้น ในการประเมินคุณภาพการให้บริการความรู้แก่ประชาชนและการบริการชุมชน ผู้วิจัยจะสร้างเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินวัดคุณภาพด้านนี้เอง

หมวดที่ 2 เป็นการประเมินค่าสภาพของโรงเรียนและการบริหารทั่วไป ในการประเมินคุณภาพหมวดนี้ มีบางส่วนที่มีการประเมินคุณภาพของผู้บริหารและครูตามเกณฑ์มาตรฐานทางด้านปริมาณและความเหมาะสม ทั้งคุณวุฒิและประสบการณ์ ในการประเมินคุณภาพของครูและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสำหรับการวิจัยนี้จะใช้เกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษาเฉพาะด้านการประเมินครูและผู้บริหารมาใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมิน

หมวดที่ 3 เป็นการประเมินงานธุรการของโรงเรียน งานด้านนี้จะไม่เกี่ยวข้องกับ การให้ความรู้แก่นักเรียนโดยตรง โดยที่การวิจัยนี้สนใจศึกษาคุณภาพของโรงเรียนในเรื่องการจัด การเรียนการสอน ดังนั้นในการประเมินคุณภาพของโรงเรียนจะไม่ประเมินคุณภาพด้านงานธุรการ

หมวดที่ 4 เป็นการประเมินคุณภาพทางวิชาการ งานวิชาการเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับ การให้บริการด้านความรู้แก่นักเรียนโดยตรง ในด้านการจัดการเรียนการสอน ในการศึกษาคุณภาพ ด้านการให้บริการความรู้แก่นักเรียน ผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์การประเมินคุณภาพงานวิชาการจากเกณฑ์ มาตรฐานโรงเรียนมาตรฐานที่มีอยู่แล้วเป็นคุณภาพงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาตามสภาพ ความเป็นจริง โดยผู้วิจัยจะใช้ผลการประเมินที่กรมสามัญศึกษามีอยู่แล้ว

หมวดที่ 5 เป็นการประเมินงานปกครองนักเรียน แม้ว่างานปกครองจะไม่เกี่ยวข้อง กับ การให้บริการความรู้แก่นักเรียนโดยตรง แต่งานปกครองนักเรียนจะเกี่ยวข้องกับการสอดส่อง

ดูแลความประพฤติของนักเรียน ซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับชื่อเสียงของโรงเรียน ในการศึกษาคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา จำเป็นจะนำเอาเกณฑ์การประเมินงานปกครองนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ประเมิน โดยผู้วิจัยจะใช้ผลจากการประเมินมาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาด้านงานปกครองที่กรมสามัญศึกษามีอยู่แล้ว เป็นการวัดคุณภาพงานปกครองนักเรียนตามสภาพเป็นจริง

หมวดที่ 6 เป็นการประเมินงานบริการแก่นักเรียน งานด้านนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการให้บริการความรู้แก่นักเรียนโดยตรง แต่บางส่วนของงานการบริการแก่นักเรียน จะเอื้ออำนวยให้นักเรียนได้เรียนอย่างได้ผล ได้แก่ การบริการแนะแนว และการบริการห้องสมุด ในการศึกษาคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาจำเป็นต้องนำผลการประเมินการบริการแนะแนวและการบริการห้องสมุดมาศึกษาพร้อมด้วย โดยผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินจากการประเมินมาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับการบริการแนะแนวและการบริการห้องสมุด เป็นคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาตามสภาพเป็นจริงอีกส่วนหนึ่งด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้ผลของการประเมินมาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาที่กรมสามัญศึกษาได้ประเมินไว้แล้วในหมวดที่ 2, 4, 5 และ 6 โดยเลือกมาเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการความรู้แก่นักเรียน ส่วนการประเมินคุณภาพการให้บริการความรู้แก่ประชาชนและบริการชุมชน ผู้วิจัยจะสร้างเครื่องมือมาประเมินคุณภาพในท่านที่ด้วยตนเอง

1.3.2 ปริมาณการให้บริการการศึกษา

เพื่อที่จะทำความเข้าใจปริมาณการให้บริการการศึกษาได้ตรงกัน จะต้องทำความเข้าใจคำว่าวิธีการวัดปริมาณ วิธีการวัดเชิงปริมาณ หมายถึง การกำหนดคุณลักษณะของสิ่งของออกมาในรูปของตัวเลขที่นับได้ ตัวอย่าง การวัดเชิงปริมาณ เช่น ระดับการศึกษาของบุคคลจะวัดได้จากจำนวนปีที่บุคคล ได้รับการศึกษา สถานภาพทางสังคม วัดได้จากเงินเดือนของแต่ละคนที่ได้รับหรือวัดได้จากจำนวนบุคคลที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของบุคคลนั้น ถ้าจะวัดความแห้งแล้งของพื้นที่ วัดได้จากความลึก ของระดับน้ำใต้ดินที่สุกพบ (UNESCO. 1985 : 4) จากความหมายของวิธี

การวัดเชิงปริมาณที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยกำหนดปริมาณการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากคุณลักษณะของการให้บริการการศึกษาที่วัดได้เป็นจำนวนนับ แยกตามลักษณะการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา 3 ด้านคือ (ก) ปริมาณการให้บริการด้านความรู้แก่นักเรียน วัดได้จากจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่เข้าเรียนจริงในโรงเรียนแต่ละปี จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่งที่โรงเรียนสามารถรับได้ จำนวนแผนการเรียนระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนจัดให้บริการแก่นักเรียน (ข) ปริมาณการให้บริการความรู้แก่ประชาชน วัดได้จากจำนวนหลักสูตรหรือกิจกรรมที่จัดให้ความรู้แก่ประชาชน จำนวนประชาชนที่เข้ารับบริการตามหลักสูตรหรือกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นในแต่ละหลักสูตร หรือจำนวนประชาชนที่เข้ามาใช้บริการตลอดปี (ค) ปริมาณการให้บริการแก่ชุมชนวัดได้จากจำนวนครั้งที่โรงเรียนจัดกิจกรรมบริการต่าง ๆ แก่ประชาชน และจำนวนประชาชนที่เข้ามารับการบริการที่โรงเรียนจัดกิจกรรมแก่ชุมชน

ตัวแปรที่เกี่ยวกับการให้บริการการศึกษาที่ใช้ในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. คุณภาพการให้บริการการศึกษา มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้คือ การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษา และคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

2. ปริมาณการให้บริการการศึกษา มีตัวแปรที่ใช้ศึกษาค้นคว้านี้ คือ จำนวนแผนการเรียน จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เข้าเรียนจริง จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนสามารถรับได้ จำนวนหลักสูตรหรือกิจกรรมของโรงเรียนที่จัดบริการประชาชนจำนวนกิจกรรมที่โรงเรียนจัดบริการชุมชน

3. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตการให้บริการการศึกษา มีตัวแปรที่ใช้ศึกษาค้นคว้านี้ คือ ระยะทางจากบ้านไปยังโรงเรียน เวลาที่ใช้เดินทางจากบ้านไปโรงเรียน ขอบเขตการให้บริการการศึกษาข้างเคียง การให้โอกาสทางการศึกษา สัดส่วนนักเรียนแยกตามเชื้อชาติ/ศาสนา จำนวนนักเรียนต่อห้องสูงสุด อัตรานักเรียนต่อครูสูงสุด/ต่ำสุด ระยะทางเดินเท้าไกลสุด

2. ทฤษฎีสังคมวิทยาและจิตวิทยาสังคม

การที่บุคคลจะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมบางอย่างนั้นเกิดจากปัจจัย 2 ประการ คือ ปัจจัยที่เกิดจากภายในตัวบุคคลนั้น กับปัจจัยสภาวะแวดล้อมภายนอก การได้กระทำพฤติกรรมใดลงไปเป็นผลมาจากการที่บุคคลนั้นได้พิจารณาไตร่ตรองถึงประโยชน์ที่จะได้รับผลเสียที่จะเกิดขึ้น โดยพิจารณาทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยนอกตัวบุคคล ในการศึกษาการเรียนรู้ต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงจะต้องศึกษาทั้งปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการเลือกกระทำพฤติกรรมดังกล่าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ที่อธิบายพฤติกรรมของบุคคล ได้แก่ ทฤษฎีทางสังคมวิทยาและจิตวิทยาสังคม ผู้วิจัยจึงจะเสนอแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวรวม 3 ทฤษฎีคือทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of Reasoned Action) ของฟิชเบิน และไลเซน ตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา (Liska's Revision Model) และทฤษฎีการกระทำทางสังคม (Social Action Theory) ของพาร์สัน เพื่อศึกษารับรู้การเรียนรู้ต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเรียนในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา แต่ละทฤษฎีมีแนวคิดดังนี้

2.1 ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

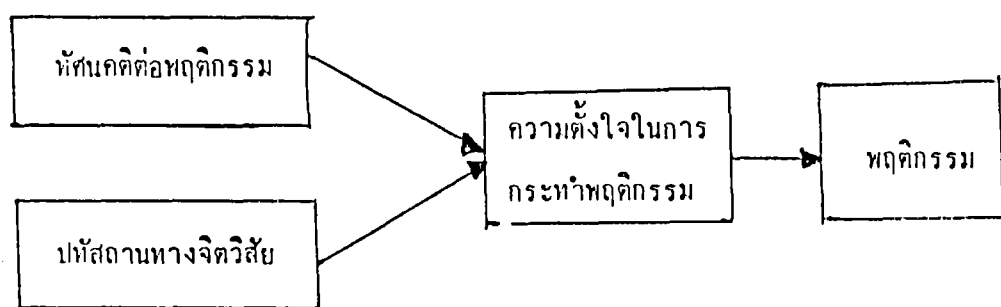
ฟิชเบินและไลเซนเป็นผู้เสนอแนวคิดทฤษฎีนี้ ซึ่งมีใจความสำคัญดังนี้ พฤติกรรมของบุคคลสามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยทางจิตวิทยา คือ หัตถ์คติต่อพฤติกรรมและปทัสถานทางจิตวิสัย (Subjective norm) โดยมีฐานคติเบื้องต้นว่า มนุษย์เป็นผู้มีเหตุผลและใช้ข้อมูลที่มีอยู่อย่างเป็นระบบ และพิจารณาถึงผลของการกระทำพฤติกรรมทั้งหลายก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำพฤติกรรมเหล่านั้น (Fishbein and Ajzen. 1975 : 5 - 9; Ajzen and Fishbein. 1980 : 5; อีระพร อูวรรณโณ. 2529 : 5/1 - 5/3) พฤติกรรมที่แสดงออกจะอยู่ภายใต้การควบคุมของความตั้งใจของบุคคลซึ่งเป็นความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม

ความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมเป็นตัวแปรที่อยู่ใกล้ชิดกับพฤติกรรมของบุคคล พิษเบนและไอเซนได้สร้างตัวแบบ (Model) เพื่อที่จะทำนายพฤติกรรมและการกระทำของบุคคลจากทัศนคติและปทัสถานทางสังคม โดยผ่านความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม

ทัศนคติต่อพฤติกรรม เป็นปัจจัยตัวกำหนดพื้นฐานของความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการกระทำพฤติกรรมนั้นจะเป็นลักษณะของความคิดที่ประเมินค่าแล้วว่า สิ่งที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำพฤติกรรมนั้นเป็นผลดีหรือผลเสียแก่ตนเอง ทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมนั้น เป็นทัศนคติที่บุคคลคาดหวังเกี่ยวกับผลลัพธ์และความคาดหวังในคุณค่าของผลลัพธ์ที่จะได้รับจากการกระทำพฤติกรรมนั้น

ปทัสถานทางสังคม เป็นปทัสถานทางจิตวิสัย (subjective norm) ซึ่งเป็นความเชื่อของผู้กระทำพฤติกรรมนั้น ที่เชื่อว่ากลุ่มอ้างอิงหรือกลุ่มที่สนับสนุนใกล้ชิดที่คิดว่าผู้กระทำควรจะกระทำพฤติกรรมนั้นหรือไม่ส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งคือแรงจูงใจที่จะกระทำตามความคิดของกลุ่มอ้างอิงหรือกลุ่มสนับสนุนใกล้ชิดคิดว่าตนเองควรกระทำพฤติกรรมนั้น

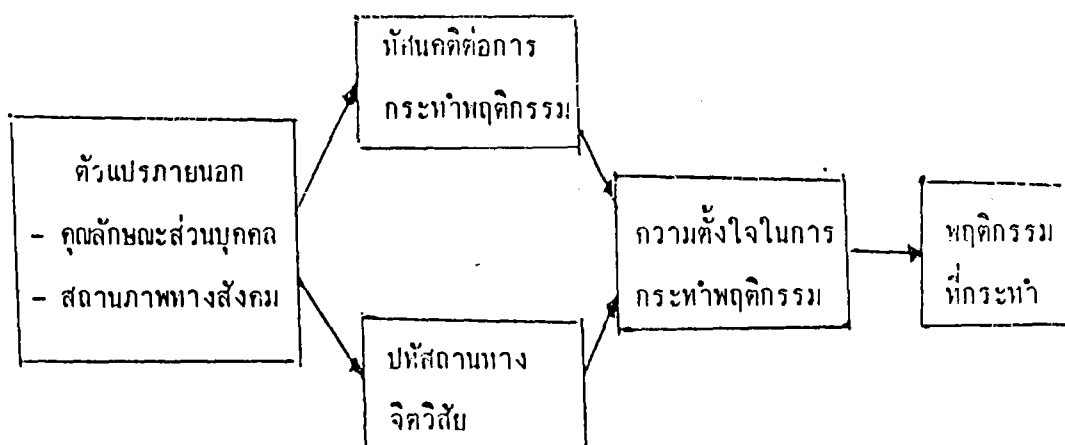
กรอบความคิดเชิงทฤษฎีในการทำนายพฤติกรรมของบุคคลของพิษเบน และ ไอเซน ที่ใช้ทัศนคติต่อพฤติกรรมและปทัสถานทางจิตวิสัย เป็นตัวแปรในการทำนายโดยส่งผ่านทางความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมนั้น เขียนเป็นตัวแบบได้ดังแผนภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 2 กรอบความคิดทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

ในการศึกษาเพื่อทำนายพฤติกรรมของบุคคลนอกจากทัศนคติ ปห้สถานทางจิตวิสัยและความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรม ก็ยังมีปัจจัยอื่นที่นักสังคมวิทยาและนักพฤติกรรมศาสตร์ นำมาใช้อธิบายเพื่อทำนายพฤติกรรมร่วมกับตัวแปรทัศนคติ ปห้สถานทางจิตวิสัยและความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรม ปัจจัยดังกล่าวคือ คุณลักษณะส่วนบุคคลและสถานภาพทางสังคม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพทางสังคม เชื้อชาติ สถานภาพทางเศรษฐกิจและการศึกษา สติปัญญา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรทั้งหลายที่กล่าวมานี้ไม่ได้เป็นตัวแปรที่สำคัญในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล แต่ถือว่าเป็นตัวแปรภายนอก (External Variables) ทั้งนี้เพราะว่าตัวแปรเหล่านี้อาจมีอิทธิพลโดยตรงต่อทัศนคติและปห้สถานทางจิตวิสัย

เมื่อนำเอาตัวแปรภายนอกมาผสมผสานกับตัวแปรการทำนายพฤติกรรมในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล เขียนเป็นรูปแบบได้ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงอิทธิพลตัวแปรภายนอกที่มีต่อตัวแปรตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

ในการประยุกต์เอาทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชและไอเซนมาใช้อธิบายการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปได้ว่านักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

ต่อระดับมัธยมศึกษา และมีทัศนคติทางจิตวิสัยที่รับรู้ว่ามีบุคคลสนับสนุนให้เรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ในระดับสูงจะเป็นผู้ที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อและเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูง นอกจากนี้ ยังมีคุณลักษณะส่วนบุคคล และสถานภาพทางสังคม เช่น ระดับสติปัญญา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งจะ เป็นคุณลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วย โดยที่คุณลักษณะดังกล่าวจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติและทัศนคติทางจิตวิสัยของ นักเรียน

เนื่องจากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า ทัศนคติโดยทั่วไปมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมอย่างไม่ คงที่ หรือทัศนคติโดยทั่วไปไม่สามารถจะอธิบายพฤติกรรมได้อย่างชัดเจน จึงได้มีผู้นำเอากรอบ ความกikutฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชเบินและไอเซนไปศึกษาเพื่อทำนายพฤติกรรมการกระทำ โดยใช้ทัศนคติต่อพฤติกรรมกับทัศนคติทางจิตวิสัย มีงานวิจัยดังนี้ (Fishbein and Ajzen. 1975 : 308 - 310) คาร์สัน (Carlson. 1968) พบว่า ความตั้งใจมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการยอมรับคนอเมริกันนิโกรมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.839 ไอเซนและฟิชเบิน (Ajzen and Fishbein. 1969) พบว่า ความตั้งใจที่จะกระทำกิจกรรม 8 อย่างในเวลาว่าง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระทำกิจกรรมในเวลาว่างมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.766 ฟิชเบินและคณะ (Fishbein et.al. 1970) ได้ศึกษาความตั้งใจที่จะติดต่อสื่อสารกับเพื่อน ร่วมงาน พบว่าความตั้งใจกับพฤติกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.704 ชอร์นิก (Chornik. 1970) ได้ศึกษาพบว่าความตั้งใจจะเล่นเกมควมจรรวกับพฤติกรรมการเล่นมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.806 เดอ ไวรส์ และไอเซน (De vries and Ajzen. 1971) ได้ศึกษา ความตั้งใจในการทุจริตในการทดสอบพบว่า ความตั้งใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทุจริตในการ สอบ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้ ทุจริตในการสอบเท่ากับ 0.869 ลอก จากผู้อื่นเท่ากับ 0.818 และให้ผู้อื่นลอกมีค่าเท่ากับ 0.566 แจกคาร์คและเดวิสสัน (Jaccard and Davison. 1972) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ยาคุมกำเนิด พบว่าความตั้งใจจะใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดมี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.836 นพณ์ สัมมา (2523 : 107 - 109) พบว่า ทัศนคติสามารถทำนายทัศนคติการยอมรับนวรรรมาทางารเกษตรของ กลุ่มต่าง ๆ ได้ร้อยละ 9 ถึง 26 วรณิ จิระชุตโรจน์ (2527 : 86) ได้ศึกษาทัศนคติการลดหย่อนกลุ่มอ้างอิง

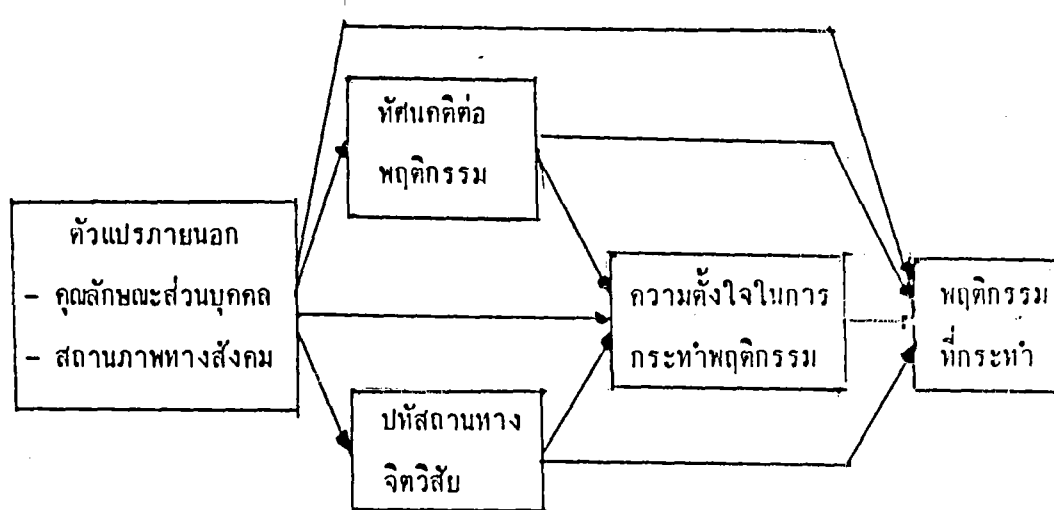
เจตนาเชิงพฤติกรรมและพฤติกรรมการใช้บริการการปรึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าทัศนคติต่อการใช้บริการการปรึกษากับอาจารย์แนะแนว ในโรงเรียนประกอบกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการใช้บริการการศึกษากับอาจารย์แนะแนวใน โรงเรียน สามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรม (ความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม) ในการใช้ บริการการปรึกษากับอาจารย์แนะแนวในโรงเรียนได้ และเจตนาเชิงพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการใช้บริการแนะแนวสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .001

จากผลการศึกษาที่กล่าวมาแล้ว พบว่าตัวแปรในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชเบิน และไอเซน ได้แก่ทัศนคติต่อพฤติกรรม ปห้สถานทางจิตวิสัย และความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม สามารถทำนายพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น ในการศึกษาการเรียนต่อของนักเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลอย่างหนึ่ง ตัวแปรในทฤษฎีดังกล่าวน่าจะใช้อธิบาย การเรียนต่อของนักเรียนได้ โดยมีบุคคลที่มีทัศนคติต่อการเรียนที่ดี ปห้สถานทางจิตวิสัยสูง มีความ ตั้งใจในการเรียนต่อน่าจะอธิบายการเรียนต่อของนักเรียนได้ ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะ ใช้ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนต่อ ตามแนวคิดทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ คือทัศนคติ ต่อการเรียนต่อ ปห้สถานทางจิตวิสัย ได้แก่ การรับรู้การสนับสนุนของพ่อแม่ในการเรียนต่อ การรับรู้ การสนับสนุนของครูในการเรียนต่อ การรับรู้การสนับสนุนของกลุ่มเพื่อน และตัวแปรความตั้งใจที่ เรียนต่อของนักเรียน

จากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชเบินและไอเซนและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการ ทำนายพฤติกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่าผลการวิจัยเหล่านั้นไม่ได้มีการนำเอาตัวแปร ภายนอกมาศึกษาด้วย ทั้ง ๆ ที่ฟิชเบินและไอเซนก็ยอมรับว่าตัวแปรภายนอกมีความเกี่ยวข้อง สามารถอธิบายความแตกต่างของพฤติกรรมได้ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาทฤษฎีของนักจิตวิทยา สังคมคนอื่น ๆ ที่ศึกษาตัวแปรภายนอกด้วย ทฤษฎีดังกล่าวที่สำคัญได้แก่ ทฤษฎีของลิสกา ซึ่งจะได้อธิบายงานในหัวข้อต่อไป

2.2 ตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา

ตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา ได้ปรับปรุงมาจากตัวแบบเชิงทฤษฎีของฟิชเบินและไอเซนที่ว่า การทำนายพฤติกรรมของบุคคลใช้ทัศนคติและปทัสถานทางจิตวิสัยเป็นตัวทำนายโดยผ่านความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม และตัวแปรภายนอกก็มีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมโดยผ่านทางทัศนคติและปทัสถานทางจิตวิสัย และผ่านความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมไปสู่พฤติกรรม แต่ลิสกา (Liska. 1984 : 61 - 74 ; Davis. 1985 : 89 - 93 และ Carpenter and Fleishman. 1987 : 79 - 87) ได้แย้งว่าอิทธิพลของตัวแปรทัศนคติและปทัสถานทางจิตวิสัยไม่ได้ส่งผ่านความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมเพียงอย่างเดียว แต่น่าจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อพฤติกรรมการกระทำ และตัวแปรภายนอกที่เป็นตัวแปรคุณลักษณะส่วนบุคคลและสถานภาพทางสังคม นอกจากจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมโดยส่งผ่านทัศนคติ ปทัสถานทางจิตวิสัย และความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมแล้ว น่าจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม และพฤติกรรมในการกระทำ ตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา เขียนเป็นแผนภาพได้ ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 ตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา

จากข้อโต้แย้งเชิงทฤษฎีของลิสลาตั้งกล่าวที่ต่อทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของพิชเบนและไอเซน ได้มีผู้นำเอาตัวแปรการทำนายพฤติกรรมของลิสลา ไปศึกษาเพื่อทำนายพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ดังนี้ เดวิส (Davis, 1985 : 59 - 93) ได้นำเอาตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสลาไปทดสอบในการทำนายพฤติกรรมของผู้ประสบผลสำเร็จการศึกษา โดยใช้ตัวแปรทัศนคติ ตัวแปรความตั้งใจ และตัวแปรพฤติกรรมที่ระดับการศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการเรียน และตัวแปรภายนอก ได้แก่ ตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ความคาดหวังทางการเรียน ความคาดหวังจากกลุ่มเพื่อนในการเรียนต่อมหาวิทยาลัย การรับรู้ ความสามารถทางวิชาการของนักเรียนเอง ความคาดหวังต่อระดับการศึกษาที่จะได้รับ ระดับการศึกษาที่ประสบผลสำเร็จเป็นจำนวนปีตามระดับการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสลา ตัวแปรภายนอกมีผลโดยตรงต่อระดับการประสบผลสำเร็จทางการศึกษา และความคาดหวังระดับการศึกษาที่จะสำเร็จ (ความตั้งใจที่จะได้รับระดับการศึกษา) ในทำนองเดียวกัน คาร์เพนเตอร์ และ ฟลีชแมน (Carpenter and Fleishman, 1987 : 79 - 105) ได้นำเอาตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสลา มาทดสอบเพื่อทำนายพฤติกรรมการเรียนต่อระดับวิทยาลัยของนักเรียนเกรด 12 ในประเทศออสเตรเลีย ตัวแปรภายนอก ได้แก่ เพศ อาชีพ การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประเภทโรงเรียน การรับรู้การสนับสนุนจากพ่อแม่ในการเรียนต่อ ทัศนคติต่อการเรียนต่อระดับวิทยาลัย การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ ความตั้งใจที่จะเรียนต่อระดับวิทยาลัยและพฤติกรรมที่ได้เรียนต่อระดับวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ประเภทโรงเรียน การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ทัศนคติต่อการเรียนต่อระดับวิทยาลัย การรับรู้การสนับสนุนให้เรียนต่อของพ่อแม่ ความตั้งใจที่จะเรียนต่อระดับวิทยาลัย การรับรู้การสนับสนุนให้เรียนต่อของพ่อแม่ ความตั้งใจที่จะเรียนต่อระดับวิทยาลัย มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเรียนต่อระดับวิทยาลัย ตัวแปรเพศ การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ทัศนคติต่อการเรียนต่อระดับวิทยาลัย การรับรู้การสนับสนุนให้เรียนต่อของพ่อแม่ การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ มีอิทธิพลโดยตรงต่อความตั้งใจที่จะเรียนต่อ ตัวแปรประเภทโรงเรียน เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีอิทธิพลโดยตรงต่อทัศนคติต่อการเรียนระดับวิทยาลัย ประเภท โรงเรียน อาชีพของพ่อ การรับรู้ ความสามารถทางวิชาการและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ มีอิทธิพลโดยตรงต่อการรับรู้ในด้านการสนับสนุนการเรียนต่อในระดับวิทยาลัย สรุปได้ว่า

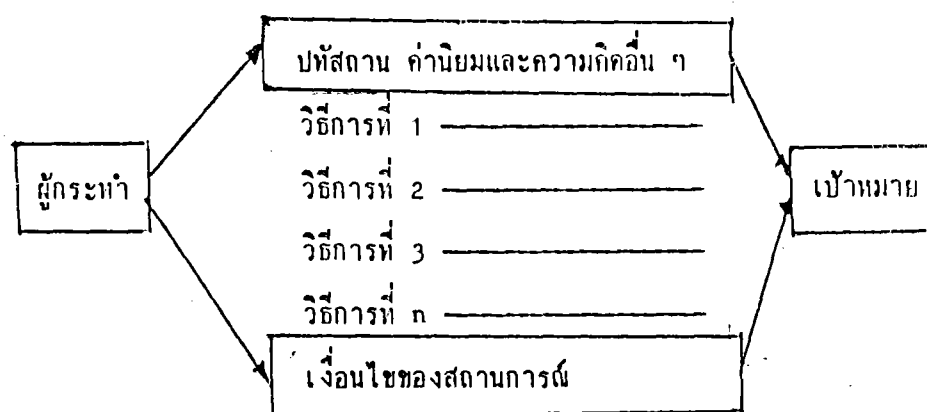
ตัวแปรภายนอกนอกจากจะส่งผลโดยอ้อมผ่านตัวแปรที่ตกติ ปห้สแดนทางจิตวิสัยและความตั้งใจ ในการกระทำพฤติกรรมแล้วก็มีอิทธิพลโดยตรงต่อ การเรียนต่อระดับวิทยาลัย และความตั้งใจที่จะ เรียนต่อระดับวิทยาลัย ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของอิสกา

จากผลการศึกษาของเดวิส (Davis. 1985) และคาร์เพนเตอร์และฟลีชแมน (Carpenter and Fleishman. 1987) พบว่าตัวแปรภายนอก สามารถนำมาใช้อธิบาย พฤติกรรมได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นไปตามตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของอิสกาได้แก่ การ รับรู้ความสามารถทางวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ความ หนักหน่วงการเรียน เพศ อาชีพของบิดา ประเภทของโรงเรียน และการรับรู้ความคาดหวังของกลุ่ม เพื่อนที่จะเรียนต่อ การศึกษาปัญหาการเรียนต่อของนักเรียน เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของ บุคคลอย่างหนึ่ง ตัวแปรโครงสร้างทางสังคมที่เป็นตัวแปรภายนอกน่าจะใช้อธิบายพฤติกรรมการ เรียนต่อของนักเรียนได้คือ การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ อาชีพของบิดามารดา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาของบิดามารดา การรับรู้ความ หวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ จำนวนบุตรในครอบครัว จำนวนบุตรหลานในความดูแลและลำดับ บุตรที่เกิด ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้ตัวแปรโครงสร้างทางสังคม เพื่อใช้อธิบายการเรียนต่อ ของนักเรียนคือ การรับรู้ความสามารถทางวิชาการของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ อาชีพของบิดามารดา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาของบิดามารดา การรับรู้ความ หวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ จำนวนบุตรในครอบครัว จำนวนบุตรหลานในความดูแล และ ลำดับบุตรที่เกิด

2.3 ทฤษฎีการกระทำทางสังคม

ทฤษฎีการกระทำทางสังคมของพาร์สัน มีใจความสำคัญว่าการแสดงพฤติกรรมใด ๆ ของ บุคคลย่อมมีเป้าหมายกำหนดขึ้นภายในจิตใจ และจะแสวงหาวิธีการที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จไปสู่เป้าหมายนั้นจกวิธีการหลายวิธี โดยการใคร่ครวญหาวิธีที่ดีที่สุด ในการเลือกวิธีการใด ๆ ของบุคคล จะต้องเป็นไปตามฐานคติเบื้องต้นว่า การเลือกนั้นจะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ แต่ในสภาพความ

เป็นจริงแล้ว บุคคลจะเลือกวิธีการให้บรรลุเป้าหมายวิธีใดนั้นจะได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยภายในเวลา และปัจจัยภายในของบุคคล ปัจจัยภายในที่เป็นขอบเขตจำกัดในการเลือกวิธีการไปสู่เป้าหมายคือ ข้อจำกัดภายในที่ปทัสถานทางสังคม และข้อจำกัดของเงื่อนไขสถานการณ์ องค์ประกอบที่สำคัญของ ทฤษฎีการกระทำทางสังคมมี 6 ประการดังนี้ (ก) ผู้กระทำ (actor) หมายถึงปัจเจกบุคคลผู้แสดง พฤติกรรม (ข) เป้าหมาย (goal) ผู้กระทำจะเป็นผู้กำหนดเป้าหมายของตน (ค) วิธีการ (means) ผู้กระทำจะเลือกวิธีการที่ดีที่สุดจากหลายวิธีการที่มีอยู่เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (ง) เงื่อนไข ของสถานการณ์ (situational condition) เป็นสภาวะแวดล้อมที่ผู้กระทำจะต้องเผชิญกับ เงื่อนไขของสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการเลือกวิธีการกระทำให้บรรลุเป้าหมาย (จ) ตัวกำหนดเชิงปทัสถานอันได้แก่ ปทัสถานทางสังคม ค่านิยม และความคิดอื่น ๆ ซึ่งผู้กระทำจะนำ มาพิจารณาประกอบในการเลือกวิธีการให้บรรลุเป้าหมาย (ฉ) การตัดสินใจเลือกวิธีการให้ไปสู่ เป้าหมายโดยทวนสมมติฐาน แต่อยู่ภายใต้เงื่อนไขของปทัสถานทางสังคมและเงื่อนไขของสถานการณ์ (Martindale. 1981 : 411 - 414 ; Turner. 1978 : 39 - 68 และ สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2529 : 63) องค์ประกอบของทฤษฎีการกระทำทางสังคมนำมาเขียนเป็นภาพ ประกอบได้ ดังภาพประกอบ 5 ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 5 กรอบความคิดทฤษฎีการกระทำทางสังคม

จากทฤษฎีการกระทำทางสังคม ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการเลือกวิธีการไปสู่เป้าหมาย ได้แก่ ปทัสถานทางสังคมและเงื่อนไขสภาพการต่าง ๆ เพราะว่าบุคคลที่อยู่ในสังคมจะประพฤติก หรือปฏิบัติบางอย่างนั้น เป็นไปตามความคิดเห็น ความเชื่อ ค่านิยม กฎเกณฑ์ กติกา หรือระเบียบ ข้อบังคับของสังคมนั้น และสอดคล้องกับสภาพการณ์ของแต่ละบุคคล ดังนั้น ในการศึกษาการเรียน ต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตัวแปรปทัสถานทางสังคมที่เกี่ยวกับการเรียนต่อในหมู่บ้าน น่าจะมีอิทธิพลต่อการส่งหรือผลักดันให้เรียนต่อในระดับสูงขึ้น คือ ตัวแปรอัตราการเรียนต่อระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นของหมู่บ้าน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความนิยมในการศึกษาต่อของหมู่บ้านนั้น ส่วนเงื่อนไข สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนต่อของนักเรียน ได้แก่ สภาพทางเศรษฐกิจสังคมของ นักเรียนและครอบครัว เช่น อาชีพของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว เป็นต้น สำหรับปัจจัย ภายในที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแสดงพฤติกรรมของบุคคล ได้แก่ เป้าหมายหรือความตั้งใจของ บุคคลนั้น ในการศึกษาการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตัวแปรปัจจัยภายในที่สำคัญคือ เป้าหมายหรือความตั้งใจในการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาชั้นเอง เมื่อกำหนดเป้าหมายคือการเรียนต่อ แล้วผู้กระทำจะพิจารณาวิธีการที่จะบรรลุเป้าหมายซึ่งมีได้หลายวิธีเช่น การเรียนต่อในโรงเรียนที่ อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาหรือการเรียนต่อในโรงเรียนที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการ การศึกษา วิธีการที่ผู้กระทำเลือกปฏิบัตินั้น ไม่ว่าจะเป็นวิธีใดย่อมเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับปทัสถาน ทางสังคม และสอดคล้องกับเงื่อนไขของสถานการณ์ของแต่ละบุคคล

3. กรอบความคิดสำหรับการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้บูรณาการ แนวคิด หลักการ และทฤษฎีทางสังคมวิทยาและจิตวิทยา เป็นกรอบความคิดสำหรับการวิจัยเพื่อใช้วิเคราะห์พฤติกรรมของบุคคล โดยใช้ตัวแปรคุณลักษณะส่วนบุคคล ตัวแปรการรับรู้ของบุคคล และตัวแปรภายนอก ได้แก่ คุณลักษณะส่วนบุคคลและสถานภาพ ทางสังคม นอกจากนี้ยังใช้แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการให้บริการการศึกษามาผนวกเข้ากับแนวคิด หลักการและทฤษฎีทางสังคมวิทยาและจิตวิทยาดังกล่าว เพื่อใช้เป็นกรอบความคิดอธิบายความ

สอดคล้องระหว่างการให้บริการการศึกษากับความต้องการทางการศึกษาต่อของบุคคล

แนวความคิด หลักการ และทฤษฎีทางสังคมวิทยาและจิตวิทยาที่นำมาใช้ได้แก่ ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชเบินและไอเซน ตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา และทฤษฎีการกระทำทางสังคมของพาร์สัน โดยแนวคิด หลักการและทฤษฎีต่าง ๆ ดังกล่าวจะเป็นแกนกลางในการอธิบายพฤติกรรมของบุคคล แต่อย่างไรก็ตาม แนวคิด หลักการและทฤษฎีทั้งสามที่กล่าวถึงนี้ผู้วิจัยจะใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชเบินและไอเซนเป็นแกนกลางในการอธิบายการเรียนรู้ โดยทฤษฎีนี้จะประกอบด้วยตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ได้แก่ ตัวแปรความตั้งใจในการเรียนรู้ ตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนรู้ และตัวแปรประสิทธิภาพทางจิตวิสัย นอกจากตัวแปรแกนกลางทั้งสามที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจะผนวกเอาตัวแปรภายนอกและแนวคิดเกี่ยวกับการอธิบายอิทธิพลของตัวแปรภายนอกตามทฤษฎีของลิสกาอธิบายเพิ่มเติม เพื่อให้การอธิบายการเรียนรู้ได้ชัดเจนทั้งวิถีและทางตรงและทางอ้อม ตัวแปรภายนอกที่นำมาอธิบายการเรียนรู้ครั้งนี้ได้แก่ ตัวแปรคุณลักษณะและสถานภาพทางสังคมของบุคคล ประกอบด้วยตัวแปร เพศ อาชีพของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพทางเศรษฐกิจ และการรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนรู้ จำนวนบุตรในครอบครัว ลำดับบุตรที่เกิด และจำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแลและให้การศึกษา นอกจากนี้จะศึกษาอิทธิพลของสังคมที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ตัวแปรทางสังคมวิทยาได้แก่ ปห้สถานทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของหมู่บ้าน คืออัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา

นอกจากตัวแปรตามแนวคิด หลักการและทฤษฎีทางสังคมวิทยาและจิตวิทยาที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้ตัวแปรจากแนวคิดและหลักการในเรื่องการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนคือตัวแปรการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนประถมศึกษา ตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตัวแปรปริมาณการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา และตัวแปรเกี่ยวกับขอบเขตการให้บริการศึกษา เพื่อนำมาผนวกกับตัวแปรทางทฤษฎีที่กล่าวมาแล้ว เพื่อใช้อธิบายความต้องการทางการศึกษาต่อได้

นอกจากตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจะนำเอาตัวแปรที่ได้จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนต่อมาศึกษาเพื่ออธิบายพฤติกรรมการเรียนรู้ มีดังนี้คือ ความรู้ที่ผู้ปกครอง

ควรให้บุตรได้รับ ตัวแปรความคาดหวังของผู้ปกครองที่จะให้บุตรประกอบอาชีพ ซึ่งตัวแปรทั้งสอง น่าจะใช้อธิบายพฤติกรรมการเรียนต่อได้ ดังจะรายงานต่อไปนี้

ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ น่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ใช้อธิบายพฤติกรรมการเรียนต่อได้ ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลที่ว่านักเรียนระดับประถมศึกษาเป็นวัยที่ต้องพึ่งพาพ่อแม่ การกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กในวัยนี้จะได้รับอิทธิพลความรู้สึคนักคิด และพฤติกรรมของพ่อแม่ส่วนหนึ่ง โดยส่วนมากเด็กจะยึดเอาพ่อแม่เป็นตัวแบบ ทั้งทางด้านพฤติกรรม และจริยธรรม (Hollander, 1976 : 127 - 132) และจากการศึกษาของห้องพรณ อยู่ประเสริฐ (Phongpan, 1976 : x111) พบว่า พ่อแม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการศึกษาของบุตร ดังนั้น ในการศึกษาการเรียนต่อ ผู้วิจัยจะใช้ตัวแปรความตั้งใจของผู้ปกครองที่จะให้บุตรรับการศึกษาเป็นตัวแปรภายนอก เพื่ออธิบายการเรียนต่อของนักเรียนด้วย

ตัวแปรความคาดหวังของผู้ปกครองที่จะให้บุตรประกอบอาชีพ น่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่จะใช้อธิบายพฤติกรรมการเรียนต่อร่วมกับตัวแปรทางทฤษฎีได้ ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลที่ว่าอาชีพบางอย่าง จำเป็นจะต้องใช้พื้นฐานทางการศึกษาระดับสูง ถ้าผู้ปกครองต้องการที่จะให้บุตรของตนประกอบอาชีพที่จำเป็นต้องใช้พื้นฐานการศึกษาในระดับสูงแล้ว ผู้ปกครองก็จะมีแนวโน้มที่จะส่งบุตรเข้าเรียนต่อมากขึ้น จากการศึกษาของจอห์นสโตนและจิโยโนพบว่า ตัวแปรความคาดหวังของผู้ปกครองที่จะให้บุตรประกอบอาชีพที่ใช้พื้นฐานการศึกษาสูง มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของบุตรด้วย (Johnstone and Jiyono, 1987 : 282 ; สุภางศ์ จันทวานิช มปป. : 76)

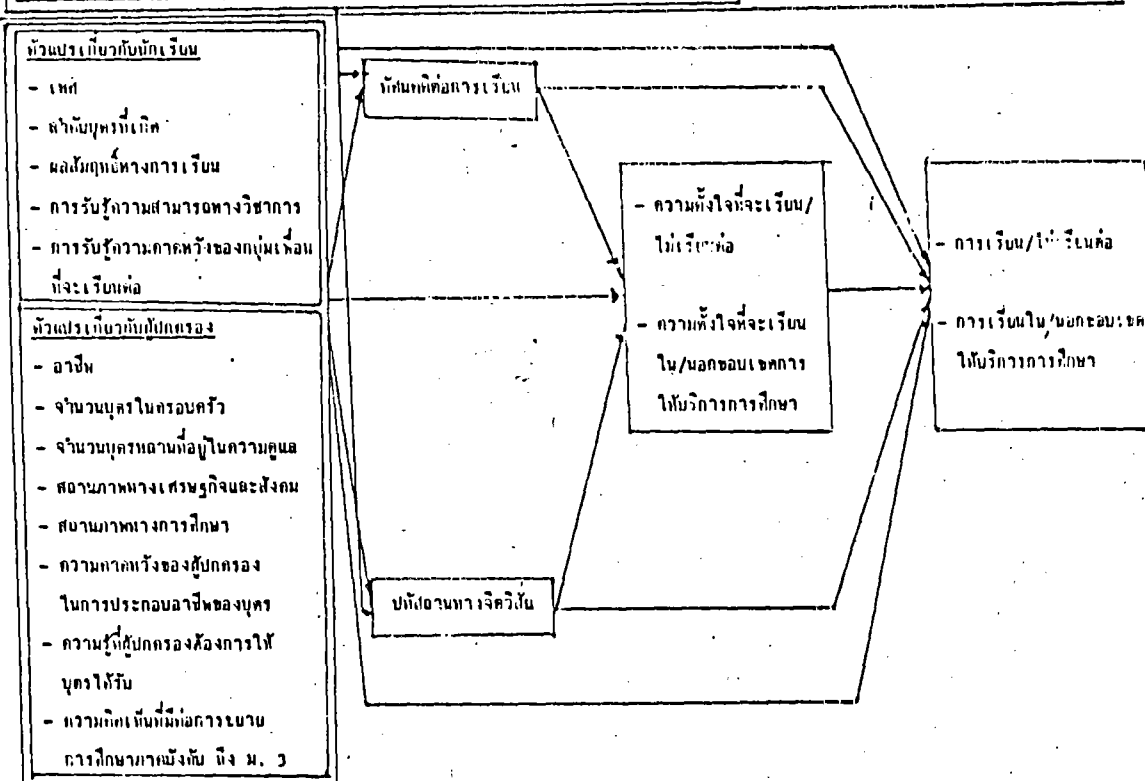
จากตัวแปรทางทฤษฎีจิตวิทยาและสังคมวิทยา ตัวแปรจากแนวคิดของการให้บริการการศึกษา และผลงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว นำมาเขียนเป็นภาพประกอบรอบความคิดในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดังภาพประกอบ 6 ในหน้าต่อไปนี้ (หน้า 44)

อนึ่ง นอกจากจะใช้ตัวแปรในกรอบความคิดการวิจัยเพื่อจะนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมการเรียนต่อแล้ว ผู้วิจัยจะศึกษาถึงเหตุผลของผู้ปกครองนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจ กล่าวคือ นักเรียนไม่เรียนต่อ และเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาอธิบายร่วมกับตัวแปรในกรอบความคิดการวิจัยด้วย

หัวข้อมาตรฐานโรงเรียน

โรงเรียนประถมศึกษา	โรงเรียนมัธยมศึกษา
- การรับข้อมูลภาพการให้บริการ - การศึกษาของโรงเรียน - อัตราการเรียนชั้น ม. 1	- การรับข้อมูลภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียน - ปริมาณการให้บริการการศึกษา - คุณภาพการเกษตรมาตรฐาน - ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับขอบเขตการให้บริการการศึกษา ได้แก่ - ระยะทางจากบ้านไปโรงเรียน - เวลาที่ใช้เดินทาง - ขอบเขตการให้บริการการศึกษาใกล้เคียงกัน - การให้โอกาสทางการศึกษา - ฝึกฝนนักเรียนตามเนื้อหาวิชา/ศาสนา - จำนวนนักเรียนต่อห้องสูง/ต่ำ - อัตราการเข้าเรียนต่อชั้นสูง/ต่ำ - ระยะเดินทางด้วยเท้าสูงสุด

การให้บริการการศึกษา

การให้บริการการศึกษา

ภาพประกอบ 6 ภาพแสดงกรอบความเข้าใจในการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อที่แตกต่างกันมีปริมาณและคุณภาพการให้บริการการศึกษาแตกต่างกัน และสัดส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมที่อยู่ในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อที่แตกต่างกันมีความตั้งใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกัน

4.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพต่ำกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอเดียวกันจะมีความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาต่ำกว่า และมีความตั้งใจในการเรียนต่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาของตนมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพสูง

4.3 ความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสอดคล้องกัน ความตั้งใจในการเรียนต่อใน/นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา และการเรียนต่อใน/นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสอดคล้องกัน

4.4 เมื่อเปรียบเทียบโรงเรียนมัธยมศึกษาภายในอำเภอเดียวกันและต่างอำเภอจะได้พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษายิ่งจะมีปริมาณความต้องการการศึกษาสูงกว่าปริมาณการให้บริการการศึกษา ส่วนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพต่ำจะมีปริมาณความต้องการการศึกษาต่ำกว่าการให้บริการการศึกษา

4.5 ปริมาณและคุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา หักเหตต่อการเรียนต่อ และทัศนคติทางจิตวิสัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.6 ปริมาณและคุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา หักเหตต่อการเรียนต่อ ทัศนคติทางจิตวิสัย คุณลักษณะส่วนตัวของนักเรียนและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ตั้งใจในการเรียนต่อกับกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ และกลุ่มที่เรียนต่อกับกลุ่มที่ไม่เรียนคือ ได้

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะทำความเข้าใจและอธิบายสภาพความต้องการและการให้บริการการศึกษา โดยจะศึกษาการเรียนรู้ของนักเรียน ปริมาณและคุณภาพการให้บริการการศึกษา โดยการบูรณาการแนวคิด หลักการและทฤษฎีพฤติกรรมศาสตร์ มาผนวกกับแนวคิดและหลักการให้บริการการศึกษาสำหรับมาอธิบายสภาพความต้องการและการให้บริการการศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบ (Comparative Study) โดยทำการศึกษาจากอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อแตกต่างกัน

1. ข้อมูลประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ประเภท คือข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิ มีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และผู้ปกครองโดยตรง ประกอบด้วยข้อมูลทางด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และข้อมูลทางจิตวิทยา

1.1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลที่รวมจากเอกสารและแบบสำรวจจากแหล่งต่างๆ มีรายละเอียดดังนี้

1.1.2.1 ข้อมูลคุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน รวบรวมจากเอกสารแบบบันทึกการประเมินมาตรฐานโรงเรียนจากกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา

1.1.2.2 ข้อมูลการให้บริการการศึกษาด้านการจัดการเรียน

การสอน การให้บริการแก่ชุมชน การให้ความรู้แก่ประชาชน ข้อมูลผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ต้องการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รวบรวมจากเอกสารและแบบสำรวจโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.1.2.3 ข้อมูลการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา อาชีพและระดับการศึกษาของบิดามารดา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักเรียน รวบรวมจากเอกสารระเบียบและแบบสำรวจข้อมูลโรงเรียนประถมศึกษา

1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และผู้ปกครองของนักเรียน ที่ศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2530 ที่อยู่ในท้องที่อำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงและต่ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลพบุรี และสระบุรี

ผู้วิจัยกำหนดเงื่อนไขของการเลือกอำเภอในพื้นที่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลพบุรี และสระบุรี ดังนี้ อำเภอแต่ละแห่งจะต้องมีโรงเรียนมัธยมศึกษาอย่างน้อย 2 โรงเรียนและเป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อแตกต่างกัน มีลักษณะการประกอบอาชีพของประชากรคล้ายคลึงกัน และตั้งอยู่ใกล้เคียงกัน จากลักษณะดังกล่าวข้างต้นจึงได้เลือกอำเภอที่มีลักษณะตามความต้องการคือ อำเภอเสนาให้จังหวัดสระบุรี เป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงมากมีอัตราการเรียนต่อร้อยละ 155.86 อำเภอท่าเรือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงเท่ากับร้อยละ 62.75 อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรีเป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปานกลาง มีอัตราการเรียนต่อร้อยละ 44.09 และอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี เป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่ำ มีอัตราการเรียนต่อร้อยละ 27.83 เพื่อตอบปัญหาการวิจัยได้ชัดเจนยิ่งขึ้นผู้วิจัยจึงใช้ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาศึกษารวมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กล่าวมาข้างต้น

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของนักเรียน วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 2,539 คน ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับศึกษาความต้องการการศึกษาของนักเรียน และผู้วิจัยได้สุ่มเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาอำเภอละ 100 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างย่อยสำหรับศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยา สังคมวิทยา คุณลักษณะส่วนบุคคล และลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อนำมาใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนต่อและไม่เรียนต่อโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) มีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

1.2.2.1 สุ่มตำบลมาอำเภอละ 5 ตำบล โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

1.2.2.2 สุ่มนักเรียนมาตำบลละ 20 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

จากวิธีการสุ่มข้างต้นจะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 400 คน และผู้ปกครองนักเรียนอีก 400 คน รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างตัวตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามตำบล

อำเภอ	ตำบล	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	
		นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	ผู้ปกครอง
พัฒนานิคม	พัฒนานิคม	20	20
	หนองบัว	20	20
	คี่ดิ่ง	20	20
	โคกสูง	20	20
	มะนาวหวาน	20	20
แก่งคอย	ห้วยขวาง	20	20
	ชำผักแพว	20	20
	ศาลเคี้ยว	20	20
	เงินซ้อน	20	20
	สองคอนกลาง	20	20
ท่าเรือ	หนองขนาท	20	20
	บ้านร่อม	20	20
	จำปา	20	20
	ท่าหลวง	20	20
	โพธิ์เอน	20	20
เสาไห้	บ้านยาง	20	20
	พระยาทศ	20	20

ตาราง 1 (ต่อ)

อำเภอ	ตำบล	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	
		นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	ผู้ปกครอง
	เมืองเก่า	20	20
	เสาไห้	20	20
	สวนดอกไม้	20	20
รวม	20	400	400

2. ตัวแปรที่ใช้สำหรับการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้

2.1 ตัวแปรเกณฑ์ ตัวแปรเกณฑ์ที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ ความตั้งใจในการเรียน
ต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2 ตัวแปรอิสระ ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.2.1 ตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรต่อเนื่อง รวม 19 ตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติต่อการ
เรียนต่อ ปทัสถานทางจิตวิสัย แลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ความสามารถทางวิชาการการรับรู้
ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ ปทัสถานการเรียนต่อของสังคม การรับรู้คุณภาพการให้
บริการการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนและผู้ปกครอง
นักเรียน คุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ระยะทางที่

ใช้เดินทางไปเรียน เวลาที่ใช้เดินทางไปเรียน ขอบเขตการให้บริการการศึกษาใกล้เคียงกัน การให้โอกาสการศึกษา สัดส่วนนักเรียนแยกตามเชื้อชาติหรือศาสนา อัตราส่วนนักเรียนต่อครู อัตราส่วนนักเรียนนักเรียนต่อห้องเรียน และระยะเดินทางด้วยเท้าไกลสุด รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

2.2.2 ตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรจัดประเภท ซึ่งเป็นตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะ

ส่วนบุคคลและสถานภาพทางครอบครัว ทางสังคม รวม 8 ตัวแปร ได้แก่ เพศ ศาสนา เชื้อชาติ อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ อาชีพบิดา หรือมารดา สถานภาพทางการศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

3. นิยามปฏิบัติการของตัวแปร

เพื่อความชัดเจนและเข้าใจตรงความหมายของการวัดตัวแปร ผู้วิจัยจึงกำหนดนิยามปฏิบัติการของตัวแปรแต่ละตัวแปรที่กล่าวมาแล้วในข้อ 2 ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ความตั้งใจในการเรียนต่อ หมายถึง ความมุ่งมั่นของบุคคลที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตัวแปรนี้มี 2 ประเภท คือ

3.1.1 ความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับความตั้งใจไม่เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1.2 ความตั้งใจในการเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา หมายถึง ความมุ่งมั่นของบุคคลที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่รับผิดชอบให้บริการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในพื้นที่ที่บุคคลเหล่านั้นอาศัยอยู่ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทย่อย คือ ความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในขอบเขตการให้บริการการศึกษา และความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา

ความตั้งใจในการเรียนต่อวัดได้จากแบบวัดความตั้งใจในการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเปิดเรียนภาคปลาย ปีการศึกษา 2520

3.2 การเรียนต่อ หมายถึง บุคคลได้ลงทะเบียนเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ตัวแปรนี้มี 2 ประเภท คือ

3.2.1 การเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับการไม่เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2.2 การเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในขอบเขตการให้บริการการศึกษา หมายถึง บุคคลได้ลงทะเบียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้บริการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบ่งออกเป็น 2 ประเภทย่อย คือ การเรียนต่อในขอบเขตให้บริการศึกษากับการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา

การเรียนต่อ วัดได้จากแบบสำรวจรายการการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยจะเก็บจากข้อมูลจากสถิติการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนประถมศึกษา คำนวณปีการศึกษา 2531

3.3 หัตถ์คติต่อการเรียนต่อ หมายถึง ระดับความรู้สึกของบุคคลที่มีความพึงพอใจและมีความชอบใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ของการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา วัดในมาตราประเมินค่า 5 ระดับ คือ ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจหรือมีความชอบใจต่อผลประโยชน์ของการเรียนต่อระดับมัศึกษามากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจหรือมีความชอบใจต่อผลประโยชน์ของการเรียนต่อระดับมัศึกษามาก ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจ หรือมีความชอบใจต่อผลประโยชน์ทางการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง มีความพอใจ หรือมีความชอบใจต่อผลประโยชน์ของการเรียนต่อระดับมัศึกษาน้อย ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจ หรือมีความชอบใจต่อผลประโยชน์ของการเรียนต่อระดับมัศึกษาน้อยกว่าวัดได้จากแบบวัดหัตถ์คติต่อการเรียนต่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองมีจำนวน 5 ข้อความ โดยจะเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนจะเปิดเรียนภาคปลายปีการศึกษา 2530 ผู้ที่ได้คะแนนมากแสดงว่าเป็นผู้ที่มีหัตถ์คติต่อการเรียนต่อระดับมัศึกษาคือ

3.4 ปัสถานทางจิตวิสัย หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่มีต่อความนึกเห็นของบุคคลอื่นที่จะสนับสนุนให้บุคคลนั้นกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ

3.4.1 องค์ประกอบเกี่ยวกับความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อผู้ปกครอง ครู และเพื่อนสนิทของนักเรียนที่จะสนับสนุนให้เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากน้อยเพียงใด วัดในมาตราประเวณค่า 5 ระดับ คือ ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนคิดว่าบุคคลอื่นสนับสนุนให้นักเรียนเรียนต่อมากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนคิดว่าบุคคลอื่นสนับสนุนให้นักเรียนเรียนต่อมาก ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนคิดว่าบุคคลอื่นสนับสนุนให้นักเรียนเรียนต่อปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนคิดว่าบุคคลอื่นสนับสนุนให้นักเรียนเรียนต่อน้อย และระดับ 1 หมายถึง นักเรียนคิดว่าบุคคลอื่นสนับสนุนให้นักเรียนเรียนต่อน้อยมาก

3.4.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักเรียนที่จะปฏิบัติตามความนึกเห็นของผู้ปกครอง ครูและเพื่อนสนิทของนักเรียน วัดในมาตราประเวณค่า 5 ระดับ คือ ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนมีความยินดีที่จะปฏิบัติตามการสนับสนุนของบุคคลอื่นมากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนมีความยินดีที่จะปฏิบัติตามการสนับสนุนของบุคคลอื่นมาก ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนมีความยินดีที่จะปฏิบัติตามการสนับสนุนของบุคคลอื่นปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนมีความยินดีที่จะปฏิบัติตามการสนับสนุนของบุคคลอื่นน้อย และระดับ 1 หมายถึง นักเรียนมีความยินดีที่จะปฏิบัติตามการสนับสนุนของบุคคลอื่นน้อยมาก

ปัสถานทางจิตวิสัยของแต่ละบุคคลที่สนับสนุนให้นักเรียนเรียนต่อได้คะแนนมาจากผลคูณของข้อ 3.4.1 กับ 3.4.2 และผลรวมของปัสถานทางจิตวิสัยของบุคคลได้จากคะแนนรวมของผลคูณของแต่ละบุคคล นักเรียนที่ได้คะแนนมาก หมายถึง นักเรียนผู้นั้นได้รับการสนับสนุนให้เรียนต่อมาก วัดได้จากแบบวัดปัสถานทางจิตวิสัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2 องค์ประกอบ องค์ประกอบละ 3 ข้อความโดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเปิดเรียนภาคปลาย ปีการศึกษา 2530

3.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับผลการเรียนรายกลุ่ม ประสพการณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยจะใช้ผลการเรียนเฉพาะระดับชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 เท่านั้น เก็บข้อมูลจากแบบสำรวจผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยจะเก็บข้อมูลจากโรงเรียนประถมศึกษา ต้นปีการศึกษา 2531

3.6 การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนแต่ละคนที่มีความสามารถทางวิชาการของตนเองในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ วัดในมาตราประเมินค่า 5 ระดับ คือ ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนรับรู้ว่าคุณเองมีความสามารถทางวิชาการในกลุ่มประสบการณ์นั้นเก่งมาก ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนรับรู้ว่าคุณเองมีความสามารถทางวิชาการในกลุ่มประสบการณ์นั้นเก่ง ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนรับรู้ว่าคุณเองมีความสามารถทางวิชาการในกลุ่มประสบการณ์นั้นปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนรับรู้ว่าคุณเองมีความสามารถทางวิชาการในกลุ่มประสบการณ์นั้นอ่อน และระดับ 1 หมายถึง นักเรียนรับรู้ว่าคุณเองมีความสามารถทางวิชาการในกลุ่มประสบการณ์นั้นอ่อนมาก วัดได้จากแบบวัดการรับรู้ความสามารถทางวิชาการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 ข้อ เรียนที่ได้คะแนนมากหมายถึง นักเรียนผู้นั้นมีความสามารถทางวิชาการสูง การเก็บรวบรวมข้อมูลจะเก็บจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเปิดเรียนภาคปลายปีการศึกษา 2530

3.7 การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อกลุ่มเพื่อนสนิท ที่นักเรียนคาดหวังว่าจะเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วัดได้จากอัตราส่วนระหว่างจำนวนเพื่อนสนิทที่นักเรียนคาดคิดว่าจะเรียนต่อต่อจำนวนเพื่อนสนิททั้งหมด วัดได้จากแบบวัดการรับรู้การเรียนต่อของกลุ่มเพื่อนสนิท โดยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเปิดเรียนภาคปลายปีการศึกษา 2530

3.8 บัณฑิตด้านการเรียนต่อของสังคม หมายถึง จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จบการศึกษาแล้วเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาต่อจำนวนนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จบการศึกษาแต่ละปี วัดได้จากอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาเฉลี่ย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนประถมศึกษาแต่ละแห่ง จำนวน 3 ปีย้อนหลัง (ปีการศึกษา 2528 - 2530) วัดได้จากแบบสำรวจการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยจะเก็บข้อมูลจากโรงเรียนประถมศึกษา ต้นปีการศึกษา 2530

3.9 คุณภาพการให้บริการการศึกษา มี 2 ตัวแปร คือ

3.9.1 การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษา หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่ประเมินผลเกี่ยวกับการปฏิบัติการให้บริการความรู้แก่นักเรียน การให้บริการความรู้แก่ประชาชน และการให้บริการชุมชน ของโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา วัดในมาตราประเมินค่า 5 ระดับ คือ ระดับ 5 หมายถึง การรับรู้ว่าคุณภาพการให้บริการการศึกษาในด้านนั้นสูงมาก ระดับ 4 หมายถึง การรับรู้ว่าคุณภาพการให้บริการการศึกษาในด้านนั้นสูง ระดับ 3 หมายถึง การรับรู้ว่าคุณภาพการให้บริการการศึกษาในด้านนั้นปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง การรับรู้ว่าคุณภาพการให้บริการการศึกษาในด้านนั้นต่ำ และระดับ 1 หมายถึง การรับรู้ว่าคุณภาพการให้บริการการศึกษาในด้านนั้นต่ำมาก วัดได้จากแบบวัดการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา แบบวัดการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยจะเก็บข้อมูลตามแบบวัดทั้งสอง จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คะแนนที่ได้จากแบบวัดการรับรู้คุณภาพของโรงเรียนแต่ละฉบับจะเป็นคุณภาพของโรงเรียนแต่ละแห่งตามความรู้สึกของแต่ละบุคคล ผู้ที่ได้คะแนนมาก หมายถึง บุคคลนั้นมีการรับรู้ว่าคุณภาพสูง แบบวัดการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนแต่ละฉบับ ผู้วิจัยจะเป็นผู้สร้างแบบวัดเอง แบบวัดแต่ละฉบับจะมี 5 ข้อความ

3.9.2 คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน หมายถึง คุณภาพการให้บริการโรงเรียนมัธยมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ด้วยการกำหนดคุณสมบัติของการจัดอันดับคุณภาพไว้เพื่อเป็นเกณฑ์ใช้ในการเปรียบเทียบในการประเมินคุณภาพของสิ่งนั้น ในการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่ง ผู้วิจัยจะใช้ผลการประเมินคุณภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาที่กรมสามัญศึกษาได้ประเมินคุณภาพไว้แล้ว โดยจะเลือกเอาเฉพาะผลการประเมินเกี่ยวกับคำบริหารงานทั่วไป ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการปกครอง ด้านการบริการแนะแนว และการบริการห้องสมุด คุณสมบัติของผู้บริหาร คุณสมบัติของครู การให้บริการชุมชน ผลของการประเมินคุณภาพจะได้คะแนนรวมแต่ละด้านและคะแนนรวมทั้งหมด โรงเรียนที่ได้คะแนนการประเมินมาก แสดงว่าโรงเรียนนั้นมีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูง

อนึ่ง นอกจากจะประเมินคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษาของ กรมสามัญศึกษาแล้ว ผู้วิจัยจะกำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในด้านการ ให้บริการแก่ชุมชน และการให้ความรู้แก่ประชาชน โดยพิจารณาเกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรมและ หลักสูตรที่โรงเรียนจัดขึ้นมาบริการแก่ชุมชน จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรมในแต่ละปีการศึกษา การกำหนด เกณฑ์เพื่อจัดอันดับคุณภาพจากปริมาณการให้บริการการศึกษา มาจัดอันดับแต่ละด้าน ผู้วิจัยให้ ศึกษาในเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6 เป็นผู้กำหนด แล้วหาค่าเฉลี่ยปริมาณแต่ละด้าน เพื่อกำหนดคุณภาพรายละเอียดของปริมาณแต่ละด้าน เพื่อกำหนดเป็นอันดับคุณภาพแยกตามขนาด โรงเรียนตามผนวกผลการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์ที่สร้างขึ้นมานี้จะนำไปรวมกับ ผลการ ประเมินคุณภาพของกรมสามัญศึกษาที่ได้ประเมินไว้แล้ว จะได้คะแนนคุณภาพการบริการการศึกษา มาตรฐานรวม

3.10 ปริมาณการให้บริการ หมายถึง จำนวนกิจกรรม จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรม โดย พิจารณาแยกตามลักษณะการให้บริการ (ก) การให้บริการความรู้แก่นักเรียน หมายถึง จำนวน แผนการเรียน ประเภทแผนการเรียนที่จัดจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนจริงแต่ละปี จำนวนนักเรียนที่โรงเรียนสามารถรับได้ตามกรมสามัญศึกษาอนุมัติ (ข) การให้บริการความรู้ แก่ชุมชน หมายถึง จำนวนหลักสูตรหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการให้ความรู้แก่ประชาชนทั้งความรู้ทั่วไป และอาชีพจำนวนครั้งที่จัดบริการแต่ละหลักสูตรแต่ละกิจกรรมซึ่งวัดได้จากแบบสำรวจรายการ การจัดกิจกรรมโรงเรียนมัธยมศึกษา

3.11 ระยะที่ใช้เดินทาง หมายถึง ระยะทางที่นักเรียนใช้เดินทางจากบ้านไปยัง โรงเรียนมัธยมศึกษา วัดเป็นจำนวนเต็มกิโลเมตร วัดได้จากแบบสำรวจข้อมูลนักเรียน

3.12 เวลาที่ใช้เดินทาง หมายถึง เวลาที่นักเรียนใช้เดินทางจากถิ่นจากบ้านไปยัง โรงเรียนมัธยมศึกษาด้วยวิธีการที่นักเรียนใช้เป็นประจำ วัดเป็นนาที วัดได้จากแบบสำรวจข้อมูล นักเรียน

3.13 ขอบเขตการให้บริการการศึกษาใกล้เคียงกัน หมายถึง ขอบเขตการให้บริการ การศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้เคียงกันและขอบเขตการให้บริการการศึกษาแต่ละแห่ง

จะรับผิดชอบให้บริการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ซ้ำซ้อนกันโดยโรงเรียนประถมศึกษาแต่ละแห่ง จะอยู่ในขอบเขตให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาเพียงแห่งเดียว วัดได้จากจำนวน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตั้งแต่สองแห่งขึ้นไป ถ้ามีจำนวนโรงเรียนประถมศึกษาหรือจำนวนนักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาซ้ำซ้อนมากแสดงว่า การกำหนดขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสองแห่งไม่เหมาะสม วัดได้ จากแบบสำรวจโรงเรียนประถมศึกษา

3.14 การให้โอกาสการศึกษา หมายถึง ความน่าจะเป็นที่นักเรียนแต่ละคนที่อยู่ในแต่ละ ขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่ง ที่จะได้เข้าเรียนในโรงเรียน มัธยมศึกษาที่รับผิดชอบให้บริการการศึกษา วัดได้จากอัตราส่วนระหว่างจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาสามารถรับได้สูงสุด ต่อจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ใน ขอบเขตการให้บริการการศึกษาแต่ละแห่ง

3.15 สัดส่วนนักเรียนแยกตามเชื้อชาติหรือศาสนา หมายถึง จำนวนนักเรียนแยกตาม เชื้อชาติที่ตนเองมีอยู่ เช่น เชื้อชาติจีน เชื้อชาติไทย หรือจำนวนนักเรียนที่แบ่งแยกตามศาสนาที่ นักเรียนนับถือ เช่น ศาสนาพุทธ อิสลาม เป็นต้น นำเอาจำนวนคนที่นับถือศาสนาต่างกันหรือ เชื้อชาติต่างกันมาหาสัดส่วน เก็บข้อมูลจากแบบสำรวจนักเรียนประถมศึกษา

3.16 อัตราส่วนนักเรียนต่อครู หมายถึง จำนวนนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งหมด หารด้วยจำนวนครูทั้งหมดที่มีอยู่ในโรงเรียน เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์สูงสุดและต่ำสุดของ อัตราส่วนนักเรียนต่อครูที่กรมสามัญศึกษากำหนด วัดได้จากแบบสำรวจข้อมูลโรงเรียนมัธยมศึกษา

3.17 อัตราส่วนนักเรียนต่อห้อง หมายถึง จำนวนนักเรียนในโรงเรียนศึกษาทั้งหมด หารด้วยจำนวนชั้นเรียนที่เปิดสอนในโรงเรียน วัดได้จากแบบสำรวจข้อมูลโรงเรียนมัธยมศึกษา

3.18 ระยะเดินทางด้วยเท้าไกลสุด หมายถึง ระยะทางที่นักเรียนเดินเท้าไปโรงเรียน มัธยมศึกษา วัดเป็นจำนวนเต็มกิโลเมตร วัดได้จากแบบสำรวจนักเรียนชั้นประถมศึกษา

3.19 รายได้ของครอบครัว หมายถึง รายได้ ผลผลิตของบุคคลทั้งหมดในครอบครัว ที่คิดเป็นต้นทุนได้ตลอด 1 ปี เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน วัดได้จากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

3.20 อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ หมายถึง ความต้องการของผู้ปกครองที่จะให้บุตรประกอบอาชีพเมื่อบุตรโตขึ้น วัดโดยผู้ปกครองได้เลือกเป็นประเภทอาชีพที่กำหนดให้ 5 ประเภทคือ เกษตรกรรม รับราชการ รับจ้าง บริการ ค้าขาย วัดได้จากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

3.21 ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ หมายถึง ความต้องการของผู้ปกครองที่จะให้บุตรได้รับความรู้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพช่วยเหลือผู้ปกครอง เป็นประโยชน์หารายได้ของนักเรียนหรือเป็นประโยชน์ต่อการเรียน

3.22 อาชีพ หมายถึง อาชีพที่ทำรายได้หลักให้กับครอบครัวของผู้ปกครอง แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ เกษตรกรรม รับราชการ รับจ้าง บริการและค้าขาย วัดได้จากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

3.23 สถานภาพทางการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของบิดามารดา แบ่งออกเป็น 7 ระดับดังนี้ ระดับ 1 หมายถึง ไม่จบประถมศึกษาปีที่ 4 ระดับ 2 หมายถึง จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระดับ 3 หมายถึง จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือ 7 หรือเทียบเท่า ระดับ 4 หมายถึง จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า ระดับ 5 หมายถึง จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือเทียบเท่า ระดับ 6 หมายถึง จบอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ระดับ 7 หมายถึง จบปริญญาตรีขึ้นไป

3.24 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว หมายถึงระดับความเป็นอยู่ของครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนซึ่งประเมินจากรายได้ ความนับหน้าถือตาของสังคม แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ยากจน ปานกลาง และร่ำรวยวัดจากการประเมินของครูโรงเรียนประถมศึกษาที่บุตรของผู้ปกครองนักเรียนเรียนอยู่

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ แยกตามแหล่งที่จะเก็บข้อมูล มีดังนี้คือ

4.1 แบบสำรวจข้อมูลสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา จะใช้เก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนประถมศึกษา และข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1.2 ข้อมูลจำนวนนักเรียนที่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2528 - 2530

4.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนประถมศึกษา ได้แก่ ระยะทาง เวลาที่ใช้เดินทาง จากโรงเรียนประถมศึกษาไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาที่รับผิดชอบให้บริการการศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษาที่นักเรียนเคยเข้าเรียนทุกปี

4.1.4 ข้อมูลการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2531

4.2 แบบสำรวจและแบบวัดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จะใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

4.2.1 แบบวัดความตั้งใจในการเรียนต่อ

4.2.2 แบบวัดการรับรู้การสนับสนุนให้เรียนต่อ

4.2.3 แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนต่อ

4.2.4 แบบวัดการรับรู้ความสามารถทางวิชาการ

4.2.5 แบบวัดการรับรู้คุณภาพโรงเรียนประถมศึกษา

4.2.6 แบบวัดการรับรู้คุณภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน

4.2.7 แบบวัดการรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ

4.3 แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน มีรายละเอียดในการเก็บข้อมูลดังนี้

4.3.1 แบบสำรวจสถานภาพทางเศรษฐกิจ สถานภาพทางการศึกษา และการประกอบอาชีพ

4.3.2 แบบสำรวจความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ

4.3.3 แบบสำรวจอาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ

4.3.4 แบบวัดการรับรู้คุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษา

4.3.5 แบบวัดการรับรู้คุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน

4.3.6 แบบสอบถามถึงเหตุผลที่ไม่ส่งบุตรเรียนต่อ

4.3.7 แบบสอบถามถึงเหตุผลที่ส่งบุตรเรียนต่อนอกขอบเขตให้บริการการศึกษา

- 4.4 แบบสำรวจข้อมูลโรงเรียนมัธยมศึกษา รายละเอียดมีดังต่อไปนี้
 - 4.4.1 แบบสำรวจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา
 - 4.4.2 แบบสำรวจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมและหลักสูตร บริการให้แก่ประชาชน
 - 4.4.3 แบบสำรวจจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ตั้งใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สำหรับเกณฑ์การประเมินคุณภาพการวัดกิจกรรมและหลักสูตรให้บริการแก่ชุมชน ที่กำหนดโดยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6 เป็นผู้กำหนดรายละเอียดความภาคผนวก ก. ตาราง 29

เครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูลแบบสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้เสนอไว้ในภาคผนวก จ.

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลดังนี้

5.1 ขั้นตอนการเตรียมการก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

ก. การสร้างเครื่องมือ การสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มีอาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำแนะนำ เมื่อสร้างเสร็จแล้วผู้วิจัยได้นำเอาแบบสอบถามต่าง ๆ ไปทดสอบความเข้าใจ ความยากง่ายของภาษาที่ใช้ และระยะเวลาที่ใช้ทดสอบ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ค่ายนารายณ์ศึกษา จำนวน 15 คน

ข. ติดต่อส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อำนวยการการประถมศึกษา นายอำเภอ หัวหน้าการประถมศึกษา

อำเภอ ที่อยู่ในอำเภอเสาไห้ อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

5.2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ก. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 1 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตัวแปรความตั้งใจในการเรียนต่อตัวแปรทางด้านจิตวิทยา และสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวันที่ 1 - 16 มีนาคม 2531

ข. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนประถมศึกษา ได้แก่ ข้อมูลการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองนักเรียน อัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และอาชีพของผู้ปกครองของนักเรียน การเก็บข้อมูลในขั้นตอนที่ ระหว่าง 1 - 30 มิถุนายน 2531

ค. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 3 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ให้นักวิจัยผู้ช่วย จำนวนอำเภอละ 1 คน เก็บข้อมูลระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2531

ง. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 4 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในพื้นที่อำเภอพัฒนานิคม อำเภอเสาไห้ อำเภอแก่งคอย และอำเภอท่าเรือ และเก็บข้อมูลผลการประเมินคุณภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานจากกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ระหว่างกรกฎาคม - สิงหาคม 2531

จ. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาจัดระบบเดือนกันยายน - ตุลาคม 2531 และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องจักรกลคำนวณระหว่างเดือนพฤศจิกายน - มีนาคม 2532

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ก. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัย มีดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อที่จะตอบปัญหาการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยจะใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นหน่วยการวิเคราะห์ เพื่อจะศึกษาว่า ตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจ-สังคม-จิตวิทยาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้อธิบายความต้องการการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้อย่างไรบ้าง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อที่จะตอบปัญหาการวิจัยเกี่ยวกับการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยจะใช้โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นหน่วยการวิเคราะห์ เพื่อจะศึกษาว่า โรงเรียนมัศึกษามีลักษณะการให้บริการการศึกษาอย่างไร จึงทำให้ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาเข้าเรียนต่อมาก

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัยเกี่ยวกับความสอดคล้องการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัศึกษากับความต้องการการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยจะใช้การวิเคราะห์ตัวแปรหลายระดับ โดยจะใช้หน่วยการวิเคราะห์เป็นนักเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อศึกษาว่า ตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจ-สังคม-จิตวิทยาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และลักษณะการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัศึกษามีความสัมพันธ์อย่างไร

การวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 3 ข้อที่กล่าวมาแล้ว มีรายละเอียด ดังนี้

ประการแรกเพื่อตอบสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อที่แตกต่างกับมีคุณภาพการให้บริการการศึกษา และสัดส่วนความตั้งใจในการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกัน

ประการที่สองเพื่อตอบสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาต่ำว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอเดียวกันจะมีความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นน้อยกว่า และมีความตั้งใจในการเรียนต่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการ

การศึกษาของตนมากกว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษา
โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูง

ประการที่สาม เพื่อตอบสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า ความตั้งใจในการเรียนต่อใน/นอกขอบเขต
การให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษากับการเรียนต่อใน/นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา
โรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสอดคล้องกัน

ประการที่สี่ เพื่อตอบสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า เมื่อเปรียบเทียบโรงเรียนมัธยมศึกษาภายใน
อำเภอเดียวกันและต่างอำเภอจะได้ผลว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษา
สูงจะมีปริมาณความต้องการการศึกษาสูงกว่าปริมาณการให้บริการการศึกษา และโรงเรียน
มัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการศึกษาค่าจะมีปริมาณความต้องการการศึกษาค่าว่าปริมาณ
การให้บริการการศึกษา

ประการที่ห้า เพื่อตอบสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า ปริมาณและคุณภาพการให้บริการการศึกษา
โรงเรียนมัธยมศึกษา หักเหนืกต่อการเรียนต่อ ปห้สถานทางจิตวิสัยมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจใน
การเรียนต่อและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ประการที่หก เพื่อตอบสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลห้สนคติต่อการเรียนต่อ
ปห้สถานทางจิตวิสัย สถานการทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองและปริมาณและคุณภาพการให้
บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ
กับกลุ่มนักเรียนที่ตั้งใจที่จะเรียน และกลุ่มนักเรียนที่ไม่เรียนต่อกับกลุ่มนักเรียนที่เรียนต่อได้

เพื่อให้ผลงานการวิจัยชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้เสนอเหตุผลของผู้ปกครองห้ังผู้ที่ไม่ส่งบุตร
เรียนต่อ และผู้ปกครองที่ส่งบุตรเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา และเสนอแนวความคิด
การจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตามข้อเสนอของผู้ปกครอง

ข. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX
การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต้น เป็นการกำหนดหาค่าสถิติที่เป็นค่าวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง ค่าวัดการกระจาย ค่าความเบ้ (skewness) และค่าสูงต่ำของตัวแปร (kurtosis) เพื่อตรวจสอบลักษณะการแจกแจงความถี่ของตัวแปร

1.1 ลักษณะการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้ง 9 โรงเรียน โดยศึกษารายงานเป็นรายโรงเรียน

1.2 สภาพความต้องการทั้งในด้านความตั้งใจและการเรียนต่อ และการเรียนในขอบเขตการให้บริการการศึกษาระดับการศึกษาตอนต้นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 9 โรงเรียน โดยศึกษารายงานเป็นรายโรงเรียน

1.3 แนวโน้มการเรียนในขอบเขตการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 9 โรงเรียน (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3 และ 4) โดยศึกษารายงานเป็นรายโรงเรียน

1.4 ลักษณะของตัวแปรด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม จิตวิทยาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 9 โรงเรียน โดยศึกษารายงานเป็นรายโรงเรียน

2. ใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความสอดคล้องที่ (ϕ) (Phi Coefficient) ศึกษาความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจและการเรียนต่อการเรียนในขอบเขตการให้บริการการศึกษา

3. ใช้สถิติเปรียบเทียบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวใช้วิเคราะห์ข้อมูลที่วัดในมาตรฐานวัดระดับอันตรภาคชั้น (interval scale) ส่วนข้อมูลที่เป็นความถี่ใช้สถิติเปรียบเทียบไคสแควร์ (χ^2 -Square) หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง ของฟริคแมน โดยการจับตำแหน่ง (The Friedman analysis of variance by rank) หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของครุสคัล-วอลลิส โดยการจับตำแหน่ง (The Kruskal-Wallis one-way analysis of variance by rank) และ Z-test เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วน เพื่อใช้ศึกษา ลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ปริมาณและคุณภาพในการบริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

3.2 ความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อ การเรียนในขอบเขตการให้บริการการศึกษา โดยเปรียบเทียบโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในอำเภอเดียวกันและโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ต่างอำเภอ

4. ใช้สถิติ Z-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนของความต้องการการเรียนต่อของนักเรียนกับความสามารถในการบริการการศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่งและโรงเรียนมัธยมศึกษาที่คุณภาพสูงและคุณภาพต่ำ

5. ใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient)

6. ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณและคุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา หักต่อการเรียนต่อ คุณลักษณะส่วนบุคคล และสถานภาพทางสังคมและปทัสถานทางจิตวิทยากับความตั้งใจในการเรียนต่อ และการเรียนระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

7. ใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (discriminant analysis) เพื่อทดสอบความแตกต่างของตัวแปรปริมาณคุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา หักต่อการเรียนต่อ ปทัสถานทางจิตวิทยา คุณลักษณะส่วนตัวของนักเรียน และสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองระหว่างกลุ่มนักเรียนตั้งใจเรียนต่อและไม่เรียนต่อ นักเรียนเรียนต่อและไม่เรียนต่อของนักเรียนรวม และแยกวิเคราะห์เป็นรายอำเภอ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะทำความเข้าใจและอธิบายปรากฏการณ์เกี่ยวกับความต้องการการศึกษา และการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยใช้กรอบทฤษฎีและหลักการทางจิตวิทยาและสังคมวิทยา เพื่อใช้อธิบายความต้องการทางการศึกษาและการให้บริการทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยทำการศึกษากับอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี และจังหวัดสระบุรี

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการนำเสนอข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นลักษณะการแจกแจงของตัวแปรคุณลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะการแจกแจงตัวแปรจิตวิทยาและสังคมวิทยา

ตอนที่ 2 เป็นการนำเสนอลักษณะการให้บริการการศึกษาทั้งปริมาณและคุณภาพ การให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 9 โรงเรียน

ตอนที่ 3 เป็นการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัยที่ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีอัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาแตกต่างกันมีคุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาและความแตกต่างของความต้องการการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างไร ตอบปัญหาการวิจัยที่ว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณลักษณะส่วนตัว สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตัวแปรสังคมวิทยา - จิตวิทยา และตัวแปรปริมาณและคุณภาพการให้บริการการศึกษากับความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อมีมากน้อยเพียงใด ตอบปัญหาการวิจัยที่ว่า ตัวแปรคุณลักษณะส่วนตัว สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมตัวแปรสังคม - จิตวิทยา และตัวแปรปริมาณและคุณภาพการให้บริการการศึกษาใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อกับกลุ่มที่ตั้งใจในการเรียนต่อ และกลุ่มที่ไม่เรียนต่อกับกลุ่มที่เรียนต่อได้อย่างไร นอกจากนี้ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลเชิงเหตุผลของผู้ปกครองที่ไม่ส่งบุตรเรียนต่อ และเหตุผลของผู้ปกครองที่ส่งบุตรเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษามาใช้อธิบายร่วมกับผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล และเพื่อสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- Y_1 = ความตั้งใจในการเรียนต่อ
- Y_1 = ความตั้งใจในการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา
- Y_2 = การเรียนต่อ
- Y_2 = การเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา
- X_3 = หัสนคติต่อการเรียนต่อ
- X_4 = ปห้สถานทางจิตวิสัย
- X_5 = การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ
- X_6 = การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ
- X_7 = การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา
- X_9 = การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน
- X_{12} = เพศ
- X_{13} = อาชีพบิดาหรือมารดา
- X_{14} = ระดับการศึกษาบิดาหรือมารดา
- X_{15} = สถานภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว
- X_{16} = ศาสนาของนักเรียน
- X_{17} = ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- X_{18} = ปห้สถานการเรียนต่อของสังคม
- X_{19} = ระยะทางที่ใช้เดินทาง
- X_{20} = เวลาที่ใช้เดินทาง
- X_{22} = รายได้ของครอบครัว

- X_{23} = ศาสนาของบิดาหรือมารดา
 X_{24} = เชื้อชาติ
 X_{25} = จำนวนบุตรในครอบครัว
 X_{26} = ลำดับบุตรที่เกิด
 X_{27} = อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ
 X_{28} = การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา
 X_{29} = การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน
 X_{36} = ความรู้ผู้ปกครองความต้องการให้บุตรได้รับ
 X_{37} = ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3
 X_{38} = จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล
 X_{39} = จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน
 X_{40} = จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษา
 X_{41} = จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา
 X_{42} = จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา
 X_{55} = คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานรวม
 X_{56} = คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน
 ด้านงานบริหารงานทั่วไป
 X_{57} = คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน
 ด้านวิชาการ
 X_{58} = คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน
 ด้านงานปกครอง

- x_{59} = คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน
 หน่วยงานบริการ
 x_{60} = คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน
 ค้าโรงเรียนกับชุมชน
 x_{61} = คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประเมินจากผู้บริหาร
 x_{62} = คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประเมินจากผู้สอน
 x_{63} = คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประเมินจากปริมาณ
 การให้บริการแก่ชุมชน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรต่าง ๆ ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 จะเสนอข้อมูลเบื้องต้นที่เป็นตัวแปรจำเพาะประเภทรายละเอียดดังเสนอในผนวก ก ตาราง 26 ส่วนที่ 2 จะเสนอข้อมูลเบื้องต้นที่เป็นตัวแปรจิตวิทยาและสังคมวิทยา รายละเอียดดังเสนอในผนวก ก ตาราง 25

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรจำเพาะประเภท

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ (x_{12}) เป็นเพศชายจำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 เป็นเพศหญิงจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 แยกตามอาชีพของบิดามารดา (x_{13}) ได้ดังนี้ อาชีพเกษตรกรรวมจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 อาชีพรับจ้างจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.25 อาชีพรับราชการจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และอาชีพค้าขายจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (X_{14}) มีดังนี้ บิดาหรือมารดา มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 ระดับการศึกษา จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 359 คน คิดเป็นร้อยละ 89.75 ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือเทียบเท่า จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 ระดับการศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ระดับการศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ระดับการศึกษาจบอนุปริญาโทหรือเทียบเท่า จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ระดับการศึกษาจบปริญาตรีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว (X_{15}) มีดังนี้ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวยากจน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวปานกลาง จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 64.25 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวร่ำรวย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศาสนาที่นับถือ (X_{16}) มีดังนี้ นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 399 คน คิดเป็นร้อยละ 99.75 นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25

กลุ่มตัวอย่างจำแนกเชื้อชาติ (X_{24}) พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีเชื้อชาติไทย คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรความตั้งใจในการเรียนต่อ (Y_1) มีดังนี้ ตั้งใจเรียนต่อ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.75 ตั้งใจไม่เรียนต่อ จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.25

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรการเรียนต่อ (Y_2) มีดังนี้ เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 ไม่เรียนต่อ จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรจิตวิทยาและสังคมวิทยา

ทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติต่อการเรียนต่อเฉลี่ย 16.285 คะแนน (S.D. = 3.513) ค่าความสูงของโค้ง (kurtosis) มีค่าเท่ากับ .604 ค่าความเบ้ของโค้ง (skewness) มีค่าเท่ากับ -.022 มีพิสัย (range) ตั้งแต่ 5 - 25 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน การกระจายของคะแนนเบ้ไปทางซ้าย คือ นักเรียนทั้งหมดมีทัศนคติต่อการเรียนต่ออยู่ในระดับปานกลางก่อนเข้าไปทางดี

ประสิทธิภาพทางจิตวิสัย (X_4) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนประสิทธิภาพทางจิตวิสัยเฉลี่ยเท่ากับ 43.887 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 17.553 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ .604 มีพิสัยของคะแนนตั้งแต่ 3 - 75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 75 คะแนน จากคะแนนข้างต้นแสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพทางจิตวิสัยอยู่ในระดับปานกลางก่อนเข้าไปทางสูง การกระจายของคะแนนเบ้ไปทางขวา คือ นักเรียนได้คะแนนค่าเป็นจำนวนมาก

การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนการรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อเฉลี่ยเท่ากับ .626 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .321 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ -.934 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ -.440 มีพิสัยของคะแนนเท่ากับ 0 - 1.00 จากคะแนนเต็มเท่ากับ 1.00 จากคะแนนข้างต้น แสดงว่า การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับค่อนข้างสูง การกระจายตัวของคะแนนจะเบ้ไปทางซ้าย คือ นักเรียนจะได้คะแนนมาลงเป็นจำนวนมาก

การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนการรับรู้ความสามารถทางวิชาการเฉลี่ยเท่ากับ 15.507 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.005 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ 2.936 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ .362 พิสัยของคะแนนเท่ากับ 7 - 25 คะแนน จากคะแนนเต็มเท่ากับ 25 คะแนน จากคะแนนข้างต้นแสดงว่า การรับรู้

ความสามารถทางวิชาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางสูง การกระจายของคะแนนจะเบ้ไปทางขวา คือ นักเรียนได้คะแนนต่ำเป็นจำนวนมาก

การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (X_7) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ 17.577 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.487 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ -.444 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ .151 พิสัยของคะแนนเท่ากับ 11 - 24 คะแนน จากคะแนนเต็มเท่ากับ 25 คะแนน จากคะแนนข้างต้นแสดงว่า การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับปานกลาง การกระจายของคะแนนจะเบ้ไปทางขวา คือ นักเรียนได้คะแนนต่ำเป็นจำนวนมาก

การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน (X_9) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านเฉลี่ยเท่ากับ 17.165 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.494 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ .302 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ .362 มีพิสัยของคะแนนเท่ากับ 9 - 25 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน จากคะแนนข้างต้นแสดงว่า การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับปานกลาง และการกระจายของคะแนนจะเบ้ไปทางขวา คือ นักเรียนได้คะแนนต่ำเป็นจำนวนมาก

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.342 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .634 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ -.634 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ .220 มีพิสัยของคะแนนเท่ากับ .83 - 4.00 จากคะแนนเต็มเท่ากับ 4.00 จากคะแนนข้างต้นแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง การกระจายของคะแนนจะเบ้ไปทางขวา คือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำจำนวนมาก

ประสิทธิภาพการเรียนต่อของสังคม (X_{18}) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนประสิทธิภาพการเรียนต่อของสังคมเฉลี่ยเท่ากับ .474 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .201 ค่าความสูง

ของโค้งเท่ากับ -0.487 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ -0.109 มีพิสัยของคะแนนเท่ากับ $0 - 0.87$ จากคะแนนเต็ม 1.00 จากคะแนนข้างต้นแสดงว่า ปทัสถานการเรียนรู้ต่อของสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง การกระจายของคะแนนจะเบ้ไปทางซ้ายคือ มีปทัสถานการเรียนรู้ต่อของสังคมสูงมีจำนวนมาก

ระยะเดินทางไปโรงเรียนมัธยมศึกษา (X_{19}) ระยะทางที่นักเรียนใช้เดินทางไปโรงเรียนมัธยมศึกษาเฉลี่ย 7.495 กิโลเมตร ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.242 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ 4.141 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ 1.966 มีพิสัยของระยะทางเท่ากับ $0 - 35$ กิโลเมตร จากระยะทางเฉลี่ยข้างต้น แสดงว่าระยะที่นักเรียนใช้เดินทางไปโรงเรียนมัธยมศึกษาเฉลี่ยไกลกว่ากรมสามัญศึกษากำหนดไว้ (กรมสามัญศึกษาได้กำหนดไว้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นควรเดินทางไม่เกิน 6 กิโลเมตร) ลักษณะการกระจายของระยะทางจะเบ้ไปทางขวา คือ นักเรียนเดินทางไปโรงเรียนต่ำกว่าระยะเฉลี่ยเป็นจำนวนมาก

เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปโรงเรียนมัธยมศึกษา (X_{20}) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้เวลาเดินทางไปโรงเรียนมัธยมศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ 21.145 นาที ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.022 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ 9.019 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ 2.652 มีพิสัยเท่ากับ $0 - 90$ นาที จากข้อมูลข้างต้น แสดงว่าเวลาที่ใช้เดินทางไปโรงเรียนมัธยมศึกษาเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กรมสามัญศึกษากำหนดไว้ 45 นาที สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ลักษณะการกระจายของเวลาที่ใช้เบ้ไปทางขวา แสดงว่าเวลาที่นักเรียนใช้เดินทางต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเป็นจำนวนมาก

รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (X_{22}) ครอบครัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 3348.33 บาท ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5598.781 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ 85.760 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ 8.219 พิสัยเท่ากับ $166 - 69666$ บาท จากข้อมูลข้างต้นแสดงว่า รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง รายได้ของครอบครัวแตกต่างกันมาก การกระจายของรายได้เบ้ไปทางขวา แสดงว่าครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่ำเป็นส่วนมาก

จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) ครอบครัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนบุตร 3.657 คน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.881 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ .898 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ 1.093 พิสัยเท่ากับ 0 - 9 คน จากข้อมูลข้างต้นแสดงว่าครอบครัวมีบุตรค่อนข้างมาก กระจายของจำนวนบุตรต่อครอบครัวเบ้ไปทางขวา แสดงว่าครอบครัวที่มีบุตรน้อยคนมีจำนวนมาก

ลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนมากมีลำดับบุตรที่เกิดเฉลี่ย 2.675 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.876 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ 1.207 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ 1.257 พิสัยเท่ากับ 0 - 9 จากข้อมูลข้างต้นแสดงว่านักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 มีลำดับที่เกิดค่อนข้างสูง การกระจายของลำดับบุตรที่เกิดเบ้ไปทางขวา แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีลำดับที่เกิดต้น ๆ มีจำนวนมาก

การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{28}) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ 16.572 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.160 ค่าความสูงของโค้ง เท่ากับ -.254 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ .000 พิสัยเท่ากับ 11 - 23 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน จากข้อมูลข้างต้นแสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษานกลาง การกระจายของคะแนนอยู่ในลักษณะสมมูลกันทั้งสองข้าง

การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{29}) ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่บ้านใกล้บ้านเฉลี่ยเท่ากับ 16.942 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.318 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ -.136 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ .276 พิสัยเท่ากับ 10 - 24 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน จากข้อมูลข้างต้นแสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านอยู่ในระดับปานกลาง การกระจายของคะแนนจะเบ้ไปทางขวา แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัศึกษามีคุณภาพต่ำเป็นจำนวนมาก

ความเกิดขึ้นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการสนับสนุนการขยายการศึกษาภาคบังคับในอัตราส่วน .827 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .385 ความสูงของโค้งเท่ากับ 11.037 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ -1.607 พิสัยเท่ากับ 0 - 1 จากข้อมูลข้างต้นแสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่การสนับสนุนการขยายการศึกษาภาคบังคับ

จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการะับผิดชอบบุตรหลานในความปกครองเฉลี่ยกับ 3.480 คน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.780 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ 1.428 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ 1.221 พิสัยเท่ากับ 1 - 9 คน จากข้อมูลข้างต้นแสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีการะับผิดชอบดูแลบุตรในความปกครองประมาณครอบครัวละ 3 - 4 คน การกระจายของครอบครัวที่รับผิดชอบบุตรหลานในความปกครองเบ้ทางขวา แสดงว่ามีครอบครัวที่มีการะับผิดชอบบุตรหลานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยจำนวนมาก

จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแลกำลังเรียนหนังสือ (X_{39}) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการะับผิดชอบบุตรหลานที่กำลังเรียนหนังสือเฉลี่ยเท่ากับ 1.710 คน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.144 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ 1.819 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ .777 พิสัยเท่ากับ 0 - 7 คน จากข้อมูลข้างต้นแสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการะับผิดชอบส่งบุตรหลานเรียนหนังสือประมาณครอบครัวละ 2 คน หรือประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนบุตรหลานที่รับผิดชอบเลี้ยงดูทั้งหมด การกระจายของข้อมูลเบ้ไปทางขวาเล็กน้อยแสดงว่ามีครอบครัวที่รับผิดชอบบุตรหลานที่กำลังเรียนหนังสือ 0 - 2 คน เป็นจำนวนมาก

จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแลกำลังเรียนชั้นประถมศึกษา (X_{40}) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการะับผิดชอบส่งบุตรหลานเรียนหนังสือระดับชั้นประถมศึกษาเฉลี่ย .825 คน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .864 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ .936 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ 1.002 พิสัยเท่ากับ 0 - 4 คน จากข้อมูลข้างต้นแสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการะับผิดชอบส่งบุตรหลานเรียนประถมศึกษาครอบครัวละ 1 คน หรือประมาณ

ครึ่งหนึ่งของจำนวนบุตรหลานที่ครอบครัวมีภาระรับผิดชอบบุตรหลานที่กำลังเรียนอยู่ การกระจายของข้อมูลเบ้ไปทางขวา แสดงว่าครอบครัวมีภาระรับผิดชอบบุตรหลานกำลังเรียนชั้นประถมศึกษาประมาณ 1 คน เป็นจำนวนมาก

จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแลกำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ($X_{4,1}$) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีภาระรับผิดชอบส่งบุตรหลานเรียนหนังสือระดับชั้นมัธยมศึกษาเฉลี่ย 835 คน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .848 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ 1.484 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ 1.015 พิสัยเท่ากับ 0 - 5 คน จากข้อมูลข้างต้นแสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีภาระรับผิดชอบบุตรหลานที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาประมาณครอบครัวละ 1 คน หรือ ครึ่งหนึ่งของบุตรหลานที่กำลังเรียนหนังสือ การกระจายของข้อมูลเบ้ไปทางขวา แสดงว่ามีครอบครัวที่บุตรหลานกำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษา 0 - 1 คน เป็นจำนวนมาก

จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแลกำลังเรียนสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษา ($X_{4,2}$) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีภาระรับผิดชอบส่งบุตรหลานเรียนหนังสือสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเฉลี่ยเท่ากับ .065 คน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .266 ค่าความสูงของโค้งเท่ากับ 19.648 ค่าความเบ้ของโค้งเท่ากับ 4.314 พิสัย 0 - 2 คน จากข้อมูลข้างต้นแสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 มีภาระรับผิดชอบส่งบุตรเรียนสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นน้อยมาก ลักษณะการกระจายของข้อมูลเบ้ไปทางขวามากแสดงว่าผู้ปกครองไม่มีภาระรับผิดชอบส่งบุตรหลานเรียนหนังสือสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นจำนวนมาก

ตอนที่ 2 ลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในการเสนอข้อมูลลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยจะเสนอข้อมูลเป็นรายโรงเรียน ทั้งรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 ลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา

ลักษณะการให้บริการ โรงเรียน	พัฒนาสังคม		เกษตรกรรม			เสาโท		ท่าเรือ	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1. คุณภาพการให้บริการศึกษารวม	29.90	21.39	24.18	17.90	23.10	31.08	28.80	29.30	27.74
2. คุณภาพการบริหารงานทั่วไป	3.88	3.24	3.86	1.98	3.52	4.79	4.49	4.59	3.33
3. คุณภาพด้านงานวิชาการ	3.53	3.33	3.08	2.51	2.85	4.89	4.51	4.36	3.77
4. คุณภาพด้านงานปกครอง	3.52	2.46	2.08	2.48	1.66	4.86	4.20	4.12	3.86
5. คุณภาพด้านงานบริการ	2.95	2.71	3.56	1.68	2.31	4.74	3.65	4.09	3.69
6. คุณภาพโรงเรียนกับชุมชน	3.00	1.83	2.75	1.58	2.63	4.22	3.37	3.57	3.16
7. คุณภาพประเมินจากผู้บริหาร	3.67	3.33	4.33	5.00	5.00	3.00	4.00	4.00	5.00
8. คุณภาพประเมินจากผู้สอน	3.67	5.00	4.00	2.67	3.67	4.33	3.67	4.33	4.67
9. คุณภาพประเมินจากการจัดกิจกรรม บริการชุมชน	5.00	-	-	-	1.67	1.00	0.33	-	-
10. คุณภาพโรงเรียนจากการรับรู้	16.98	17.52	17.81	18.48	17.81	17.00	17.37	16.80	16.69
11. โรงเรียนเปิดรับนักเรียน ม. 1 ได้	270	135	450	180	90	495	180	450	135
12. นักเรียนมาสมัครครั้งที่ 1	175	52	338	168	285	525	126	459	95
13. นักเรียนมาสมัครครั้งที่ 2	21	14	97	9	-	-	90	35	10
14. เป็นนักเรียนในขั้นที่บริการ	178	59	331	117	285	207	100	467	99
15. เป็นนักเรียนนอกพื้นที่บริการ	18	7	104	60	-	318	106	27	6
16. อัตราการเรียนชั้น ม. 1 (ปี 31)	.73	.47	.97	.98	-	1.06	1.00	1.09	.78
17. อัตราการเรียนต่อชั้น ม. 1 (ปี 30)	.69	.70	.87	1.00	.83	1.11	.72	.92	.87
18. อัตราการเรียนต่อ ม. 1 (ปี 29)	.62	.45	.88	.68	.67	1.00	.77	.90	.70
19. จำนวนแผนการเรียน	7	2	7	5	1	10	5	1	4
20. แผนการเรียนด้านวิชาการ	3	1	2	2	-	4	2	1	1
21. แผนการเรียนด้านวิชาชีพ	4	1	5	3	1	6	3	-	3
22. นักเรียน ม.3 ตั้งใจเรียนชั้น ม.4	26	6	136	25	6	119	20	180	22
- จำนวนนักเรียน ม.3	121	41	345	92	35	437	108	429	92
23. อัตรานักเรียนต่อห้องเรียน	41.00	34.60	38.90	40.20	35.80	43.60	36.00	41.26	34.75
24. อัตรานักเรียนต่อครู 1 คน	18.60	19.90	14.59	22.30	28.10	22.25	18.76	18.50	13.00

หมายเหตุ ตัวเลขที่ใช้แทนโรงเรียนดังต่อไปนี้

- 1 แทน โรงเรียนพัฒนานิคม
- 2 แทน โรงเรียนโคกสูงวิทยา
- 3 แทน โรงเรียนแก่งคอย
- 4 แทน โรงเรียนสองคอนวิทยาคม
- 5 แทน โรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา
- 6 แทน โรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล"
- 7 แทน โรงเรียนโคกกระเทียมกิตติพัฒนา
- 8 แทน โรงเรียนท่าเรือ "นิคมวิทยานุกูล"
- 9 แทน โรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกูล

จากตาราง 2 พบว่าลักษณะการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของแต่ละอำเภอมีรายละเอียดดังนี้

2.1 อำเภอพัฒนานิคมเป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่ำสุดสภาพโดยทั่วไปของอำเภอนี้คือน้ำท่วมเป็นอำเภอใหญ่มากมีพื้นที่ประมาณหนึ่งพันตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพรับจ้าง ทำไร่ และเลี้ยงสัตว์ ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยต่ำ สภาพคมนาคมอยู่ในเกณฑ์ดี เพราะภาครัฐได้จัดโครงข่ายถนนเป็นรูปตารางตาหมากรุกครอบคลุมทั้งอำเภอ สภาพถนนเป็นดินลูกรัง สามารถใช้เดินทางได้ตลอดทุกฤดูกาล

อำเภอพัฒนานิคมมีโรงเรียนมัธยมศึกษาให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนพัฒนานิคม และโรงเรียนโคกสูงวิทยา โรงเรียนพัฒนานิคมตั้งอยู่ในเขตชุมชนที่ว่าการอำเภอและอยู่ติดกับถนนสายลพบุรี - วังม่วง การเดินทางไปโรงเรียนสะดวก โรงเรียนโคกสูงวิทยา เป็นโรงเรียนประจำตำบล ตั้งอยู่ในหมู่บ้านโคกสูง การเดินทางไปไม่สะดวกนัก โรงเรียนทั้งสองสามารถจะรับนักเรียนเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้จำนวน 405 คน นักเรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 1021 คน โรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสองแห่งสามารถให้บริการการศึกษาระดับนี้ได้ประมาณร้อยละ 40 ของนักเรียนทั้งหมด

แต่สภาพการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในอำเภอนี้จะต่ำกว่าปริมาณที่โรงเรียนสามารถให้บริการได้คือ โรงเรียนทั้งสองมีนักเรียนมาเรียนต่อเพียง 262 คน จากจำนวนที่สามารถรับได้ 405 คน คิดเป็นร้อยละ 65 โรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสองแห่งยังมีศักยภาพที่สามารถให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้อีก นักเรียนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษามาเข้าเรียนต่อจำนวน 25 คน

โรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสองแห่งสามารถจัดแผนการเรียนให้นักเรียนเลือกเรียนได้เลือกเรียน จำนวน 9 แผนการเรียน แยกเป็นแผนการเรียนด้านวิชาการ 4 แผนการเรียน และแผนการเรียนด้านวิชาชีพ 5 แผนการเรียน

คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน ที่อยู่ในเกณฑ์ดี ได้แก่ คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน ด้านการบริหารงานทั่วไป คุณภาพประเมินจากผู้บริหาร และคุณภาพประเมินจากครูผู้สอน คุณภาพการจัดกิจกรรมบริการชุมชน

2.2 อำเภอแก่งคอยเป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อปานกลาง สภาพโดยทั่วไป ไปของอำเภอมีดังนี้ อำเภอแก่งคอยเป็นอำเภอขนาดใหญ่มากมีพื้นที่ประมาณหนึ่งพันตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและทำนาและทำไร่ ประชาชนมีรายได้ต่ำ อำเภอแก่งคอยเป็นอำเภอที่กำลังขยายการตั้งโรงงานอุตสาหกรรม สภาพคมนาคมในอำเภออยู่ในเกณฑ์ยังไม่ดี สภาพถนนสภาพบางส่วนยังใช้ได้บางฤดูกาล

อำเภอนี้มีโรงเรียนมัธยมศึกษาให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คือ โรงเรียนแก่งคอย โรงเรียนสองคอนวิทยาคม และโรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา โรงเรียนแก่งคอยเป็นโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอ ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลแก่งคอย การเดินทางไปโรงเรียนนี้สะดวก โรงเรียนสองคอนวิทยาคมเป็นโรงเรียนประจำตำบลสองคอน ตั้งอยู่ริมถนนลูกช้าง การเดินทางไปโรงเรียนนี้สะดวก และโรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยาดังอยู่ริมถนนแก่งคอย - บ้านนา การเดินทางไปโรงเรียนสะดวก โรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสามสามารถรับนักเรียนเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้ 720 คน จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จบการศึกษาคือ 2530 จำนวน 1015 คน คิดเป็นร้อยละ 71 นักเรียนเข้าเรียนต่อทั้งสามโรงเรียน จำนวน 897 คน (เป็นนักเรียนที่อยู่ในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาส่วนหนึ่งประมาณ 195 คน คือนักเรียนจะเรียนด้วยตนเอง

ที่บ้านเป็นส่วนใหญ่ แล้วเข้าเรียนที่ห้องเรียนบ้างเป็นบางชั่วโมง) ปริมาณการให้บริการการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับสภาพการเรียนต่อของอำเภออยู่ในระดับใกล้เคียงกัน นักเรียนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาเข้ามาเรียน 164 คน

โรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสามแห่งจัดแผนการเรียนให้นักเรียนได้เลือกเรียน จำนวน 13 แผนการเรียน แยกเป็นแผนการเรียนด้านวิชาการ จำนวน 4 แผนการเรียน และแผนการเรียนด้านวิชาชีพ จำนวน 9 แผนการเรียน

คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานที่ดีของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอได้แก่ คุณภาพประเมินจากผู้บริหารโรงเรียน

2.3 อำเภอเส้าให้เป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อสูงมาก สภาพทั่วไปของอำเภอมีดังนี้ เป็นอำเภอขนาดเล็ก มีพื้นที่ประมาณหนึ่งร้อยตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่รับจ้างและทำนา ประชากรมีรายได้ต่ำ สภาพคมนาคมในอำเภออยู่ในเกณฑ์ดี สภาพถนนส่วนใหญ่ใช้เดินทางได้ตลอดทุกฤดูกาล

อำเภอไม่มีโรงเรียนมัธยมศึกษาให้บริการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 2 โรงเรียน คือโรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" และโรงเรียนโคกกระท้อน "กิตติวุฒิชัย" โรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" เป็นโรงเรียนประจำอำเภอตั้งอยู่ริมถนนสายสระบุรี - เส้าไห้ การเดินทางไปโรงเรียนนี้สะดวก โรงเรียนโคกกระท้อน "กิตติวุฒิชัย" เป็นโรงเรียนประจำตำบลวังงาม ตั้งอยู่ริมถนนสายสระบุรี - ท่าลาน การเดินทางไปเรียนโรงเรียนสะดวก โรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสองแห่งสามารถรับนักเรียนเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 675 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จบการศึกษาปีการศึกษา 2530 จำนวน 378 คน โรงเรียนทั้งสองสามารถให้บริการการศึกษาได้มากกว่าจำนวนนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ถึง 197 คน นักเรียนมาเรียนต่อที่โรงเรียนทั้งสอง 741 คน เป็นนักเรียนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษามาเรียนต่อ 424 คน

โรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสองแห่งจัดแผนการเรียนให้นักเรียนเลือกจำนวน 15 แผนการเรียน แยกเป็นแผนการเรียนวิชาการจำนวน 6 แผนการเรียน แผนการเรียนวิชาชีพจำนวน 9 แผนการเรียน

คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานที่ดีของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอนี้ ได้แก่ คุณภาพด้านงานวิชาการ คุณภาพด้านบริหารงานทั่วไป คุณภาพด้านงานปกครอง คุณภาพด้านงานบริการ คุณภาพโรงเรียนกับชุมชน คุณภาพประเมินจากผู้สอน

2.4 อำเภอนำเรือเป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อสูง สภาพทั่วไปของอำเภอนี้มีดังนี้ เป็นอำเภอขนาดเล็ก มีพื้นที่ประมาณหนึ่งร้อยตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่รับจ้างและทำนาประชาชนมีรายได้ค่อนข้างสูง สภาพคมนาคมในอำเภออยู่ในเกณฑ์ดี สภาพถนนส่วนใหญ่ใช้ได้ตลอดฤดูกาล

อำเภอนำเรือมีโรงเรียนมัธยมศึกษาให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนท่าเรือ "นิคมานุกุล" และ โรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกุล โรงเรียนท่าเรือ "นิคมานุกุล" เป็นโรงเรียนประจำอำเภอ ตั้งอยู่ในเขตชุมชนเทศบาลท่าเรือ การเดินทางไปโรงเรียนนี้สะดวก โรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกุลเป็นโรงเรียนประจำตำบลท่าหลวง ตั้งอยู่ในบริเวณริมเขื่อนพระราม 6 การเดินทางไปโรงเรียนนี้ไม่ค่อยสะดวกนัก เพราะไม่มีรถโดยสารประจำทางวิ่งประจำ โรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสองแห่งสามารถรับนักเรียนเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 585 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จบการศึกษาศึกษาปีการศึกษา 2530 จำนวน 647 คน จำนวนนักเรียนที่รับได้คิดเป็นร้อยละ 90 ของนักเรียนโรงเรียนทั้งสองแห่งรับนักเรียนเข้าเรียนได้ 599 คน นักเรียนที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนทั้งสอง จำนวน 33 คน

โรงเรียนทั้งสองจัดแผนการเรียนให้นักเรียนได้เลือกจำนวน 5 แผนการเรียน แยกเป็นแผนการเรียนวิชาการจำนวน 2 แผนการเรียน และแผนการเรียนวิชาชีพจำนวน 3 แผนการเรียน

คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานที่ดีของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอนี้ ได้แก่ คุณภาพการบริหารงานทั่วไป คุณภาพงานวิชาการ คุณภาพด้านงานปกครอง คุณภาพด้านงานบริการ คุณภาพประเมินจากผู้บริหารและคุณภาพประเมินจากผู้สอน

สรุปลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของอำเภอทั้ง 4 กล่าวมาข้างต้น ได้ดังนี้ สภาพโดยทั่วไปของอำเภอทั้ง 4 จะมีลักษณะโครงสร้างการประกอบอาชีพของประชากร ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพรับจ้างและเกษตรกรรม แต่รายได้เฉลี่ยของครอบครัวจะแตกต่างกัน โดยมีอำเภอท่าเรือเป็นอำเภอที่มีรายได้เฉลี่ยสูงสุด สภาพภูมิอากาศ ภายในอำเภอคงกล่าวสะดวก เพราะว่าโรงเรียนมัธยมส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ริมถนนและมีถนนเชื่อมกับท้องถนนอื่น (ยกเว้นโรงเรียน โศกสกลวิทยาที่ตั้งอยู่ในหมู่บ้านและอยู่ไกลจากหมู่บ้านอื่น การเดินทางเข้าออกระหว่างหมู่บ้าน กับชุมชนอื่นไม่สะดวก) ลักษณะการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเฉพาะของอำเภอที่มีอัตรา นักเรียนเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาสูงกว่าหรือใกล้เคียงกับปริมาณที่สามารถให้บริการมีดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่สามารถจัดแผนการเรียนให้นักเรียนได้เลือกจำนวนมาก และโรงเรียน มัธยมศึกษาเหล่านี้จะมีคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานอยู่ในระดับดีมากได้แก่ คุณภาพการบริหารงานทั่วไป คุณภาพด้านงานวิชาการ คุณภาพด้านการปกครอง คุณภาพด้านงานบริการ ส่วนคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานอยู่ในระดับดีคุณภาพโรงเรียนกับชุมชน คุณภาพ ประเมินจากผู้บริหารและครูผู้สอน (รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะการให้บริการการศึกษาเป็นราย โรงเรียนได้เสนอในผนวก ข)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมติฐานการวิจัย

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมติฐานการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมติฐานการวิจัยที่ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใน อำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อที่แตกต่างกันมีคุณภาพการให้บริการการศึกษา และสัดส่วนความตั้งใจใน การเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกัน การวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาจากการ รับรู้ของนักเรียน (X_9) ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) การเปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานใช้สถิติ

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียว คุสคาล-วอลลิส โดยจัดตำแหน่ง (The Kruskal-Wallis One-way Analysis of Variance by Ranks) โดยจะเสนอเป็น 2 ตอนย่อย ดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างอำเภอ

อำเภอ	$\bar{X}$	S.D	F
พัฒนานิคม	17.099	2.501	26.366**
แก่งคอย	17.971	2.788	
ท่าเรือ	16.770	2.647	
เสาไห้	17.158	2.474	
รวม	17.317	2.659	
เปรียบเทียบ	(2,1)* (2,3)*		
เป็นรายคู่	(2,4)*		

* $p < .05$ ** $p < .02$

(การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ใช้สัญลักษณ์แท่งนี้ 1 = อำเภอพัฒนานิคม 2 = อำเภอแก่งคอย
3 = อำเภอท่าเรือ 4 = อำเภอเสาไห้)

จากตาราง 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย การรับรู้คุณภาพการให้บริการ การศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_9) ระหว่างอำเภอทั้ง 4 ที่มีอัตราการเรียนต่อที่แตกต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ของ Scheffé พบว่า การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ได้แก่ อำเภอแก้งก้อยกับอำเภอพัฒนานิคม อำเภอแก้งก้อยกับอำเภอท่าเรือ อำเภอแก้งก้อยกับอำเภอเสนาให้ ส่วนการเปรียบเทียบรายคู่ของคู่อื่น พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการเปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมสามัญศึกษา รวม และแยกเป็นด้านต่าง ๆ 8 ด้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ครุสคอล-วอลลิส โดยการจัดตำแหน่ง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ได้เสนอไว้ใน ภาคผนวก ก. ตาราง 27

ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างอำเภอ และระหว่างกลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพสูงกับต่ำโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ครุสคอล-วอลลิส โดยตำแหน่งพบว่าสัดส่วนความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ได้เสนอไว้ใน ภาคผนวก ก. ตาราง 28

3.2 ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาต่ำกว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอเดียวกันจะมีความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นน้อยกว่า และมีความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาของตนเองมากกว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูง ผลการวิเคราะห์

ข้อมูลเพื่อตอบสมมุติฐานวิจัยข้อนี้ ผู้วิจัยจะเสนอเป็น 4 หัวข้อย่อย คือ หัวข้อที่ 1 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูง และต่ำในอำเภอเดียวกัน เป็นการเปรียบเทียบความตั้งใจในการเรียนต่อ และการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การเปรียบเทียบใช้สถิติ ไค-สแควร์ (χ^2) รายละเอียดในตาราง 4 หัวข้อที่ 2 เปรียบเทียบสัดส่วนความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างอำเภอทั้ง 4 และเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ การเปรียบเทียบใช้สถิติ Z-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางฟรีดแมน โดยการจัดตำแหน่ง รายละเอียดในตาราง 5 หัวข้อที่ 3 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำในอำเภอเดียวกันที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อ และการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาของตน การเปรียบเทียบใช้สถิติ ไค-สแควร์ (χ^2) รายละเอียดในตาราง 6 หัวข้อที่ 4 เปรียบเทียบสัดส่วนความตั้งใจในการเรียนต่อ และการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างอำเภอทั้ง 4 กับโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ การเปรียบเทียบใช้สถิติ Z-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของฟรีดแมน โดยการจัดตำแหน่ง รายละเอียดในตาราง 7

3.2.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ตั้งใจจะเรียนต่อ และเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างนักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำในอำเภอเดียวกัน รายละเอียดดังจะนำเสนอในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อ ที่อยู่ใ
ขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ

อำเภอ	คุณภาพการให้ บริการการศึกษา	ความตั้งใจในการเรียนต่อ (y_1)			χ^2	การเรียนต่อ (y_2)			χ^2
		ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อ	รวม		ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อ	รวม	
พัฒนานิคม	สูง	444	240	684	6.47**	483	201	684	0.76
	ต่ำ	144	49	193		130	63	193	
แก่งคอย	สูง	181	153	334	11.94*	198	136	334	4.00*
	ต่ำ	195	271	466		243	223	466	
ท่าเรือ	สูง	124	248	372	11.03**	127	245	372	15.92**
	ต่ำ	24	109	133		21	112	133	
เสาไห้	สูง	81	119	200	.01	79	121	200	0.53
	ต่ำ	62	95	157		68	89	157	
รวม	สูง	830	760	1590	13.12**	887	703	1590	12.04**
	ต่ำ	425	524	949		462	487	949	

* = $p < .05$

** = $p < .01$

จากตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ใขอบเขต
การให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำที่อยู่ใน
อำเภอพัฒนานิคม แก่งคอย ท่าเรือ พบว่า มีความตั้งใจในการเรียนต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ($\chi^2 = 6.47^*$, 11.94^{**} และ 11.03^{**} ตามลำดับ) ส่วนอำเภอเสาไห้ พบว่า

มีความตั้งใจในการเรียนต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = .01$) ส่วนผลการเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมดจำแนกตามขอบเขตการให้บริการการศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ พบว่า มีความตั้งใจในการเรียนต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 13.12^{**}$)

ส่วนผลการเปรียบเทียบการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า จำนวนนักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในอำเภอแก่งคอย อำเภอท่าเรือ และจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่จำแนกตามขอบเขตการให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ ($\chi^2 = 4.00^*$, 15.92^{**} และ 12.04^{**} ตามลำดับ) ส่วนอำเภอพัฒนานิคมและอำเภอเสนาให้พบว่า มีการเรียนต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 0.76$, 0.53 ตามลำดับ)

3.2.2 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนความตั้งใจในการเรียนต่อ และการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รายละเอียดตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบสัดส่วนความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

อำเภอ	สัดส่วนความตั้งใจในการเรียนต่อ คุณภาพการให้บริการการศึกษา		Z-test χ^2	สัดส่วนการเรียนต่อ คุณภาพการให้บริการการศึกษา		Z-test χ^2
	สูง	ต่ำ		สูง	ต่ำ	
พัฒนานิคม	(240/684) .351	(49/193) .253	2.69**	(201/684) 0.293	(63/193) .326	-0.913
แก่งคอย	(153/334) .458	(271/466) .581	-3.48** 6.00	(136/334) .407	(223/466) .478	2.008* 6.00
ท่าเรือ	(248/372) .667	(109/129) .845	5.02**	(245/372) .659	(112/133) .842	-4.005**
เสนาห์	(119/200) .595	(95/157) .605	0.195	(121/200) .605	(89/157) .567	0.737
	$\chi^2 = 1.00$			$\chi^2 = 1.00$		
รวม	(760/1590) .478	(524/949) .552	-3.700**	(703/1590) .442	(481/949) .506	-3.216**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา
ที่อยู่ในขอบเขตให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ

พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในอำเภอพัฒนานิคม แก่งคอย ท่าเรือ และจำนวนนักเรียนรวม (ค่าสถิติ $Z = 2.691^{**}$, -3.480^{**} 5.020^{**} และ 3.700^{**} ตามลำดับ) ส่วนอำเภอเสาให้มีส่วนความตั้งใจในการเรียนต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างอำเภอพัฒนานิคม แก่งคอย ท่าเรือ และ เสาให้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 6.00$) ส่วนผลการเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่งแต่ละอำเภอที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ ผลการวิเคราะห์พบว่าสัดส่วนความตั้งใจในการเรียนต่อของนักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 1.00$)

ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาที่อยู่ในขอบเขตให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในอำเภอแก่งคอย ท่าเรือ และจำนวนนักเรียนรวม (ค่าสถิติ $Z = -2.008^*$, -4.005 และ -3.216^* ตามลำดับ) ส่วนอำเภอเสาให้และอำเภอพัฒนานิคม มีสัดส่วนการเรียนต่อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างอำเภอพัฒนานิคม แก่งคอย ท่าเรือ และเสาให้ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 6.00$) ผลการเปรียบเทียบความตั้งใจในการเรียนต่อระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่งในแต่ละอำเภอที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ ผลการวิเคราะห์พบว่า สัดส่วนนักเรียนที่ตั้งใจในการเรียนต่อที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 1.00$)

3.2.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาใน/นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำที่อยู่ในอำเภอเดียวกัน รายละเอียดดังเสนอในตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อ และการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนอกเขต การให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ

อำเภอ	คุณภาพการ ให้บริการ การศึกษา	ความตั้งใจในการเรียนต่อ				χ^2	การเรียนต่อ				χ^2
		ไม่เรียน ต่อ	เรียนต่อใน ขอบเขตฯ	เรียนต่อนอก ขอบเขตฯ	รวม		ไม่เรียน ต่อ	เรียนต่อใน ขอบเขตฯ	เรียนต่อนอก ขอบเขตฯ	รวม	
พัฒนานิคม	สูง	444	142	98	684	24.13**	483	137	70	684	29.28**
	ต่ำ	144	46	3	193		130	62	1	293	
แก่งคอย	สูง	181	130	23	334	14.60**	198	113	23	334	7.88*
	ต่ำ	195	212	59	466		243	165	58	466	
ท่าเรือ	สูง	124	186	62	372	22.37**	127	171	74	372	16.06**
	ต่ำ	24	98	11	133		21	76	36	133	
เสาไห้	สูง	81	101	18	200	6.48*	79	144	7	200	8.27**
	ต่ำ	62	67	28	157		68	73	16	157	
รวม	สูง	830	559	201	1590	22.23**	887	529	174	1590	12.66**
	ต่ำ	425	423	101	949		462	376	111	949	

* $P \leq 0.05$ ** $P \leq 0.01$

จากตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนให้ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขต การให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำที่อยู่ใน อำเภอพัฒนานิคม แก่งคอย ท่าเรือ เสาไห้ และจำนวนนักเรียนรวม พบว่า มีความตั้งใจในการ เรียนต่อ และการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าสถิติ χ^2 สำหรับความตั้งใจในการเรียนต่อ = 24.13, 14.60, 22.37, 6.48 และ 22.23 และค่าสถิติ χ^2 สำหรับการเรียนต่อ = 29.29, 7.88, 16.06, 8.27 และ 12.66 ตามลำดับ)

3.2.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการศึกษาระหว่างนักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ รายละเอียดดังเสนอในตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อ และการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการศึกษาระหว่างนักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ

อำเภอ	สัดส่วนความตั้งใจในการเรียนต่อ นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา คุณภาพการให้บริการการศึกษา		Z-test	χ^2	สัดส่วนการเรียนต่อนอกขอบเขต คุณภาพการให้บริการการศึกษา		Z-test	χ^2
	สูง	ต่ำ			สูง	ต่ำ		
บ้านฉาง	(98/684) .143	(3/193) .016	-4.76**	1.20	(70/684) .102*	(1/193) .005	4.52**	4.20
แก่งทอง	(23/334) .069	(59/466) .127	2.83**		(23/334) .069	(58/466) .124	2.54**	
ท่าเรือ	(62/372) .167	(11/133) .083	-.83		(74/372) .200	(36/133) .270	1.69*	
เสนาห์	(18/200) .090	(28/157) .178	2.84**		(7/200) .040	(16/157) .102	2.41**	
$\chi^2 = .00$					$\chi^2 = 1.00$			
รวม	(202/1590) .130	(101/949) .110	-1.67*		(174/1590) .110	(111/949) .120	0.79	

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความตั้งใจในการเรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการ การศึกษาสูงและต่ำ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในอำเภอพัฒนานิคม แก่งคอย ท่าวาเรื่อ และสัดส่วนนักเรียนที่เรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาทั้งหมดยก (ค่าสถิติ $Z = -4.76, 2.83, -.83$ และ 2.84 ตามลำดับ) ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนการเรียนก่อนนอกขอบเขต การให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ พบว่ามีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในอำเภอพัฒนานิคม แก่งคอย ท่าวาเรื่อ และเสนาห์ (ค่าสถิติ $Z = 4.52, -2.54, 1.69$ และ 2.41 ตามลำดับ) ส่วนผลการเปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนที่เรียน ก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ พบว่ามีความ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนที่มีความตั้งใจในการเรียนก่อนและการเรียนก่อนนอกขอบเขต การให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ ระหว่าง อำเภอพัฒนานิคม แก่งคอย ท่าวาเรื่อ และเสนาห์ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนการเปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนที่มีความตั้งใจในการเรียนก่อน และการเรียนก่อนนอก ขอบเขตการให้บริการการศึกษาแตกต่างกันพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการเปรียบเทียบจำนวนและสัดส่วนนักเรียนที่ตั้งใจในการเรียนก่อน และ นักเรียนที่ตั้งใจเรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวนและสัดส่วนนักเรียนที่เรียนก่อน และเรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา พบว่า นักเรียนอยู่ในขอบเขตการให้บริการ การศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพให้บริการการศึกษาสูงจะมีจำนวนและสัดส่วนความตั้งใจในการ เรียนก่อนและการเรียนก่อนสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาต่ำ นักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพการ ให้บริการการศึกษาสูงจะมีจำนวนและสัดส่วนความตั้งใจในการเรียนก่อนและการเรียนนอกขอบเขต การให้บริการการศึกษาต่ำกว่านักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาต่ำ

3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ความตั้งใจในการเรียนต่อการเรียนต่อมีความสอดคล้องกัน และความตั้งใจในการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษากับการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความสอดคล้องกัน การวิเคราะห์หาความสอดคล้องผู้วิจัยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ฟี (Phi-coefficient) ดังรายละเอียดเสนอใน ตาราง 8 และตาราง 9

ตาราง 8 ความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

อำเภอหรือโรงเรียน	ความตั้งใจในการเรียนต่อ	การเรียนต่อ (ร้อยละ)			φ Coefficient
		ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อ	รวม	
รวม	ไม่เรียนต่อ	1103 (43)	152 (6)	1255 (49)	0.689**
	เรียนต่อ	246 (10)	1038 (41)	1284 (51)	
	รวม	1349 (53)	1190 (47)	2539 (100)	
อำเภอพัฒนาภิรม	ไม่เรียนต่อ	530 (60)	58 (7)	588 (77)	0.629**
	เรียนต่อ	84 (10)	206 (23)	289 (33)	
	รวม	613 (70)	264 (30)	877 (100)	

ตาราง 8 (ต่อ)

อำเภอหรือ โรงเรียน	ความตั้งใจใน การเรียนรู้	การเรียนรู้ (ร้อยละ)			ϕ Coefficient
		ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อ	รวม	
อำเภอแก่งคอย	ไม่เรียนต่อ	329 (41)	47 (6)	376 (47)	0.613**
	เรียนต่อ	112 (14)	312 (39)	424 (53)	
	รวม	441 (55)	359 (45)	800 (100)	
อำเภอเสนาห์	ไม่เรียนต่อ	123 (34)	20 (6)	143 (40)	0.747**
	เรียนต่อ	24 (7)	190 (53)	214 (60)	
	รวม	147 (41)	210 (69)	357 (100)	
อำเภอท่าเรือ	ไม่เรียนต่อ	120 (24)	28 (5)	148 (29)	0.740**
	เรียนต่อ	28 (5)	327 (66)	357 (71)	
	รวม	148 (29)	357 (71)	505 (100)	

ตาราง 8 (ต่อ)

อำเภอหรือ โรงเรียน	ความตั้งใจใน การเรียนต่อ	การเรียนต่อ (ร้อยละ)			ϕ Coefficient
		ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อ	รวม	
ร.ร.พัฒนาภิคม	ไม่เรียนต่อ	411 (60)	33 (5)	444 (65)	0.656**
	เรียนต่อ	72 (10)	168 (25)	240 (35)	
	รวม	483 (70)	201 (30)	684 (100)	
ร.ร.โคกสูงวิทยา	ไม่เรียนต่อ	119 (62)	25 (13)	144 (75)	0.559**
	เรียนต่อ	11 (5)	38 (20)	49 (25)	
	รวม	130 (67)	63 (33)	193 (100)	
ร.ร.แก่งคอย	ไม่เรียนต่อ	166 (50)	15 (4)	181 (54)	0.718**
	เรียนต่อ	32 (10)	121 (36)	153 (46)	
	รวม	198 (60)	136 (40)	334 (100)	

ตาราง 8 (ต่อ)

อำเภอหรือ โรงเรียน	ความตั้งใจใน การเรียนต่อ	การเรียนต่อ (ร้อยละ)			ϕ Coefficient
		ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อ	รวม	
ร.ร.สองคอน วิทยาคม	ไม่เรียนต่อ	63 (33)	3 (4)	71 (37)	0.779**
	เรียนต่อ	12 (6)	108 (57)	120 (63)	
	รวม	75 (39)	116 (61)	191 (100)	
ร.ร.บ้าน ห่มะปรางวิทยา	ไม่เรียนต่อ	100 (36)	26 (9)	124 (45)	0.363**
	เรียนต่อ	68 (25)	83 (30)	151 (55)	
	รวม	168 (61)	107 (39)	275 (100)	
ร.ร.เส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล"	ไม่เรียนต่อ	69 (34)	12 (6)	81 (40)	0.771**
	เรียนต่อ	10 (5)	109 (55)	119 (60)	
	รวม	79 (39)	121 (61)	200 (100)	

ตาราง 8 (ต่อ)

อำเภอหรือ โรงเรียน	ความตั้งใจใน การเรียนรู้	การเรียนรู้ (ร้อยละ)			ϕ Coefficient
		ไม่เรียนรู้	เรียนรู้	รวม	
ร.ร. โลกกระทอน "กิตติคุณวิทยา"	ไม่เรียนรู้	54 (34)	8 (5)	62 (39)	0.714**
	เรียนรู้	14 (9)	81 (52)	95 (61)	
	รวม	68 (43)	89 (57)	157 (100)	
ร.ร. ท่าเรือ "นิตยานุกูล"	ไม่เรียนรู้	111 (30)	13 (3)	124 (33)	0.839**
	เรียนรู้	16 (4)	232 (63)	248 (67)	
	รวม	127 (34)	245 (66)	372 (100)	
ร.ร. ท่าหลวง "วิทยานุกูล"	ไม่เรียนรู้	9 (7)	15 (11)	24 (18)	0.279**
	เรียนรู้	12 (21)	97 (73)	109 (82)	
	รวม	21 (16)	112 (84)	133 (100)	

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตาราง 8 พบว่า จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งหมดที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ แต่ได้เรียนต่อมีจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และนักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อแต่ไม่เรียนต่อมีจำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 10 รวมนักเรียนมีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจ ร้อยละ 16 เมื่อพิจารณาแยกเป็นอำเภอมีรายละเอียดดังนี้

อำเภอพัฒนานิคมมีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อแต่ได้เรียนต่อ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 7 และนักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อแต่ไม่เรียนต่อ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 10 รวมนักเรียนมีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจคิดเป็นร้อยละ 17 นักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ ร้อยละ 60 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อและได้เรียนต่อ ร้อยละ 23

อำเภอแก่งคอยมีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อแต่ได้เรียนต่อ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และนักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อ แต่ไม่ได้เรียนต่อ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 14 รวมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจคิดเป็นร้อยละ 20 นักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อและไม่เรียนต่อ ร้อยละ 41 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อและได้เรียนต่อ ร้อยละ 39

อำเภอเสนาให้มีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อแต่ได้เรียนต่อ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และนักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อ แต่ไม่ได้เรียนต่อ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7 รวมนักเรียนมีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจ คิดเป็นร้อยละ 13 นักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ ร้อยละ 34 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อและได้เรียนต่อ ร้อยละ 53

อำเภอท่าเรือมีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อแต่ได้เรียนต่อ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และนักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อแต่ได้เรียนต่อ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 5 รวมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจร้อยละ 10 นักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ ร้อยละ 24 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อและได้เรียนต่อ ร้อยละ 66

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า ร้อยละของนักเรียนที่อยู่ในพื้นที่อำเภอแก่งคอย อำเภอพัฒนานิคมจะมีพฤติกรรมการตัดสินใจไม่สอดคล้องกันสูง ร้อยละของนักเรียนที่อยู่ในอำเภอแก่งคอยเปลี่ยนความตั้งใจไม่เรียนต่อ เข้าเรียนต่อสูง ส่วนนักเรียนในอำเภอท่าเรือ และเสนาให้จะมีร้อยละของนักเรียนไม่เรียนต่อแต่ได้เรียนต่อใกล้เคียงกับร้อยละของนักเรียนตั้งใจเรียนต่อแต่ไม่ได้เรียนต่อ

เพื่อพิจารณาความไม่สอดคล้องของความตั้งใจในการเรียนต่อกับพฤติกรรมการเรียนต่อ
 ของนักเรียนแยกตามขอบเขตการให้บริการการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

ขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนพัฒนานิคมมีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ แต่ได้
 เรียนต่อ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และนักเรียนที่ตั้งใจเรียนแต่ไม่ได้เรียนต่อ จำนวน 72
 คิดเป็นร้อยละ 10 รวมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจ จำนวน 105 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 15 นักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ ร้อยละ 60 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อและ
 ได้เรียนต่อร้อยละ 25

ขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนโคกสูงวิทยามีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ แต่
 ได้เรียนต่อ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13 และนักเรียนที่ตั้งใจเรียนแต่ไม่ได้เรียนต่อ จำนวน
 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5 รวมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจจำนวน 36 คน คิด
 เป็นร้อยละ 18 นักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ ร้อยละ 62 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อ
 และได้เรียนต่อ ร้อยละ 50

ขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนแก่งคอยมีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อแต่ได้
 เรียนต่อ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และนักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อแต่ไม่ได้เรียนต่อ จำนวน
 32 คน คิดเป็นร้อยละ 10 รวมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจ จำนวน 47 คน
 คิดเป็นร้อยละ 14 นักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ ร้อยละ 50 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อ
 และได้เรียนต่อ ร้อยละ 36

ขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนสองคอนวิทยาคมมีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ
 แต่ได้เรียนต่อ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และนักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อ แต่ไม่ได้เรียนต่อ
 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6 รวมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจ จำนวน 20
 คิดเป็นร้อยละ 10 นักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ ร้อยละ 33 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อ
 และได้เรียนต่อ ร้อยละ 57

ขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยามีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ แต่ได้เรียนต่อ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9 และนักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อแต่ไม่ได้เรียนต่อ 68 คิดเป็นร้อยละ 25 รวมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 34 นักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ ร้อยละ 36 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อ และได้เรียนต่อ ร้อยละ 30

ขอขอบคุณการให้บริการการศึกษาโรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" มีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อแต่ได้เรียนต่อ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และนักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อแต่ไม่ได้เรียนต่อ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5 รวมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11 นักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ ร้อยละ 34 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อ และได้เรียนต่อ ร้อยละ 55

ขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนโคกกระหอนกิติวุฒิชัยมีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ แต่ได้เรียนต่อ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และนักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อแต่ไม่ได้เรียนต่อ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9 รวมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14 นักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ ร้อยละ 34 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อและได้เรียนต่อ ร้อยละ 52

ขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนท่าเรือ"นิตยานุกูล" มีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ แต่ได้เรียนต่อ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และนักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อแต่ไม่ได้เรียนต่อ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4 รวมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7 นักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อ และไม่ได้เรียนต่อ ร้อยละ 30 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อและได้เรียนต่อ ร้อยละ 63

ขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกูลมีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ แต่ได้เรียนต่อ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11 และนักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อ แต่ไม่ได้เรียนต่อ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9 รวมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความตั้งใจ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 20 นักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ ร้อยละ 7 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อและได้เรียนต่อ ร้อยละ 73

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า นักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในอำเภอแก่งคอย พัฒนานิคม จะมีร้อยละของนักเรียนที่ไม่สอคล้องกันสูง และร้อยละของนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อสูง ร้อยละของนักเรียนที่เรียนต่อ ไม่สอคล้องกับความตั้งใจในการเรียนต่อ สูงจะอยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบล และอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำ ได้แก่ โรงเรียนโคกสูงวิทยา โรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา โรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกูล อำเภอพัฒนานิคม และอำเภอแก่งคอย โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการศึกษามาเกณฑ์มาตรฐานสูงจะมีร้อยละของนักเรียนที่มีความไม่สอคล้องระหว่างพฤติกรรมและความตั้งใจต่ำ ได้แก่ โรงเรียนเส้าไห้"วิมลวิทยานุกูล" และโรงเรียนท่าเรือ"นิคยานุกูล" แสดงว่าคุณภาพการให้บริการศึกษาน่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ นักเรียนมีความคงที่ในการตัดสินใจเรียนต่อหรือไม่

เพื่อที่จะดูระดับความสัมพันธ์ของความตั้งใจในการเรียนต่อกับการเรียนต่อ จึงนำข้อมูล ดังกล่าวข้างต้นมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ รายละเอียดมีดังนี้ ผลการวิเคราะห์ความสอคล้อง ระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อกับการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความสอคล้องกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกระดับของการวิเคราะห์ ได้แก่ ความสอคล้องระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อกับการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนรวม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ (ϕ -coefficient) เท่ากับ 0.689 ผลการวิเคราะห์เพื่อดูความสอคล้องในแต่ละอำเภอมี ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ดังนี้ อำเภอพัฒนานิคม เท่ากับ 0.629 อำเภอแก่งคอย เท่ากับ 0.613 อำเภอท่าเรือ เท่ากับ 0.740 และอำเภอเส้าไห้เท่ากับ 0.747 ผลการวิเคราะห์ เพื่อดูความสอคล้องในแต่ละขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ที่ดังนี้ โรงเรียนพัฒนานิคม เท่ากับ 0.656 โรงเรียนโคกสูงวิทยา เท่ากับ 0.559 โรงเรียนแก่งคอยเท่ากับ 0.718 โรงเรียนสองคอนวิทยาคม เท่ากับ 0.779 โรงเรียน บ้านท่ามะปรางวิทยา เท่ากับ 0.363 โรงเรียนท่าเรือ"นิคยานุกูล" เท่ากับ 0.838 โรงเรียน ท่าหลวงวิทยานุกูล เท่ากับ 0.279 โรงเรียนเส้าไห้"วิมลวิทยานุกูล" เท่ากับ 0.771 และ

โรงเรียนโคกกระท้อน "กิตติคุณวิทยา" เท่ากับ 0.714 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อ กับการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าสูงสุด ได้แก่ ความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อ กับการเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนท่าเรือ "นิศยานุกูล" ส่วนความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อ กับการเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกูลมีค่าต่ำสุด เท่ากับ 0.279 ผลของความสอดคล้องสรุปได้ว่า ความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมของบุคคล (ความตั้งใจในการเรียนต่อ) ใช้ทำนายพฤติกรรมของบุคคลได้ (พฤติกรรมการเรียนต่อ) เพื่อที่จะได้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับความต้องการการศึกษา ผู้วิจัยได้จำแนกความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อออกเป็น 3 ประเภท คือ ไม่เรียนต่อ เรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา เรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องความตั้งใจในการเรียนต่อกับการเรียนต่อ รายละเอียดดังจะเสนอต่อไป

ตาราง 9 ความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา
กับการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา

อำเภอหรือ โรงเรียน	ความตั้งใจใน การเรียนต่อ	การเรียนต่อ (ร้อยละ)				Cramer's V Coefficient
		ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อในฯ	เรียนต่อนอกฯ	รวม	
รวม	ไม่เรียนต่อ	1103 (43)	129 (5)	23 (1)	1255 (49)	0.572**
	เรียนต่อในฯ	158 (6)	709 (28)	114 (4)	981 (38)	
	เรียนต่อนอกฯ	88 (4)	67 (3)	148 (6)	309 (13)	
	รวม	1349 (53)	905 (36)	258 (11)	2539 (100)	
อำเภอพัฒนานิคม	ไม่เรียนต่อ	530 (60)	47 (5)	11 (1)	588 (66)	0.659**
	เรียนต่อในฯ	47 (6)	140 (16)	1 (0)	188 (22)	
	เรียนต่อนอกฯ	36 (4)	6 (1)	59 (7)	101 (12)	
	รวม	613 (70)	193 (22)	71 (8)	877 (100)	

ตาราง 9 (ต่อ)

อำเภอหรือ โรงเรียน	ความตั้งใจใน การเรียนต่อ	การเรียนต่อ (ร้อยละ)				Cramer's V Coefficient
		ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อในฯ	เรียนต่อนอกฯ	รวม	
อำเภอแก่งคอย	ไม่เรียนต่อ	329 (41)	42 (5)	5 (1)	378 (47)	0.469 **
	เรียนต่อในฯ	75 (9)	215 (27)	51 (6)	341 (42)	
	เรียนต่อนอกฯ	37 (5)	21 (3)	25 (3)	83 (11)	
อำเภอเสนาห์	รวม	441 (55)	278 (35)	81 (10)	800 (100)	0.598 **
	ไม่เรียนต่อ	123 (34)	17 (5)	3 (1)	143 (40)	
	เรียนต่อในฯ	19 (6)	147 (41)	2 (1)	168 (48)	
	เรียนต่อนอกฯ	5 (1)	26 (7)	15 (4)	46 (12)	
	รวม	147 (41)	190 (53)	20 (6)	357 (100)	

ตาราง ๑ (ต่อ)

อำเภอหรือ โรงเรียน	ความตั้งใจใน การเรียนต่อ	การเรียนต่อ (ร้อยละ)				Cramer's V Coefficient
		ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อในฯ	เรียนต่อนอกฯ	รวม	
ลำนาดำเรือ	ไม่เรียนต่อ	120	24	4	148	0.608**
		(24)	(4)	(1)	(29)	
	เรียนต่อในฯ	17	207	60	284	
		(3)	(41)	(12)	(56)	
ร.ร.พัฒนาภิรม	เรียนต่อนอกฯ	10	14	49	73	0.682**
		(2)	(3)	(10)	(15)	
	รวม	147	245	113	505	
		(29)	(48)	(23)	(100)	
ร.ร.พัฒนาภิรม	ไม่เรียนต่อ	410	22	11	443	0.682**
		(60)	(3)	(2)	(65)	
	เรียนต่อในฯ	36	105	1	142	
		(5)	(15)	(0)	(21)	
ร.ร.พัฒนาภิรม	เรียนต่อนอกฯ	36	4	58	98	0.682**
		(5)	(1)	(9)	(14)	
	รวม	482	131	70	683	
		(70)	(19)	(11)	(100)	

ตาราง 9 (ต่อ)

อำเภอหรือ โรงเรียน	ความตั้งใจใน การเรียนต่อ	การเรียนต่อ (ร้อยละ)				Cramer's V Coefficient
		ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อในฯ	เรียนต่อนอกฯ	รวม	
ร.ร.โคกสูง วิทยา	ไม่เรียนต่อ	119 (62)	25 (12)	- -	144 (74)	0.562**
	เรียนต่อในฯ	11 (5)	35 (19)	- -	46 (24)	
	เรียนต่อนอกฯ	-	2 (1)	1 (0)	3 (2)	
	รวม	130 (67)	62 (33)	1 (0)	193 (100)	
ร.ร.แก่งคอย	ไม่เรียนต่อ	166 (50)	13 (4)	2 (1)	181 (55)	0.514**
	เรียนต่อในฯ	23 (6)	88 (26)	19 (4)	130 (36)	
	เรียนต่อนอกฯ	9 (4)	12 (4)	2 (1)	23 (9)	
	รวม	198 (60)	113 (34)	23 (6)	334 (100)	

ตาราง 9 (ต่อ)

อำเภอหรือ โรงเรียน	ความตั้งใจใน การเรียนต่อ	การเรียนต่อ (ร้อยละ)				Cramer's V Coefficient
		ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อในฯ	เรียนต่อนอกฯ	รวม	
ร.ร.สองคอน วิทยาคม	ไม่เรียนต่อ	32 (33)	5 (3)	2 (1)	70 (37)	0.573**
	เรียนต่อในฯ	6 (3)	73 (38)	24 (13)	103 (54)	
	เรียนต่อนอกฯ	6 (3)	5 (3)	6 (3)	17 (9)	
	รวม	74 (39)	84 (44)	32 (17)	190 (100)	
ร.ร.บ้านท่า มะปราง	ไม่เรียนต่อ	100 (36)	23 (8)	1 (1)	124 (45)	0.402**
	เรียนต่อในฯ	46 (17)	54 (20)	8 (2)	108 (39)	
	เรียนต่อนอกฯ	22 (8)	4 (2)	16 (6)	42 (16)	
	รวม	168 (61)	81 (30)	25 (9)	274 (100)	

ตาราง 9 (ต่อ)

อำเภอหรือ โรงเรียน	ความตั้งใจใน การเรียนต่อ	การเรียนต่อ (ร้อยละ)				Cramer's V Coefficient
		ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อในฯ	เรียนต่อนอกฯ	รวม	
ร.ร.เส้าไห้ "วิมลวิทยา บุกุล"	ไม่เรียนต่อ	69 (35)	10 (5)	2 (1)	81 (41)	0.623**
	เรียนต่อในฯ	9 (4)	92 (46)	- -	101 50	
	เรียนต่อนอกฯ	1 (1)	12 (6)	5 (2)	18 (9)	
	รวม	79 (40)	114 (57)	7 (3)	200 (100)	
ร.ร.โคกกระเทียม "กิตติคุณ วิทยา"	ไม่เรียนต่อ	54 (34)	7 (4)	1 (1)	62 (39)	0.560**
	เรียนต่อในฯ	10 (6)	52 (33)	5 (3)	69 (43)	
	เรียนต่อนอกฯ	4 (3)	14 (9)	10 (6)	28 (18)	
	รวม	68 (43)	73 (47)	16 (10)	157 (100)	

ตาราง 9 (ต่อ)

อำเภอหรือ โรงเรียน	ความตั้งใจใน การเรียนต่อ	การเรียนต่อ (ร้อยละ)				Cramer's V Coefficient
		ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อในฯ	เรียนต่อนอกฯ	รวม	
ร.ร.ท่าเรือ "นิตยานุกุล" นุกุล"	ไม่เรียนต่อ	111 (30)	10 (2)	3 (1)	124 (33)	0.726**
	เรียนต่อในฯ	7 (2)	150 (40)	29 (8)	186 (50)	
	เรียนต่อนอกฯ	9 (2)	8 (2)	45 (12)	62 (17)	
	รวม	127 (34)	168 (46)	77 (20)	372 (100)	
ร.ร.ท่าหลวง "วิษยานุกุล" วิทยา"	ไม่เรียนต่อ	9 (7)	14 (10)	1 (1)	24 (18)	0.234**
	เรียนต่อในฯ	11 (8)	56 (42)	31 (23)	98 (74)	
	เรียนต่อนอกฯ	1 (1)	6 (5)	4 (3)	11 (8)	
	รวม	21 (16)	76 (57)	36 (27)	133 (100)	

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตาราง 9 นักเรียนรวมทั้งหมดยังไม่เรียนต่อแต่ได้เรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการ การศึกษา จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 1 และได้เรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 5 นักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา แต่ได้เรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา 114 คน คิดเป็นร้อยละ 4 นักเรียนที่ตั้งใจเรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาแต่ได้เรียนต่อในขอบเขตการให้บริการ 67 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และไม่ได้เรียนต่อ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 4 นักเรียนที่ได้เรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 11 นักเรียนเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา ร้อยละ 28 และเรียนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา ร้อยละ 6

อำเภอพัฒนานิคมมีนักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อเรียนต่อแต่ได้เรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1 และได้เรียนต่อ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 5 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา แต่ไม่เรียนต่อ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และเรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 1 คน นักเรียนที่ตั้งใจเรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาแต่ไม่เรียนต่อ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1 นักเรียนที่เรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 71 คน คิดเป็น ร้อยละ 8 นักเรียนเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา ร้อยละ 16 และเรียนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา ร้อยละ 7

อำเภอแก่งคอยมีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อแต่ได้เรียนในขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และเรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1 นักเรียนตั้งใจเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา แต่ได้เรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และไม่เรียนต่อ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 9 นักเรียนที่ตั้งใจเรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา แต่ไม่เรียนต่อ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 21 คน

คิดเป็นร้อยละ 3 นักเรียนที่เรียนตอนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา 81 คน คิดเป็นร้อยละ 10 นักเรียนเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา ร้อยละ 27 และเรียนตอนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา ร้อยละ 3

อำเภอสหัสขันธ์มีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ แต่ได้เรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และเรียนต่อกนขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1 นักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษาแต่ไม่เรียนต่อ จำนวน 19 คิดเป็นร้อยละ 6 และเรียนต่อกนขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1 นักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อกนขอบเขตการให้บริการการศึกษา แต่ไม่ได้เรียนต่อ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1 และได้เรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7 นักเรียนที่เรียนต่อกนขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6 นักเรียนที่เรียนต่อกนขอบเขตการให้บริการการศึกษา ร้อยละ 41 และเรียนต่อกนขอบเขตการให้บริการการศึกษา ร้อยละ 4

อำเภอท่าเรือมีนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อแต่ได้เรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และได้เรียนต่อกนขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1 นักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษาแต่ไม่ได้เรียนต่อ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และเรียนต่อกนขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 12 นักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อกนขอบเขตการให้บริการการศึกษา แต่ไม่ได้เรียนต่อ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2 และเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3 นักเรียนที่เรียนต่อกนขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 23 นักเรียนที่เรียนต่อกนขอบเขตการให้บริการการศึกษา ร้อยละ 41 และเรียนต่อกนขอบเขตการให้บริการการศึกษา ร้อยละ 10

จำนวนนักเรียนที่เรียนก่อนออกสอบเขตการให้บริการการศึกษาเมื่อพิจารณาแยกตามขอบเขตการให้บริการการศึกษาแต่ละโรงเรียนมีรายละเอียดดังนี้ ขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนพัฒนาคมน มีนักเรียนเรียนก่อนออกสอบเขตการให้บริการการศึกษา 70 คน คิดเป็นร้อยละ 10

ขอเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนโกลสลุ่ววิทยามีนักเรียนเรียนก่อนนอกขอเขตการให้บริการการศึกษา 1 คน ขอเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนแก่งคอยมีนักเรียนเรียนก่อนนอกขอเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนแก่งคอยมีนักเรียนเรียนก่อนนอกขอเขตการให้บริการการศึกษาจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ขอเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนสองคอนวิทยาคมมีนักเรียนเรียนก่อนนอกขอเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 32 คน คิดเป็น ร้อยละ 17 ขอเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยามีนักเรียนเรียนก่อนนอกขอเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 9 ขอเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" มีนักเรียนเรียนก่อนนอกขอเขตการให้บริการการศึกษาจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ขอเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนโคกกระทอนกิตติวิทยามีนักเรียนเรียนก่อนนอกขอเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ขอเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนท่าเรือ"นิตยานุกูล" มีนักเรียนเรียนก่อนนอกขอเขตการให้บริการการศึกษาจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และขอเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกูลมีนักเรียนเรียนก่อนนอกขอเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 27

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ร้อยละของนักเรียนที่เรียนก่อนนอกขอเขตการให้บริการการศึกษาสูงสุด ได้แก่อำเภอท่าเรือมีนักเรียนเรียนก่อนนอกขอเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 113 คน คิดเป็น ร้อยละ 23 และขอเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนท่าเรือ"นิตยานุกูล" มีนักเรียนเรียนก่อนนอกขอเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ขอเขตที่ให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานสูงจะมีนักเรียนคัดสนใจเรียนก่อนนอกขอเขตการให้บริการการศึกษาก่อนข้างค่า

เพื่อให้ได้ทราบถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อ กับ การเรียนต่อ จึงนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์รายละเอียดยังนี้ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อ และการเรียนก่อนนอกขอเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ค่าสัมพันธประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เครเมอร์ วี (Cramer's V-coefficient) ของทุกระดับการวิเคราะห์มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความ

สอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อการเรียนต่อของนักเรียนรวม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.572 ส่วนความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อการเรียนต่อจำแนกเป็นอำเภอ พบว่าอำเภอพัฒนานิคมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด เท่ากับ 0.659 อำเภอแก่งคอยมีค่าสัมประสิทธิ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.469 ถ้าจำแนกนักเรียนออกเป็นขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่าขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนท่าเรือ "นิคมยานูถูล" มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.726 ขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา มีความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.402

สรุป ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมากมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยนี้เป็นไปตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของพิชเบนและไอเซนที่ว่าความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมมีใช้ทำนายพฤติกรรมการกระทำนั้นได้

3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมติฐานการวิจัยที่ว่า การเปรียบเทียบโรงเรียนมัธยมศึกษาภายในอำเภอเดียวกัน และต่างอำเภอจะได้ผลว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงจะมีประมาณความต้องการการศึกษาสูงกว่าปริมาณการให้บริการการศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาจะมีคุณภาพการให้บริการการศึกษาคำ จะมีประมาณความต้องการการศึกษาคำต่ำกว่าปริมาณการให้บริการการศึกษา ผู้วิจัยพิจารณาจากการเปรียบเทียบสัดส่วนภายในอำเภอเดียวกันใช้ z-test การเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างอำเภอกับคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของฟริคแมนโดยการจัดตำแหน่งรายละเอียด ดังตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบสัดส่วนความต้องการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 6 (นักเรียนมาสมัครเรียนรอบแรก)

อำเภอ	คุณภาพการให้บริการการศึกษา							χ^2
	สูง			ต่ำ			Z-test	
	โรงเรียน รับได้	มาสมัคร	สัดส่วน	โรงเรียน รับได้	มาสมัคร	สัดส่วน		
พัฒนานิคม	270	175	.648	135	52	.358	5.298**	3.60
แก่งคอย	450	338	.751	180	168	.933	-5.438**	
ท่าเรือ	450	459	1.02	135	95	.703	14.070**	
เสาไห้	495	525	1.061	180	126	.700	22.180**	
รวม	1665	1457	.875	630	441	.0700	10.166**	
$\chi^2 = 1.00$								

* $p < .05$

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์สัดส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มาสมัครเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่งครั้งแรกต่อจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กรมสามัญศึกษาอนุมัติให้เปิดรับในปีการศึกษา 2531 เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำในอำเภอเดียวกัน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกอำเภอ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพให้บริการการศึกษาสูงมีสัดส่วนนักเรียนมาสมัครเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รอบแรกสูงกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการ

การศึกษาต่ำ ได้แก่ อำเภอพัฒนานิคม ท่าเรือ และเสนาห์ (ค่าสถิติ Z เท่ากับ 5.298, 14.070 และ 22.180) ส่วนอำเภอแก่งคอยพบว่าสัดส่วนนักเรียนมาสมัครเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาต่ำจะสูงกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูง (ค่าสถิติ $Z = -5.438$) ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนมาสมัครเรียนต่อรวมทั้ง 4 อำเภอ พบว่าสัดส่วนนักเรียนมาสมัครเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงมีสัดส่วนมากกว่า สัดส่วนนักเรียนมาสมัครเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ค่าสถิติ Z เท่ากับ 10.166)

ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนเป็นรายขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา จำแนกออกเป็นคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำแต่ละอำเภอ พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างอำเภอทั้ง 4 และเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ มีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าสถิติ χ^2 เท่ากับ 3.60 และ 1.00 ตามลำดับ)

สรุป ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนที่ต้องการเรียนต่อระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำในอำเภอเดียวกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูง จะมีสัดส่วนนักเรียนมาเรียนต่อสูงกว่า

3.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ปริมาณและคุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา ทัศนคติต่อการเรียนต่อ และทัศนคติทางจิตวิสัย คุณลักษณะส่วนบุคคล และสถานภาพเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อระดับมัศึกษามากน้อยต่างกัน การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ผู้วิจัยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearsons Product-Moment Correlation Coefficient) โดยจะเสนอในรูปตารางเมตริกสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient matrix) การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัยเป็น 2 หัวข้อย่อยคือ หัวข้อย่อยที่ 1 จะเสนอการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในรูปเมตริกที่ใช้หน่วยวิเคราะห์เป็นนักเรียน หัวข้อย่อยที่ 2 จะเสนอผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในรูปเมตริกที่ใช้หน่วยการวิเคราะห์เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา

3.5.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเปียร์สันระหว่างตัวแปร
ทัศนคติต่อการเรียนต่อ ปห้สถานทางจิตวิสัย คุณลักษณะส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจและ
สังคมกับความตั้งใจในการเรียนต่อ กับ การเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา รายละเอียดดังตาราง 11

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยหน่วยการ
วิเคราะห์ระดับบุคคลของตัวแปรทั้งหมด พบว่าความตั้งใจในการเรียนต่อ (Y_1) มีความสัมพันธ์
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปร การเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา (Y_2) ทัศนคติต่อการเรียนต่อ
(X_3) ปห้สถานทางจิตวิสัย (X_4) การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) การ
รับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา
(X_7, X_{28}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา (X_9, X_{29}) อาชีพบิดา
หรือมารดา (X_{13}) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (X_{14}) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม
ของครอบครัว (X_{15}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) ปห้สถานการเรียนต่อของสังคม (X_{18})
รายได้ของครอบครัว (X_{22}) จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) อาชีพผู้ที่ปกครองต้องการให้บุตร
ประกอบอาชีพ (X_{27}) ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ (X_{36}) ความคิดเห็นของผู้ปกครอง
ที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38})
จำนวนบุตรหลานกำลังเรียน (X_{39}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40})
จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนสูงกว่าระดับ
มัธยมศึกษา (X_{42})

การเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา (Y_2) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปร
ทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) ปห้สถานทางจิตวิสัย (X_4) การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อน
ที่จะเรียนต่อ (X_5) การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) การรับรู้คุณภาพการให้บริการ
การศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (X_7, X_{28}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียน
มัธยมศึกษา (X_9, X_{29}) อาชีพบิดาหรือมารดา (X_{13}) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา
(X_{14}) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว (X_{15}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17})
ปห้สถานการเรียนต่อของสังคม (X_{18}) รายได้ของครอบครัว (X_{22}) จำนวนบุตรในครอบครัว
(X_{25}) อาชีพผู้ที่ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27}) ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตร
ได้รับ (X_{36}) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37})

ตารางแสดงสัมประสิทธิ์ทางจิตวิทยา

ตัวแปร	Y_1	Y_2	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7	X_9	X_{13}	X_{14}	X_{15}	X_{16}	X_{17}	X_{18}	X_{21}	X_{22}	X_{24}	X_{25}	X_{26}	X_{27}	X_{28}	X_{29}	X_{36}	X_{37}	X_{38}	X_{39}	X_{40}	X_{41}	X_{42}	X_{55}	X_{56}							
Y_1	1.00	.68**	.38**	.66**	.46**	.28**	.19**	.24**	.23**	.18**	.33**	.06**	.36**	.14**	.10**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
Y_2		1.00	.28**	.51**	.36**	.22**	.14**	.26**	.27**	.22**	.31**	.08**	.34**	.17**	.13**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_1			1.00	.50**	.20**	.40**	.30**	.38**	.08**	.14**	.17**	.05**	.15**	-.08**	.01**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_2				1.00	.40**	.39**	.34**	.41**	.16**	.18**	.26**	.05**	.32**	.04**	.08**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_3					1.00	.21**	.12**	.31**	.22**	.11**	.13**	.04**	.29**	.40**	.06**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_4						1.00	.34**	.58**	.02**	.03**	.17**	.04**	.02**	.10**	.18**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_5							1.00	.10**	.05**	.10**	.05**	.05**	.09**	.09**	.18**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_6								1.00	.58**	.02**	.03**	.17**	.04**	.02**	.10**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_7									1.00	.05**	.10**	.05**	.05**	.09**	.18**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_9										1.00	.26**	.12**	.12**	.11**	.02**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_{13}											1.00	.08**	.06**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_{14}												1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_{15}													1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_{16}														1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_{17}															1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_{18}																1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_{19}																	1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_{20}																		1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_{22}																			1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_{24}																				1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_{25}																					1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
X_{26}																						1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—	—	—					
X_{27}																							1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—	—					
X_{28}																								1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—					
X_{29}																									1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—	—				
X_{36}																										1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—	—				
X_{37}																											1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—	—				
X_{38}																												1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—				
X_{39}																													1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—	—			
X_{40}																														1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	—			
X_{41}																															1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—			
X_{42}																																1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—		
X_{55}																																	1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—	
X_{56}																																		1.00	.08**	.03**	.12**	.06**	—	—

* $P < .05$

** $P < .01$

จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) จำนวนบุตรหลานกำลังเรียน (X_{39}) จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40}) จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา (X_{42}) คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านบริหารงานทั่วไป (X_{56})

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอื่น ๆ มีผลอยู่ระหว่าง -0.43 ถึง 0.86 ตัวแปรทางด้านสังคมวิทยาและจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปร คุณลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียน เป็นส่วนมาก แต่จะมีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองเป็นส่วนน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจิตวิทยาและสังคมวิทยาที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญเกือบทุกคู่ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองความสัมพันธ์กันไม่มากนัก ตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด คือ ตัวแปรจำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) กับจำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) ตัวแปรที่มีค่าสูงสุดในเชิงลบ ได้แก่ ตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อของสังคม (X_{18}) กับระยะทางที่ใช้เดินทาง (X_{19})

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น พบว่าตัวแปรเกณฑ์ความตั้งใจในการเรียนต่อ (X_1) และการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (X_2) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้นเกือบทุกตัว ดังนั้นตัวแปรต้นเหล่านั้นจึงใช้อธิบายความตั้งใจในการเรียนและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้

3.5.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบางตัว โดยใช้หน่วยวิเคราะห์ระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา รายละเอียดดังในตาราง 12

ตาราง 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตัวแปร	Y_1	Y_2	X_7	X_9	X_{18}	X_{19}	X_{20}	X_{55}	X_{56}	X_{57}	X_{58}	X_{59}	X_{60}	X_{61}	X_{62}	X_{63}
Y_1	1.00	.96**	-.39	-.30	.95**	-.42	-.45	.27	.07	.37	.55	.42	.42	.38	-.08	.80
Y_2		1.00	-.59*	.31	.16	.23	.33	.56	.50	.45	.48	.51	.51	.07	-.34	.26
X_7			1.00	.90**	-.37	-.14	-.18	-.90**	-.69*	-.67*	.68*	-.65*	-.82**	.19	-.33	-.39
X_9				1.00	-.42	.06	.08	-.86**	-.68*	-.75*	-.74*	-.62*	.75*	.40	-.66*	-.22
X_{18}					1.00	-.54	-.63*	.32	.14	.48	.62*	.47	.46	.22	.19	-.52
X_{19}						1.00	.96**	.12	.00	-.31	-.24	.16	-.08	.00	.39	.76
X_{20}							1.00	.13	.00	-.32	-.25	.04	-.09	-.00	-.44	.86**
X_{55}								1.00	.68*	.86**	.81**	.81**	.93**	.50	.35	.36
X_{56}									1.00	.85**	.64*	.77**	.80**	.60*	.41	.14
X_{57}										1.00	.92**	.73*	.88**	-.66*	.44	.04
X_{58}											1.00	.70*	.79*	-.49	.26	.04
X_{59}												1.00	.80**	-.34	.22	.05
X_{60}													1.00	-.41	.31	.14
X_{61}														1.00	-.46	-.22
X_{62}															1.00	-.22
X_{63}																1.00

* $P < .05$ ** $P < .01$

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (X_7) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน (X_9) คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานรวม (X_{55}) คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านงานบริหารทั่วไป (X_{56}) คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านงานวิชาการ (X_{57}) คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านงานปกครอง (X_{58}) คุณภาพการให้บริการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านงานโรงเรียนกับชุมชน (X_{60}) นอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน (X_9) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานรวม (X_{55}) คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านงานบริหารทั่วไป (X_{56}) คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านงานวิชาการ (X_{57}) คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านงานปกครอง (X_{58}) และคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านงานโรงเรียนกับชุมชน (X_{60}) ส่วนตัวแปรนอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรทัศนคติการเรียนต่อของสังคม (X_{18}) พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างไไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกตัวแปร

ตัวแปรระยะที่ใช้เดินทาง (X_{19}) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรเวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) กับคุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากปริมาณการให้บริการแก่ชุมชน (X_{63}) ส่วนตัวแปรนอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรเวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากปริมาณการให้บริการแก่ชุมชน (X_{63}) ส่วนตัวแปรนอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานรวม มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านบริหารงานทั่วไป (X_{56}) ด้านงานวิชาการ (X_{57}) ด้านงานปกครอง (X_{58}) ด้านงานบริการการ (X_{59}) และด้านงานโรงเรียนกับชุมชน (X_{60}) ส่วนตัวแปรนอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านบริหารทั่วไป มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านงานวิชาการ (X_{57}) ด้านงานบริการ (X_{59}) ด้านงานโรงเรียนกับชุมชน (X_{60}) ส่วนตัวแปรนอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านงานปกครอง (X_{58}) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านงานบริการ (X_{59}) ด้านงานโรงเรียนกับชุมชน (X_{60}) ส่วนตัวแปรนอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านงานบริการ (X_{59}) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษา ด้านงานโรงเรียนกับชุมชน ส่วนตัวแปรนอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรความตั้งใจในการเรียนต่อ (Y_1) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรการเรียนต่อ (Y_2) ปหัสถานการเรียนต่อของสังคม (X_{18}) ส่วนตัวแปรนอกนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรการเรียนต่อ (Y_2) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับคุณภาพการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา ส่วนตัวแปรนอกนั้นจะมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะทราบถึงรายละเอียดของตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้อธิบายตัวแปรเกณฑ์ ความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา (Y_1) และการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา (Y_2) ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลไปวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ด้วยวิธีการตามลำดับขั้นตอน (stepwise) ผู้วิจัยได้จัดลำดับตัวแปรต้นที่จะวิเคราะห์เป็นชุด ดังนี้ ตัวแปรที่นำเข้าวิเคราะห์

ลำดับแรก ได้แก่ ตัวแปรที่เกี่ยวกับครอบครัวและผู้ปกครองของนักเรียน จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (X_{14}) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว (X_{15}) อาชีพของบิดาหรือมารดา (X_{13}) รายได้ของครอบครัว (X_{22}) ศาสนา (X_{23}) ตัวแปรที่นำเข้าวิเคราะห์ลำดับที่ 2 ได้แก่ ตัวแปรที่เกี่ยวกับภาระของครอบครัวที่จะต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูและให้การศึกษา จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา (X_{42}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน (X_{39}) ตัวแปรที่นำเข้าวิเคราะห์ลำดับที่ 3 ได้แก่ สถานภาพส่วนบุคคลของนักเรียน เพศ (X_{12}) และลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) ตัวแปรที่นำเข้าวิเคราะห์ลำดับที่ 4 ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) และการรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) ตัวแปรที่นำเข้าวิเคราะห์ลำดับที่ 5 ได้แก่ การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) ตัวแปรที่นำเข้าวิเคราะห์ลำดับที่ 6 ได้แก่ การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (X_7) และการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน (X_9) ตัวแปรที่นำเข้าวิเคราะห์ลำดับที่ 7 ได้แก่ อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27}) และ ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ (X_{36}) ตัวแปรที่นำเข้าวิเคราะห์ลำดับที่ 8 ได้แก่ การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{28}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านของผู้ปกครอง (X_{29}) ตัวแปรที่นำเข้าวิเคราะห์ลำดับที่ 9 ได้แก่ คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานรวม (X_{55}) ตัวแปรที่นำเข้าวิเคราะห์ลำดับที่ 10 ได้แก่ ปหัสถานการเรียนต่อของสังคม (X_{18}) ระยะทางที่ใช้เดินทาง (X_{19}) และเวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) ตัวแปรที่นำเข้าวิเคราะห์ลำดับที่ 11 ได้แก่ หัสนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) ตัวแปรที่นำเข้าวิเคราะห์ลำดับที่ 12 ได้แก่ ปหัสถานทางจิตวิสัย (X_4)

อนึ่งในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผู้วิจัยได้นำตัวแปรที่เป็นตัวแปรจัดประเภทให้เป็นตัวแปรหุ่น (dummy variable) ได้แก่ ตัวแปรอาชีพบิดาหรือมารดา (X_{13} ใช้เป็นสัญลักษณ์ X_{131} ถึง X_{135}) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (X_{14} ใช้สัญลักษณ์เป็น X_{141} ถึง X_{147}) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (X_{15} ใช้สัญลักษณ์เป็น X_{151} ถึง X_{153})

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดในตาราง 13 - 16

ตาราง 13 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน ของตัวแปรทั้งหมดกับตัวแปรเกณฑ์ ความตั้งใจในการเรียนต่อ (y_1)

ตัวแปร (อันดับ)	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน (R)											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
X ₂₅	-.0892*	.0708	.0516	.0384	.0330	.0282	-.0049	-.0017	-.0014	.0028	-.0110	-.0435
X ₁₄₃	.1048*	.0493	.0505	.0274	.0279	.0295	.0292	.0235	.0238	.0273	.0227	.0077
X ₁₅₂	.3584**	.2314**	.2263**	.2360**	.2179**	.2165**	.2290**	.2277*	.2289**	.2284**	.2083**	.1482**
X ₁₄₅	-.0103	-.0340	-.0308	-.0346	-.0398	-.0366	-.0312	-.0258	-.0261	-.0198	-.0226	-.0109
X ₁₄₁	-.0277	-.0333	-.0368	-.0300	-.0248	-.0237	-.0116	-.0121	-.0112	-.0366	-.0306	-.0123
X ₁₃₅	.0834	.0365	.0345	.0345	.0147	.0152	.0074	.0030	.0026	.0000	.0071	.0060
X ₁₄₇	-.0100	-.0374	-.0388	-.0640	-.0621	-.0633	-.0590	-.0624	-.0628	-.0648	-.0656	-.0704
X ₁₄₄	-.0033	-.0680	-.0661	-.0550	-.0445	-.0472	-.0453	-.0386	-.0384	-.0295	-.0303	-.0253
X ₁₄₆	-.0016	-.0517	-.0473	-.0283	-.0381	-.0449	-.0405	-.0440	-.0444	-.0400	-.0416	-.0339
X ₂₂	.0562	-.0075	-.0095	-.0165	-.0192	-.0150	-.0244	-.0271	-.0274	-.0291	-.0237	-.0242
X ₁₃₂	.1718**	.1037**	.1020**	.1253**	.0858*	.0822*	.0789*	.0701	.0701	.0850*	.0693	.0453
X ₂₃	.0143	-.0102	-.0132	.0110	.0083	.0027	.0043	.0078	.0080	.0115	.0056	.0042
X ₁₅₃	.2494**	.1534**	.1519**	.1581**	.1516**	.1522**	.1522**	.1473**	.1477**	.1597**	.1458**	.1046**
X ₁₃₃	.1990**	.1513**	.1499**	.1451**	.1308*	.1358*	.1256*	.1269*	.1275*	.1181*	.1163*	.1019*
X ₄₂		-.1202*	-.1285*	-.1383**	-.1305*	-.1311*	-.1329*	-.1378**	-.1376**	-.1393**	-.1370**	-.1146*
X ₄₀		-.2752**	-.2834**	-.3872**	-.3637**	-.3606**	-.3836**	-.3746**	-.3757**	-.3720**	-.3961**	-.3214*
X ₄₁		.2467*	-.2239*	.0456	.0377	.0285	-.0513	-.0420	-.0434	-.0483	-.0788	-.0668
X ₃₈		-.1904**	-.1977**	-.1680*	-.1276*	-.1358*	-.1174*	-.1265*	-.1259*	-.1351*	-.1157*	-.0724*
X ₃₉		.3996**	.4302**	.5384**	.5049**	.5482**	.5466**	.5384*	.5400**	.5426*	.5652**	.4856**
X ₁₂			-.0604	-.0528	-.0379	-.0328	-.0406	-.0451	-.0448	-.0455	-.0384	-.0242
X ₂₆			.0264	.0439*	.0164	.0203	.0526	.0570	.0564	.0646	.0558	.0451
X ₆				.1459**	.1185**	.0961*	.0877*	.0877*	.0880*	.0566	.0285	-.0102
X ₁₇				.1529**	.1151**	.1063**	.0914*	.0884*	.0881*	.1060*	.1081*	.0774*
X ₅					.2067**	.2064**	.1896**	.1878**	.1870**	.2178**	.2054**	.1388**
X ₉						.0645	.0698	.0635	.0636	.0598	.0322	-.0308
X ₇						.0268	.0299	.0292	.0301	.0262	.0224	-.0040
X ₂₇							.0637	.0692	.0689	.0769*	.0737*	.0730*
X ₃₇							.1063**	.0964**	.0962*	.0955*	.0894*	.0558*
X ₂₉								-.0104	-.0106	.0034	.0072	-.0158
X ₂₈								.0734	.0743	.0628	.0055	.0602
X ₅₅									.0062	-.0042	.0087	-.0070
X ₂₀										.0697	.0602	.0663
X ₁₈										-.0209	-.0068	.0153
X ₁₉										.0347	.0324	.0230
X ₃											.1239**	.0375**
X ₄												.3747**
R	.4567	.6746	.6773	.7095	.7325	.7364	.7456	.7484	.7485	.7538	.7605	.8042
R ²	.2086	.4551	.4587	.5033	.5366	.5423	.5560	.5602	.5602	.5682	.5783	.6467
R ² -change	.2086	.4551	.4587	.5033	.5366	.5423	.5560	.5602	.5602	.5682	.5783	.6467
F	7.24**	16.70**	15.23**	16.57**	18.07**	16.99**	16.59**	15.66**	15.12**	14.13**	14.26**	119.45**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ .8042 ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้ร้อยละ 64.67 ส่วนความแปรปรวนที่เหลือจะต้องอธิบายด้วยตัวแปรอื่นนอกเหนือจากตัวแปรชุดนี้ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (B) ของตัวแปรที่ใช้อธิบาย ความตั้งใจในการเรียนต่อได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลาง (X_{152}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .1482 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับร่ำรวย (X_{153}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .1046 อาชีพของบิดามารดาที่เป็นข้าราชการ (X_{133}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .1019 จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา (X_{42}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .1146 จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .3214 จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนทุกระดับการศึกษา (X_{39}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .4856 การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .1388 อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .0730 ปทัสถานทางจิตวิสัย (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .3747 เพื่อให้จะให้ทราบกลุ่มตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้อธิบายความแปรปรวนในตัวแปรความตั้งใจในการเรียนต่อ จึงนำตัวแปรจัดเป็นชุดนำมาวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

เมื่อนำกลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของครอบครัวเข้าวิเคราะห์ได้แก่ ตัวแปรจำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) ระดับการศึกษาของบิดามารดา (X_{14}) อาชีพของบิดามารดา (X_{13}) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดาหรือมารดา (X_{15}) ศาสนาของบิดาหรือมารดา (X_{23}) รายได้ของครอบครัว (X_{22}) การวิเคราะห์ พบว่าตัวแปรดังกล่าว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .4567 ตัวแปรชุดนี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้ เท่ากับ ร้อยละ 20.86

เมื่อนำกลุ่มตัวแปรที่เป็นภาระดูแลบุตรหลาน และจำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับต่าง ๆ ($X_{38}, X_{39}, X_{40}, X_{41}, X_{42}$) เข้าวิเคราะห์ พบว่าจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .6746 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.65

เมื่อนำกลุ่มตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ (X_{12}) และลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) เข้าวิเคราะห์ พบว่าจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .6773 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.36

เมื่อนำกลุ่มตัวแปรจิตวิทยาที่เป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลเป็นความสามารถทางด้านการเรียน ได้แก่ การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) เข้าวิเคราะห์ พบว่าจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7095 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 4.96

เมื่อนำตัวแปรอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ได้แก่ ตัวแปรการรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียน (X^5) พบว่าจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7325 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.33

เมื่อนำตัวแปรการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาของนักเรียน (X_9 และ X_7) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่าจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ .7364 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มร้อยละ 0.57

เมื่อนำตัวแปรอาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27}) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่าจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .7456 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.36

เมื่อนำตัวแปรการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{29} และ X_{28}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่าจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .7484 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.42

เมื่อนำตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน (X_{55}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่าจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7485 ตัวแปรนี้สามารถอธิบายความแปรในตัวเกณฑ์ได้น้อยมาก

เมื่อนำตัวแปรระยะที่ใช้เดินทาง (X_{19}) เวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) และประสิทธิภาพการเรียนต่อของสังคม (X_{18}) เท่ากับเข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่าจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7538 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.80

เมื่อนำตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_2) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่าจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7606 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.01

เมื่อนำตัวแปรประสิทธิภาพทางจิตวิสัย (X_4) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่าจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .8042 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.84

สรุปผลการวิเคราะห์พบว่าตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนต่อ ได้แก่ตัวแปร สถานภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวระดับปานกลางขึ้นไป อาชีพของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนประถมศึกษา จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับต่าง ๆ การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่เรียนต่อ อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ และประสิทธิภาพจิตวิสัย

ตาราง 14 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานของตัวแปรทั้งหมดกับความตั้งใจในการเรียนต่อนอกขอบเขต
การให้บริการการศึกษา

ตัวแปร (อันดับ)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
X ₂₅	-.0822	.0728	.0906	.0768	.0725	.0763	.0389	.0450	.0452	.0419	.0413	.0133
X ₁₄₃	.1055	.0558	.0587	.0334	.0339	.0342	.0343	.0288	.0290	.0341	.0315	.0186
X ₁₅₂	.3322	.2214	.2158	.2279	.2133	.2117	.2249	.2213	.2226	.2202	.2089	.1570
X ₁₄₅	-.0189	-.0407	-.0362	-.0404	-.0446	-.0423	-.0362	-.0275	-.0277	-.0196	-.0211	-.0110
X ₁₄₁	.0019	-.0045	-.0099	-.0019	-.0023	-.0002	.0132	.0128	-.0133	-.0318	-.0284	-.0129
X ₁₃₅	.1218	.0823	.0794	.0796	.0637	.0640	.0548	.0503	.0500	.0445	.0484	.0475
X ₁₄₇	.0262	.0024	.0010	-.0252	-.0238	-.0242	-.0192	-.0175	-.0178	-.0220	-.0224	-.0266
X ₁₄₄	.0121	-.0462	-.0455	-.0297	-.0212	-.0236	-.0211	-.0155	-.0153	-.0126	-.0130	-.0087
X ₁₄₆	.0079	-.0518	-.0450	-.0231	-.0309	-.0353	-.0303	-.0335	-.0337	-.0276	-.0285	-.0306
X ₂₂	.0936	.0387	.0378	.0304	.0283	.0302	.0194	.0147	.0145	.0142	.0173	.0168
X ₁₃₂	.1561	.0918	.0888	.1145	.0828	.0807	.0768	.0670	.0670	.0841	.0753	.0516
X ₂₃	.0051	-.0284	-.0328	-.0052	-.0073	-.0081	-.0063	-.0046	-.0045	-.0037	-.0073	-.0157
X ₁₅₃	.2005	.1183	.1167	.1238	.1186	.1186	.1186	.1189	.1192	.1374	.1296	.0939
X ₁₃₃	.1630	.1260	.1173	.1121	.1006	.1006	.0887	.0864	.0873	.0743	.0733	.0608
X ₄₂		-.0859	-.0949	-.1055	-.0993	-.0995	-.1016	-.0996	-.0995	-.1064	-.1050	-.0957
X ₄₀		-.1338	-.1572	-.2766	-.2574	-.2644	.2904	-.2824	-.2831	-.2851	-.2987	-.2352
X ₄₁		.3103	.2924	.0867	.0804	.0680	-.0218	-.0071	-.0079	-.0299	-.0460	-.0374
X ₃₈		-.1874	-.1839	-.1483	-.1159	-.1222	-.1019	-.1088	-.1084	-.1220	-.1111	-.0737
X ₃₉		.2358	.2628	.3896	.3628	.3730	.4168	.3965	.3795	.4164	.4290	.3504
X ₁₂			-.0848	-.0743	-.0624	-.0596	-.0684	-.0782	-.0780	-.0779	-.0739	-.0617
X ₂₆			-.0245	-.0071	-.0292	-.0264	-.0000	-.0002	.0001	.0101	.0051	-.0041
X ₆				.1388	.1168	.1095	.1049	.1065	.1066	.0656	.0497	.0163
X ₁₇				.1860	.1576	.1554	.1382	.1329	.1328	.1493	.1505	.1240
X ₅					.1658	.1602	.1476	.1431	.1426	.1807	.1738	.1163
X ₉						.0476	.0534	.0479	.0479	.0446	.0290	-.0254
X ₇						-.0179	-.0140	-.0147	-.0142	-.0131	-.0152	-.0380
X ₂₇							.0762	.0862	.0861	.1053	.1035	.1029
X ₃₇							.1156	.1147	.1146	.1153	.1114	.0824
X ₂₉								-.0728	-.0730	-.0469	-.0448	-.0646
X ₂₈								.0914	.0920	.0678	.0635	.0679
X ₅₅									.0033	-.0084	-.0011	-.0147
X ₂₀										.0618	.0565	.0617
X ₁₈										.0109	.0188	.0379
X ₁₉										.1206	.1193	.1112
X ₃											.0697	-.0048
X ₄												.3233
R	.4355	.6165	.6223	.6637	.6797	.6807	.6932	.6978	.6979	.7121	.7144	.7491
R ₂	.1897	.3801	.3873	.4405	.4619	.4633	.4805	.4869	.4870	.5071	.5103	.5612
R ₂ -change	.1897	.1904	.0072	.0533	.0214	.0014	.0172	.0064	.0001	.0202	.0032	.0509
F	6.4377	12.2629	11.3767	12.8723	13.4141	12.3864	12.2563	11.6739	11.2673	11.0447	10.8375	12.8957

.p < .05 .p < .01

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ .7491 ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้ร้อยละ 56.12 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความตั้งใจในการเรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาได้แก่ ตัวแปร สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลาง (X_{152}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .1570 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมร่ำรวย (X_{153}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .0939 จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน (X_{39}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .3604 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .1240 การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อน (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .1163 อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .1029 ความกีดกันของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .0824 ระยะทางที่ใช้เดินทาง (X_{19}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .1112 และบัณฑิตทางจิตวิสัย (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .3233 เพื่อที่จะให้ทราบตัวแปรกลุ่มต่าง ๆ ที่ใช้อธิบายความแปรปรวนในตัวแปรความตั้งใจในการเรียนก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา จึงนำตัวแปรจัดเป็นชุดเพื่อเข้าวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

เมื่อนำตัวแปรจำนวนในครอบครัว (X_{25}) อาชีพของบิดามารดา (X_{13}) ระดับการศึกษาของบิดามารดา (X_{14}) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (X_{15}) รายได้ของครอบครัว (X_{22}) ศาสนาของบิดามารดา (X_{23}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่าจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .4355 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้ร้อยละ 18.97

เมื่อนำตัวแปรจำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแลและให้การศึกษาในระดับต่าง ๆ (X_{38} , X_{39} , X_{40} , X_{41} , X_{42}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่าจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .6165 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.04

เมื่อนำตัวแปรเพศ (X_{12}) และลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .6223 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.72

เมื่อนำตัวแปรการรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) และตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .6637 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.33

เมื่อนำตัวแปรการรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .6797 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.14

เมื่อนำตัวแปรการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาของนักเรียน (X_9, X_7) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ เท่ากับ .6807 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.14

เมื่อนำตัวแปรอาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27}) และความถึกเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .6932 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.72

เมื่อนำตัวแปรการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{29}, X_{28}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .6978 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.64

เมื่อนำตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน (X_{15}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .6979 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.01

เมื่อนำตัวแปรเวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) ระยะทางที่ใช้เดินทาง (X_{19}) และประสิทธิภาพการเรียนต่อของสังคม (X_{18}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ

.7121 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.02

เมื่อนำตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .7144 ตัวแปรนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.32

เมื่อนำตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัย (X_4) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .7491 ตัวแปรนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.09

สรุป ผลการวิเคราะห์ พบว่าตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาได้แก่ ตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวระดับปานกลางขึ้นไป จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่เรียนต่อ อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 ระยะทางที่ใช้เดินทาง และทัศนคติทางจิตวิสัย

ตาราง 15 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน ของตัวแปรทั้งหมดกับตัวแปรการเรียนต่อ (Y_2)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน (B)											
	ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์											
(ขั้นตอน)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
X_{23}	-.1341..	-.0039	-.0954	-.1012	-.1014	-.1076	-.1545	-.1554	-.1564	-.1531	-.1523	-.1743..
X_{143}	.1171..	.0535	.0520	.0388	.0391	.0415	.0412	.0368	.0355	.0361	.0363	.0261
X_{152}	.3136..	.1582..	.1520..	.1608..	.1513..	.1481..	.1650..	.1666..	.1621..	.1632..	.1643..	.1236..
X_{145}	.0037	-.0252	-.0230	-.0253	-.0281	-.0221	-.0144	-.0140	-.0129	-.0107	-.0106	-.0026
X_{141}	.0294	-.0362	-.0380	-.0328	-.0300	-.0305	-.0135	.0140	-.0173	-.0120	-.0123	-.0001
X_{135}	.1065..	.0621	.0611	.0615	.05..1	.0521	.0406	.0378	.0392	.0410	.0406	.0399
X_{147}	.0154	-.0155	-.0176	-.0292	-.0283	-.0302	-.0240	-.0311	-.0297	-.0285	-.0285	-.0317
X_{144}	.0474	-.0311	-.0263	-.0115	-.0059	-.0115	-.0085	-.0029	-.0038	.0098	.0098	.0132
X_{146}	.0217	-.0465	-.0445	-.0309	-.0361	-.0486	-.0423	-.0451	-.0437	-.0425	-.0424	-.0440
X_{22}	.0614	-.0198	-.0246	-.0279	-.0294	-.0221	-.0356	-.0353	-.0340	-.0369	-.0372	-.0376
X_{132}	.0966..	.0098	.0099	.0239	.0031	-.0034	-.0083	-.0132	-.0131	-.0052	-.0044	-.0207
X_{23}	.0024	-.0296	-.0317	-.0152	-.0166	-.0247	-.0225	-.0182	-.0189	-.0126	-.0126	-.0189
X_{153}	.2452..	.1139..	.1119..	.1160..	.1126..	.1134..	.1134..	.1048..	.1032..	.1046..	.1053..	.0774..
X_{133}	.1329..	.0722	.0736	.0710	.0634	.0702	.0554	.0593	.0571	.0546	.0547	.0439
X_{42}		.0439	.0337	.0284	.0325	.0315	.0289	.0183	.0179	.0228	.0227	.0378
X_{40}		.1513	.1664	.0931	.1055	.1045	.0719	.0789	.0830	.0922	.0935	.1141
X_{61}		.7592..	.7188..	.5920..	.5879..	.5657..	.4528..	.4533..	.4587..	.4754..	.4770..	.4937..
X_{38}		-.1631..	-.1923..	-.1681..	.1468	-.1629..	-.1372..	-.1456..	-.1480..	-.1474..	-.1505..	-.1211
X_{33}		-.1100	-.0612	.0202	.0026	.0152	.0699	.0770	.0713	.0542	.0530	-.0009
X_{12}			-.0412	-.0318	-.0239	-.0146	-.0260	-.0234	-.0242	-.0256	-.0260	-.0164
X_{26}			.1260	.1322	.1177	.1374	.1705	.1778	.1800..	.1833..	.1838..	.1765..
X_6				.0366	.0221	-.0193	-.0252	-.0269	-.0279	-.0388	-.0373	-.0635
X_{17}				.1349..	.1150..	.1014..	.0799..	.0801..	.0811..	.0953..	.0954..	.0746..
X_5					.1090..	.1089..	.0854..	.0870..	.0901..	.1032..	.1039..	.0988
X_9						.1246..	.1320..	.1271..	.1270..	.1239..	.1254..	.0927..
X_7						.0220	.0267	.0264	.0230	.0144	.0146	-.0033
X_{27}							.0942..	.0931..	.0940..	.0864..	.0866..	.0881..
X_{37}							.1468..	.1310..	.1318..	.1314..	.1318..	.1090..
X_{29}								.0578	.0587	.0544	.0542	.0387
X_{28}								.0304	.0269	.0337	.0341	.0375
X_{55}									-.0233	-.0286	-.0292	-.0399
X_{20}										.0592	.0597	.0638
X_{18}										-.0522	-.0529	-.0379
X_{19}										.0771	-.0769	-.0831
X_3											-.0066	-.0651
X_4												.2538..
R	.4372	.7512	.7543	.7654	.7714	.7818	.7989	.8023	.8026	.8048	.8048	.8240
R^2	.1911	.5643	.5689	.5858	.5950	.6111	.6383	.6436	.6441	.6477	.6477	.6791
R^2 -change	.1911	.3732	.0046	.0169	.0092	.0160	.0272	.0033	.0005	.0036	.0000	.0314
F	6.4967..	25.9019..	23.7570..	23.1206..	22.9598..	22.5465..	23.3868..	22.2154..	21.4830..	19.7346..	17.1206..	21.3354..

.^ap < .05 .^bp < .01

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่า เท่ากับ .8240 ตัวแปรทั้งหมดอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรการเรียนรู้ต่อ (X_2) ได้ถึงร้อยละ 67.91 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานอย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ ตัวแปรจำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $-.1743$ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมปานกลาง (X_{152}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $.1236$ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมร่ำรวย (X_{153}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $.0774$ จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแลกำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $.4837$ ลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $.1765$ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $.0746$ การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียน (X_9) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $.0827$ อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้ประกอบอาชีพ (X_{27}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $.0801$ ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $.1090$ และตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัย (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $.2538$ เพื่อให้จะให้ทราบถึงตัวแปรกลุ่มต่าง ๆ ที่ใช้อธิบายความแปรปรวนในตัวแปรการเรียนรู้ต่อ จึงนำตัวแปรจัดเป็นชุดเพื่อเข้าวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังนี้

เมื่อนำตัวแปรจำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) อาชีพของบิดามารดา (X_{13}) ระดับการศึกษาของบิดามารดา (X_{14}) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (X_{15}) รายได้ของครอบครัว (X_{22}) ศาสนา (X_{23}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ $.4372$ ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้ถึงร้อยละ 19.11

เมื่อนำตัวแปร จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล และกำลังเรียนระดับต่าง ๆ (X_{38} , X_{39} , X_{40} , X_{41} , และ X_{42}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ $.7512$ ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.32

เมื่อนำตัวแปร เพศ (X_{12}) และลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7543 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.46

เมื่อนำตัวแปรการรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7654 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.69

เมื่อนำตัวแปรการรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7714 ตัวแปรนี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.92

เมื่อนำตัวแปรการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาของนักเรียน (X_9, X_7) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7818 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.60

เมื่อนำตัวแปรอาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27}) และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษามารวมถึง ม.3 (X_{37}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7989 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.72

เมื่อนำตัวแปรการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษา (X_9, X_{28}) การวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .8023 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.53

เมื่อนำตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน (X_{55}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .8026 ตัวแปรนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.05

เมื่อนำตัวแปรรหัสสถานการณ์เรียนต่อของสังคม (X_{18}) ระยะทางที่ใช้เดินทาง (X_{19}) เวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .8048 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.36

เมื่อนำตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .8048 ตัวแปรนี้ไม่สามารถจะอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เลย

เมื่อนำตัวแปรรหัสสถานทางจิตวิสัย (X_4) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .8240 ตัวแปรนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.14

สรุปผลการวิเคราะห์พบว่าตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลทำให้นักเรียนได้เรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ได้แก่ จำนวนบุตรในครอบครัว บิคมาราคามีสถานทางเศรษฐกิจและสังคมปานกลางขึ้นไป จำนวนบุตรหลานที่เรียนระดับมัธยมศึกษา ลำดับบุตรที่เกิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียน อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ ความคิดของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 รหัสสถานทางจิตวิสัย

ตาราง 16 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน ของตัวแปรทั้งหมดกับตัวแปรการเว้นก่อนออกของเขตการให้บริการ
การศึกษา (Y_2)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ในตาราง (B) ค่ากับขั้นตอนการวิเคราะห์											
(ขั้นตอน)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
X ₂₅	-.1067	-.0403	-.1101	-.1164	-.1190	-.1117	-.1472	-.1486	-.1503	-.1472	-.1475	-.1416
X ₁₄₃	.1003	.0334	.0524	.0398	.0401	.0414	.0408	.0343	.0323	.0337	.0323	.0233
X ₁₅₂	.2628	.1222	.1172	.1240	.1153	.1110	.1262	.1270	.1174	.1214	.1181	.0792
X ₁₄₅	.0034	-.0234	-.0215	-.0237	-.0262	-.0155	-.0139	-.0112	-.0073	-.0076	-.0080	-.0026
X ₁₄₁	-.0322	-.0301	-.0397	-.0333	-.0328	-.0286	-.0246	-.0232	-.0308	-.0338	-.0320	-.0245
X ₁₃₃	.1637	.1266	.1256	.1253	.1162	.1172	.1027	.1044	.1067	.1034	.1066	.1011
X ₁₄₇	.0645	.0348	.0331	.0209	.0218	.0204	.0155	.0172	.0201	.0196	.0194	.0172
X ₁₄₄	.0757	.0045	.0082	.0186	.0238	.0172	.1130	.0267	.0252	.0303	.0302	.0324
X ₁₄₆	.0758	.0099	.0117	.0234	.0186	.0061	.0111	.0071	.0095	.0110	.0103	.0056
X ₂₂	.0977	.0204	.0166	.0132	.0113	.0178	.0072	.0062	.0084	.0038	.0066	.0064
X ₁₃₂	.1307	.0560	.0559	.0683	.0496	.0434	.0399	.0319	.0320	.0347	.0321	.0210
X ₂₃	.0530	.0236	.0219	.0363	.0350	.0314	.0332	.0384	.0372	.0371	.0380	.0335
X ₁₅₃	.2216	.0983	.0967	.1003	.0972	.0974	.0972	.0876	.0851	.0728	.0703	.0713
X ₁₃₃	.0733	.0213	.0223	.0198	.0123	.0143	.0031	.0072	.0032	-.0003	-.0005	-.0073
X ₄₂		.0830	.0746	.0694	.0732	.0773	.0703	.0595	.0584	.0580	.0584	.0608
X ₄₀		.2483	.2589	.1957	.2071	.1924	.1664	.1764	.1832	.1805	.1793	.2142
X ₄₁		.8076	.7755	.6662	.6624	.6300	.5394	.5439	.5527	.5544	.5497	.5543
X ₃₈		-.0843	-.1066	-.0868	-.0672	-.0848	-.0632	-.0744	-.0784	-.0823	-.0791	-.0530
X ₃₉		-.2496	-.2105	-.1419	-.1582	-.1326	-.0833	-.0874	-.0967	-.0981	-.0944	-.1313
X ₁₂			-.0359	-.0293	-.0220	-.0136	-.0223	-.0220	-.0234	-.0247	-.0236	-.0167
X ₂₆			.0962	.1036	.0302	.1011	.1272	.1354	.1391	.1412	.1397	.1357
X ₆				.0548	.0415	.0154	.0038	.0084	.0066	-.0042	-.0088	-.0268
X ₁₇				.1072	.0888	.0807	.0644	.0633	.0649	.0772	.0776	.0624
X ₅					.1007	.1017	.0820	.0827	.0878	.0934	.0934	.0624
X ₉						.1345	.1408	.1338	.1338	.1015	.1270	.0777
X ₇						-.0340	-.0311	-.0317	-.0373	-.0412	-.0417	-.0541
X ₂₇							.0659	.0674	.0688	.0677	.0671	.0668
X ₃₇							.1264	.1086	.1038	.1191	.1077	.0723
X ₂₉								.0450	.0466	.0530	.0503	.0396
X ₂₈								.0581	.0522	.0477	.0465	.0483
X ₅₅									-.0388	-.0467	-.0446	-.0517
X ₂₀										.0558	.0542	.0570
X ₁₈										-.0040	-.0017	-.0086
X ₁₉										-.0233	-.0227	-.0196
X ₃											.0204	.0193
X ₄												.1737
R	.4474	.7211	.7232	.7325	.7378	.7460	.7579	.7623	.7634	.7643	.7643	.7740
R ₂	.2002	.5200	.5230	.5365	.5444	.5566	.5744	.5814	.5827	.5842	.5844	.5922
R _{2-change}	.2002	.3199	.0030	.0135	.0079	.0122	.0178	.0070	.0013	.0015	.0002	.0117
F	6.8812	21.6068	19.7347	18.9230	18.6712	18.0060	17.8827	17.0858	16.5757	15.0808	14.6264	15.0721

, p < .05 ., p < .01

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเท่ากับ .7740 ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรในตัวแปรการเรียนรู้ก่อนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา ได้ร้อยละ 59.92 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ ตัวแปรเกณฑ์ได้แก่ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมปานกลาง (X_{152}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $-.0902$ จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $-.1646$ อาชีพบิดามารดาประกอบอาชีพค้าขาย (X_{135}) มีค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $.1061$ จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแลกำลังเรียนอยู่ใน ระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $.5543$ การรับรู้ คุณภาพในการบริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา (X_9) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ มาตรฐาน เท่ากับ $.0977$ ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $.0932$ ปทัสถานทางจิตวิสัย (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ $.1739$

เพื่อที่จะทราบถึงกลุ่มตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้อธิบายความแปรปรวนในตัวแปรการเรียนรู้ก่อนนอก ขอบเขตการให้บริการการศึกษา จึงนำตัวแปรจัดเป็นชุดเข้าวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้

นำตัวแปรจำนวนบุตรหลานในครอบครัว (X_{25}) อาชีพบิดามารดา (X_{13}) ระดับการ ศึกษาบิดามารดา (X_{14}) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (X_{15}) รายได้ครอบครัว (X_{22}) และศาสนาของบิดามารดา (X_{23}) เข้าวิเคราะห์ พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ $.4474$ ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 20.02

เมื่อนำตัวแปรจำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแลและกำลังเรียนระดับต่าง ๆ (X_{38} , X_{39} , X_{40} , X_{41} และ X_{42}) เข้าวิเคราะห์แล้วพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ $.7211$ ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.99

เมื่อนำตัวแปรเพศ (X_{12}) และลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ $.7232$ ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.30

เมื่อนำตัวแปรการรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) เข้าวิเคราะห์แล้วพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ $.7325$ ตัวแปรชุดนี้สามารถ อธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.35

เมื่อนำตัวแปรการรับรู้ความคาดหวังกลุ่มเพื่อที่จะเรียนต่อ (X_5) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .7378 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.79

เมื่อนำตัวแปรการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา และ โรงเรียนประถมศึกษาของนักเรียน (X_9, X_7) เข้าวิเคราะห์แล้วพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7460 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.22

เมื่อนำตัวแปรอาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้ประกอบอาชีพ (X_7) และความภาคภูมิใจของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) เข้าวิเคราะห์แล้วพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7579 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.78

เมื่อนำตัวแปรการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{29}, X_{28}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7625 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.70

เมื่อนำตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน (X_{55}) เข้าวิเคราะห์แล้ว พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7634 ตัวแปรนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.13

เมื่อนำตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อสังคม (X_{18}) ระยะทางที่ใช้เดินทาง (X_{17}) เวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) เข้าวิเคราะห์แล้วพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .7643 ตัวแปรชุดนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.15

เมื่อนำตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) เข้าวิเคราะห์แล้วพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.7645 ตัวแปรนี้สามารถอธิบายในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.02

เมื่อนำตัวแปรปห้สถานทางจิตวิสัย (X_4) เข้าวิเคราะห์แล้วพบว่ามีความสัมพันธ์สหสัมพันธ์
พหุคูณ เท่ากับ .7740 ตัวแปรนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเกณฑ์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.47

สรุปผลการวิเคราะห์พบว่าตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลทำให้นักเรียนได้เรียนก่อนนอกขอบเขต
การให้บริการการศึกษา ได้แก่ จำนวนบุตรในครอบครัว อาชีพของบิดามารดา ระดับปานกลางขึ้นไป
บิดามารดาประกอบอาชีพค้าขาย จำนวนบุตรหลานที่เรียนต่อระดับมัธยมศึกษา การรับรู้คุณภาพการ
ให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียน ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยาย
การศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 และปห้สถานทางจิตวิสัย

ผลจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรทั้งหมดกับตัวแปรทั้งสิ้น พบว่าตัวแปรที่สำคัญ
ที่มีอิทธิพลทำให้นักเรียนได้เรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ได้แก่ ตัวแปรเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลและ
ครอบครัว ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจและสังคม จำนวนบุตรในครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้
คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา
อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานประกอบอาชีพ ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยาย
การศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 และปห้สถานทางจิตวิสัย

การพิจารณาแหล่งข้อมูลการวิเคราะห์เพื่อใช้อธิบายการตรวจสอบทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน
ในการวิจัยมีดังนี้ ผู้วิจัยพิจารณาจากข้อมูลผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการ
เรียนต่อและการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ข้อมูลจากตาราง 8 และ 9) ร่วมกับ
ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรทั้งหมดกับตัวแปรเกณฑ์ความตั้งใจในการเรียนต่อ และ
การเรียนต่อ (ข้อมูลการวิเคราะห์จากตาราง 13, 14, 15 และ 16) ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้
การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการเรียนกับการเรียนต่อเป็นการวิเคราะห์ดูว่า
ความตั้งใจในการเรียนต่อใช้ทำนายพฤติกรรมการเรียนต่อได้หรือไม่ ผลการวิเคราะห์พบว่าตัวแปร
ทั้งสองนั้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความสัมพันธ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับ

สูง แม้ว่าผู้วิจัยแยกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มย่อยแยกตามขอบเขตให้บริการการศึกษาของโรงเรียนแล้วตาม ผลการวิเคราะห์พบว่าทุกระดับของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ได้ผลเหมือนกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์นี้จะนำไปตามแนวคิทธิกฏการกระทำด้วยเหตุผลของพิชเบนและไอเชน คือความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมสามารถทำนายพฤติกรรมนั้นได้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพบว่า ตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัย และทัศนคติต่อการเรียนต่อ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับตัวแปรความตั้งใจในการเรียนต่ออย่างมีนัยสำคัญทั้งสองตัวแปรมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .68 และ .38 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองซึ่งเป็นตัวแปรแกนกลางของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวเป็นไปตามแนวคิทธิกฏดังกล่าว

การวิเคราะห์เพื่อคู่อิทธิพลของตัวแปรภายนอกจะสามารถอธิบายความตั้งใจในการเรียนต่อโดยผ่านตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัยและทัศนคติต่อการเรียนได้มากน้อยเพียงใด และตัวแปรภายนอกสามารถอธิบายโดยตรงต่อความตั้งใจในการเรียนต่อหรือการเรียนต่อได้มากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรภายนอกก่อนและหลังการนำตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อและตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัย เข้าวิเคราะห์รวม ผลการวิเคราะห์โดยรวมแล้วพบว่า ตัวแปรภายนอกนั้นมีอิทธิพลโดยตรงและทางอ้อม (ผ่านตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อและทัศนคติทางจิตวิสัย) ต่อความตั้งใจในการเรียนต่อ และการเรียนต่อ เช่น ตัวแปร สถานภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวระดับปานกลาง (X_{152}) เมื่อวิเคราะห์รวมตัวกับตัวแปรภายนอกตัวอื่น มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานกับความตั้งใจในการเรียนต่อ เท่ากับ .2284 เมื่อนำตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อเข้าร่วมวิเคราะห์พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน เท่ากับ .2083 เมื่อนำตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัยเข้าร่วมวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานกับความตั้งใจในการเรียนต่อเท่ากับ .1482 ในทำนองเดียวกัน เมื่อพิจารณาตัวแปรอื่นก็จะมีผลในทำนองเดียวกัน เช่น ตัวแปร ลำดับบุตรที่เกิด (.0646 .0558 และ .0451) การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (.0566, .0285 และ กลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (.2178 .2054 และ .1388) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษา

โรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียน (.0588, .0322 และ - .0308) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (.0965, .0804 และ .0558) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนต่อทั้งหมด (.5426, .5652 และ .4856) จากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานของตัวแปรต่าง ๆ ที่เสนอมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานของตัวแปรทั้งหมดจะลดลงเมื่อทำตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อเข้าวิเคราะห์ร่วม และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานของตัวแปรต่าง ๆ จะลดลงไปอีก เมื่อนำตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัยเข้าวิเคราะห์ร่วม แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานของตัวแปรต่าง ๆ ส่วนหนึ่งจะลดไปจะอธิบายในตัวแปรเกณฑ์โดยฝ่ายทางตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อและทัศนคติทางจิตวิสัย ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานที่เหลือก็จะอธิบายโดยตรงต่อตัวแปรเกณฑ์ จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น สรุปได้ว่าตัวแปรภายนอกนั้นเมื่ออิทธิพลสามารถอธิบายโดยตรงและโดยทางอ้อม (ผ่านตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัย และทัศนคติต่อการเรียนต่อ) ไปยังตัวแปรเกณฑ์ แสดงว่าผลการวิเคราะห์ดังกล่าวเป็นไปตามทฤษฎีกระทำด้วยเหตุผลของพิชเบนและไอเซนและไปตามแนวคิดรูปแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา

การพิจารณาผลการวิเคราะห์เพื่อจะดูอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของตัวแปรภายนอกที่ใช้ อธิบายพฤติกรรมการเรียนต่อจะดูได้จากการเปลี่ยนแปลงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานของตัวแปรภายนอกเมื่อนำตัวแปรแกนกลางของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลได้แก่ตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนและทัศนคติทางจิตวิสัย แล้วทำให้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานลดลงไปมากน้อยเท่าใด ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อใช้ตัวแปรการเรียนต่อเป็นตัวแปรเกณฑ์ เมื่อใช้เฉพาะตัวแปรภายนอกวิเคราะห์เพื่ออธิบายตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลาง มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานเท่ากับ .1632 เมื่อนำเอาตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อเข้าวิเคราะห์ร่วม พบว่าตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลาง มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานเท่ากับ .1643 และเมื่อนำตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัยเข้าร่วมวิเคราะห์ พบว่าตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลางจะมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานเท่ากับ .1236 ส่วนตัวแปรภายนอกตัวแปรตัวอื่น ๆ ถ้าพิจารณาลำดับการวิเคราะห์จากที่กล่าว

ข้างต้นก็มีผลการวิเคราะห์เฉพาะตัวแปรที่สำคัญดังนี้ จำนวนบุตรในครอบครัว ($-.1531$, $-.1523$, และ $-.1743$) สถานภาพเศรษฐกิจและสังคมครัวเรือน (.1046, .1053 และ .0774) จำนวนบุตรหลานที่ดูแลกำลังเรียนทุกระดับ (.0542, .0530 และ $-.0009$) ลำดับบุตรที่เกิด (.1833, .1838 และ 1765) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (.0955, .0954 และ .0746) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียน (.1239, 1254 และ .0827) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษามากับถึง ม.3 (1314, 1318 และ .1090) จากผลการวิเคราะห์ทั้งหมด พบว่าภาพรวมทั้งหมดค่าตัวแปรทัศนคติการเรียนต่อและตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัยเข้าวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานของตัวแปรภายนอกจะลดลง ซึ่งแสดงว่าตัวแปรภายนอกจะอธิบายตัวแปรทัศนคติการเรียนต่อผ่านตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัยและทัศนคติต่อการเรียนต่อส่วนหนึ่ง ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐานเหลือจะอธิบายโดยตรงต่อตัวแปรทัศนคติ จากผลดังกล่าวแสดงว่าตัวแปรภายนอกสามารถจะอธิบายโดยตรงต่อตัวแปรทัศนคติ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของรูปแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา และตัวแปรภายนอกก็ยังมีอิทธิพลที่จะอธิบายผ่านตัวแปรแกนกลาง ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชเบนและไอเซนอิกด้วย

3.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า ปริมาณและคุณภาพให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา ทัศนคติต่อการเรียนต่อ ทัศนคติทางจิตวิสัย คุณลักษณะส่วนตัวของนักเรียน และสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองใช้อธิบายความแตกต่างความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้อย่างไร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (discriminant analysis) รายละเอียดการเสนอข้อมูลมีดังนี้

3.6.1 ผลการวิเคราะห์การจำแนกกลุ่มนักเรียนที่ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อกับกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ

จำนวนตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ 400 ตัวอย่าง เป็นกลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อ จำนวน 235 ตัวอย่าง และกลุ่มที่ความตั้งใจไม่เรียนต่อ 165 ตัวอย่าง ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรแต่ละตัวแปรของแต่ละกลุ่มทั้งเสนอในตาราง 17

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้จำแนกกลุ่ม จำแนกตามกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ และกลุ่มตั้งใจเรียนต่อ

ตัวแปรจำแนกกลุ่ม	กลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อ		กลุ่มตั้งใจเรียนต่อ		Univariate F-ratio
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
X ₃	14.6909	3.4440	17.4043	3.1123	67.41**
X ₄	29.9697	12.2477	53.6596	13.7014	316.00**
X ₅	0.4509	0.3273	0.7498	0.2522	106.20**
X ₆	14.8242	2.0599	15.9872	1.8222	35.43**
X ₇	17.0182	2.5768	17.9702	2.3487	14.69**
X ₉	16.4606	2.4055	17.6596	2.4397	23.68**
X ₁₃	1.4182	0.6254	1.8170	0.9317	22.96**
X ₁₄	2.0182	0.3214	2.2638	0.8414	12.75**
X ₁₅	1.6121	0.5904	1.9957	0.5105	48.05**
X ₁₇	2.0667	0.5892	2.5355	0.5927	60.94**
X ₁₈	0.4414	0.2076	0.4973	0.1938	7.61**

ตาราง 17 (ต่อ)

ตัวแปรจำแนกกลุ่ม	กลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อ		กลุ่มตั้งใจเรียนต่อ		Univariate F-ratio
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
X ₁₉	7.6242	7.7651	7.4043	6.8670	0.09
X ₂₀	21.7576	16.3749	20.7149	14.0137	0.47
X ₂₂	2694.44	5828.08	3807.45	5384.91	3.87*
X ₂₅	3.8848	1.9581	3.4979	1.8125	4.13*
X ₂₆	2.7152	1.8239	2.6468	1.9145	0.13
X ₂₇	2.2909	1.2592	2.9106	0.9544	31.32**
X ₂₈	16.1091	2.1528	16.7957	2.1245	10.02**
X ₂₉	16.7030	2.1018	17.1106	2.4487	3.01
X ₃₆	1.7636	0.5619	1.9872	0.6633	12.47**
X ₃₇	0.6606	0.4876	0.9447	0.2291	60.72**
X ₃₈	3.7758	1.8523	3.2723	1.7004	7.89**
X ₃₉	1.2000	0.9448	2.0681	1.1378	64.71**
X ₄₀	0.9879	0.9038	0.7106	0.8173	10.22**
X ₄₁	0.2303	0.5135	1.2596	0.7767	221.60**
X ₄₂	0.0242	0.1543	0.0936	0.3199	6.67*
X ₅₅	27.6164	3.5367	27.7639	3.2044	0.19
X ₅₆	0.1211	0.6252	0.1984	0.9899	1.09

* P < .05

** P < .01

ผลการวิเคราะห์ พบว่าค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต่าง ๆ ของกลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อ และกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ ส่วนใหญ่แล้วมีค่าใกล้เคียง และค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อจะสูงกว่า ส่วนตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก ได้แก่ทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) ปหัตถสถานทางจิตวิสัย (X_4) รายได้ของครอบครัว (X_{22}) กลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อ ได้แก่ ตัวแปรระยะที่ใช้เดินทาง (X_{19}) เวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) ลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษา (X_{40})

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มมีตั้งใจไม่เรียนต่อกับกลุ่มที่ตั้งใจในการเรียนต่อของตัวแปรแต่ละตัวแปร โดยไม่พิจารณาพร้อมกับตัวแปรอื่น พบว่า ตัวแปรต้นที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 19 ตัวแปรคือ ทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) ปหัตถสถานทางจิตวิสัย (X_4) การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (X_7) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน (X_9) อาชีพบิดาหรือมารดา (X_{13}) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (X_{14}) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว (X_{15}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) ปหัตถสถานการเรียนต่อของสังคม (X_{18}) อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{28}) ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ (X_{36}) ความเกิดเห็นต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัวแปร คือรายได้ของครอบครัว (X_{22}) จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา (X_{42})

ตัวแปรต้นที่เหลือ 6 ตัวแปร ซึ่งทั้งกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างไรก็ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ระยะทางที่ใช้เดินทาง (X_{19}) เวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) ลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน (X_{29}) คุณภาพ

การให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานรวม (x_{55}) คุณภาพการให้บริการ
การศึกษาโรงเรียนมัศึกษาด้านงานบริหารงานทั่วไป (x_{56})

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้นำเอาตัวแปรทั้งหมดวิเคราะห์หาดัชนีความแตกต่างระหว่าง
กลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อกับกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นรายละเอียด
ดังตาราง 18

ตาราง 18 ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มของตัวแปรในสมการจำแนกกลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อ กับกลุ่มตั้งใจเรียนต่อ

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สมการจำแนกกลุ่ม		ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สมการจำแนกกลุ่ม	
	คะแนนมาตรฐาน	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน	คะแนนดิบ
X ₃	.0884	.0272	X ₂₆	.0756	.0403
X ₄	.6048	.0461	X ₂₇	.1458	.1337
X ₅	.2673	.9359	X ₂₈	.1033	.0484
X ₆	-.0287	-.0149	X ₂₉	-.0454	-.0196
X ₇	-.0264	-.0108	X ₃₆	.0424	.0680
X ₉	-.0671	-.0276	X ₃₇	.0963	.2684
X ₁₃	.0772	.0943	X ₃₈	-.2107	-.1194
X ₁₄	-.0341	-.0503	X ₃₉	.8898	.8375
X ₁₅	.2453	.4502	X ₄₀	-.6286	-.7360
X ₁₇	.1422	.2406	X ₄₁	-.0800	-.1175
X ₁₈	.0746	.3738	X ₄₂	-.2170	-.82051
X ₁₉	.0479	.0066	X ₅₅	-.0487	-.0145
X ₂₀	.1463	.0097	X ₅₆	-.1026	-.1411
X ₂₂	-.0388	-.0001			
X ₂₅	-.0186	-.0099	ค่าคงที่		-5.0770

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าตัวแปรทั้ง 28 ตัวแปรสามารถแบ่งกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อและตั้งใจไม่เรียนต่อออกจากกันแต่ละตัวแปรจะได้ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่ม (discriminant score) โดยการคูณค่าสัมประสิทธิ์กับค่าที่วัดได้จากตัวแปรแต่ละตัวของแต่ละคนในแต่ละกลุ่ม เมื่อรวมผลคูณของทุกตัวแปรเข้ากับค่าคงที่ของสมการจะได้คะแนนจำแนกกลุ่มของแต่ละคนในแต่ละกลุ่ม ส่วนอีกค่าหนึ่งคือค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐาน ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มที่จะบอกให้ทราบถึงอำนาจในการจำแนกกลุ่มของแต่ละตัวแปรให้กับสมการ ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานของตัวแปรใดมีค่าสูง แสดงว่าตัวแปรนั้นมีส่วนเพิ่มอำนาจจำแนกให้กับสมการมากถ้าค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานของตัวแปรใดมีค่าต่ำ แสดงว่าตัวแปรนั้นมีส่วนเพิ่มอำนาจการจำแนกให้สมการน้อย สำหรับเครื่องหมายบวกหรือลบ เป็นสิ่งบอกให้ทราบว่าตัวแปรมีส่วนเพิ่มอำนาจการจำแนกกลุ่มในเชิงบวกหรือลบ ค่าอำนาจจำแนกกลุ่มมาตรฐานมีพิสัยตั้งแต่ .0186 ถึง .8898 ตัวแปรที่มีค่าอำนาจจำแนกในสมการมากที่สุด ได้แก่ จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน (X_{39}) รองลงมา ได้แก่ จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษา (X_{40}) ปหัสถานทางจิตวิสัย (X_4) การรับรู้ความคาดหวังของเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (X_{15}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษา (X_{42}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) เวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) อาชีพของผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{28}) คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านงานบริหารงานทั่วไป (X_{56}) ความคิดเห็นของผู้ปกครองในการสนับสนุนการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) ที่เกิดต่อการเรียนต่อ (X_3) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) อาชีพบิดาหรือมารดา (X_{13}) ลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) ปหัสถานการเรียนต่อของสังคม (X_{18}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา (X_9) คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานรวม (X_{55}) ระยะทางที่ใช้เดินทาง (X_{19}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{29}) ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรมี

(x_{36}) รายได้ของครอบครัว (x_{22}) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (x_{14}) การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (x_6) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (x_7) และจำนวนบุตรในครอบครัว (x_{25})

ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มคะแนนดิบที่มีสัณยอยู่ระหว่าง .0000 - .9359 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มคะแนนดิบสูงสุดคือ การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (x_5) ส่วนตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มคะแนนดิบรองลงมาได้แก่ จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน (x_{39}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา (x_{42}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังอยู่ระดับประถมศึกษา (x_{40}) ส่วนตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มคะแนนดิบต่ำสุดได้แก่รายได้ของครอบครัว (x_{22})

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบโดยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่ม ดังเสนอในตาราง 19

ตาราง 19 ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีความตั้งใจในการเรียนเทียบกับกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ

สมการ จำแนกกลุ่ม	Eigenvalue	Cumulative Percentage	Canonical Correlation	Wilk's Lambda	Chi-sq	df
1	1.7724	100.00	.7996	.3607	39.157	28

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่ม พบว่าสมการจำแนกกลุ่มทั้งสองกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกัล (Canonical Correlation) มีค่าสูง (0.7996) แสดงว่าสมการจำแนกกลุ่มมีอำนาจในการจำแนกกลุ่มได้สูง ซึ่งสอดคล้องกับค่าวิลค์ แลมดา (Wilk's Lambda) ซึ่งมีค่าต่ำ (0.3607) แสดงว่ามีอำนาจในการแบ่งกลุ่มได้มาก

ผลการทดสอบสมการจำแนกกลุ่มที่ได้สามารถนำสมการดังกล่าวไปคาดคะเนความเป็นสมาชิกของกลุ่ม พบว่าคาดคะเนได้ถูกต้องร้อยละ 91.50 ดังปรากฏในตารางต่อไป

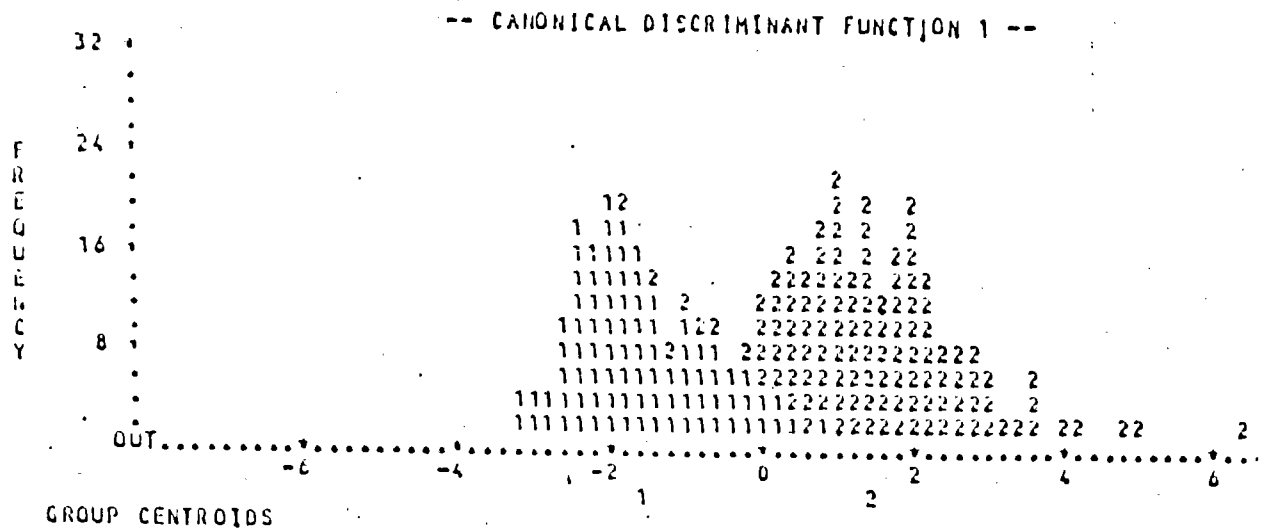
ตาราง 20 ผลการคาดคะเนการจำแนกกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความตั้งใจ และ
ไม่ตั้งใจในการเรียนต่อ โดยสมการจำแนกกลุ่มที่ได้

กลุ่มจริง	กลุ่มที่คาดคะเน		จำนวนรวม
	กลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ	กลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อ	
กลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ	153 (92.7%)	12 (7.3%)	165
กลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อ	22 (9.4%)	213 (90.6%)	235

ร้อยละของจำนวนตัวอย่างที่คาดคะเนได้ถูกต้อง = 91.50

ผลของการคาดคะเนการจำแนกกลุ่มจากตารางข้างต้น สมการจำแนกกลุ่มที่ได้ให้ผลได้ถูกต้องสูงมากจึงสรุปได้ว่า สมการจำแนกกลุ่มที่ได้สามารถจำแนกกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และประสิทธิภาพของสมการอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

เพื่อความชัดเจนในการเสนอการจำแนกกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ และกลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อผู้วิจัยจะเสนอกราฟของการกระจายค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มดังเสนอในภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 แสดงการกระจายค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลสมการความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ตั้งใจ
ไม่เรียนต่อ และกลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อ

เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อมากขึ้น ผู้วิจัยจึง
จำแนกกลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อออกเป็นกลุ่มที่ตั้งใจในการเรียนต่อในขอบเขตการให้
บริการการศึกษา กับกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา
ผลการวิเคราะห์ พบว่าไม่แตกต่างไปจากการวิเคราะห์ข้างต้น จึงนำเสนอผลในภาคผนวก ก.

3.6.2 ผลการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่เรียนต่อ และกลุ่มที่ไม่เรียนต่อ

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ 400 ตัวอย่าง เป็นกลุ่มที่ไม่เรียนต่อ 168 ตัวอย่าง กลุ่มที่เรียนต่อ 232 ตัวอย่าง แยกเป็นกลุ่มที่เรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา 198 ตัวอย่าง และเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา 34 ตัวอย่าง รายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังจะ เสนอต่อไป

ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรแต่ละตัวแปรของแต่ละกลุ่มดังจะเสนอในตาราง 21

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้จำแนกกลุ่มที่ไม่เรียนต่อ และ กลุ่มที่เรียนต่อ

ตัวแปร จำแนกกลุ่ม	กลุ่มเรียนไม่เรียนต่อ		กลุ่มเรียนต่อ		Univariate F-ratio
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
X_3	15.1667	3.3795	17.0948	3.3908	31.60**
X_4	32.0774	13.2317	52.4397	15.1890	198.80**
X_5	.4845	.3294	.7293	.2726	65.87**
X_6	15.000	1.9081	15.8750	1.9972	19.41**
X_7	17.0417	2.5297	17.9655	2.3866	13.88**
X_9	16.3512	2.3703	17.7543	2.4184	33.35**
X_{13}	1.4405	.5759	1.8060	.9631	19.22**
X_{14}	2.0060	.2789	2.2759	.8537	15.58**

ตาราง 21 (ต่อ)

ตัวแปร จำแนกกลุ่ม	กลุ่มเรียนไม่เรียนต่อ		กลุ่มเรียนต่อ		Univariate
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	F-ratio
X ₁₅	1.6190	.5771	1.9957	.5222	46.38**
X ₁₇	2.0526	.5646	2.5517	.5992	70.96**
X ₁₈	.4436	.2083	.4964	.1934	6.80**
X ₁₉	8.3036	8.3564	6.9095	6.2686	3.63
X ₂₀	22.9762	17.2505	19.8190	13.0544	4.34*
X ₂₂	2720.73	5844.07	3802.80	5368.77	3.67
X ₂₅	3.9762	1.9329	3.4267	1.8124	8.47**
X ₂₆	2.7321	1.8229	2.6336	1.9158	0.27
X ₂₇	2.2321	1.2283	2.9612	.9458	44.95**
X ₂₈	16.1309	2.1320	16.7888	2.1428	9.22**
X ₂₉	16.5476	2.1102	17.2284	2.4218	8.57**
X ₃₆	1.7440	.5790	2.0043	.6480	17.17**
X ₃₇	.6369	.4946	.9655	.1829	86.21**
X ₃₈	3.7917	1.8405	3.2543	1.7031	90.62**
X ₃₉	1.0101	.9327	2.1509	1.0806	103.00**
X ₄₀	.9762	.9347	.7929	.7155	9.05**
X ₄₁	.1390	.3556	1.3448	.7280	398.10**

ตาราง 21 (ต่อ)

ตัวแปร จำแนกกลุ่ม	กลุ่มเรียนไม่เรียนต่อ		กลุ่มเรียนต่อ		Univariate F-ratio
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
X_{42}	.0060	.0772	.0178	.3375	14.72 **
X_{55}	27.6522	3.3781	27.7400	3.3223	0.07
X_{56}	.1388	.6674	.1866	.7675	0.42

* $p < .05$, ** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานทั้งสองกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน เป็นส่วนมาก ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก ได้แก่ ตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัย (X_4) รายได้ของครอบครัว (X_{22}) กลุ่มที่ไม่เรียนต่อมีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอื่น ได้แก่ตัวแปรระยะทางที่ใช้เดินทาง (X_{19}) เวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) ลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{40}) ส่วนตัวแปรที่เหลือ เป็นตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงในกลุ่มที่เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างที่ไม่เรียนต่อกับกลุ่มเรียนต่อของตัวแปรแต่ละตัวแปรโดยไม่พิจารณาพร้อมกับตัวแปรอื่น พบว่า ตัวแปรที่ใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 22 ตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติการเรียนต่อ (X_3) ทัศนคติทางจิตวิสัย (X_4) การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) การรับรู้ความสามารถ

ทางวิชาการ (x_6) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (x_7) การรับรู้
 คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน (x_9) อาชีพบิดาหรือมารดา
 (x_{13}) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (x_{14}) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (x_{15})
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (x_{17}) ปทัสถานการเรียนรู้ต่อของสังคม (x_{18}) จำนวนบุตรในครอบครัว
 (x_{25}) อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (x_{27}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการ
 การศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (x_{28}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษา
 โรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้ปกครอง (x_{29}) ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ (x_{36})
 ความคิดเห็นต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (x_{37}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล
 (x_{38}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน (x_{39}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษา
 (x_{40}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (x_{41}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน
 สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา (x_{42}) ส่วนตัวแปรที่ใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงตัวแปรเดียวคือ เวลาที่ใช้เดินทางไปโรงเรียน (x_{20}) ส่วนตัวแปร
 นอกนั้นไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยได้นำไปวิเคราะห์หาค่าดัชนีสัณยสิทธิ์จำแนกกลุ่มรายละเอียด
 ดังจะเสนอในตาราง 22

ตาราง 22 ค่าสัมประสิทธิ์การจำแนกกลุ่มของตัวแปรในสมการจำแนกกลุ่มไม่เรียงต่อ กับกลุ่มเรียนต่อ

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สมการจำแนกกลุ่ม		ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สมการจำแนกกลุ่ม	
	คะแนนมาตรฐาน	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน	คะแนนดิบ
X_3	-.1424	-.0420	X_{28}	.0523	.0244
X_4	.4575	.0318	X_{29}	.0752	.0328
X_5	.1258	.4227	X_{36}	.0181	.0291
X_6	-.1320	-.0674	X_{37}	.2082	.5958
X_7	-.0231	-.0094	X_{38}	-.2901	-.1647
X_9	.1704	.0710	X_{39}	.0379	.0371
X_{13}	.0612	.0743	X_{40}	.2714	.3174
X_{14}	.0163	.0241	X_{41}	.7057	1.1751
X_{15}	.2282	.4179	X_{42}	.0615	.2347
X_{17}	.1453	.2484	X_{55}	-.1203	-.0360
X_{18}	-.0483	-.2460	X_{56}	-.1524	-.2096
X_{19}	-.1517	-.0210	ค่าคงที่		
X_{20}	-.1410	.0094			-3.9282
X_{22}	-.0741	-.0001			
X_{25}	-.3385	-.1816			
X_{26}	.3828	.2039			
X_{27}	.1748	.1628			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น จะได้ว่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มที่เป็นคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มคะแนนมาตรฐานมีพิสัยอยู่ระหว่าง .0163 ถึง .7057 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มคะแนนมาตรฐานมากที่สุด 5 อันดับแรกได้แก่ จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) ปหัสถานทางจิตวิสัย (X_{44}) ลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มต่ำสุด 5 อันดับได้แก่ อาชีพบิดาหรือมารดา (X_{14}) ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ (X_{36}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (X_7) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน (X_{39}) อัตราการเรียนต่อของสังคม (X_{18})

จากสมการจำแนกกลุ่มข้างต้น เพื่อที่จะพิจารณาความเชื่อมั่นในการจำแนกกลุ่ม ดูได้จากผลการทดสอบทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มดังเสนอในตาราง 23

ตาราง 23 ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มนักเรียนไม่เรียนต่อกับกลุ่มที่เรียนต่อ

สมการ จำแนกกลุ่ม	Eigenvalue	Cumulative Percentage	Canonical Correlation	Wilk's Lambda	Chi-sq	df
1	2.0734	100.00	.8214	.3253	431.26**	28

** $p < .01$

ผลการทดสอบเพื่อทดสอบนัยสำคัญของสถิติของสมการจำแนกกลุ่ม พบว่าสมการจำแนกกลุ่มสามารถจำแนกกลุ่มได้ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกัลสูง (.8214) แสดงว่าสมการจำแนกกลุ่มมีอำนาจจำแนกกลุ่มได้สูง ซึ่งสอดคล้องกับค่าวิลค์แลมดา ซึ่งมีค่าต่ำ (.3253) แสดงว่าสมการจำแนกกลุ่มมีอำนาจในการแบ่งกลุ่มได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับเปอร์เซ็นต์ของความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมดใช้อธิบายในการจำแนกกลุ่มได้ถึงร้อยละ 100.00

เพื่อที่จะดูประสิทธิภาพของสมการจำแนกกลุ่มจึงนำสมการจำแนกกลุ่มไปคาดคะเนความเป็นสมาชิกของกลุ่ม พบว่า ผลของการคาดคะเนได้ถูกต้องร้อยละ 93.75 ดังเสนอในตารางต่อไป

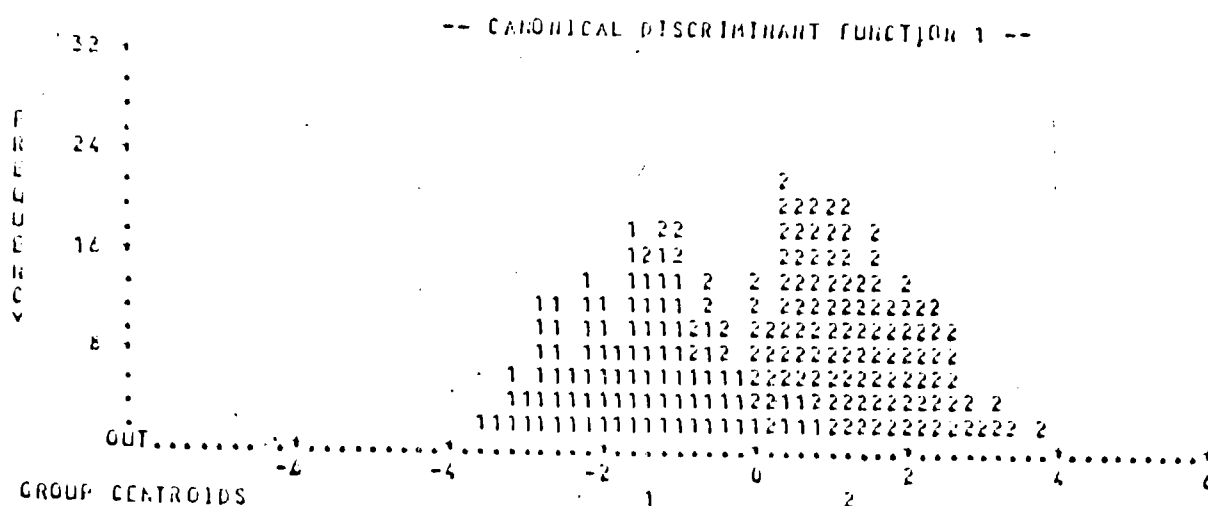
ตาราง 24 ผลของการคาดคะเนจำแนกกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่เรียนต่อ และเรียนต่อ

กลุ่มจริง	กลุ่มคาดคะเน		เรียนต่อ
	ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อ	
กลุ่มไม่เรียนต่อ	158(94.05%)	10(5.95%)	168
กลุ่มเรียนต่อ	15(6.47%)	217(93.53%)	232

ร้อยละของจำนวนตัวอย่างที่คาดคะเนได้ถูกต้อง 93.75

ผลของการคาดคะเนการจำแนกกลุ่มจากตารางข้างต้น สมการจำแนกกลุ่มที่ได้ให้ผลถูกต้องสูงมาก จึงสรุปได้ว่า สมการจำแนกกลุ่มที่ได้สามารถจำแนกกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มของสมการอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

เพื่อความชัดเจนในการเสนอการจำแนกกลุ่มที่ไม่เรียนต่อ กลุ่มที่เรียนต่อ ผู้วิจัยจึงเสนอกราฟการกระจายค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มในภาพประกอบที่ 8

ภาพประกอบ 8 แสดงการกระจายค่าสัณยศาสตร์ทางสถิติที่บ่งชี้ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม
ไม่เรียนต่อ และกลุ่มการเรียนต่อ

หมายเหตุ 1 = กลุ่มที่ไม่เรียนต่อ
2 = กลุ่มที่เรียนต่อ

เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มากขึ้น ผู้วิจัยจึงจำแนกกลุ่มที่เรียนต่อออกเป็นกลุ่มที่เรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา กับกลุ่มที่เรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าได้ผลไม่แตกต่างไปจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นจึงนำรายละเอียดผลการวิเคราะห์เสนอในภาคผนวก ง.

ผลการวิเคราะห์เพื่อดูละเอียดการอธิบายความแตกต่างกลุ่มเป็นรายละเอียดว่าพบว่ามีผลไม่แตกต่างไปจากผลการวิเคราะห์ข้างต้น จึงนำรายละเอียดผลการวิเคราะห์เสนอในภาคผนวก ง.

3.7 เหตุผลของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการส่งบุตรเรียนต่อหรือไม่เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ในการวิเคราะห์เหตุผลของผู้ปกครองนักเรียนที่ส่งบุตรหลานเรียนต่อหรือไม่เรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา โดยเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 หัวข้อย่อย คือ เหตุผลของผู้ปกครองที่ส่งบุตรเรียนต่อกับเหตุผลของผู้ปกครองที่ไม่ส่งบุตรเรียนต่อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.7.1 เหตุผลในการส่งบุตรเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ปกครองนักเรียนให้เหตุผลตามลำดับดังนี้ ผู้ปกครองร้อยละ 27 ให้เหตุผลว่าการเรียนต่อเป็นประโยชน์ต่อเด็ก เหตุผลรองลงมาคือ นักเรียนต้องการเรียนต่อ (ร้อยละ 24) นักเรียนสามารถที่จะเรียนต่อได้ (ร้อยละ 15) ทางบ้านฐานะดีพอที่จะส่งให้บุตรเรียนต่อได้ (ร้อยละ 13) ต้องการให้บุตรทำงานสบายกว่าตน (ร้อยละ 5) ต้องการให้บุตรมีความรู้และนำกลับมาช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ (ร้อยละ 5) ต้องการให้บุตรเข้ารับราชการมีเงินเดือน (ร้อยละ 5) เด็กยังเล็กเกินไปที่จะช่วยทำงาน (ร้อยละ 2) การเดินทางไปโรงเรียนสะดวก (ร้อยละ 1) ส่วนเหตุผลที่ไม่มีผู้ปกครองเลือกเลยได้แก่ ต้องการให้บุตรมีการศึกษาเท่าเทียมกับเพื่อนบ้าน เคยส่งพี่เรียนมาก่อนจึงต้องส่งน้องเรียนต่ออีก โรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ใกล้บ้านจึงอยากให้บุตรลงเรียน

เหตุผลของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่งมีเหตุผลดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ใกล้บ้าน (ร้อยละ 55) เสียค่าใช้จ่ายน้อย (ร้อยละ 23) โรงเรียนมีชื่อเสียง (ร้อยละ 15) มีคนช่วยเหลือให้เข้าโรงเรียนนั้น (ร้อยละ 5) มีบ้านญาติอยู่ใกล้โรงเรียนนั้น (ร้อยละ 1)

เหตุผลของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเรียนต่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา มีเหตุผลตามลำดับร้อยละของผู้ตอบดังนี้ โรงเรียนมีชื่อเสียง (ร้อยละ 35) การเดินทางไปโรงเรียนนั้นสะดวก (ร้อยละ 18) ต้องการให้บุตรได้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ (ร้อยละ 14) ครอบครัวที่มีรายได้พอเพียงที่จะส่งบุตรไปเรียนได้ (ร้อยละ 12) มีคน

ช่วยเหลือให้เข้าโรงเรียนนั้น (ร้อยละ 8) มีบ้านญาติอยู่ใกล้โรงเรียนนั้น (ร้อยละ 6) บุตร
ต้องการเรียนโรงเรียนนั้น (ร้อยละ 6)

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ส่งบุตรเรียนต่อข้อความที่ว่า "ทำไมผู้ปกครองจึงไม่ส่ง
บุตรเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา" ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ผู้ปกครองฐานะไม่ดีพอที่จะส่ง
บุตรให้เรียนต่อได้ (ร้อยละ 74) ผู้ปกครองต้องการให้บุตรช่วยทำงาน (ร้อยละ 8) เด็กไม่ยอม
เรียนต่อ (ร้อยละ 7) เด็กเรียนอ่อนกลัวเรียนแล้วจะไม่จบ (ร้อยละ 5) ผู้ปกครองไม่กล้าเสี่ยง
เพราะนักเรียนในหมู่บ้านเรียนจบมาแล้วไม่มีงานทำ (ร้อยละ 2) ผู้ปกครองไม่เห็นประโยชน์ของ
การเรียนต่อ (ร้อยละ 4)

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อทางราชการในการจัดการเรียนการสอนระดับ
มัธยมศึกษาอย่างไรจึงจะมีนักเรียนต่อระดับมัศึกษามากขึ้น ผู้ปกครองมีความเห็นดังนี้ สอนวิชาชีพ
ในระดับมัธยมศึกษาให้มากพอที่เด็กจะออกไปประกอบอาชีพได้จริง (ร้อยละ 44) รัฐจะต้องแก้ปัญหา
นักเรียนที่จบการศึกษาระดับต่าง ๆ ให้มีงานทำเสียก่อนเพื่อให้ผู้ปกครองและนักเรียนรุ่นหลังเกิด
ความมั่นใจและมีความต้องการเรียนต่อเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 41) ขยายการศึกษาผู้ใหญ่ให้เด็กได้เรียน
และทำงานไปด้วย โดยไม่ต้องแต่งเครื่องแบบไปเรียน (ประกอบอาชีพในเวลากลางวันและเรียน
ตอนเย็นหลังเลิกงาน) (ร้อยละ 13) จัดสอนในลักษณะการศึกษาผู้ใหญ่ แต่จัดครูอาสาสมัครเดินทาง
ไปสอนตามหมู่บ้าน เมื่อเรียนจบแล้วจะได้ใบรับรองการจบชั้นมัธยมศึกษา (ร้อยละ 2)

3.7.2 เหตุผลในการไม่ส่งบุตรเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นผู้ปกครองนักเรียน
ให้เหตุผลดังนี้ ยากจนไม่มีเงินที่จะส่งให้บุตรเรียนต่อได้ (ร้อยละ 45) ไม่แน่ใจว่าเรียนจบแล้วจะ
หางานทำได้ (ร้อยละ 16) เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เมื่อจบแล้วไม่มีประโยชน์ (ร้อยละ
12) เด็กไม่ยอมเรียนต่อ (ร้อยละ 9) ไม่มีคนช่วยแรงงานที่บ้าน (ร้อยละ 6) ลูกคนอื่นเรียน
จบแล้วก็ว่างงาน (ร้อยละ 6) เด็กเรียนอ่อนกลัวจะเรียนไม่จบ (ร้อยละ 3) โรงเรียนอยู่ไกล
เดินทางไม่สะดวก (ร้อยละ 2) เด็กสุขภาพไม่ดี (ร้อยละ 1)

ความต้องการของผู้ปกครองที่ไม่ส่งบุตรเรียนต่อจะให้บุตรเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ในกรณีใดบ้าง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้คำตอบว่าเมื่อมีรายได้มากกว่านี้ (ร้อยละ 56) เมื่อแน่ใจว่า จบแล้วมีงานทำ (ร้อยละ 24) เมื่อเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนระดับมัธยมศึกษาเท่ากับค่าใช้จ่ายในการเรียนชั้นประถมศึกษา (ร้อยละ 13) เมื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ใกล้บ้านมากกว่านี้ (ร้อยละ 4)

สรุปผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

1. ลักษณะการให้บริการการศึกษาทั่วไปของอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อแตกต่างกันมี ข้อมูลเบื้องต้นดังนี้

ลักษณะทั่วไปทางภูมิศาสตร์ของอำเภอทั้งสี่จะแตกต่างกันตามขนาด คือ อำเภอ แก่งคอยและอำเภอพัฒนานิคมเป็นอำเภอขนาดใหญ่ และมีขนาดใกล้เคียงกัน อำเภอเสนาให้และ อำเภอท่าเรือเป็นอำเภอขนาดเล็กและมีขนาดใกล้เคียง อำเภอทั้งสี่พื้นที่เป็นที่ราบเหมาะแก่ การทำเกษตร ไร่ทำนา และทำไร่ อำเภอท่าเรือ เป็นอำเภอที่มีระบบชลประทานดีกว่าอำเภออื่น สามารถทำนาได้ 2 ครั้ง สภาพภูมิอากาศของแต่ละอำเภอที่ใช้ติดต่อกันระหว่างหมู่บ้านในอำเภอ และ ระหว่างอำเภอใกล้เคียงอยู่ในเกณฑ์ดี

ประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม และทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในอำเภอทั้งสี่จะตั้งอยู่ในชุมชน หรือหมู่บ้านใหญ่ นักเรียน เดินทางไปโรงเรียนสะดวกเพราะโรงเรียนจะตั้งอยู่ติดกับถนนสายสำคัญ ยกเว้นโรงเรียนโคกสูง วิทยาที่ตั้งอยู่ในหมู่บ้านโคกสูง นักเรียนจากหมู่บ้านอื่นจะเดินทางไปเรียนไม่สะดวก การให้บริการ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมศึกษา ของอำเภอทั้งสี่เพียงพอับความต้องการของแต่ละอำเภอ ยกเว้นอำเภอเสนาให้ จะมีปริมาณการให้บริการการศึกษามากกว่าจำนวน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่จะมีนักเรียนจากอำเภออื่นเข้ามาเรียนจนเกินปริมาณการให้บริการ การศึกษาระดับนี้

โรงเรียนส่วนใหญ่สามารถจัดแผนการเรียนให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสามารถของนักเรียน ยกเว้นโรงเรียนท่าเรือ"นิคมยานุกุล" ที่จัดเพียงแผนการเรียนเดียว แต่ นักเรียนจะได้เลือกแผนการเรียนเมื่อเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การจัดบริการการศึกษาแก่ชุมชน และประชาชนยังไม่ได้จัดให้บริการอย่างจริงจัง

2. คุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอจะมีคุณภาพการให้บริการการศึกษาดีกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบล โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในอำเภออัตราการเรียนต่อสูง จะมีคุณภาพการให้บริการการศึกษาคือดีกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาคือดีกว่าโรงเรียนอื่นได้แก่ โรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" โรงเรียนท่าเรือ "นิตยานุกูล" โรงเรียนโคกกระทอน "กิตติวุฒิวิทยา" โรงเรียนพัฒนานิคม โรงเรียนเหล่านี้มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานที่อยู่ในระดับดีมากขึ้นไป แยกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ คุณภาพด้านการบริหารงานทั่วไป คุณภาพด้านงานวิชาการ คุณภาพด้านงานปกครอง คุณภาพด้านงานบริการ

3. นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งใจเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 51 แต่ได้เรียนต่อ ร้อยละ 47 อำเภอที่มีนักเรียนตั้งใจเรียนต่อต่ำมาก ได้แก่ อำเภอพัฒนานิคม มีนักเรียนตั้งใจเรียนต่อเพียงร้อยละ 33 และได้เรียนต่อเพียงร้อยละ 30 ส่วนอำเภออื่นจะมีความตั้งใจเรียนต่อสูงกว่าร้อยละ 50 อำเภอท่าเรือและอำเภอเส้าไห้เป็นอำเภอที่มีนักเรียนตั้งใจเรียนต่อสูงและนักเรียนได้เข้าเรียนต่อสูงเช่นกัน อำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อสูงจะมีนักเรียนตั้งใจเรียนต่อสูงและนักเรียนได้เรียนต่อสูงด้วย นักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษา โรงเรียนพัฒนานิคม โรงเรียนโคกสูงวิทยา โรงเรียนแก่งคอย โรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา จะตั้งใจเรียนต่อต่ำและก็ได้เรียนต่อต่ำกว่าร้อยละ 50 นักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนโคกสูงวิทยา โรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" และโรงเรียนท่าหลวง "วิทยานุกูล" จะมีร้อยละของการได้เรียนต่อสูงกว่าร้อยละของความตั้งใจเรียนต่อ นักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาย่อมจะมีความตั้งใจเรียนต่อสูง และได้เรียนต่อสูง

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ 84 มีความตั้งใจในการเรียนต่อสอดคล้องกับการเรียนต่อ ส่วนอีกร้อยละ 16 จะมีความตั้งใจในการเรียนต่อไม่สอดคล้องกับการเรียนต่อ นักเรียนที่อยู่ในพื้นที่อำเภอ เส้าไห้ และท่าเรือจะมีร้อยละของนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อแล้วไม่ได้เรียนต่อ และตั้งใจเรียนต่อแล้วได้เรียนต่อสูง นักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยาย่อมจะมีร้อยละของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่อสอดคล้องกับการเรียนต่อต่ำ นักเรียนที่มีระดับความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการ

เรียนต่อการเรียนต่อสูง เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ได้แก่ นักเรียนที่อยู่ในขอบเขต การให้บริการการศึกษาโรงเรียนท่าเรือ"นิตยานุกูล" โรงเรียนสองคอนวิทยาคม โรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" โรงเรียนโคกกระหอน"กิตติพิทย" ส่วนนักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการ การศึกษาโรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกูล และโรงเรียนเก่าแก่วิทยาจะมีระดับความสอดคล้อง ต่ำมาก

5. โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาแตกต่างกันจะมีปริมาณความ ต้องการทางการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แตกต่างกัน โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการ ให้บริการการศึกษาสูงจะมีปริมาณความต้องการการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงด้วย และแนวโน้มของอัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้ บริการการศึกษาสูงจะมีแนวโน้มที่จะรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้สูงขึ้น เช่น โรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" โรงเรียนแก่งคอย และโรงเรียนท่าเรือ"นิตยานุกูล" เมื่อพิจารณาถึงคุณภาพการ ให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน แต่ละด้าน ซึ่งประเมินมาจากวิธี คำเนินการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนมัธยมศึกษาที่รับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ใกล้เคียง กับเป้าหมายที่วางไว้ พบว่าจะมีวิธีการดำเนินงานด้านการบริการโรงเรียนทั่วไป การดำเนินงาน ด้านวิชาการ การดำเนินงานด้านการปกครอง การดำเนินงานด้านบริการ และการดำเนินงาน โรงเรียนกับชุมชน อยู่ในระดับสูง นอกจากนี้โรงเรียนเหล่านั้นยังสามารถจัดแผนการเรียนให้มากพอ นักเรียนได้เลือกตามความสามารถของนักเรียนอีกด้วย

6. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น หักเลคิตต่อการเรียนต่อ ปห้สถานทางจิตวิสัย การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษาของนักเรียนและผู้ปกครอง อาชีพบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปห้สถานการเรียนต่อของสังคม รายได้ ของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ ความรู้ที่ ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล และให้การศึกษาระดับต่าง ๆ เพื่อพิจารณาว่าตัวแปรใคบ้างที่จะใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อกับไม่เรียนต่อ

และตัวแปรใดบ้างที่ตรวจสอบแล้วเป็นไปตามทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานกรอบความคิดในการวิจัย ดังมีรายละเอียด ดังนี้

6.1 ตัวแปรที่อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความตั้งใจไม่เรียนต่อ กับกลุ่มที่ตั้งใจในการเรียนต่อ กลุ่มที่ไม่เรียนกับกลุ่มที่เรียนต่อได้อย่างชัดเจนได้แก่ ตัวแปร ปหัตถสถานทางจิตวิสัยซึ่งเป็นตัวแปรเกี่ยวกับการสนับสนุนของบุคคลใกล้ชิดให้นักเรียนได้เรียนต่อระดับสูง ตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้ของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการะเลียงดูแลและการให้การศึกษาแก่บุตรหลานระดับต่าง ๆ ตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญที่ใช้ อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ชัดเจน ถ้านักเรียนรับรู้ว่าคุณปกครองและคนใกล้ชิดสนับสนุนให้เรียนต่อสูง รายได้ของครอบครัวสูง สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลางขึ้นไป จำนวนบุตรในครอบครัวน้อยและการะเลียงดูแลบุตรหลาน และการให้การศึกษาบุตรระดับต่าง ๆ น้อย (ยกเว้นจำนวนบุตรหลานได้เรียนระดับมัธยมศึกษา) จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนได้เรียนต่อมากขึ้น

ตัวแปรลักษณะส่วนบุคคลที่ใช้ อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่เรียนต่อและไม่เรียนต่อ โดยนักเรียนที่ได้เรียนต่อจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ ทักษะติดต่อการเรียนต่อ การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ การรับรู้คุณภาพการให้บริการ การศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อ ตัวแปรที่เป็นความสามารถส่วนบุคคลทางด้านการเรียน ซึ่งเป็นตัวแปรที่เป็นพื้นฐานที่ใช้เรียนต่อระดับสูง อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและอิทธิพลของชื่อเสียงของโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นการทำตามอย่างเพื่อนของเด็กวัยรุ่นมีส่วนช่วยอธิบายความแตกต่างกลุ่มได้ส่วนหนึ่ง

ตัวแปรที่เป็นลักษณะทางภูมิศาสตร์ของโรงเรียนมัธยมศึกษาได้แก่ ระยะทางและเวลาที่ได้ใช้เดินทางไปโรงเรียนมัธยมศึกษาเฉลี่ยใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่ม และอธิบายความแตกต่างระหว่างอำเภอได้บ้างไม่มากนัก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเวลาและระยะทางที่ใช้เดินทางไปโรงเรียน อำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำ นักเรียนจะใช้เวลาและระยะเดินทางไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ให้บริการการศึกษามากกว่าอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อสูง และกลุ่มที่ไม่เรียนต่อก็จะใช้ระยะและเวลาในการเดินทางไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ให้บริการการศึกษามากกว่ากลุ่มที่เรียนต่อ

6.2 ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบทฤษฎีกระทำด้วยเหตุ รูปแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา และทฤษฎีการกระทำทางสังคม พบว่าตัวแปรความตั้งใจในการเรียนต่อใช้อธิบายการเรียนต่อได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัย และตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อใช้อธิบายความตั้งใจในการเรียนต่อได้ เป็นไปตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของฟิชเบนและไอเซน

การใช้ตัวแปรตามแนวคิดทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลใช้ตรวจสอบแนวคิดรูปแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา พบว่าตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัยและทัศนคติต่อการเรียนต่อใช้อธิบายตัวแปรการเรียนต่อโดยตรง ได้อย่างมีนัยสำคัญ ตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลและตัวแปรสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมได้แก่ตัวแปรลำดับบุตรที่เกิด จำนวนบุตรในครอบครัว การรับรู้ความคาดหวังการเรียนต่อของกลุ่มเพื่อน การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนและผู้ปกครองจำนวนบุตรหลานที่รับผิดชอบดูแลให้การศึกษาในระดับต่าง ๆ รายได้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับการศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง ความรู้และอาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ ตัวแปรเหล่านี้ใช้อธิบายพฤติกรรมการเรียนต่อ และความตั้งใจในการเรียนต่อได้โดยตรงโดยไม่ผ่านตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัย ทัศนคติต่อการเรียนต่อซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของรูปแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา

เมื่อพิจารณาจากแนวโน้มการเรียนต่อร่วมกับผลการวิเคราะห์ทางสถิติแล้วพบว่าคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานโดยการประเมินจากวิธีคำนวณการด้านการบริหารทั่วไป วิชาการ การปกครอง การบริการ โรงเรียนกับชุมชน เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำมาอธิบายการรับนักเรียนเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่งได้สูง

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วิธีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ได้ผลวิธีการหนึ่งก็คือการให้การศึกษา แต่ในการจัดการศึกษาเพื่อบริการประชาชนในบางระดับก็ยังเป็นปัญหาคือ ปริมาณการให้บริการการศึกษาจะไม่สอดคล้องกับความต้องการศึกษาของประชาชน เช่น ถ้าไม่มีการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับแล้ว การจัดการศึกษาให้บริการประชาชนทุกระดับก็ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการให้บริการ และความต้องการการศึกษาของประชาชน ตัวอย่างเช่น ปริมาณการให้บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยปิดจะไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน คือ มีคนต้องการเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่าปริมาณการให้บริการการศึกษา แต่สถาบันวิทยาลัยครู ซึ่งเป็นการให้บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะพบปัญหาตรงข้ามกับมหาวิทยาลัย คือ จะมีปริมาณการให้บริการการศึกษามากกว่าหรือสถาบันการจัดการศึกษานับบริการประชาชนทั่วทั้งชาติ ก็ยังมีปัญหาความต้องการการศึกษากับการให้บริการการศึกษาที่แตกต่างกัน เช่น การศึกษาวิชาชีพด้านเทคนิคจะมีปริมาณการให้บริการการศึกษาน้อยกว่าความต้องการ แต่การศึกษาวิชาชีพด้านเกษตรกรรมจะมีปริมาณการให้บริการการศึกษามากกว่าความต้องการ แม้แต่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งรัฐมีนโยบายที่จะขยายเป็นการศึกษาภาคบังคับก็ตามก็ยังมีปัญหาเรื่องปริมาณการให้บริการการศึกษากับความต้องการการศึกษาลงประชาชนเหมือนกัน ปัญหาของการศึกษาระดับนี้จะแตกต่างกันไปตามท้องถิ่น เช่น ในบางท้องถิ่นจะมีปริมาณความต้องการการศึกษามากกว่าปริมาณการให้บริการการศึกษา คือ จะมีนักเรียนไปสมัครเรียนมากกว่าจำนวนนักเรียนที่โรงเรียนจะรับได้ แต่บางท้องถิ่นก็จะมีลักษณะตรงกันข้ามดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อที่ให้ได้คำตอบเกี่ยวกับปัญหาความต้องการการศึกษาและการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างชัดเจนและถูกต้อง ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องใช้กรอบแนวคิดหลักการเชิงทฤษฎีหลายสาขามาร่วมกันอธิบายสภาพความต้องการการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาสภาพความต้องการการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ปกครองและสภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อที่จะได้คำตอบจากการวิจัยชัดเจน ผู้วิจัยจึงได้ใช้กรอบความคิดเชิงทฤษฎีจากสาขาจิตวิทยา สังคมวิทยา และหลักการและแนวคิดในเรื่องขอบเขตการให้บริการการศึกษา ซึ่งได้แก่ ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชเบิน และไอเซน รูปแบบการทำนายพฤติกรรมของดิสก้า ทฤษฎีการกระทำทางสังคมของพาร์สันส์ร่วมกัน และอธิบายสภาพความต้องการการศึกษาของนักเรียน ผสมด้วยหลักการและแนวคิดเรื่องขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเก็บข้อมูลเชิงเหตุผลเพื่อที่จะนำมาประมวลอธิบายกับข้อมูลเชิงปริมาณ ข้อมูลเชิงเหตุผลนั้นจะเก็บจากผู้ปกครองนักเรียน โดยวิธีการสัมภาษณ์ตามอำเภอใจที่อัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแตกต่างกัน

1. จุดมุ่งหมายการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อตอบปัญหาการวิจัยที่ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อแตกต่างกันมีนักเรียนเข้าเรียนมากน้อยแตกต่างกันเพราะสาเหตุจากความแตกต่างของคุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนและความแตกต่างความต้องการการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างไร มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพและลักษณะการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อแตกต่างกัน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการในการเรียนต่อและการเรียนในขอบเขตการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปริมาณการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา และปริมาณความต้องการในการเรียนต่อและการเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษา

ของโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยเปรียบเทียบโรงเรียนที่อยู่ในอำเภอเดียวกันและเปรียบเทียบโรงเรียนระหว่างอำเภอ

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคมจิตวิทยา และลักษณะปริมาณและคุณภาพการให้บริการการศึกษากับความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อ

2. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเปรียบเทียบที่เป็นการศึกษารายกรณีเฉพาะอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อที่แตกต่างกันในจังหวัดชลบุรี สระบุรี และพระนครศรีอยุธยา โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ มีรายละเอียดดังนี้

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ข้อมูลที่ได้รับรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และผู้ปกครองโดยตรง ประกอบด้วย ข้อมูลทางด้านสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และข้อมูลทางจิตวิทยา

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ข้อมูลจากเอกสารและแบบสำรวจจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลคุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน รวบรวมจากเอกสารแบบบันทึกการประเมินมาตรฐานโรงเรียนจากกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา

2. ข้อมูลการให้บริการการศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนการให้บริการชุมชน การให้ความรู้แก่ประชาชน ข้อมูลผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ต้องการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รวบรวมจากเอกสารและจากแบบสำรวจโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. ข้อมูลจากการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และอัตราการเรียนระดับมัธยมศึกษาอาชีพและระดับการศึกษาของบิดามารดา สถานภาพเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัวนักเรียน รวบรวมจากระเบียนและแบบสำรวจข้อมูลโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ ผู้ปกครองนักเรียนมีชั้นตอนการสุ่มดังนี้

ตอนที่หนึ่ง เพื่อศึกษาความต้องการการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะใช้ ตัวอย่างนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ละอำเภอไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 มีรายละเอียดดังนี้ อำเภอพัฒนานิคมมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1021 คน กลุ่มตัวอย่าง 877 คน คิดเป็นร้อยละ 85.23 อำเภอแก่งคอยมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1015 คน กลุ่มตัวอย่าง 800 คน คิดเป็นร้อยละ 78.82 อำเภอท่าเรือ มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 647 คน กลุ่มตัวอย่าง 505 คน คิดเป็นร้อยละ 78.05 และอำเภอเสนาให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 378 คน กลุ่มตัวอย่าง 357 คิดเป็นร้อยละ 94.65 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 2539 คน จากจำนวน 3069 คน คิดเป็นร้อยละ 82.73

ตอนที่สอง เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยา สังคมวิทยา คุณลักษณะส่วนบุคคล และลักษณะ การให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อนำมาใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ ตั้งใจไม่เรียนต่อกับกลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อ กลุ่มที่ไม่เรียนต่อกับกลุ่มที่เรียนต่อ การสุ่มจะใช้การสุ่มแบบ แบ่งกลุ่มโดยใช้ขอบเขตตำบลเป็นหน่วยของการแบ่งกลุ่ม โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในตอนที่หนึ่งสุ่ม นักเรียนมาตำบลละ 20 คน อำเภอละ 5 ตำบล จะได้กลุ่มตัวอย่างอำเภอละ 100 คน พร้อมกับ ผู้ปกครองนักเรียนอีกอำเภอละ 100 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 จำนวน 400 คน และผู้ปกครองนักเรียนอีก 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีจำนวน 4 ชุด คือ แบบวัดตัวแปรทางด้านจิตวิทยา สังคมวิทยา และคุณลักษณะส่วนตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ชุด แบบสัมภาษณ์ ผู้ปกครอง จำนวน 1 ชุด แบบสำรวจข้อมูลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เก็บจากโรงเรียน ประถมศึกษา จำนวน 1 ชุด แบบสำรวจข้อมูลการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา 1 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นช่วงระยะเวลา ดังนี้ เดือนมีนาคม 2531 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรทางจิตวิทยา สังคมวิทยา และคุณลักษณะส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ ตัวแปร ความตั้งใจในการเรียน หัสนคติต่อการเรียนต่อ ปที่สถานทางจิตวิสัย การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน เพศ ศาสนา เชื้อชาติ

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 2 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เก็บจากระเบียบบันทึกของโรงเรียนประถมศึกษา ได้แก่ สภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ข้อมูลการเรียนรู้ต่อระดับมัธยมศึกษาปี 2528 ถึง 2530 สถานภาพเศรษฐกิจ และสังคมของผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา อาชีพของบิดาหรือมารดา การเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อเดือนมิถุนายน 2531

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 3 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง โดยวิธีการสัมภาษณ์จากผู้ช่วยนักวิจัยจำนวน 4 ท่าน ซึ่งเป็นครูโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งอยู่ในแต่ละอำเภอข้อมูลที่เก็บได้แก่ รายได้ของครอบครัว การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน ความต้องการของผู้ปกครองในการประกอบอาชีพและความรู้ ความคิดเห็นของผู้ปกครองในการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม. 3 และข้อมูลที่เป็นเหตุผลที่ส่งบุตรเรียนต่อ และไม่ส่งบุตรเรียนต่อ รวบรวมข้อมูลในเดือน กรกฎาคม-กันยายน 2531

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 4 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านปริมาณการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา จากโรงเรียนมัธยมศึกษาและเก็บข้อมูล คุณภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานจากกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา รวบรวมข้อมูลเดือน กรกฎาคม-กันยายน 2531

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องจักรกลคำนวณโปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปร วิเคราะห์ความแปรปรวน ตัวแปรการรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามอำเภอ การเปรียบเทียบปริมาณและคุณภาพการให้ปริมาณการศึกษา ความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อการเรียน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรทางสังคมวิทยา จิตวิทยา ที่มีต่อความตั้งใจในการเรียนต่อการเรียน การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อกับกลุ่มที่ตั้งใจในการเรียนต่อ กลุ่มที่ไม่เรียนต่อกับกลุ่มที่เรียนต่อ การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2531 – มีนาคม 2532

3.2 ข้อมูลเชิงเหตุผล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลของผู้ปกครองที่ส่งบุตรเรียนต่อและไม่ส่งบุตรเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะทั่วไปและการให้บริการการศึกษาของอำเภอทั้งสี่พอสรุปได้ดังนี้ อำเภอทั้งสี่จะมีขนาดแตกต่างกัน อำเภอแก่งคอย และอำเภอพัฒนานิคมเป็นอำเภอขนาดใหญ่และมีขนาดใกล้เคียงกัน อำเภอท่าเรือและอำเภอลำไยเป็นอำเภอขนาดเล็กและมีขนาดใกล้เคียงกัน สภาพความเคมของอำเภอทั้งสี่ที่ใช้ติดต่อระหว่างหมู่บ้านและอำเภอใกล้เคียงอยู่ในเกณฑ์ดี ลักษณะการประกอบอาชีพของประชากรอำเภอทั้งสี่ไม่แตกต่างกัน คือประชากรประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่

การให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของแต่ละอำเภอเพียงพอกับปริมาณความต้องการ ยกเว้นอำเภอเส้าไห้ แม้ว่าปริมาณความต้องการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจะสูงกว่าปริมาณการให้บริการการศึกษาแต่ก็มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากอำเภอใกล้เคียงเข้ามาเรียนเกินกว่าปริมาณที่ให้บริการ อำเภอพัฒนานิคม และอำเภอแก่งคอยยังมีปริมาณที่จะให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาได้อีกจำนวนมาก

การจัดแผนการเรียนให้บริการการศึกษแก่นักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่ง สามารถจัดให้นักเรียนได้เลือกเรียนได้ตามความสามารถ คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่ง สามารถจัดให้นักเรียนได้เลือกเรียนทั้งแผนการเรียนวิชาการและวิชาชีพ ยกเว้นโรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา จัดแผนการเรียนวิชาชีพแผนเดียว และโรงเรียนท่าเรือ"นิตยานุกูล" จัดเพียงแผนการเรียนวิชาการเพียงแผนเดียวสำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แต่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะจัดให้เลือกเรียนประมาณ 10 แผนการเรียน

การจัดการศึกษาเพื่อบริการชุมชนกับยังไม่ได้ดำเนินงานอย่างจริงจัง เพราะที่โรงเรียนส่วนน้อยที่ดำเนินการในด้านนี้ โรงเรียนพัฒนานิคมเพียงโรงเรียนเดียวได้จัดกิจกรรมและการสอนวิชาชีพแก่ชุมชนอย่างจริงจัง

2. คุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้โรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อสูงจะมีคุณภาพการให้บริการการศึกษาคงตามเกณฑ์มาตรฐานคือโรงเรียนประจำตำบล โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อสูงจะมีคุณภาพการให้บริการการศึกษาคงตามเกณฑ์มาตรฐานคือว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาคือว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาอื่นได้แก่ โรงเรียนเส้าไห้"วิมลวิทยานุกูล" โรงเรียนท่าเรือ"นิตยานุกูล" โรงเรียนโคกกระหอน"กิตติคุณวิทยา" โรงเรียนพัฒนานิคม โรงเรียนเหล่านี้มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาคงตามเกณฑ์มาตรฐานที่อยู่ในระดับดีมากขึ้นไป แยกเป็นคณาจารย์ต่าง ๆ ดังนี้ คุณภาพด้านการบริหารงานทั่วไป คุณภาพด้านงานวิชาการ คุณภาพงานปกครอง คุณภาพด้านงานบริการ

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประมาณครึ่งหนึ่งตั้งใจที่จะเรียนต่อและได้เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใกล้เคียงกัน คือ ปริมาณการได้เรียนต่อจะต่ำกว่าปริมาณความตั้งใจเล็กน้อย อำเภอที่มีนักเรียนตั้งใจจะเรียนต่อต่ำมากได้แก่ อำเภอพัฒนานิคม อำเภอนี้จะมีนักเรียนตั้งใจเรียนต่อและได้เรียนต่อเพียงเศษหนึ่งส่วนสาม อำเภอแก่งคอยเป็นอำเภอที่มีนักเรียนตั้งใจที่จะเรียนต่อและได้เรียนต่อระดับปานกลาง คือประมาณครึ่งหนึ่ง อำเภอท่าเรือและอำเภอเสาให้เป็นอำเภอที่มีนักเรียนตั้งใจที่จะเรียนต่อสูง และก็ได้อ่านเรียนต่อสูง อำเภอมีอัตราการเรียนต่อสูงจะมีนักเรียนตั้งใจเรียนต่อสูงและนักเรียนก็ได้เรียนต่อสูงด้วย นักเรียนที่อยู่ในอำเภอที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษา จะมีจำนวนนักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อกับได้เรียนต่อไม่แตกต่างกัน มีจำนวนนักเรียนเข้าเรียนต่อสูงกว่าจำนวนนักเรียนที่ตั้งใจเรียนต่อได้แก่อำเภอเสาให้ จำนวนร้อยละของนักเรียนที่ตั้งใจจะเรียนต่อต่ำกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ นักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษา โรงเรียนพัฒนานิคม โรงเรียนแก่งคอย โรงเรียนโคกสูงวิทยา นักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนโคกสูงวิทยา โรงเรียนเสาให้"วิมลวิทยานุกูล" และโรงเรียนท่าหลวงวิทยา จะมีร้อยละของการได้เรียนต่อสูงกว่าร้อยละของความตั้งใจเรียนต่อ

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนร้อยละ 84 มีความตั้งใจในการเรียนต่อสอดคล้องกับการเรียนต่อ ส่วนอีกร้อยละ 16 จะมีความตั้งใจในการเรียนต่อไม่สอดคล้องกับการเรียนต่อ อำเภอที่มีระดับความสอดคล้องความตั้งใจในการเรียนต่อกับได้เรียนต่อสูงได้แก่ อำเภอท่าเรือและอำเภอเสาให้ ขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนที่มีระดับความสอดคล้องสูง ได้แก่ โรงเรียนท่าเรือ"นิศยานุกูล" โรงเรียนโคกกระหอน"กิตติวุฒิวิทยา" โรงเรียนสองคอนวิทยาคม โรงเรียนเสาให้"วิมลวิทยานุกูล" โรงเรียนแก่งคอย ส่วนนักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกูลและโรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยาจะมีระดับความสอดคล้องต่ำ นักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานสูงจะมีระดับความสอดคล้องของความตั้งใจในการเรียนต่อกับการเรียนต่อสูง

5. โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาแตกต่างกันจะมีปริมาณความต้องการทางการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แตกต่างกัน โรงเรียนมัธยมที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงจะมีปริมาณความต้องการการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงด้วย

และแนวโน้มของอัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงจะมีแนวโน้มที่จะรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้สูงขึ้น เช่น โรงเรียนเส้าไห่ "วิมลวิทยานุกูล" โรงเรียนแก่งคอย และโรงเรียนท่าเรือ"นิตยานุกูล" เมื่อพิจารณาถึงคุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน แต่ละด้าน ซึ่งประเมินมาจากวิธีดำเนินการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนมัธยมศึกษาที่รับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ใกล้เคียงกับเป้าหมายที่วางไว้ พบว่าจะมีวิธีการดำเนินงานด้านการบริการโรงเรียนทั่วไป การดำเนินงานด้านวิชาการ การดำเนินงานด้านการปกครอง การดำเนินงานด้านบริการ และการดำเนินงานโรงเรียนกับชุมชน อยู่ในระดับสูง นอกจากนี้โรงเรียนเหล่านั้นยังสามารถจัดแผนการเรียนให้มากพอให้นักเรียนได้เลือกตามความสามารถของนักเรียนอีกด้วย

6. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หักคณคิตต่อการเรียนต่อ ปหัสถานทางจิตวิสัย การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษาของนักเรียนและผู้ปกครอง ลาชีพบิตามารดา ระดับการศึกษาของบิตามารดา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปหัสถานการเรียนต่อของสังคม รายได้ของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล และให้การศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อพิจารณาว่าตัวแปรใดบ้างที่จะใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อกับไม่เรียนต่อ และตัวแปรใดบ้างที่ตรวจสอบแล้วเป็นไปตามทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานกรอบความคิดในการวิจัย ดังมีรายละเอียด ดังนี้

6.1 ตัวแปรที่อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความตั้งใจไม่เรียนต่อ กับกลุ่มที่ตั้งใจในการเรียนต่อ กลุ่มที่ไม่เรียนกับกลุ่มที่เรียนต่อได้อย่างชัดเจนได้แก่ ตัวแปร ปหัสถานทางจิตวิสัยซึ่งเป็นตัวแปรเกี่ยวกับการสนับสนุนของบุคคลใกล้ชิดให้นักเรียนได้เรียนต่อระดับสูง ตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้ของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูและการให้การศึกษาแก่บุตรหลานระดับต่าง ๆ ตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญที่ใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ชัดเจน ถ้านักเรียนรับรู้ว่าคุณปกครองและคนใกล้ชิดสนับสนุนให้

เรียนต่อสูง รายได้ของครอบครัวสูง สภาพการทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลางขึ้นไป จำนวนบุตรในครอบครัวน้อยและการเข้าถึงบุตรหลาน และการให้การศึกษาบุตรระดับต่าง ๆ น้อย (ยกเว้นจำนวนบุตรหลานได้เรียนระดับมัธยมศึกษามาก) จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนได้เรียนต่อมากขึ้น

ตัวแปรลักษณะส่วนบุคคลที่ใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่เรียนต่อและไม่เรียนต่อ โดยนักเรียนที่ได้เรียนต่อจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ ทักษะคิดต่อการเรียนต่อ การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ การรับรู้คุณภาพการให้บริการ การศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อ ตัวแปรที่เป็นความสามารถส่วนบุคคลทางด้านการเรียน ซึ่งเป็นตัวแปรที่เป็นพื้นฐานที่ใช้เรียนต่อระดับสูง อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลของชื่อเสียงของโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นการทำตามอย่างเพื่อนของเด็กวัยรุ่นมีส่วนร่วมช่วยอธิบายความแตกต่างกลุ่มได้ส่วนหนึ่ง

ตัวแปรที่เป็นลักษณะทางภูมิศาสตร์ของโรงเรียนมัธยมศึกษาได้แก่ ระยะทางและเวลาที่ได้ใช้เดินทางไปโรงเรียนมัธยมศึกษาเฉลี่ยใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่ม และอธิบายความแตกต่างระหว่างอำเภอได้บ้างไม่มากนัก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเวลาและระยะทางที่ใช้เดินทางไปโรงเรียน อำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำ นักเรียนจะใช้เวลาและระยะเดินทางไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ให้บริการการศึกษามากกว่าอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อสูง และกลุ่มที่ไม่เรียนต่อก็จะใช้ระยะและเวลาในการเดินทางไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ให้บริการการศึกษามากกว่ากลุ่มที่เรียนต่อ

6.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่าตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตาม ความตั้งใจในการเรียนต่อ และการเรียนต่อได้ร้อยละ 64.67 และ 67.91 ตามลำดับ เมื่อนำตัวแปรเข้าวิเคราะห์เป็นขั้นตอนเพื่อตรวจสอบทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล รูปแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา และทฤษฎีการกระทำด้วยสังคม พบว่าตัวแปรความตั้งใจในการเรียนต่อใช้อธิบายการเรียนต่อได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัย และตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อใช้อธิบายความตั้งใจในการเรียนต่อได้ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชเบินและไอเซน

การใช้ตัวแปรตามแนวคิดทฤษฎีการกระทำเหตุผลใช้ตรวจสอบแนวคิดรูปแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา พบว่าตัวแปรบัพหสถานทางจิตวิสัยและทัศนคติต่อการเรียนต่อใช้อธิบายตัวแปรการเรียนต่อโดยตรง ได้อย่างมีนัยสำคัญ ตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลและตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมได้แก่ตัวแปรลำดับบุตรที่เกิด จำนวนบุตรในครอบครัว การรับรู้ความคาดหวังการเรียนต่อของกลุ่มเพื่อน การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนและผู้ปกครองจำนวนบุตรหลานที่รับผิดชอบดูแลให้การศึกษาในระดับต่าง ๆ รายได้สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับการศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง ความรู้และอาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับตัวแปรเหล่านี้ใช้อธิบายพฤติกรรมการเรียนต่อ และความตั้งใจในการเรียนต่อได้โดยตรงโดยไม่ผ่านตัวแปรบัพหสถานทางจิตวิสัย ทัศนคติต่อการเรียนต่อซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของรูปแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา

เมื่อพิจารณาจากแนวโน้มการเรียนต่อร่วมกับผลการวิเคราะห์ทางสถิติแล้วพบว่าคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานโดยการประเมินจากวิธีดำเนินการด้านการบริหารทั่วไป วิชาการ การปกครอง การบริการ โรงเรียนกับชุมชน เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำมาอธิบายการรับนักเรียนเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่งได้สูง

7. เหตุผลของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเรียนต่อเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ การเรียนเป็นประโยชน์ต่อบุตร บุตรต้องการเรียนต่อ บุตรมีความต้องการที่จะเรียนต่อได้

เหตุผลของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเรียนต่อในโรงเรียนแต่ละแห่งเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ใกล้บ้าน เสียค่าใช้จ่ายน้อย โรงเรียนมีชื่อเสียง

เหตุผลของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานไปเรียนต่อโรงเรียนที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ โรงเรียนมีชื่อเสียง การเดินทางไปโรงเรียนสะดวก ต้องการให้บุตรได้เรียนโรงเรียนที่คุณภาพ และครอบครัวมีรายได้เพียงพอที่จะส่งบุตรไปเรียนได้

เหตุผลของผู้ปกครองที่ไม่ส่งบุตรหลานเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ ยากจนไม่มีเงินพอที่จะส่งบุตรหลานเรียนต่อได้ ไม่แน่ใจว่าเรียนจบแล้วจะหางานทำได้เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเมื่อจบมาแล้วก็ไม่มีประโยชน์เด็กไม่อยากเรียนต่อ

วิธีการจัดการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง คือทางราชการควรจะจัดการเรียนการสอนวิชาชีพในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่จบแล้วสามารถประกอบอาชีพได้จริง ทางรัฐบาลควรจะแก้ปัญหาที่นักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแล้วไม่มีงานทำเสียก่อน จึงจำทำให้ประชาชนส่งบุตรหลานเรียนต่อมากขึ้น

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่สรุปข้างต้นสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อแตกต่างกันจะคล้ายคลึงกัน คือ การประกอบอาชีพของประชากร สภาพคมนาคม ส่วนลักษณะที่แตกต่างกัน ได้แก่ ขนาดของพื้นที่ คือ อำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำ จะมีขนาดพื้นที่ของอำเภอใหญ่มากแม้ว่าสภาพคมนาคมในอำเภอจะติดต่อกันสะดวก แต่การเดินทางไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่จะใช้เวลานาน การบริการของรถโดยสารยังไม่เพียงพอ นอกจากนี้จำนวนนักเรียนที่ต้องการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นก็อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาได้ แนวทางในการแก้ไขปัญหาก็เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสได้เรียนต่อ ควรจะจัดบริการรถรับ-ส่ง หรือจัดให้นักเรียนได้พักในโรงเรียนเสียก่อน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าตั้งโรงเรียนแล้วจะคุ้มทุนหรือขาดทุนน้อยกว่าการใช้วิธีที่กล่าวมา

2. คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานที่มีนักเรียนเข้าเรียนต่อมากจะแตกต่างกับโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักเรียนเข้าเรียนต่อน้อย ได้แก่ คุณภาพด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านงานวิชาการ ด้านงานปกครอง และด้านงานบริการ ซึ่งคุณภาพดังกล่าวมาแล้วเป็นคุณภาพที่สำคัญที่โรงเรียนจะต้องพัฒนาให้เกิดขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าคุณภาพการบริหารงานทั่วไป จะเป็นดัชนีชี้บอกถึงความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน ทั้งในแง่ของคุณสมบัติส่วนตัวและความสามารถในการจัดการในระบบโรงเรียนให้ดำเนินไปตามนโยบายการจัดการศึกษา คุณภาพด้านงานวิชาการ คุณภาพด้านงานปกครอง และคุณภาพด้านงานบริการ ก็เป็นสิ่งที่โรงเรียนจะ

ต้องพัฒนาไปพร้อมกัน เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกระตุ้น และเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างความรู้สึกรักใคร่
ของผู้ปกครองในทางที่ดีต่อโรงเรียน อีกทั้งยังจะช่วยทำให้ผู้ปกครองได้ส่งบุตรให้เรียนต่อมากขึ้น
แนวทางแก้ไขในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาคือปรับปรุงโรงเรียนให้ดีขึ้น พร้อมทั้งได้ประชาสัมพันธ์
ผลงานให้กับชุมชน ในระดับกรมสามัญศึกษาก็ควรจะต้องคัดเลือกผู้บริหารการศึกษาที่มีความสามารถ
จัดสรรงบประมาณให้กับโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและเล็กให้มากขึ้น เพื่อให้โรงเรียนเหล่านี้
ได้มุ่งเน้นคุณภาพของนักเรียนด้านวิชาการ คุณธรรม

3. ปริมาณนักเรียนที่เรียนต่อในแต่ละอำเภอยังคงแตกต่างกันมาก และนักเรียนที่อยู่ในพื้นที่
อำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำจะมีระดับความสอดคล้องความตั้งใจไม่เรียนต่อกับการไม่เรียนต่อ
สูง ซึ่งแสดงว่าวิธีการประชาสัมพันธ์หรือให้บริการแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่งยัง
ไม่เหมาะสม และไม่เพียงพอที่จะโน้มน้าวให้ผู้ปกครองได้เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษา นอกจากนี้ควรจะมีโครงการบางอย่างที่จะเป็นสิ่งจูงใจให้นักเรียนและผู้ปกครองได้ส่ง
บุตรให้เรียนต่อมากขึ้น เช่น โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาควรจะต้องจัดให้กับโรงเรียนระดับ
อำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำด้วย ทั้งนี้จะเห็นได้จากระดับการเปลี่ยนแปลงความตั้งใจไม่เรียนต่อ
และเข้าเรียนต่อมากขึ้นของโรงเรียนโกลสกูลวิทยา และโรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา เพราะว่า
โรงเรียนทั้งสองอยู่ในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาได้
ให้ความช่วยเหลือและลดภาระผู้ปกครองบางอย่าง เช่น ยืมหนังสือเรียน ยกเว้นค่าเล่าเรียน
 เป็นต้น

4. ถ้านำความสอดคล้องของความตั้งใจในการเรียนต่อกับการเรียนต่อของนักเรียน
พิจารณาร่วมกับคะแนนแบบประเมินคุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานเป็นไปตาม
ทิศทางเดียวกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ อาจกล่าวสรุปได้ว่า คุณภาพการให้บริการการศึกษา
ตามเกณฑ์มาตรฐานมีส่วนทำให้นักเรียนได้ตัดสินใจในการเรียนต่อมีความคงที่ โรงเรียนมัธยมศึกษา
ควรที่จะได้พัฒนาคุณภาพภายในโรงเรียนให้ดีขึ้นและกรมสามัญศึกษาก็ควรที่จะกำหนดนโยบายให้ความ
ช่วยเหลือแก่โรงเรียนในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำ โรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กให้วี
ความสามารถจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพสูงขึ้น

5. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนต่อกับกลุ่มที่ไม่เรียนต่อ ตัวแปรที่มีอิทธิพลในการอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้คือ ไล่แก่กลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับองค์ประกอบ ครอบครัวและสถานภาพส่วนบุคคล ทั้งนี้ ตัวแปรจำนวนบุตรหลานที่เรียนระดับมัธยมศึกษา ครอบครัวที่นักเรียนได้เรียนต่อจะมีคนได้เรียนระดับมัธยมศึกษามากกว่าครอบครัวนักเรียนที่ไม่เรียนต่อ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของเทียมจันทร์ จาตุกัญญาประทีป (2523) และถวิล มาตรเลี่ยม (2528) ที่พบว่า ครอบครัวที่มีบุตรเรียนต่อระดับมัศึกษามากมีแนวโน้มที่จะส่งบุตรคนต่อไปได้เรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ซึ่งแสดงว่าครอบครัวที่เคยส่งบุตรคนก่อนเรียนระดับมัศึกษามาก่อน พ่อแม่ก็จะสนับสนุนให้บุตรได้เรียนต่อระดับมัธยมศึกษา

ตัวแปรจำนวนบุตรในครอบครัวกับจำนวนบุตรหลานที่รับผิดชอบดูแลและให้การศึกษา เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานเป็นลบ ซึ่งแสดงว่าครอบครัวที่มีบุตรมากและจำนวนคนที่รับผิดชอบเลี้ยงดูและให้ศึกษามาก บุตรคนต่อไปมีโอกาสเรียนต่อน้อยลง สอดคล้องกับผลการวิจัย จรูญ พานิชย์ ผลินไชย (2520) เอกทิพย์ กระหม่อมทอง และชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา (2514) ที่พบว่า ครอบครัวที่มีบุตรมากจะมีโอกาสน้อยที่จะได้เรียนต่อสูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ ตัวแปรชุดนี้เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจของครอบครัวที่ต้องรับภาระเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวนมากแล้ว ครอบครัวจะมีโอกาสส่งบุตรให้เรียนต่อระดับสูงกว่าภาคบังคับน้อยมาก ตัวแปรชุดนี้จะใช้อธิบายร่วมกับตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมและรายได้ของครอบครัวได้คือ ถ้าครอบครัวมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และรายได้ต่ำแล้วครอบครัวจะไม่มีความสามารถจะส่งบุตรให้เรียนต่อได้สูงกว่าภาคบังคับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ เทียมจันทร์ จาตุกัญญาประทีป (2523) เสวตศักดิ์ มิ่งสอน (2528) และธานินทร์ ธรรมิรัตนเกษม (2528) แต่ขัดแย้งกับ ถวิล มาตรเลี่ยม (2528) ที่ศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่การให้บริการการศึกษา

ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อพัฒนาชนบท พบว่า รายได้ไม่ได้เป็นตัวแปรที่ใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ผลของการวิจัยเป็นเช่นนั้นน่าจะมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาอยู่ในเขตพื้นที่ยากจน เพราะว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อพัฒนาชนบทจะอยู่ในพื้นที่ชนบทยากจนเป็นหลัก กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจึงน่าจะมียารายได้ไม่แตกต่างกันมากนัก ตัวแปรรายได้จึงใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มไม่ได้ ตัวแปรองค์ประกอบของครอบครัวชุดที่มีความสำคัญต่อการได้เรียนต่อของนักเรียน ทั้งนี้ในการแก้ปัญหาอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทำให้สูงขึ้นได้นั้นควรจะต้องแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวในชนบทมาก่อน พร้อมทั้งรณรงค์การรณรงค์ในชนบทให้ได้ผลตามนโยบายอีกประการหนึ่ง เพราะว่าจำนวนบุตรของครอบครัวในชนบทยังมีค่าเฉลี่ยสูง คือ ครอบครัวมีบุตรเฉลี่ยประมาณ 4 คน

ตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัยเป็นตัวแปรการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของพ่อแม่และบุคคลใกล้ชิด ตัวแปรความคิดเห็นของผู้ปกครองที่สนับสนุนให้ขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม. 3 อาชีพของผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ และความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ดี โดยเฉพาะตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัยซึ่งเป็นตัวแปรที่แสดงถึงแรงสนับสนุนของผู้ปกครองและผู้ใกล้ชิดที่สนับสนุนให้เด็กเรียนได้เรียนต่อ ตัวแปรกลุ่มนี้เป็นตัวแปรที่กำหนดโอกาสการเรียนต่อของบุตรที่สำคัญเพราะว่าเป็นการแสดงถึงคาดหวังและมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะสนับสนุนให้บุตรได้รับการศึกษา และความคาดหวังในการประกอบอาชีพของบุตรในอนาคต ผู้ปกครองของนักเรียนที่เรียนต่อจะมุ่งหวังให้บุตรได้ประกอบอาชีพรับราชการเป็นส่วนใหญ่ และต้องการให้บุตรมีความรู้ที่เป็นพื้นฐานที่จะเรียนต่อในระดับสูง เป็นการแสดงว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่ได้เรียนต่อมองเห็นความสำคัญของการศึกษาอันจะเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ปกครองมองเห็นว่าการศึกษาเป็นบันไดทางสังคมที่ดี ที่จะเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางสังคมของบุตรได้ดีกว่าทางอื่น เป็นสาเหตุให้ผู้ปกครองได้ทุ่มเททุกอย่างให้บุตรได้เรียนต่อ เพื่อชีวิตที่ดีในอนาคต การแก้ปัญหาอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาต่ำควรจะต้องแก้ไขเกี่ยวกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการรณรงค์ให้ผู้ปกครองได้มองเห็นความสำคัญการศึกษาและเป็นประโยชน์ในอนาคตของบุตรอย่างไร ผลการวิจัยนี้จะสอดคล้องกับผลการ

วิจัยของ ถวิล มาตรการเดิม (2528) เทียมจันทร์ จากคุณูปประทีป (2523) และตัวแปรการรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ เป็นตัวแปรที่ชี้ให้เห็นอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่ใกล้ชิดของนักเรียนได้ชักจูงหรือวางแผนการให้ได้เรียนต่อ ทั้งนี้เป็นลักษณะของอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนของเด็กวัยรุ่น ซึ่งมักจะตัดสินใจกระทำตามอย่างเพื่อนสนิท ตัวแปรนี้มีประโยชน์ในการแก้ปัญหาการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทำได้ในระดับโรงเรียนประถมศึกษาที่ครูโรงเรียนประถมศึกษาจะใช้วิธีการชักจูงนักเรียนที่เป็นคนสำคัญของกลุ่มได้เรียนต่อ เพื่อที่จะให้อิทธิพลนี้ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของคนอื่น ๆ ซึ่งคาดว่าจะช่วยแก้ปัญหาได้ระดับหนึ่ง

ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการรับรู้ความสามารถทางวิชาการของนักเรียนมีอิทธิพลอธิบายความแตกต่างกลุ่มได้ไม่มากนักแต่ก็มีความสำคัญเพราะว่าเป็นตัวแปรที่บ่งบอกถึงความสามารถอันเป็นทักษะที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในระดับสูงของแต่ละบุคคล ผลการวิจัยนี้จะขัดแย้งกับผลการวิจัยของ เทียมจันทร์ จากคุณูปประทีป (2523) ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยของ เทียมจันทร์ จากคุณูปประทีป เป็นนักเรียนที่เรียนต่อโรงเรียนเอกชนส่วนหนึ่งและโรงเรียนมัธยมของรัฐอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งโรงเรียนเอกชนจะเลือกรับเฉพาะเด็กเก่งเรียนต่อไม่ได้ จึงน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่สามารถจะอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่เรียนต่อกับกลุ่มที่ไม่เรียนต่อ แต่ผลการวิจัยนี้จะสอดคล้องกับผลงานวิจัยของถวิล มาตรการเดิม (2528) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางกลุ่มวิชา ใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ ทั้งนี้เพราะว่าการเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลต้องใช้วิธีสอบคัดเลือกย่อมจะได้คนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงส่วนหนึ่งเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา

ส่วนตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียนและผู้ปกครองใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้น้อยมากได้แก่ อาชีพของบิดาหรือมารดา ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของภคกุล ประวิติ (2527) และเทียมจันทร์ จากคุณูปประทีป (2523) ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากลักษณะจำกัดของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา บิดาหรือมารดาของกลุ่มตัวอย่างเป็นเกษตรกร ร้อยละ 90 จึงทำให้อาชีพของบิดาหรือมารดาไม่สามารถใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ และระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดาก็เนื่องมาจากลักษณะจำกัดของกลุ่มตัวอย่าง

เพราะการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งอยู่ในชนบทเป็นส่วนใหญ่ และผู้ปกครองร้อยละ 85 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จึงทำให้ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดาไม่สามารถจะอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ ซึ่งแสดงว่าการได้เข้าเรียนต่อหรือไม่ได้ผูกขาดอยู่กับกลุ่มครอบครัวที่มีคุณภาพการศึกษาสูงและอาชีพใดอาชีพหนึ่งเฉพาะ ซึ่งแสดงถึงการกระจายโอกาสทางการศึกษาเป็นไปอย่างเท่าเทียมกันทุกชนชั้น

ตัวแปรระยะทางและเวลาที่ใช้เดินทางมีส่วนช่วยอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มเรียนต่อกับกลุ่มไม่เรียนต่อได้ไม่มากนัก กลุ่มที่เรียนต่อใช้ระยะเดินทางและเวลาเดินทางจากบ้านไปโรงเรียนมัธยมศึกษาใกล้กว่ากลุ่มที่ไม่เรียนต่อ ตัวแปรทั้งสองนี้จึงยังเป็นอุปสรรคในการเรียนต่อของนักเรียน โดยเฉพาะอำเภอที่มีพื้นที่กว้างมากอย่างอำเภอแก่งคอย กับอำเภอพัฒนานิคม พื้นที่อยู่ห่างไกลมาก ๆ จะมีปริมาณความต้องการการศึกษาต่ำมาก เช่น ตำบลห้วยขุนราม อำเภอพัฒนานิคม นักเรียนต้องการเรียนต่อระดับต่ำมาก เพราะว่าระยะทางโดยเฉลี่ยจากตำบลนั้นถึงโรงเรียนพัฒนานิคมประมาณ 50 กิโลเมตร พื้นที่ที่มีปริมาณความต้องการการศึกษาต่ำ และอยู่ห่างไกลไม่ควรจะจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาขึ้น ควรจะจัดการศึกษาในรูปแบบอื่น เช่น จัดกรรับส่ง จัดการศึกษาผู้ใหญ่ของการศึกษานอกโรงเรียน เปิดโรงเรียนมัธยมสาขาในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นต้น

ตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ไม่มากนัก นักเรียนและผู้ปกครองที่เรียนต่อจะรับรู้หรือมีความรู้สึกต่อการดำเนินการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนมัธยมดีกว่ากลุ่มนักเรียนและผู้ปกครองที่ไม่เรียนต่อ เมื่อผนวกกับผลการวิเคราะห์แนวโน้มอัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 ปี ร่วมกับคุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน ของโรงเรียนที่มีอัตราการเรียนต่อสูงแล้วคุณภาพของการดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านงานวิชาการ ด้านงานปกครองและด้านการบริการ น่าจะเป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่ดึงดูดให้นักเรียนได้เรียนต่อมากขึ้น

6. ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบทางด้านวิชาการ เพื่อพิสูจน์ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชเบินและไอเซน รูปแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา และทฤษฎีการกระทำทางสังคมของฟาร์สันด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้ผลดังนี้

6.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการเรียนต่อการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวแปรความตั้งใจในการเรียนต่อสามารถทำนายการเรียนต่อได้จริง สอดคล้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชเบินและไอเซน ที่ว่าความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมใด ๆ จะสามารถทำนายพฤติกรรมนั้นได้ (Fishbein and Ajzen. 1975 : 308 - 310) และ สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ การ์ลสัน (Carlson. 1968) ฟิชเบินและคณะ (Fishbein et al. 1970) ฮอร์นิก (Hornik. 1970) เคอร์ไวร์คและไอเซน (De Vries and Ajzen. 1971) แจคคาร์ค และเควิสสัน (Jaccard and Davison. 1972) นพณ์ สัมมา (2523 : 107 - 109) วรรณิ จิรชุตติโรจน์ การ์เพนเตอร์และฟลีชแมน (Carpenter and Fleishman. 1987 : 79 - 105)

6.2 ตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัย และทัศนคติต่อการเรียนต่อใช้ทำนายความตั้งใจในการเรียนต่อได้โดยตรง โดยใช้ถ้อยความแปรปรวนในตัวแปรความตั้งใจในการเรียนต่อได้ถึงร้อยละ 7.85 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชเบินและไอเซนที่ว่าตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัย และทัศนคติต่อพฤติกรรมเฉพาะใช้ทำนายพฤติกรรม โดยผ่านทางตัวแปรความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ แต่ตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัยและทัศนคติต่อการเรียนต่อก็ใช้อธิบายพฤติกรรม การเรียนต่อได้โดยตรงโดยสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรการเรียนต่อได้ร้อยละ 3.14 แสดงว่าตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัย และทัศนคติต่อการเรียนต่อนอกจากจะอธิบายพฤติกรรม การเรียนต่อได้โดยผ่านตัวแปรความตั้งใจแล้วยังสามารถอธิบายพฤติกรรมได้โดยตรงอีก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดรูปแบบการทำนายของลิสกา ตัวแปรในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชเบินและไอเซน นอกจากจะอธิบายพฤติกรรมโดยผ่านตัวแปรความตั้งใจและตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัยและทัศนคติ ต่อพฤติกรรม สามารถใช้อธิบายพฤติกรรมได้โดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ เควิส (Davis. 1984) และการ์เพนเตอร์และฟลีชแมน (Carpenter and Fleishman. 1987)

6.3 ตัวแปรภายนอกซึ่งเป็นคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ จำนวนบุตรใน ครอบครัว ลำดับบุตรที่เกิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ อาชีพ บิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้ของ

กรอบกว้าง จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแลกำลังเรียนในระดับต่าง ๆ ใช้อธิบายความตั้งใจในการเรียนต่อได้ถึงร้อยละ 45.87 ใช้อธิบายการเรียนต่อได้ร้อยละ 56.90 ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวทฤษฎีแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา (Liska. 1984) ที่ว่าตัวแปรโครงสร้างทางสังคมของบุคคลซึ่งเป็นตัวแปรภายนอก จัดเป็นทรัพยากร (Resources) หรือทักษะที่จำเป็นสำหรับบุคคลที่จะก่อให้เกิดหรือสร้างโอกาส (Opportunities) ให้แก่บุคคลที่จะกระทำพฤติกรรม และสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ สมิท และจุง (Smith and Chueng. 1986 : 1395 - 1397) เดวิส (Davis. 1985) คาร์เพนเตอร์ และฟลีชแมน (Carpenter and Fleishman. 1987 : 72) จอห์นสโตนและจิมโยโน (Johnstone and Jiyono. 1987 : 278 - 295) เฮิร์มาลิน เซลเซอร์ และลิน (Hermalin, Seltzer and Lin. 1982 : 257) จันทนา นนทิก (2521) อุดม ภูประคิษฐ์ (2521) เซเรสทา และคณะ (Shrestha et, al. 1986 : 511) ที่ว่าการศึกษาและอาชีพของบิดาหรือมารดามีส่วนสำคัญที่จะทำให้นักเรียนได้มีโอกาสได้รับการศึกษาสูงขึ้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สเติลแมนและโดบี (Stelman and Doby. 1983 : 105) (Heer. 1985 : 40 Citing Duncan. 1968) เจนค์ และคณะ Jenck et al. 1983) พบว่าจำนวนบุตรและลำดับบุตรที่เกิดมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับระดับการศึกษาที่สำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างตัวแปรจำนวนบุตรในครอบครัว กับการเรียนต่อและความตั้งใจในการเรียนต่อ ตัวแปรจำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล และให้การศึกษา พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบกับความตั้งใจในการเรียนต่อ และการเรียนต่อ ตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และรายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จันทนา นนทิก (2521) อุดม ภูประคิษฐ์ (2521) ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการรับรู้ความสามารถทางวิชาการมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับความตั้งใจในการเรียนต่อและการเรียนต่อ ตัวแปรความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 และความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจในการเรียนต่อ และการเรียนต่อ ตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลใช้อธิบายความตั้งใจในการเรียนต่อ และการเรียนต่อ

ได้โดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของริชาร์ด เดวิส (Davis. 1984) และคาร์เพนเตอร์ และฟลีชแมน (Carpenter and Fleishman. 1987) ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของรูปแบบการหำนายพฤติกรรมของลิสกา

ตัวแปรปทัสถานการเรียนรู้ของสังคม มีความสัมพันธ์กับการเรียนต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการกระทำทางสังคมของพาร์สัน ที่ว่า การเลือกกระทำพฤติกรรมใด ๆ ของบุคคลต้องอาศัยเงื่อนไขบางอย่างสังคมเป็นตัวกำหนดทางเลือกวิธีการกระทำพฤติกรรม ตัวแปรปทัสถานการเรียนรู้ของสังคม เป็นตัวแปรเงื่อนไขของสังคมเกี่ยวกับการเรียนต่อของสังคมแต่ละสังคม จึงมีส่วนในการตัดสินใจการกระทำพฤติกรรมของนักเรียนคือ การเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา

ตัวแปรระยะทางและเวลาที่ใช้เดินทางใช้อธิบายการเรียนรู้และความตั้งใจในการเรียนต่อได้น้อยมากน่าจะเนื่องมาจากสภาพการคมนาคม ในแต่ละท้องถิ่น มีถนนเข้าถึงทุกหมู่บ้าน การติดต่อหมู่บ้านกับชุมชนอื่นด้วยรถโดยสารสะดวกมากขึ้น ตัวแปรเกี่ยวกับระยะทางและเวลาที่ใช้เดินทาง จึงเป็นอุปสรรคน้อยลงกว่าแต่ก่อน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่ได้เรียนต่อหรือที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อเพราะพ่อแม่ส่วนมากมีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่ การสนับสนุนบุตรได้รับการศึกษา และความคาดหวังของผู้ปกครองในการประกอบอาชีพของบุตร ส่วนตัวแปรอื่นที่มีส่วนเพิ่มโอกาสในการเรียนต่อบ้าง ข้อเสนอแนะในเรื่องเกี่ยวกับนักเรียน

1.1 ทางด้านรัฐจะกำหนดแนวทางในการโน้มน้าวทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียน ให้เห็นความสำคัญของการศึกษา จะมีผลต่อการประกอบอาชีพในอนาคตของบุตรหลาน อีกทั้งต้องสนับสนุนให้ผู้ปกครองกำหนดความคาดหวังเกี่ยวกับอนาคตของบุตรหลานด้านประกอบอาชีพ ถ้าอาชีพนั้นจะต้องใช้การศึกษาเป็นพื้นฐาน ผู้ปกครองย่อมที่จะทุ่มเทและเสียสละเพื่อบุตรหลานของตนมากขึ้น เป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา

1.2 เนื่องจากปัญหาการไม่เรียนต่อของนักเรียนนั้นเกี่ยวข้องกับสถานภาพทางเศรษฐกิจของผูปกครองเป็นสำคัญ โครงการการขยายโอกาสทางการศึกษาควรจะได้ดำเนินการต่อไปให้ทั่วถึง ไม่ควรจัดเฉพาะใดห้องใดในห้องหนึ่ง ควรจะจัดเป็นอันดับเร่งด่วนจัดในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำเป็นอันดับแรก ไม่ควรจัดเฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบลเท่านั้น ทั้งนี้ก็เพราะว่า ประชาชนที่ยากจนมีกระจายอยู่ทั่วไป ควรจะจัดให้การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาแก่ครอบครัวที่ยากจนในลักษณะให้เปล่า และครอบครัวที่มีฐานะปานกลางควรจะเสียค่าใช้จ่ายบ้าง บางส่วนครอบครัวที่มีฐานะดีควรจะเสียค่าใช้จ่ายทั้งหมด

1.3 การรณรงค์การเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยการชักจูงให้นักเรียนได้เห็นว่าการได้รับการศึกษาในระดับสูงมีประโยชน์และมีความสำคัญต่ออนาคตอย่างไร เป้าหมายของการรณรงค์ควรจะเป็นนักเรียนที่เป็นหัวหน้ากลุ่ม ทั้งนี้เพราะว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่เรียนต่อจะมีระดับความคาดหวังการเรียนต่อของเพื่อนต่ำ วิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายก็คือ การจัดกิจกรรมชักจูงให้ความรู้แก่นักเรียน เช่น หัวหน้ากลุ่มให้เข้าใจและเกิดความต้องการที่จะเรียนต่อ

1.4 โรงเรียนมัธยมศึกษาทุกแห่งควรจะสร้างความสัมพันธ์อันดีกับโรงเรียนประถมศึกษาและชุมชน โดยการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ด้านกิจกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากขึ้นรวมทั้งการจัดการแนะแนวไปยังโรงเรียนประถมศึกษาในห้องเรียนอยู่ห่างไกลมากขึ้น หรือจัดรูปแบบการแนะแนวหลาย ๆ รูปแบบ และการจัดการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียนมัศึกษานั้น โรงเรียนควรจะจัดวิชาต่างให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน โรงเรียนจะต้องมีวิชาชีพมากพอที่เด็กที่ไม่เรียนต่อระดับสูง สามารถออกไปประกอบอาชีพได้จริง นอกจากนี้รัฐควรที่จะกำหนดนโยบายการรับคนเข้าทำงานในโรงงานต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายที่จะขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 โรงงานจะต้องกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าทำงานควรจะจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นอย่างต่ำ เพื่อที่จะให้นโยบายนี้เป็นตัวกระตุ้นให้ประชาชนได้มองเห็นความสำคัญของการศึกษาอีกประการหนึ่ง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 ผลการค้นพบเกี่ยวกับการพิสูจน์ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของพีชเบนและไอเซน และรูปแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา ซึ่งพบว่าเป็นไปตามทฤษฎีและรูปแบบการทำนายพฤติกรรมทั้งสองดังกล่าว ตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อ และประสิทธิภาพจิตวิสัยใช้อธิบายความตั้งใจในการเรียนต่อ และตัวแปรความตั้งใจในการเรียนต่อสามารถอธิบายพฤติกรรมการเรียนต่อ และตัวแปรความตั้งใจในการเรียนต่อสามารถอธิบายพฤติกรรมการเรียนต่อได้จริง ส่วนตัวแปรภายนอกที่เป็นคุณลักษณะส่วนบุคคล สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และตัวแปรเกี่ยวกับบิดามารดาของนักเรียนสามารถอธิบายความตั้งใจในการเรียนต่อ และพฤติกรรมการเรียนต่อได้โดยตรง ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของรูปแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา การวิจัยต่อไปควรจะวิจัยเพื่อหารูปแบบที่ใช้อธิบายพฤติกรรมการเรียนต่อของนักเรียน

2.2 ในการวิจัยครั้งนี้การวัดตัวแปรความตั้งใจในการเรียนต่อ กับพฤติกรรมการเรียนต่อมีระยะเวลาห่างกันไม่มาก ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันสูงมาก เพื่อที่จะดูความคงที่ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสอง ควรจะกำหนดช่วงเวลาห่างของการวัดตัวแปรทั้งสองให้ห่างมากกว่านี้อีก ศึกษาเป็นอนุกรมเวลาก็ได้

2.3 ควรจะใช้รูปแบบของการวิจัยนี้ไปศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตการศึกษาอื่นต่อไป เพื่อจะดูผลของการวิจัยว่าจะได้เช่นเดียวกันหรือไม่

2.4 เทคนิคที่ใช้วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มควรจะใช้วิธีการอื่น นอกจากวิธีการวิเคราะห์โดยตรง (direct method) หรือจะแยกวิเคราะห์ตัวแปรออกเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อที่จะดูว่ากลุ่มตัวแปรด้านต่าง ๆ ใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างไรบ้าง

2.5 การวิจัยจริงต่อไปควรจะเพิ่มตัวแปรเกี่ยวกับที่ตั้งของโรงเรียนมัธยมศึกษาอีกตัวแปรหนึ่ง เพื่อที่จะทราบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ติดกับถนนทางคมนาคมมาสะดวกจะดึงดูดให้นักเรียนมาเรียนต่อมากหรือไม่

๖๖๖๖๖๖๖๖

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. "การศึกษาโดยทั่วไปของการมัธยมศึกษาในประเทศไทย." ประมวลบทความเกี่ยวกับการมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513.

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ และคนอื่น ๆ. "ระบบการศึกษาในอนาคต." วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 15(5) : 1-15 ; พฤษภาคม - มิถุนายน 2524.

กล่าวหาญ วรพุทธพร. กลุ่มคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร : เอเชียเพรสการพิมพ์, 2527.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการวิจัยและประเมินผลประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2527.

_____. รายงานการประเมินผลโครงการโรงเรียนมัธยมเพื่อพัฒนาชนบท กลุ่มที่ 2 (มพข.2) ระยะครึ่งโครงการ. กรุงเทพมหานคร : กองประเมินผลการศึกษา, 2529.

_____. การประชุมระดมความคิดเรื่องการขยายการศึกษาภาคบังคับ. มีนาคม 2530. อักสำเนา.

จรินทร์ ธาณีรัตน์. ปทานุกรมการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518.

จัญญ พานิชย์ผลินไชย. โอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยจำแนกตามประเภทโรงเรียนสถานภาพส่วนตัว และผลการเรียนของนักเรียนภาคเหนือ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อักสำเนา.

จันทนา นนทิก. การวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของนักเรียนที่มีโอกาสศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในภาคกลาง จำแนกตามประเภทโรงเรียน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักสำเนา.

ชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา. ปัจจัยที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไทยในเขตชนบทเลือกทำงานหรือศึกษาต่อหลังจากการศึกษาภาคบังคับ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514. ถ่ายเอกสาร.

ถวิล มาตรเลี่ยม. รายงานการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของโรงเรียนมัธยม เพื่อพัฒนาชนบท (มพข.) เขตการศึกษา 11. เอกสารการวิจัย หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 11, 2528. อักสำเนา.

เทียมจันทร์ จาตุกัญญาประทีป. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

แผนกวิชาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. ถ่ายเอกสาร.

ธานินทร์ อรณิรัตน์เกษม. รายงานการวิจัยการศึกษาสาเหตุของนักเรียนชั้น ป.6 ที่ไม่เรียนต่อ
ชั้น ม.1 มีการศึกษา 2527. สำนักงานการศึกษาธิการอำเภอแม่ริม, น่าน 2527.

อัครสำเนา.

ธีระพร ลุวรรณโณ. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราและเอกสารวิชาการ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัครสำเนา.

นพนธ์ สัมมา. จิตลักษณะสำคัญเกี่ยวข้องกับการยอมรับนวัตกรรมทางการเกษตร. ปรินธิยานพนธ์

กศ.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัครสำเนา.

นาคล คุณประวดี. ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาบุตร.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : แผนกวิชาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2522. ถ่ายเอกสาร.

ประมวล เสนาฤทธิ์. "สาเหตุของปัญหาการไม่เรียนต่อระดับมัธยมศึกษา." หนังสือข่าวครูไทย.

4(6) : 31 - 39 ; มิถุนายน 2528.

ประวิทย์ จงวิศาล และ วิจิตรา จงวิศาล. คู่มือการทำกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพของงาน.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2527.

ผกาทิพย์ กระหม่อมทอง. การศึกษาเปรียบเทียบความมุ่งหวังของบิดาเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

ในเขตเมืองและชนบทของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

แผนกวิชาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. ถ่ายเอกสาร.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

อักษรเจริญทัศน์. 2530.

วรรณิ จิระชุตโรจน์. การศึกษาทัศนคติ การถ้อยตามกลุ่มอ้างอิง เจตนาเชิงพฤติกรรมและ

พฤติกรรมในการใช้บริการการปรึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 ในเขต

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

อัครสำเนา.

- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ :
 จงเจริญการพิมพ์, 25
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ทฤษฎีสังคมวิทยา : เนื้อหาและแนวการใช้เบื้องต้น. กรุงเทพฯ :
 เจ้าพระยาการพิมพ์, 2529.
- สามัญศึกษา, กรม. รายงานการวิจัยการแบ่งห้องที่การศึกษา การจัดชั้นเรียนและกำหนดที่ตั้ง
โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 1). กรุงเทพฯ : กองแผนงาน,
 2524. อักสำเนา.
- _____. เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2527. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 อักษรไทย, 2527.
- _____. คู่มือการประเมินมาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2527. กรุงเทพฯ :
 โรงพิมพ์อักษรไทย, 2527.
- _____. "การกำหนดและการคาดคะเนนักเรียนในชั้นเรียน." โครงการอบรมเจ้าหน้าที่
วางแผนพัฒนาการมัธยมศึกษาระดับจังหวัด โดยใช้เทคนิคของ School Mapping.
 กรุงเทพฯ : กองแผนงาน, 2530. อักสำเนา.
- _____. สถิติการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2529. กรุงเทพฯ :
 กองแผนงาน, 2529. อักสำเนา.
- สุรางค์ จันทวานิช. รายงานการวิจัยเรื่อง โอกาสการเข้าศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.
 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุรสภา ลาดพร้าว, ม.ป.ป.
- เสวตศักดิ์ มิ่งสอน. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสาเหตุของนักเรียนชั้น ป.6 ที่ไม่เรียนต่อ
ม.1. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ, 2528. อักสำเนา.
- อุคม ภูประคิษฐ์. โอกาสการเข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยจำแนกตามประเภท
โรงเรียน สถานภาพส่วนตัวและผลการเรียนของนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ปริญญาบัณฑิต กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
 อักสำเนา.

- Ajzen, Icek and Martin Fishbein. Understanding Attitude and Predicting Social Behavior. New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1980.
- Caillod, F. "School Mapping." The International Encyclopedia of Education. p. 4436 - 4439. New York : 1985.
- Carpenter, Peter G. and John A. Fleishman. "Linking Intentions and Behavior : Australians Students' College Plans and College Attendance." American Educational Research Journal. 24(1) : 79 - 105 ; Spring, 1987.
- Coombs. "Time for a Change of Strategy." Qualitative Aspects of Education. Edited by C.E. Beely. p. 28 - 35 ; UNESCO : International Institute for Educational Planning, Belgium, 1969.
- Davis, Richard A. "Social Structure, Belief, Attitude, Intention and Behavior : A Partial Test of Liska's Revisions." Social Psychology Quarterly. 48(1) : 89 - 93 ; 1983.
- Fishbein, Martin and Icek Ajzen. Belief, Attitude, Intention and Behavior : An Introduction to Theory and Research. New York : Addison-Wesley Publishing Company, 1975.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York : McGraw - Hill, 1973.
- Hallak, Jacques. Planning the Location of School : An Instrument of Educational Policy. Paris : UNESCO, 1977.
- Heer, David M. "Effects of Sibling number on child outcomes" Annual Review Social. 11 : 27 - 47; 1985.
- Hollander, Edwin P. Principle and Methods of Social Psychology. 3rd ed. New York : Oxford University Press, 1976.
- Jencks, Christopher and Others. "The Wisconsin Model of status Attainment : An National Replication with the improved Measures Ability and Aspiration," Sociology of Education 56 (January) : 3 - 19 : 1983.
- Johnstone, James N. and Jiyono. "Out - of - School Factors and Educational Achievement in Indonesia." Comparative Education Review. 27(2) : 278 - 295, 1983.
- Liska, Allen A. "A Critical Examination of Causal Structure of the Fishbein/Ajzen Attitude - Behavior Model." Social Psychology Quarterly. 47(1) : 61 - 74, 1984.

Martindale, Don. The Nature and Types of Sociological Theory.
 Boston : Houghton Mifflin Company, 1981.

Phongpan Yuprasert. Work Values : A Comparative Study of American and Thai Freshman Students. Doctoral Dissertation : The University of Arizona, 1976. Mimeographed.

Shrestha Gajendra Man, and Others. "Determinants of Educational Participation in Rural Nepal," Comparative Education Review. 30 (4) : 508 - 522; 1986.

Suchodolski. "Discussion of Education and Economics." Qualitative Aspects of Education. Edited by C.E. Beeby. p. 118 - 122 ; UNESCO : International Institute for Educational Planning ; Belgium, 1969.

Turner, Jonathan H. Structure of Sociological Theory. Revised Edition. Illinois ; The Orsey Press, 1978.

UNESCO. "Norms Standards and Catchments Areas." School Mapping and Micro Planning in Education. Paris : International Institute for Educational Planning, 1985.

_____. "Quantitative Methodology (And Associated Methods) Module III." Long Term Educational Planning. Paris : International Institute for Educational Planning, 1985.

Webster, Noah. New Webster's Dictionary of The English Language. Deluxe Encyclopedia Edition. Printed in U.S.A. : Delair Publishing Company, 1984.

ກາຄຜນນວກ ກ

ตาราง 25 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรจิตวิทยาและสังคมวิทยา ข้อมูลรวม

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความสูงของ โค้ง	ความเบ้ของ โค้ง	พิสัย ต่ำสุด-สูงสุด
X ₃	16.285	3.513	.604	-.022	5 - 25
X ₄	43.887	17.553	.885	.064	3 - 75
X ₅	.626	.321	-.934	-.440	0 - 1.00
X ₆	15.507	2.005	2.936	.362	7 - 25
X ₇	17.577	2.487	-.444	.151	11 - 24
X ₉	17.165	2.494	.302	.362	9 - 25
X ₁₇	2.342	.634	-.634	.220	.83 - 4.00
X ₁₈	.474	.201	-.487	-.109	0 - .87
X ₁₉	7.495	7.242	4.141	1.966	0 - 35
X ₂₀	21.147	15.022	9.019	2.652	0 - 90
X ₂₂	3348.33	5598.78	85.760	8.219	166 - 69666
X ₂₅	3.657	1.881	.898	1.093	0 - 9
X ₂₆	2.675	1.876	1.207	1.257	0 - 9
X ₂₈	16.572	2.160	-.254	.000	11 - 23
X ₂₉	16.942	2.318	-.136	.276	10 - 24
X ₃₇	.827	.385	1.037	-1.607	0 - 1
X ₃₈	3.480	1.780	1.428	1.221	1 - 9
X ₃₉	1.710	1.144	1.819	.777	0 - 7
X ₄₀	.825	.864	.936	1.002	0 - 4
X ₄₁	.835	.848	1.484	1.015	0 - 5
X ₄₂	.065	.266	19.648	4.314	0 - 2
X ₅₅	27.703	3.636	4.296	.921	1790 - 31.08

ตาราง 26 ทำสถิติเบื้องต้นของตัวแปรทุกลักษณะส่วนบุคคลที่เป็นตัวแปรจำแนกประเภทและตัวแปรจัดอันดับข้อมูลรวม

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ (x_{12})	ชาย	217	34.20	สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม (x_{15})		
	หญิง	183	45.80	- มากจน (x_{151})	104	26.00
อาชีพการค้าหรือการค้า (x_{13})			- ปานกลาง (x_{152})	257	64.25	
- เกษตรกรรม (x_{131})	196	49.00	- ร่ำรวย (x_{153})	39	9.75	
- รับจ้าง (x_{132})	173	43.25	ศาสนา (x_{16})			
- รับราชการ (x_{133})	18	4.50	พุทธ (x_{161})	399	99.75	
- บริการ (x_{134})	-	-	อิสลาม (x_{162})	1	0.25	
- ทำขาย (x_{135})	13	3.25	คริสต์ (x_{163})	-	-	
ระดับการทางการศึกษาของผู้ปกครอง			เชื้อชาติ (x_{24})			
(x_{14})			ไทย	400	100.00	
- คำว่า บ.4 (x_{141})	6	1.50	จีน	-	-	
- บ.4 (x_{142})	359	89.75	อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการ			
- บ.7 (x_{143})	13	3.25	ให้บุตรประกอบอาชีพ (x_{27})			
- บ.3 (x_{144})	16	4.00	- เกษตรกรรม	72	18.00	
- บ.5 (x_{145})	1	0.25	- รับจ้าง	79	19.75	
- อนุภินิชา (x_{146})	2	0.50	- รับราชการ	207	51.75	
- ภริณาคหิณีโน (x_{147})	3	0.75	- บริการ	9	2.25	
			- ทำขาย	26	6.50	

ตาราง 26 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
- เหตุผลที่ผู้ปกครองส่งบุตร เข้าเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาแต่ละแห่ง (x_{32})			6. ห้องการให้บุตรมีความรู้ กลับมาช่วยทำงาน		
1. โรงเรียนที่มีชื่อเสียง	34	15	ประกอบอาชีพ	12	5
2. โรงเรียนอยู่ใกล้บ้าน	128	55	7. ห้องการให้บุตรหลาน เข้ารับราชการมีเงินเดือน	12	5
3. เพราะเสียค่าใช้จ่าย น้อย	54	23	8. ห้องการให้บุตรหลานมี การศึกษาเท่าเทียมกับ เพื่อนบ้าน	-	-
4. เพราะมีบ้านญาติที่น้อง อยู่ใกล้โรงเรียน	2	1	9. เคยส่งพี่เรียนมาก่อน จึงต้องส่งน้องเรียน		
5. เพราะมีคนช่วยเหลือ ให้เข้าเรียนโรงเรียนนั้น	11	5	10. เพราะโรงเรียนอยู่ใกล้บ้าน	1	-
ไม่ตอบ	3		11. มีความสะดวกในการเดินทาง	3	1
รวม	235		12. เด็กยังเล็กเกินไปที่จะ ทำงาน	4	2
- เหตุผลที่ส่งบุตรหลานเรียนต่อ (x_{33})			13. อื่น ๆ	-	-
1. นักเรียนมีความสามารถ จะเรียนได้	34	15			
2. นักเรียนต้องการที่ จะเรียนต่อ	57	24			
3.ฐานะทางบ้านที่พอที่จะ ส่งให้บุตรเรียนต่อได้	29	13			
4. คิดว่าเป็นประโยชน์ ต่อตัวเด็ก	63	27			
5. ต้องการให้บุตรทำงาน สมายกว่าคน	12	5			

ตาราง 26 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
- ความถี่เห็นของผู้ปกครอง ที่ส่งบุตรเรียนต่อมีค่า ผู้ปกครองไม่ส่งบุตร เรียนต่อ (x_{34})			2. ขยายการศึกษาผู้ใหญ่ ให้เด็กได้เรียนและ ทำงานไปด้วย 28 13		
1. ผู้ปกครองมากจน	169	74	3. เปิดหลายข้อ 2 แต่ ให้ครูอาสาสมัคร เดินทางไปสอนนักเรียน ตามหมู่บ้าน 5 2		
2. ผู้ปกครองต้องการให้ บุตรช่วยทำงาน	18	8	4. รัฐจะจ้างแก้ปัญหา นักเรียนจนมาแล้วไม่มี งานทำก่อน 90 41		
3. เด็กเรียนอ่อน	11	5	ความรู้ที่ควรได้รับให้บุตรได้รับ (37)		
4. เด็กสุขภาพไม่ดี	-	-	- ความรู้ที่เป็นประโยชน์	100	25.00
5. เด็กไม่มาเรียนต่อ	15	7	ต่อการประกอบอาชีพ		
6. ผู้ปกครองไม่กล้าเสี่ยง เพราะมีนักเรียนเรียน จนมาแล้วไม่มีงานทำ	5	2	ของบิดาหรือมารดา		
7. การเดินทางไป โรงเรียนไม่สะดวก	-	-	- ความรู้ที่เป็นประโยชน์		
8. ผู้ปกครองไม่เห็น ประโยชน์ในการ เรียนต่อ	10	4	ต่อการประกอบอาชีพ		
- ทางราชการควรจัดการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาอย่างไรจึง จะมีคนมาเรียนต่อมากขึ้น (x_{35})			หารายได้	245	61.25
1. สอนวิชาชีพในระดับ มัธยมศึกษาให้มากพอ ที่เด็กจะออกไป ทำจริง	97	44	- ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนต่อ	52	13.00
			อื่น ๆ	3	0.75
			ความตั้งใจในการเรียนต่อ (y_1)		
			เรียนต่อ	235	58
			ไม่เรียนต่อ	165	41.25
			การเรียนต่อ (y_2)		
			เรียนต่อ	232	58.00
			ไม่เรียนต่อ	168	42.00

ตาราง 26 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
- เหตุผลของผู้ปกครองที่ส่งบุตรเรียน			2. ไม่มั่นใจว่าเรียนไปแล้ว		
โรงเรียนใกล้บ้าน			จะทำงานทำ	28	16
1. โรงเรียนมีชื่อเสียง	17	37	3. ยากจนไม่มีเงินจะส่งเรียน	76	45
2. มีบ้านอยู่ใกล้โรงเรียนนั้น	3	6	4. ไม่มีคนช่วยแรงงาน	10	6
3. มีคนช่วยเหลือให้เข้าเรียนได้	4	8	5. โรงเรียนอยู่ไกล	21	2
4. ต้องการให้บุตรได้เข้าเรียน			6. เด็กเรียนอ่อน	5	3
เรียนโรงเรียนที่มีคุณภาพ	7	14	7. เด็กไม่ยอมเรียนต่อ	16	9
5. มีรายได้พอที่จะส่งบุตรไป	6	12	8. เด็กสุขภาพไม่ดี	1	1
6. การเดินทางไปสะดวก	9	18	9. เด็กคนอื่นเรียนมาก็ตกงาน	10	6
7. เพราะบุตรหลานต้องการ			- ผู้ปกครองจะส่งบุตรหลานเรียนต่อ		
เรียนโรงเรียนนี้	3	6	ในการเปิดไปนี้		
8. อื่น ๆ	-	-	1. มีรายได้มากกว่านี้	96	56
- เหตุผลของผู้ปกครองที่ไม่ส่ง			2. โรงเรียนอยู่ไกลมากกว่านี้	7	4
บุตรหลานเรียนต่อ			3. เมื่อเสียค่าใช้จ่ายเหมือน		
1. ไม่เห็นประโยชน์ของ			โรงเรียนประถมศึกษา	22	13
การเรียน	20	12	4. เมื่อมั่นใจว่าจบแล้วมีงานทำ	41	24

ตาราง 27 เปรียบเทียบคุณภาพให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ระหว่างอำเภอ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวโดยการจัดตำแหน่งของ Kruskal-
Wallis

คุณภาพการให้บริการการศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐาน	จำนวนโรงเรียน	χ^2
ด้านการบริหารงานทั่วไป	9	3.844
ด้านงานวิชาการ	9	7.530
ด้านงานปกครอง	9	6.978
ด้านงานบริการของโรงเรียน	9	3.611
ด้านงานบริการชุมชน	9	6.244
ด้านคุณภาพของผู้บริหาร	9	5.611
ด้านคุณภาพของครู	9	3.233
ด้านการจัดกิจกรรมบริการชุมชน	9	1.978
รวม	9	4.111

ตาราง 28 เปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างอำเภอและระหว่างขอบเขตที่ให้คุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงและต่ำ

อำเภอ	คุณภาพการให้บริการ การศึกษา	สัดส่วนนักเรียนชั้น ม.3 ต้องการเรียนต่อ ม.4	χ^2	χ^2 (สูง - ต่ำ)
พัฒนานิคม	สูง	.215	5.40	4.00*
	ต่ำ	.146		
แก่งคอย	สูง	.394		
	ต่ำ	.244		
ท่าเรือ	สูง	.420		
	ต่ำ	.239		
เสาไห้	สูง	.272		
	ต่ำ	.185		

* $P < .05$

ตาราง 29 เกณฑ์การประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมบริการชุมชน

รายการ	ขนาดของโรงเรียน				ระดับคุณภาพ
	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่พิเศษ	
จำนวนกิจกรรม หรือจำนวนครั้ง ที่จัด	0	0	0	0	0
	1	1 - 2	1 - 3	1 - 4	1
	2	3 - 4	4 - 6	5 - 8	2
	3	5 - 6	7 - 9	9 - 12	3
	4	7 - 8	10 - 12	13 - 16	4
	5 ครั้งขึ้นไป	9 ครั้งขึ้นไป	13 ครั้งขึ้นไป	17 ครั้งขึ้นไป	5

ຂ. ກວມເອົາ.

รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียน

1 ลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนพัฒนานิคม เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอพัฒนานิคม อยู่ในเขตชุมชน มีครู-อาจารย์ทั้งหมด 43 คน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 820 คน จำนวนห้องเรียน 20 ห้อง เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อัตรานักเรียนต่อห้องเรียนเท่ากับ 41 คน อัตราส่วนนักเรียนต่อครูเท่ากับ 18.6 คน ปี 2531 กรมสามัญศึกษาอนุมัติให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 270 คน มีนักเรียนมาสมัครเข้าเรียน 196 คน มาจากนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาเท่ากับ 18 คน อัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปี 2529 - 2531 เท่ากับ .62, .69, .73 ตามลำดับ แผนการเรียนที่เปิดให้นักเรียนได้เลือกเรียน 7 แผนการเรียน จำแนกเป็นแผนการเรียนด้านวิชาการ 3 แผนการเรียน แผนการเรียนด้านอาชีพ 4 แผนการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 26 คน จากจำนวนนักเรียน 121 คน คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามผลการประเมินของกรมสามัญศึกษา มีดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษารวมเท่ากับ 29.00 จำแนกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ คุณภาพการบริหารงานทั่วไปเท่ากับ 3.88 คุณภาพด้านงานวิชาการเท่ากับ 3.53 คุณภาพด้านงานปกครองเท่ากับ 3.52 คุณภาพด้านงานบริการเท่ากับ 2.95 คุณภาพด้านโรงเรียนกับชุมชนเท่ากับ 3.00 คุณภาพประเมินจากผู้บริหารเท่ากับ 3.67 คุณภาพประเมินจากครูสอนเท่ากับ 3.67 คุณภาพประเมินจากการจัดกิจกรรมบริการชุมชนเท่ากับ 5.00 คุณภาพการให้บริการการศึกษาจากการรับรู้ของนักเรียนเท่ากับ 16.98

2.2 ลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนโคกสูงวิทยา เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม ตั้งอยู่ในชุมชนบ้านโคกสูง มีครู-อาจารย์จำนวน 12 คน นักเรียนจำนวน 173 คน มีห้องเรียนจำนวน 5 ห้องเรียน เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียนเท่ากับ 34.6 คน อัตราส่วนนักเรียนต่อครูเท่ากับ 19.90 คน ปีการศึกษา 2531 กรมสามัญศึกษาอนุมัติให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ 135 คน มีนักเรียนมาสมัครเข้าเรียน 66 คน เป็นนักเรียนที่อยู่นอกขอบเขตให้บริการการศึกษา 7 คน อัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปี 2529 - 2531 เท่ากับ .45, .70, .47 ตามลำดับ แผนการ

เรียนที่เปิดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เลือกเรียนจำนวน 2 แผนการเรียน จำแนกเป็นแผนการเรียนด้านวิชาการ 1 แผนการเรียน และแผนการเรียนด้านวิชาชีพ 1 แผนการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 6 คน จากจำนวนนักเรียน 41 คน คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามผลการประเมินของกรมสามัญศึกษามีดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษารวมเท่ากับ 21.39 จำแนกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านบริหารงานทั่วไป เท่ากับ 3.24 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานวิชาการเท่ากับ 3.33 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานปกครองเท่ากับ 2.46 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านบริการเท่ากับ 2.71 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านโรงเรียนกับชุมชนเท่ากับ 1.83 คุณภาพการให้บริการการศึกษาระดับจากผู้บริหารเท่ากับ 3.67 คุณภาพการให้บริการการศึกษาระดับจากครูผู้สอนเท่ากับ 3.67 และคุณภาพการให้บริการการศึกษาระดับจากการจัดกิจกรรมบริการชุมชน เท่ากับ 00 คุณภาพการให้บริการการศึกษามาจากการรับรู้ของนักเรียนเท่ากับ 17.52

3. ลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนแก่งคอย โรงเรียนแก่งคอยเป็น

โรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอแก่งคอย มีครู-อาจารย์ จำนวน 104 คน นักเรียนจำนวน 1,635 คน ห้องเรียนจำนวน 42 ห้อง เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียนเท่ากับ 38.9 คน อัตราส่วนนักเรียนต่อครู 14.59 คน ปีการศึกษา 2531 กรมสามัญศึกษาอนุมัติให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ 450 คน มีนักเรียนมาสมัครเข้าเรียน 438 คน เป็นนักเรียนที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา จำนวน 104 คน อัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปี 2529 - 2531 เท่ากับ .88 ,.87, .97 ตามลำดับ แผนการเรียนที่เปิดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เลือกเรียนจำนวน 7 แผนการเรียน จำแนกเป็นแผนการเรียนด้านวิชาการจำนวน 2 แผนการเรียน และแผนการเรียนด้านวิชาชีพ จำนวน 5 แผนการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 136 คน จากนักเรียนจำนวน 305 คน คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามผลการประเมินของกรมสามัญศึกษามีดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษารวมเท่ากับ 24.18 จำแนกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านบริหารงานทั่วไปเท่ากับ 3.86 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงาน

วิชาการเท่ากับ 3.08 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานปกครองเท่ากับ 2.08 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานบริการเท่ากับ 3.56 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านโรงเรียนกับชุมชนเท่ากับ 2.75 คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากผู้บริหารเท่ากับ 4.33 คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากครูผู้สอนเท่ากับ 4.00 คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากการจัดกิจกรรมบริการชุมชนเท่ากับ 00 คุณภาพการให้บริการการศึกษาจากการรับรู้ของนักเรียนเท่ากับ 17.81

4 ลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนสองคอนวิทยาคม โรงเรียนสองคอนวิทยาคม เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบลสองคอน อำเภอกงคอดย มีครู-อาจารย์จำนวน 17 คน นักเรียนจำนวน 402 คน ห้องเรียนจำนวน 10 ห้อง เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียนเท่ากับ 40.2 คน อัตราส่วนนักเรียนต่อครูเท่ากับ 22.3 คน ปีการศึกษา 2531 กรมสามัญศึกษาอัตราให้รับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 180 คน มีนักเรียนมาสมัครเข้าเรียนจำนวน 177 คน เป็นนักเรียนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาจำนวน 60 คน อัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปี 1 ปี 2529 - 2531 เท่ากับ .68, 1.00, .98 ตามลำดับ แผนการเรียนที่เปิดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เลือกเรียนจำนวน 5 แผน การเรียน จำแนกเป็นแผนการเรียนด้านวิชาการจำนวน 2 แผนการเรียน และแผนการเรียน ด้านวิชาชีพจำนวน 3 แผนการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 25 คน จากจำนวนนักเรียน 92 คน คุณภาพการให้บริการการศึกษา ความผลการประเมินของกรมสามัญศึกษามีดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษารวมเท่ากับ 17.90 จำแนกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านบริหารงานทั่วไปเท่ากับ 1.98 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานวิชาการเท่ากับ 2.51 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านการปกครองเท่ากับ 2.48 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานบริการเท่ากับ 1.68 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านโรงเรียนกับชุมชนเท่ากับ 1.58 คุณภาพการให้บริการศึกษาประเมินจากผู้บริหารเท่ากับ 5.00 คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากครูผู้สอนเท่ากับ 2.67 คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากการจัดกิจกรรมบริการชุมชนเท่ากับ 00 คุณภาพการให้บริการการศึกษาจากการรับรู้ของนักเรียนเท่ากับ 18.48

5 ลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา โรงเรียน

บ้านท่ามะปรางวิทยาเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบลชำผักแพว อำเภอแก่งคอย มีครูอาจารย์จำนวน 16 คน นักเรียนจำนวน 394 คน ห้องเรียนจำนวน 11 ห้อง เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียนเท่ากับ 35.8 คน อัตราส่วนนักเรียนต่อครูเท่ากับ 28.1 คน ปีการศึกษา 2531 กรมสามัญศึกษาอนุมัติให้รับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 90 คน มีนักเรียนจำนวน 285 คน ไม่มีนักเรียนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา อัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ .67, .83 (ปี 2531 ไม่ได้เสนอข้อมูล) แผนการเรียนที่เปิดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เลือกเรียนจำนวน 1 แผนการเรียน ไม่ได้จัดแผนการเรียนด้านวิชาการ แต่จัดแผนการเรียนด้านวิชาชีพจำนวน 1 แผนการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 6 คน จากจำนวนนักเรียน 35 คน คุณภาพการให้บริการการศึกษา ผลการประเมินของกรมสามัญศึกษามีดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษารวมเท่ากับ 23.10 จำแนกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านบริหารงานทั่วไปเท่ากับ 3.52 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานวิชาการเท่ากับ 2.85 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานปกครองเท่ากับ 1.66 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานบริการเท่ากับ 2.31 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านโรงเรียนกับชุมชนเท่ากับ 2.63 คุณภาพการให้บริการการศึกษาระเมินจากผู้บริหารเท่ากับ 5.00 คุณภาพการให้บริการการศึกษาระเมินจากผู้สอนเท่ากับ 3.67 คุณภาพการให้บริการการศึกษาระเมินจากการจัดกิจกรรมบริการชุมชนเท่ากับ 1.67 คุณภาพการให้บริการการศึกษาจากการรับรู้ของนักเรียนเท่ากับ 17.81

6 ลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนเสาไห้ "วิมลวิทยานุกูล" โรงเรียน

เสาไห้ "วิมลวิทยานุกูล" เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอเสาไห้ มีครูอาจารย์จำนวน 96 คน นักเรียนจำนวน 2,139 คน ห้องเรียนจำนวน 49 ห้อง เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียนเท่ากับ 43.6 คน อัตราส่วนนักเรียนต่อครูเท่ากับ 22.25 คน ปีการศึกษา 2531 กรมสามัญศึกษาอนุมัติให้รับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 495 คน มีนักเรียนมาสมัครเรียน 525 คน เป็นนักเรียนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา

จำนวน 318 คน อัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปี 2529 - 2531 เท่ากับ 1.00, 1.11, 1.06 ตามลำดับ แผนการเรียนที่เปิดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เลือกเรียนจำนวน 10 แผนการเรียน จำแนกเป็นแผนการเรียนด้านวิชาการจำนวน 4 แผนการเรียน และแผนการเรียนด้านวิชาชีพจำนวน 6 แผนการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 119 คน จากจำนวนนักเรียน 437 คน คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามผลการประเมินของกรมสามัญศึกษา มีดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษารวมเท่ากับ 31.08 จำแนกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านบริหารงานทั่วไปเท่ากับ 4.79 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานวิชาการเท่ากับ 4.89 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานปกครองเท่ากับ 4.86 คุณภาพการให้บริการเท่ากับ 4.74 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านโรงเรียนกับชุมชนเท่ากับ 4.22 คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากผู้บริหารเท่ากับ 3.00 คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากครูสอนเท่ากับ 4.33 คุณภาพการให้บริการศึกษาประเมินจากการจัดกิจกรรมบริการชุมชนเท่ากับ 1.00 คุณภาพการให้บริการการศึกษาจากการรับรู้ของนักเรียนเท่ากับ 17.00

7 ลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนโคกกระท้อเกิดวิทยุวิทยา โรงเรียนโคกกระท้อเกิดวิทยุวิทยา เป็นโรงเรียนประจำตำบลวังงาม อำเภอสหัสขันธ์ มีครูอาจารย์ จำนวน 25 คน นักเรียนจำนวน 469 คน ห้องเรียนจำนวน 13 ห้องเรียน เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียนเท่ากับ 36 คน อัตราส่วนนักเรียนต่อครูเท่ากับ 18.76 คน ปีการศึกษา 2531 กรมสามัญศึกษานุมัติให้รับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 180 คน มีนักเรียนมาสมัครเรียนต่อ 216 คน เป็นนักเรียนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาจำนวน 106 คน อัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปี 2529 - 2531 เท่ากับ .77, .72, 1.20 ตามลำดับ แผนการเรียนที่เปิดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เลือกเรียนจำนวน 5 แผนการเรียน จำแนกเป็นแผนการเรียนด้านวิชาการจำนวน 2 แผนการเรียน และแผนการเรียนด้านวิชาชีพจำนวน 3 แผนการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 20 คน จากจำนวนนักเรียน 108 คน คุณภาพการให้บริการการศึกษา ตามผลการประเมินของกรมสามัญศึกษามีดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษารวมเท่ากับ 28.80 จำแนกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านบริหารงานทั่วไปเท่ากับ 4.49 คุณภาพการให้บริการการศึกษา
ด้านงานวิชาการเท่ากับ 4.51 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานปกครองเท่ากับ 4.20
คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานบริการเท่ากับ 3.65 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้าน
โรงเรียนกับชุมชนเท่ากับ 3.37 คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากผู้บริหารเท่ากับ 4.00
คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากผู้สอนเท่ากับ 3.67 คุณภาพการให้บริการการศึกษา
ประเมินจากการจัดกิจกรรมบริการชุมชนเท่ากับ 0.33 คุณภาพการให้บริการการศึกษาจากการรับรู้
ของนักเรียนเท่ากับ 17.37

8 ลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนท่าเรือ "นิตยานุกูล" โรงเรียนท่าเรือ
"นิตยานุกูล" เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอท่าเรือ มีครูอาจารย์จำนวน 100 คน
นักเรียนจำนวน 1,857 คน ห้องเรียนจำนวน 45 ห้อง เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
อัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียนเท่ากับ 41.26 คน อัตราส่วนนักเรียนต่อครูเท่ากับ 18.5 คน
ปีการศึกษา 2531 กรมสามัญศึกษานุกูลิให้รับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 450 คน
มีนักเรียนมาสมัครเข้าเรียนจำนวน 492 คน เป็นนักเรียนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา
จำนวน 27 คน อัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปี 2529 - 2531 เท่ากับ .90, .92,
1.09 ตามลำดับ แผนการเรียนที่เปิดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เลือกเรียนจำนวน 1 แผน
การเรียน จำแนกเป็นแผนการเรียนด้านวิชาการจำนวน 1 แผนการเรียน และไม่ได้จัดแผนการ
เรียนด้านวิชาชีพ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน
180 คน จากจำนวนนักเรียน 429 คน คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามผลการประเมินของกรม
สามัญศึกษาไว้ดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษารวมเท่ากับ 29.30 จำแนก เป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้
คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านบริหารงานทั่วไปเท่ากับ 4.59 คุณภาพการให้บริการการศึกษา
ด้านงานวิชาการเท่ากับ 4.36 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานปกครองเท่ากับ 4.12
คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานบริการเท่ากับ 4.09 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้าน
โรงเรียนกับชุมชนเท่ากับ 3.57 คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากผู้บริหารเท่ากับ 4.00
คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากผู้สอนเท่ากับ 4.33 คุณภาพการให้บริการการศึกษา
ประเมินจากการจัดกิจกรรมบริการชุมชนเท่ากับ 0 คุณภาพการให้บริการการศึกษา จากการรับรู้ของ
นักเรียนเท่ากับ 16.80

9 ลักษณะการให้บริการการศึกษาโรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกูล โรงเรียนท่าหลวง วิทยานุกูล เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบลท่าหลวง อำเภอท่าเรือ มีครู-อาจารย์จำนวน 22 คน นักเรียนจำนวน 278 คน ห้องเรียนจำนวน 8 ห้อง เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาชั้น อัตรานักเรียนต่อห้องเรียนเท่ากับ 34.75 คน อัตรานักเรียนต่อครู 1 คน เท่ากับ 13 คน ปีการศึกษา 2531 กรมสามัญศึกษานุมัติให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 135 คน มี นักเรียนมาสมัครเรียน 105 เป็นนักเรียนนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาจำนวน 6 คน อัตราร การเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปี 2529 - 2531 เท่ากับ .70, .87, .78 ตามลำดับแผนการ เรียนที่เปิดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เลือกเรียนจำนวน 4 แผนการเรียน จำแนกเป็นแผน การเรียนด้านวิชาการจำนวน 1 แผนการเรียน และแผนการเรียนด้านวิชาชีพจำนวน 3 แผน การเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 22 คน จากจำนวนนักเรียน 92 คน คุณภาพการให้บริการการศึกษาผลการประเมินของ กรมสามัญศึกษามีดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษารวมเท่ากับ 27.74 จำแนกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านบริหารงานทั่วไปเท่ากับ 3.33 คุณภาพการให้บริการ การศึกษาด้านงานวิชาการเท่ากับ 3.77 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานปกครองเท่ากับ 3.86 คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานบริการเท่ากับ 3.69 คุณภาพการให้บริการการศึกษา ด้านโรงเรียนกับชุมชนเท่ากับ 3.16 คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากผู้บริหารเท่ากับ 5.00 คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากผู้สอนเท่ากับ 4.67 คุณภาพการให้บริการการศึกษา ประเมินจากการจัดกิจกรรมแบบบริการชุมชนเท่ากับ 0 คุณภาพการให้บริการการศึกษาจากการรับรู้ ของนักเรียนเท่ากับ 16.69

จากข้อมูลลักษณะการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 9 โรงเรียน สรุปได้ว่า โรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" เป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษา รวมสูงสุด มีผลการประเมินเท่ากับ 31.08 คะแนน จากคะแนนเต็ม 45 คะแนน โรงเรียนที่มี คุณภาพการให้บริการการศึกษารวมต่ำสุด คือโรงเรียนสองคอนวิทยาคม มีผลการประเมินเท่ากับ 17.90 คะแนน ถ้าจำแนกผลการประเมินออกเป็นด้าน ๆ พบว่า โรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงสุดเป็นด้านดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านบริหารงานทั่วไป

(4.79 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5.00 คะแนน) คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านวิชาการ

(4.89 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5.00 คะแนน) คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานปกครอง

(4.86 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5.00 คะแนน) คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานบริการ

(4.74 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5.00 คะแนน) คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานโรงเรียน

กับชุมชน (4.22 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5.00 คะแนน) ส่วนคุณภาพการให้บริการศึกษาด้านอื่น ๆ

มีผลดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากผู้บริหารสูงสุดได้แก่ โรงเรียนสองคอนวิทยาคม

โรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา และ โรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกุล มีผลการประเมินเท่ากับ 5.00

คะแนน จากคะแนนเต็ม 5.00 คะแนน คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากผู้สอน ได้แก่

โรงเรียนโคกสูงวิทยา มีผลการประเมินเท่ากับ 5.00 คะแนนจากคะแนนเต็ม 5.00 คุณภาพ

การให้บริการการศึกษาประเมินจากการจัดกิจกรรมบริการชุมชน ได้แก่ โรงเรียนพัฒนาไหม มีผล

การประเมินเท่ากับ 5.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5.00 คะแนน ส่วนคุณภาพการให้บริการ

การศึกษาต่ำสุดด้านต่าง ๆ ดังนี้ คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านบริหารงานทั่วไป คุณภาพ

การให้บริการการศึกษาด้านงานวิชาการ คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้านงานบริการ คุณภาพ

การให้บริการการศึกษาด้านงานโรงเรียนกับชุมชน คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจาก

ผู้สอน ได้แก่ โรงเรียนสองคอนวิทยาคม มีผลการประเมินความล่าช้าดังนี้ 1.98, 2.51, 1.68,

1.58 และ 2.67 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5.00 คะแนน คุณภาพการให้บริการการศึกษาด้าน

งานการปกครองต่ำสุด ได้แก่ โรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา ผลการประเมินเท่ากับ 1.66

คะแนน จากคะแนนเต็ม 5.00 คะแนน คุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากผู้บริหารต่ำสุด

ได้แก่ โรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกุล" ผลการประเมินเท่ากับ 3.00 จากคะแนนเต็ม 5.00

คะแนนคุณภาพการให้บริการการศึกษาประเมินจากการจัดกิจกรรมบริการชุมชนต่ำสุด ได้แก่ โรงเรียน

โคกสูงวิทยา โรงเรียนแก่งคอย โรงเรียนสองคอนวิทยาคม โรงเรียนท่าเรือ "นิธยานุกุล" และ

โรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกุล ทุกโรงเรียนไม่ได้จัดกิจกรรมบริการชุมชน จึงไม่มีผลการประเมินคุณภาพ

คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาจากการรับรู้ของนักเรียนสูงสุด ได้แก่

โรงเรียนสองคอนวิทยาคมเท่ากับ 18.48 คะแนน ต่ำสุด ได้แก่ โรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกุลเท่ากับ

16.69 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน

จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กรมสามัญศึกษานุมัติให้เปิดรับได้จำนวนสูงสุด ได้แก่ โรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" รับได้จำนวน 11 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 495 คน คำสุดท้าย คือ โรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยาจำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 90 คน

จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สมัครเข้าเรียนต่อมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" จำนวน 525 คน สมัครเรียนต่อต่ำสุด ได้แก่ โรงเรียนโคกสูงวิทยา จำนวน 66 คน โรงเรียนที่มีนักเรียนมาสมัครเรียนสูงกว่า จำนวนนักเรียนที่กรมสามัญศึกษานุมัติ ให้เปิดรับ ได้แก่ โรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" โรงเรียนท่าเรือ "นิคยานุกูล" โรงเรียนโคกกระท้อน "กิตติวุฒิชัย" โรงเรียนที่รับนักเรียนต่ำกว่าเป้าหมายมาก ได้แก่ โรงเรียนพัฒนานิคมรับนักเรียน ได้ต่ำกว่าเป้าหมาย 74 คน โรงเรียนโคกสูงวิทยา รับนักเรียนได้ต่ำกว่าเป้าหมาย 69 คน โรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกูล รับนักเรียนได้ต่ำกว่าเป้าหมาย 30 คน โรงเรียนที่รับนักเรียนได้ต่ำกว่าเป้าหมายไม่มากนัก ได้แก่ โรงเรียนแก่งคอย รับนักเรียนได้ต่ำกว่าเป้าหมาย 12 คน โรงเรียนสองคอนวิทยาคม รับนักเรียนได้ต่ำกว่าเป้าหมาย 3 คน โรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา รับนักเรียนได้ต่ำกว่าเป้าหมาย 15 คน (เห็นโรงเรียนที่เปิดสอนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาเด็กไม่ต้องมาเรียนที่โรงเรียนอีกจำนวนหนึ่งรวมกันทั้งหมด 285 คน)

จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละแห่ง มากที่สุด คือ โรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" จำนวน 318 คน รองลงมาได้แก่ โรงเรียนโคกกระท้อน "กิตติวุฒิชัย" จำนวน 106 คน โรงเรียนแก่งคอย จำนวน 104 คน โรงเรียนสองคอนวิทยาคม จำนวน 60 คน โรงเรียนท่าเรือ "นิคยานุกูล" จำนวน 27 คน โรงเรียนพัฒนานิคม จำนวน 18 คน โรงเรียนโคกสูงวิทยาจำนวน 7 คน โรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกูล จำนวน 7 คน คำสุดท้าย ได้แก่ โรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา ไม่เกินนักเรียนนอกขอบเขตให้บริการการศึกษามาสมัครเรียน สัดส่วนนักเรียนที่อยู่นอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดมีดังนี้ โรงเรียนเส้าไห้ "วิมลวิทยานุกูล" มีสัดส่วนนักเรียนที่อยู่นอกขอบเขตให้บริการศึกษามากที่สุดเท่ากับ 0.61 รองลงมา ได้แก่ โรงเรียนโคกกระท้อน "กิตติวุฒิชัย" เท่ากับ 0.49 โรงเรียนสองคอนวิทยาคมเท่ากับ 0.34 โรงเรียน

แก่งคอยเท่ากับ 0.24 โรงเรียนพัฒนานิคมเท่ากับ 0.09 โรงเรียนโคกสูงวิทยาเท่ากับ 0.11

โรงเรียนท่าเรือ "นิคมานุกุล" เท่ากับ 0.05 โรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกุลเท่ากับ 0.06

แนวโน้มการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2529 - 2531 พบว่า โรงเรียนเสาไห้ "วิมลวิทยานุกุล" มีนักเรียนเรียนต่อเท่าและเกินกว่าเป้าหมายทุกปี โรงเรียนท่าเรือ "นิคมานุกุล" โรงเรียนแก่งคอย มีแนวโน้มการเรียนต่อสูงขึ้น ส่วนโรงเรียนโคกสูงวิทยามีแนวโน้มการเรียนต่อจะลดลง

แผนการเรียนที่โรงเรียนเปิดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้เลือกเรียนมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนเสาไห้ "วิมลวิทยานุกุล" จำนวน 10 แผนการเรียน จำแนกเป็นแผนการเรียนวิชาการ 4 แผนการเรียน และแผนการเรียนวิชาชีพ 6 แผนการเรียน น้อยที่สุดได้แก่ โรงเรียนท่าเรือ "นิคมานุกุล" จำนวน 1 แผนการเรียน (โรงเรียนนี้จะให้นักเรียนแยกเรียนตามแผนการเรียน ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ทดลองเรียนเพื่อสำรวจความสนใจก่อน) และโรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยาจำนวน 1 แผนการเรียน เป็นแผนการเรียนด้านอาชีพ

สัดส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนท่าเรือ "นิคมานุกุล" สัดส่วนนักเรียนต้องการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 0.42 อันดับรองลงมาได้แก่ โรงเรียนแก่งคอยเท่ากับ 0.39 โรงเรียนเสาไห้ "วิมลวิทยานุกุล" เท่ากับ 0.27 โรงเรียนสองคอนวิทยาคมเท่ากับ 0.27 โรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกุลเท่ากับ 0.24 โรงเรียนพัฒนานิคมเท่ากับ 0.21 โรงเรียนโคกกระหอน "กิตติวุฒิวิทยา" เท่ากับ 0.18 โรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยาเท่ากับ 0.17 ต่ำสุด ได้แก่ โรงเรียนโคกสูงวิทยาเท่ากับ 0.15

อัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียนมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนเสาไห้ "วิมลวิทยานุกุล" เท่ากับ 43.6 คน/ห้องเรียน รองลงมาได้แก่ โรงเรียนท่าเรือ "นิคมานุกุล" เท่ากับ 41.26 คน/ห้องเรียน โรงเรียนพัฒนานิคมเท่ากับ 41 คน/ห้องเรียน โรงเรียนสองคอนวิทยานิคมเท่ากับ 40.20/ห้องเรียน โรงเรียนแก่งคอยเท่ากับ 38.90 คน/ห้องเรียน โรงเรียนโคกกระหอน "กิตติวุฒิวิทยา" เท่ากับ 36.00 คน/ห้องเรียน โรงเรียนท่ามะปรางวิทยาเท่ากับ 35.80 คน/ห้องเรียน โรงเรียนท่าหลวงวิทยานุกุลเท่ากับ 34.75 คน/ห้องเรียน ต่ำสุด ได้แก่ โรงเรียนโคกสูงวิทยาเท่ากับ 34.60 คน/ห้องเรียน

อัตราส่วนนักเรียนต่อครู 1 คน มากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยาเท่ากับ 28.10 คน/ครู 1 คน รองลงมาได้แก่ โรงเรียนสองคอนวิทยาคม เท่ากับ 22.30 คน/ครู 1 คน โรงเรียนเสาไห้ "วิมลวิทยานุกูล" เท่ากับ 22.25 คน/ครู 1 คน โรงเรียนโกลสลงวิทยาเท่ากับ 19.90 คน/ครู 1 คน โรงเรียนโคกกระท้อน "กิตติวุฒิวิทยา" เท่ากับ 18.76 คน/ครู 1 คน โรงเรียนพัฒนานิคมเท่ากับ 18.60 คน/ครู 1 คน โรงเรียนท่าเรือ "นิตยานุกูล" เท่ากับ 18.50 คน/ครู 1 คน โรงเรียนแก่งคอยเท่ากับ 14.59 คน/ครู 1 คน ต่ำสุด ได้แก่ โรงเรียนท่าหลวง วิทยานุกูลเท่ากับ 13.00 คน/ครู 1 คน

ลักษณะการให้บริการการศึกษาที่กล่าวมาแล้วกล่าวสรุปได้

โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักเรียนเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากกว่าหรือใกล้เคียงกับปริมาณการให้บริการการศึกษา ได้แก่ โรงเรียนเสาไห้ "วิมลวิทยานุกูล" โรงเรียนโคกกระท้อน "กิตติวุฒิวิทยา" โรงเรียนแก่งคอย และโรงเรียนท่าเรือ "นิตยานุกูล" โรงเรียนมัธยมศึกษาดังกล่าวลักษณะการให้บริการการศึกษาแตกต่างไปจากโรงเรียนอื่น ได้แก่ จำนวนแผนการเรียน คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านงานวิชาการ ด้านงานการปกครอง ด้านงานบริการ และด้านโรงเรียนกับชุมชน

ภาควิชา ค.

รายละเอียดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ กลุ่มตั้งใจเรียนต่อใน/และกลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้จำแนกกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ กลุ่มตั้งใจเรียนต่อในขอบเขตให้บริการการศึกษา และกลุ่มตั้งใจเรียนต่อนอกขอบเขตให้บริการการศึกษา

ตัวแปร จำแนกกลุ่ม	กลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อ		กลุ่มตั้งใจเรียนต่อในขอบเขตฯ		กลุ่มตั้งใจเรียนต่อนอกขอบเขตฯ		Univariate F-Ration
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
X_3	14.6909	3.4444	17.4976	3.0448	16.7667	3.5300	34.41**
X_4	21.9697	12.2477	53.9317	13.1822	51.800	16.9797	158.20**
X_5	.4509	.3273	.7512	.2490	.7400	.2737	52.98**
X_6	14.8242	2.0599	15.9317	1.8164	16.3667	1.8473	18.40**
X_7	17.0182	2.5768	18.0634	2.3641	17.3333	2.1709	8.54**
X_9	16.4606	2.4055	17.7073	2.4798	17.3333	2.1549	12.14**
X_{13}	1.4182	.6254	1.7902	.8911	2.0000	1.1744	12.36**
X_{14}	2.0182	.3214	2.2537	.8069	2.3333	1.0613	6.55**
X_{15}	1.6121	.5904	2.0000	.5239	1.9667	.4138	24.02**
X_{17}	2.0667	.5892	2.4992	.5727	2.7833	.6740	33.92**
X_{18}	.4414	.2076	.4478	.1967	.4947	.1759	3.80*
X_{19}	7.6242	7.7651	6.7512	5.8537	11.8667	10.7631	6.76**
X_{20}	21.7576	16.3749	19.8683	13.9191	26.5000	14.8643	2.81
X_{22}	2694.44	5828.07	3538.21	3812.67	5647.22	11300.76	3.84*
X_{25}	3.8848	1.9581	3.4976	1.7840	3.5000	2.0300	2.05

ตาราง 30 (ต่อ)

ตัวแปร จำนวนกลุ่ม	กลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อ		กลุ่มตั้งใจเรียนต่อในขอบเขตฯ		กลุ่มตั้งใจเรียนต่อกนอกขอบเขตฯ		Univariate F-Ration
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
X ₂₆	2.7152	1.8239	2.6829	1.9154	2.4000	1.9226	0.36
X ₂₇	2.2909	1.2592	2.8683	.9274	3.2000	1.0954	16.93**
X ₂₈	16.1091	2.1528	16.8049	2.1718	16.7333	1.7991	5.01**
X ₂₉	16.7030	2.1018	17.2293	2.4973	16.3000	1.9325	3.65*
X ₃₆	1.7636	.5619	2.0000	.6752	1.8667	.5714	6.88**
X ₃₇	.6606	.4876	.9366	.2443	1.000	.0000	30.75**
X ₃₈	3.7758	1.8523	3.2732	1.6579	3.2667	1.9988	3.94*
X ₃₉	1.2000	.9448	2.0585	1.1659	2.1313	.9371	32.35**
X ₄₀	.9879	.9038	.6878	.7983	.8667	.9371	5.68**
X ₄₁	.2303	.5133	1.2634	.7975	1.2333	.6261	110.60**
X ₄₂	.0242	.1543	.0976	.3288	.0667	.2537	3.51*
X ₅₅	27.6164	3.3567	27.7462	3.2314	27.8807	3.0631	0.11
X ₅₆	.1211	.6252	.2112	.8135	.1110	.6080	0.79

* p < .05 ** p < .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรทั้งสามกลุ่มส่วนใหญ่มีค่าใกล้เคียงกัน ค่าเฉลี่ยของทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันมาก ได้แก่ ตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัย (X_{11}) ระยะที่ใช้เดินทาง (X_{19}) รายได้ของครอบครัว (X_{22}) กลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอื่น ได้แก่ ตัวแปร จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) ลำดับบุตรที่เกิด (2.7152) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษา (X_{40}) กลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อในขอบเขตให้บริการการศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอื่น ได้แก่ ตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) ปห้สถานทางจิตวิสัย (X_4) การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (X_7) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน (X_9) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว (X_{15}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{28}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{29}) ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ (X_{36}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา (X_{41}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา (X_{42}) คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้านงานบริหารทั่วไป (X_{56}) ส่วนตัวแปรที่เหลือเป็นตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในกลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อกลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา และกลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษาของแต่ละตัวแปรโดยไม่พิจารณาร่วมกับตัวแปรอื่น พบว่า ตัวแปรที่ใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 18 ตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) ปห้สถานทางจิตวิสัย (X_4) การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (X_7) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษา

โรงเรียนมัธยมศึกษา (X_9) อาชีพบิดาหรือมารดา (X_{13}) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (X_{14}) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (X_{15}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) ระยะทางที่ใช้เดินทาง (X_{19}) อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{28}) ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ (X_{36}) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึงม.3 (X_{37}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน (X_{39}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) ตัวแปรที่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ รายได้ของครอบครัว (X_{22}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านของผู้ปกครอง (X_{29}) อัตราการเรียนต่อของสังคม (X_{18}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา (X_{42}) ส่วนตัวแปรนอกนั้นจะมีความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยได้นำไปวิเคราะห์หาค่าดัชนีสัมประสิทธิ์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม รายละเอียดดังเสนอในตาราง 31

ตาราง 31 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการจำแนกกลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อ ตั้งใจเรียนต่อใน
ขอบเขตการให้บริการการศึกษา และตั้งใจเรียนต่อก่อนนอกขอบเขตให้บริการการศึกษา

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สมการจำแนก 1		ค่าสัมประสิทธิ์สมการจำแนก 2	
	คะแนนมาตรฐาน	คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน	คะแนนดิบ
x_3	.0857	.0264	-.2647	-.0814
x_4	.6037	.0460	-.0704	-.0054
x_5	.2669	.9336	-.0386	-.1350
x_6	-.0273	-.0142	.1375	.0715
x_7	-.0289	-.0119	-.2728	-.1118
x_9	-.0664	-.0274	.0636	.0262
x_{13}	.0792	.0967	.2124	.2594
x_{14}	-.0332	-.0490	.0863	.1273
x_{15}	.2461	.4510	.0770	.1412
x_{17}	.1450	.2467	.3872	.6591
x_{18}	.0767	.3840	.2162	1.0816
x_{19}	.0537	.0075	.6697	.0938
x_{20}	.1456	.0097	.0226	.0015
x_{22}	-.0357	-.0001	.3047	.0001

ตาราง 31 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สมการจำแนก 1		ค่าสัมประสิทธิ์สมการจำแนก 2	
	คะแนนมาตรฐาน	คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน	คะแนนดิบ
X ₂₅	-.0151	-.0080	.3583	.1910
X ₂₆	.0728	.0388	-.2872	-.1529
X ₂₇	.1478	.1358	.2526	.2321
X ₂₈	.1042	.0481	.0898	.0420
X ₂₉	-.0486	-.0211	-.3487	-.1514
X ₃₆	.0408	.0654	-.1555	-.2495
X ₃₇	.0982	.2734	.1970	.5486
X ₃₈	-.2114	-.1196	-.0679	-.0384
X ₃₉	.8846	.8316	-.5383	-.5061
X ₄₀	-.6237	-.7305	.4183	.4899
X ₄₁	-.0789	-.1158	.1138	.1670
X ₄₂	-.2760	-.8160	.0982	.3708
X ₅₅	-.0492	-.0147	-.0541	-.0162
X ₅₆	-.1039	-.1429	-.1404	-.1931
ค่าคงที่		-5.0714		.0094

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นจะได้สมการจำแนกกลุ่มเป็น 2 สมการ คือ สมการจำแนกกลุ่ม 1 กับสมการจำแนกกลุ่ม 2 แต่ละสมการจะได้ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มเป็นค่าคะแนนดิบและเป็นค่าคะแนนมาตรฐาน สมการจำแนกกลุ่มที่ 1 มีหีสัยค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานตั้งแต่ .0151 ถึง .8846 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน (X_{39}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40}) ปห้สถานทางจิตวิสัย (X_4) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา (X_{42}) การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (X_{15}) ส่วนตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานต่ำสุด 5 อันดับ ได้แก่ จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) การรับรู้คุณภาพในบริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (X_7) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (X_{14}) รายได้ของครอบครัว (X_{22})

สมการจำแนกกลุ่มที่ 1 มีหีสัยค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานตั้งแต่ .0226 ถึง .6697 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ ระยะทางที่ใช้เดินทาง (X_{19}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน (X_{39}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) ส่วนตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานน้อยที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ ตัวแปร เวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) คุณภาพการในบริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานรวม (X_{55}) การรับรู้คุณภาพการในบริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน (X_9) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) ปห้สถานทางจิตวิสัย (X_4)

จากสมการที่จำแนกกลุ่มที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อจะพิจารณาความเชื่อมั่นในการจำแนกกลุ่มดูได้จากผลการทดสอบทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มทั้งสองดังเสนอในตาราง 32

ตาราง 32 ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มนักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ
กลุ่มที่ตั้งใจในการเรียนต่อในขอบเขตให้บริการการศึกษา และที่ตั้งใจในการเรียนต่อนอกขอบเขต
การให้บริการการศึกษา

สมการ จำแนกกลุ่ม	Eigenvalue	Cumulative Percentage	Canonical Correlation	Wilk's Lambda	Chi-Sq	df
1	1.7733	93.29	.7996	.3192	437.91**	56
2	0.1296	100.00	.3389	.8853	46.73**	27

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มทั้ง 2 สมการ พบว่า
สมการจำแนกกลุ่มทั้งสองสมการจำแนกกลุ่ม สามารถจำแนกกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 สมการจำแนกกลุ่มที่ 1 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกัลสูง (.7996) แสดงว่าสมการ
จำแนกกลุ่มที่ 1 มีอำนาจจำแนกกลุ่มได้สูง ซึ่งสอดคล้องกับค่า วิลค์แลมดา ซึ่งมีค่าต่ำ (.3192)
แสดงว่าสมการจำแนกกลุ่มที่ 1 มีอำนาจในการแบ่งกลุ่มได้มาก ซึ่งจะสอดคล้องกับเปอร์เซ็นต์ของ
ความแปรปรวนที่ใช้อธิบายในการจำแนกกลุ่มได้ถึงร้อยละ 93.19 ส่วนสมการจำแนกกลุ่มที่ 2 มีค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกัลต่ำ (.3389) แสดงว่าสมการจำแนกกลุ่มที่ 2 มีอำนาจจำแนกใน
การจำแนกกลุ่มได้ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับค่าวิลค์แลมดาซึ่งมีค่าสูง (.8853) แสดงว่าสมการจำแนก
กลุ่มนี้มีอำนาจในการแบ่งกลุ่มได้น้อย ซึ่งสอดคล้องกับเปอร์เซ็นต์ของความแปรปรวนของตัวแปร
ที่ใช้อธิบายในการจำแนกกลุ่มได้เพียง 6.81

เพื่อที่จะดูประสิทธิภาพของสมการจำแนกกลุ่มของสมการจำแนกกลุ่มทั้งสองสมการ จึงนำเอาสมการจำแนกกลุ่มทั้งสองในค่าคะแนนความเป็นสมาชิกของกลุ่มพบว่า ผลของการคาดคะเนได้ถูกต้องร้อยละ 79.00 ดังเสนอในตารางต่อไป

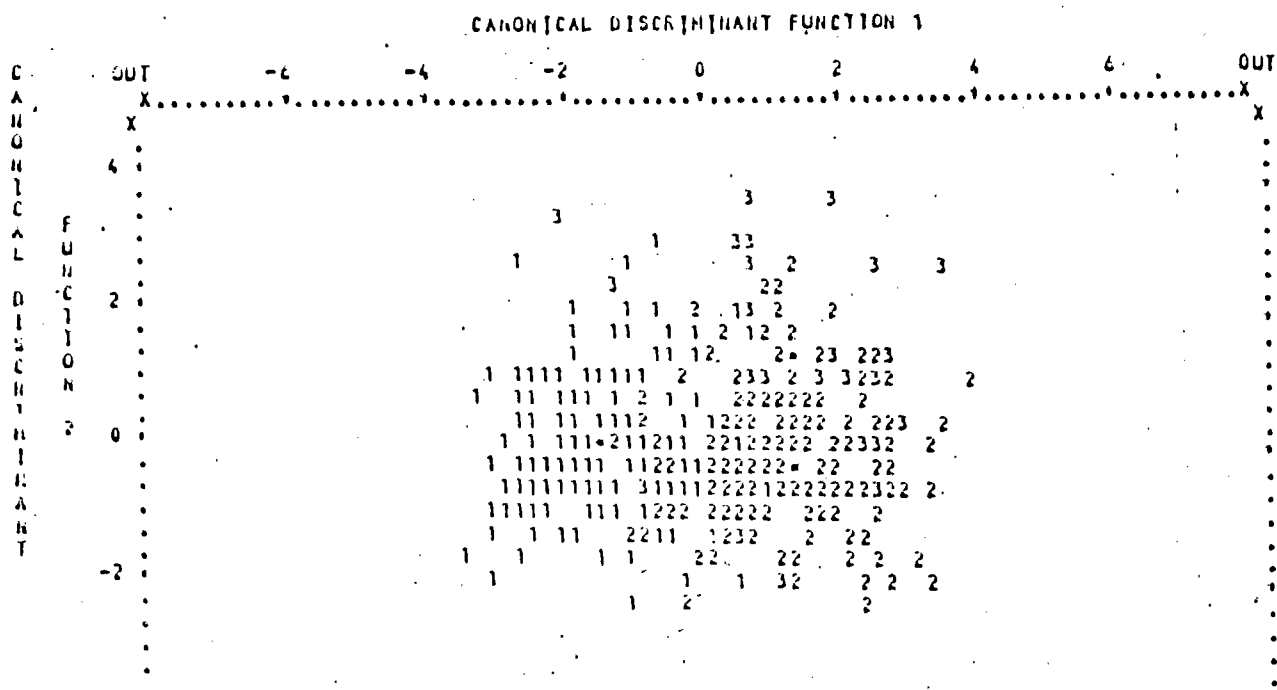
ตาราง 33 ผลการคาดคะเนการจำแนกกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความตั้งใจในการเรียนก่อน/ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาและตั้งใจไม่เรียนต่อ

กลุ่มจริง	กลุ่มที่คาดคะเน			รวม
	กลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อ	กลุ่มตั้งใจเรียนต่อในฯ	กลุ่มตั้งใจเรียนต่อกฯ	
กลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ	147(81.91%)	10(6.10%)	8(4.8%)	165
กลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อใน ขอบเขตการให้บริการ การศึกษา	18(8.8%)	152(74.1%)	35(17.1%)	205
กลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อก ขอบเขตการให้บริการ การศึกษา	3(10%)	10(33.3%)	17(56.7%)	30

ร้อยละของจำนวนตัวอย่างที่คาดคะเนได้ถูกต้อง = 79.00

ผลของการคาดคะเนการจำแนกกลุ่มจากตารางข้างต้น สมการจำแนกกลุ่มที่ได้ให้ผลได้ถูกต้องสูง จึงสรุปได้ว่าสมการจำแนกกลุ่มที่ได้ทั้งสองสมการสามารถจำแนกกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มของสมการอยู่ในเกณฑ์ดี

เพื่อความชัดเจนในการเสนอการจำแนกกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ กลุ่มที่ตั้งใจในการเรียนต่อ ในการเรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา และกลุ่มที่ตั้งใจในการเรียนต่อนอกขอบเขตการ ให้บริการการศึกษา ผู้วิจัยจึงเสนอกราฟการกระจายค่าสัมประสิทธิ์การจำแนกกลุ่มในภาพประกอบ 9

ภาพประกอบ 9 แสดงค่าสัมประสิทธิ์คาโนนิกัล สมการความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อกลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อ และกลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา

- หมายเหตุ 1 = กลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อ
 2 = กลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อ
 3 = กลุ่มที่มีความตั้งใจในการเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา

ภาคผนวก ง.

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ไม่เรียนต่อ กลุ่มที่เรียนต่อในขอบเขตการให้บริการ
การศึกษา กับกลุ่มที่เรียนต่อกนขอบเขตการให้บริการการศึกษา

ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มที่ไม่เรียนต่อ กลุ่มที่เรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา และกลุ่มที่เรียนต่อกน
ขอบเขตการให้บริการการศึกษา ทั้งรายละเอียดดังตาราง 34

ตาราง 34 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้จำแนกกลุ่มที่ไม่เรียนต่อ กลุ่มที่เรียนต่อในขอบเขต
ให้บริการการศึกษาและกลุ่มที่เรียนต่อกนขอบเขตให้บริการการศึกษา

ตัวแปร จำแนกกลุ่ม	กลุ่มไม่เรียนต่อ		กลุ่มเรียนต่อในขอบเขตฯ		กลุ่มเรียนต่อกนขอบเขตฯ		Univariate F-ratio
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
X_3	15.1667	3.330	16.9546	3.3574	17.9118	3.5194	17.01**
X_4	32.0774	13.2317	52.6162	15.3466	51.4118	14.4119	97.32**
X_5	.4845	.3294	.7212	.2804	.7765	.2189	33.43**
X_6	15.0000	1.9081	15.8131	2.0203	16.2353	1.8432	10.39**
X_7	17.0417	2.5297	18.0303	2.4075	17.5882	2.2579	7.41**
X_9	16.3512	2.3703	17.7121	2.4501	18.0000	2.2428	16.86**
X_{13}	1.4405	.5760	1.7222	.8834	2.2941	1.2439	17.17**
X_{14}	2.0060	.2789	2.2374	.7800	2.5000	1.1870	10.07**
X_{15}	1.6190	.5771	1.9848	.5086	2.0588	.6001	23.43**
X_{17}	2.0526	.5646	2.5581	.5826	2.5147	.6968	35.48**
X_{18}	.4436	.2083	.4834	.1904	.5721	.1966	6.33**
X_{19}	8.3036	8.3564	6.6970	6.4058	8.1471	5.3151	2.40

ตาราง 34 (ต่อ)

ตัวแปร จำนวนกลุ่ม	กลุ่มไม่เรียนต่อ		กลุ่มเรียนต่อในขอบเขตฯ		กลุ่มเรียนต่อนอกขอบเขตฯ		Univariate F-ratio
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
X ₂₀	22.9762	17.2505	19.5101	13.2146	21.6176	12.1056	2.46
X ₂₂	2720.73	5844.07	3473.48	3564.85	5720.59	11020.94	4.24*
X ₂₅	3.9762	1.9329	3.3889	1.7321	3.6471	2.2412	4.51*
X ₂₆	2.7321	1.8229	2.6010	1.8870	2.8870	2.0958	0.34
X ₂₇	2.2321	1.2283	2.9646	.9472	2.9412	.9516	22.43**
X ₂₈	16.1309	2.1320	16.6768	2.1766	17.4412	1.8289	6.51**
X ₂₉	16.5476	2.1102	17.1869	2.4371	17.4706	2.3515	4.50*
X ₃₆	1.7440	.5790	2.0152	.6644	1.9412	.5472	8.78**
X ₃₇	.6369	.4946	.9596	.1974	1.0000	.0000	43.23**
X ₃₈	3.9717	1.8405	3.1818	1.5762	3.6765	2.2926	5.69**
X ₃₉	1.1012	.9327	2.0960	.9954	2.4706	1.4613	53.83**
X ₄₀	.9762	.9347	.7020	.7915	.7941	.8083	4.69**
X ₄₁	.1310	.3556	1.3030	.6677	1.5882	.9884	205.20**
X ₄₂	.0060	.0772	.1010	.3340	.1471	.3595	7.81**
X ₅₅	27.622	3.3781	27.7609	3.4007	27.6176	2.8649	0.06
X ₅₆	.1388	.6674	.1277	.6165	.5576	1.2886	6.45**

* p < .05 ** p < .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสามกลุ่มส่วนมากมีค่าใกล้เคียงกัน ค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่กลุ่มสามกลุ่มแตกต่างกันมาก ได้แก่ ตัวแปรทัศนคติทางจิตวิสัย (X_4) ระยะทางที่ใช้เดินทาง (X_{19}) เวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) รายได้ของครอบครัว (X_{22}) ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากของกลุ่มที่ไม่เรียนต่อได้แก่ ระยะทางที่ใช้เดินทาง (X_{19}) เวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) จำนวนบุตรที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40})

ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากของกลุ่มที่เรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา ได้แก่ ทัศนคติทางจิตวิสัย (X_4) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (X_7) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27}) ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ (X_{36}) คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานรวม (X_{55}) ส่วนตัวแปรนอกจากนี้ เป็นตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากในกลุ่มที่เรียนต่อก่อนขอบเขตการให้บริการการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ไม่เรียนต่อ กลุ่มที่เรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา และกลุ่มที่เรียนต่อก่อนขอบเขตการให้บริการการศึกษาของตัวแปรแต่ละตัวแปรโดยไม่พิจารณาพร้อมกับตัวแปรอื่น พบว่า ตัวแปรที่ใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 22 ตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) ทัศนคติทางจิตวิสัย (X_4) การรับความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (X_7) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา (X_9) อาชีพบิดาหรือมารดา (X_{13}) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (X_{14}) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (X_{15}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) อัตราการเรียนต่อของสังคม (X_{18}) อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{28}) ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ (X_{36}) ความถี่เห็นของผู้ปกครอง

ต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38})
 จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน (X_{39}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40})
 จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนสูงกว่าระดับ
 มัธยมศึกษา (X_{42}) คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานด้าน
 บริหารงานทั่วไป (X_{56})

ตัวแปรที่ใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน
 3 ตัวแปร รายได้ของครอบครัว (X_{22}) จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) การรับรู้คุณภาพการให้
 บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{29}) ส่วนตัวแปรนอกนั้นใช้อธิบายความ
 แตกต่างระหว่างกลุ่มได้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยได้นำไปวิเคราะห์หาค่าดัชนีสัมประสิทธิ์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม
 รายละเอียดดังเสนอในตาราง 35

ตาราง 35 ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มของตัวแปรในสมการจำแนกกลุ่มไม่เรียนต่อ เรียนต่อใน
ขอบเขตให้บริการการศึกษา และเรียนต่อกนขอบเขตให้บริการการศึกษา

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สมการจำแนก 1		ค่าสัมประสิทธิ์สมการจำแนก 2	
	คะแนนมาตรฐาน	คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน	คะแนนดิบ
x_3	-.1328	-.0393	.2951	.0873
x_4	.4465	.0310	-.3687	-.0256
x_5	.1258	.4227	-.0029	-.0098
x_6	-.1252	-.0639	.2164	.1104
x_7	-.0311	-.0127	-.2483	-.1014
x_9	.1751	.0729	.1375	.0573
x_{13}	.0765	.0933	.4791	.5918
x_{14}	.0167	.2482	.0142	.0212
x_{15}	.2266	.4147	-.0602	-.1102
x_{17}	.1439	.2458	-.0507	-.0866
x_{18}	-.0397	-.1999	.2597	.0131
x_{19}	-.1433	-.0198	.2665	.0369
x_{20}	.1403	.0094	-.0295	-.0020
x_{22}	-.0654	-.0001	.2610	-.0005
x_{25}	-.3459	-.1855	-.2167	-.1162
x_{26}	.3780	.2012	.1664	-.0886

ตาราง 35 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สมการจำแนก 1		ค่าสัมประสิทธิ์สมการจำแนก 2	
	คะแนนมาตรฐาน	คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน	คะแนนดิบ
X ₂₇	.1725	.1605	-.0830	-.0773
X ₂₈	.0573	.0269	.1603	.0752
X ₂₉	.0764	.0333	.0342	.0149
X ₃₆	.0146	.0236	-.1076	-.1734
X ₃₇	.2066	.5911	-.0567	-.1621
X ₃₈	-.2726	-.1549	.5409	.3074
X ₃₉	.0107	.0106	-.8440	-.8295
X ₄₀	.2909	.3399	.5938	.6938
X ₄₁	.7196	.0121	.5695	.9550
X ₄₂	.0679	.2592	.1986	.7584
X ₅₅	-.1203	-.0359	.0072	.0021
X ₅₆	-.1370	-.1911	.4177	.5826
ค่าคงที่		-4.0670		-4.2298

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นจะได้ผลการจำแนกกลุ่ม 2 สมการ คือสมการจำแนกกลุ่ม 1 กับสมการจำแนกกลุ่ม 2 แต่ละสมการจำแนกกลุ่มจะได้ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มเป็นค่าคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน สมการจำแนกกลุ่ม 1 มีหีสัยค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานตั้งแต่ .0107 ถึง .7196 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) ปหัสถานทางจิตวิสัย (X_4) ลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) จำนวนบุตรที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40}) ส่วนตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานต่ำสุด 5 อันดับ ได้แก่ ตัวแปรจำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน (X_{39}) ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ (X_{36}) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (X_{14}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (X_7) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{28}) รายได้ของครอบครัว (X_{22}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา (X_{42})

สมการจำแนกกลุ่ม 2 มีหีสัยค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานตั้งแต่ .0029 ถึง .8440 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ ตัวแปรจำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน (X_{39}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) อาชีพบิดาหรือมารดา (X_{13}) ส่วนตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานต่ำสุด 5 อันดับ ได้แก่ ตัวแปรการรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มที่จะเรียนต่อ (X_5) คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานรวม (X_{55}) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (X_{14}) เวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{29})

จากสมการจำแนกกลุ่มข้างต้น เพื่อที่จะพิจารณาความเกี่ยวข้องในการจำแนกกลุ่ม คูได้จากผลการทดสอบทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มทั้งเสนอในตาราง 36

ตาราง 36 ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มนักเรียนไม่เรียนต่อ กลุ่มนักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษา และกลุ่มเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา

สมการ จำแนกกลุ่ม	Eigenvalue	Cumulative Percentage	Canonical Correlation	Wilk's Lambda	Chi-sq	df
1	2.0859	94.08	.8222	.2864	479.44**	56
2	0.1312	100.00	.3406	.8840	47.29**	27

** $p < .01$

ผลการทดสอบเพื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มทั้ง 2 สมการ พบว่าสมการจำแนกกลุ่มทั้งสองสมการจำแนกกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สมการจำแนกกลุ่ม 1 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกัลสูง (.8222) แสดงว่าสมการจำแนกกลุ่ม 1 มีอำนาจจำแนกกลุ่มได้สูง ซึ่งสอดคล้องกับค่าวิลค์แลมดา ซึ่งมีค่าต่ำ (.2864) แสดงว่าสมการจำแนกกลุ่ม 1 มีอำนาจในการแบ่งกลุ่มได้มาก และสอดคล้องกับเปอร์เซ็นต์ของความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมดที่ใช้อธิบายการจำแนกกลุ่มได้ถึงร้อยละ 94.08 ส่วนสมการจำแนกกลุ่ม 2 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกัลต่ำ (.3406) แสดงว่าสมการจำแนกกลุ่ม 2 มีอำนาจในการจำแนกกลุ่มได้ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับค่าวิลค์แลมดา ซึ่งมีค่าสูง (.8840) แสดงว่าสมการจำแนกกลุ่มนี้มีอำนาจในการแบ่งกลุ่มได้น้อยและสอดคล้องกับเปอร์เซ็นต์ของความแปรปรวนของตัวแปรที่ใช้อธิบายในการจำแนกกลุ่มได้เพียง 5.92 เท่านั้น

เพื่อจะดูประสิทธิภาพของสมการจำแนกกลุ่มของสมการจำแนกกลุ่มทั้งสองสมการจึงนำสมการจำแนกทั้งสองไปคาดคะเนความเป็นสมาชิกของกลุ่มพบว่า ผลของการคาดคะเนได้ถูกต้องร้อยละ 79.25 ดังเสนอในตารางต่อไป

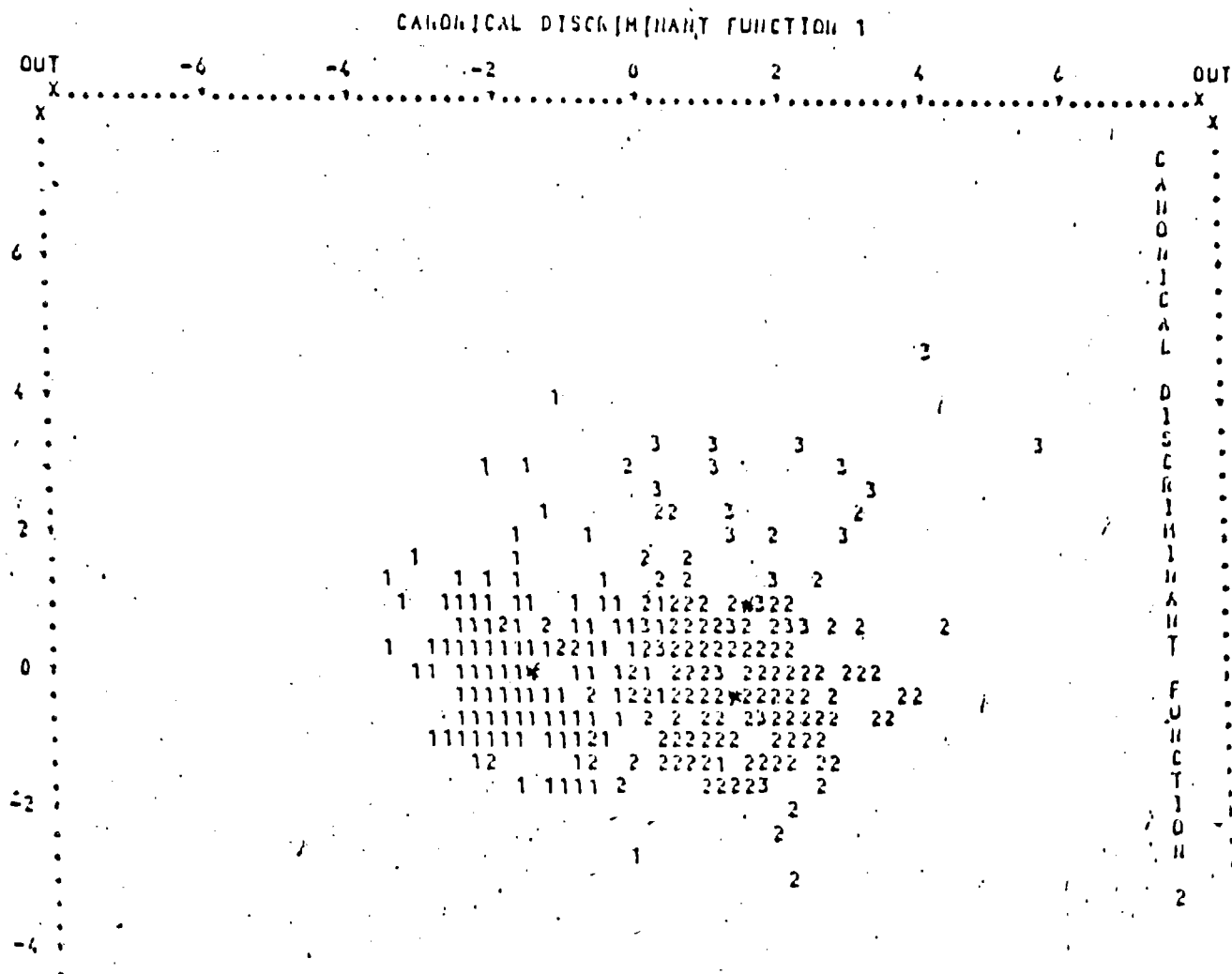
ตาราง 37 ผลการคาดคะเนการจำแนกกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ไม่เรียนต่อ เรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา และเรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา

กลุ่มจริง	กลุ่มที่คาดคะเน			รวม
	ไม่เรียนต่อ	เรียนต่อในเขตฯ	เรียนต่อนอกขอบเขตฯ	
ไม่เรียนต่อ	157 (93.45%)	7 (4.17%)	4 (2.38%)	168
เรียนต่อในขอบเขตฯ	13 (6.56%)	143 (72.22%)	42 (21.21%)	198
เรียนต่อนอกขอบเขตฯ	0 (0%)	17 (50.00%)	17 (50.00%)	34

ร้อยละของจำนวนตัวอย่างที่คาดคะเนได้ถูกต้อง 79.25

ผลของการคาดคะเนการจำแนกกลุ่มจากตารางข้างต้น สมการจำแนกกลุ่มที่ได้ให้ผลได้ถูกต้องสูง จึงสรุปได้ว่าสมการจำแนกกลุ่มที่ได้ทั้งสองสมการสามารถจำแนกกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และประสิทธิภาพการให้การจำแนกกลุ่มของสมการอยู่ในเกณฑ์ดี

เพื่อความชัดเจนในการเสนอการจำแนกกลุ่มที่ไม่เรียนต่อ กลุ่มที่เรียนต่อในขอบเขตการให้บริการการศึกษา และกลุ่มที่เรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา ผู้วิจัยจึงเสนอกราฟการกระจายค่าสัมประสิทธิ์การจำแนกกลุ่มในภาพประกอบที่ 10

ภาพประกอบ 10 แสดงการกระจายค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลสมการความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ไม่เรียนต่อ กลุ่มที่เรียนต่อ และกลุ่มที่เรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา

หมายเหตุ 1 = กลุ่มที่ไม่เรียนต่อ

2 = กลุ่มที่เรียนต่อ

3 = กลุ่มที่เรียนต่อนอกขอบเขตการให้บริการการศึกษา

เพื่อให้ได้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับตัวแปรใดบ้างที่ใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่นักเรียนตั้งใจไม่เรียนต่อกับกลุ่มที่ตั้งใจในการเรียนต่อ กลุ่มที่ไม่เรียนต่อกับกลุ่มที่เรียนต่อ และค่าสัมประสิทธิ์ความแตกต่างของแต่ละตัวแปรมีค่าแตกต่างกันอย่างไรบ้าง เมื่อนำมาพิจารณาแยกเป็นรายอำเภอ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ข้อมูลแยกเป็นรายอำเภอ การนำเสนอผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแต่ละตัวแปร และค่าสัมประสิทธิ์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มทั้ง 4 อำเภอพร้อมกัน โดยจะเสนอตามตัวแปร ความตั้งใจในการเรียนต่อ (Y_1) และตัวแปร การเรียนต่อ (Y_2) รายละเอียดทั้งนี้จะนำเสนอต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยของตัวแปรทั้งหมด จำแนกเป็นรายอำเภอ รายละเอียดทั้งนี้จะนำเสนอในตารางต่อไป

ตาราง 38 ค่าเฉลี่ยของตัวแปรค่า ๆ ของแต่ละอำเภอ ระหว่างกลุ่มที่ตั้งใจในการเรียนต่อกับกลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ

ตัวแปร	อำเภอพัฒนานิคม		Univariate	อำเภอนกขัตติย		Univariate	อำเภอท่าเรือ		Univariate	อำเภอเสนาไฟ		Univariate
	0	1	F-Ratio	0	1	F-Ratio	0	1	F-Ratio	0	1	F-Ratio
X ₃	14.5962	16.7500	11.58**	15.4595	19.0159	23.15**	14.5952	17.3793	16.76**	14.1176	16.3636	18.78**
X ₄	27.3846	51.6667	77.40**	30.8108	55.2381	105.10**	30.0952	54.9482	89.46**	32.8529	52.4697	43.95**
X ₅	.3615	.6292	19.21**	.4811	.6730	11.99**	.4333	.8069	43.43**	.5765	.8606	31.82**
X ₆	14.7692	16.2500	10.59**	15.2703	16.5556	10.23**	14.6667	15.7069	9.45**	14.6176	15.5000	6.32*
X ₇	17.5385	18.2500	1.86	17.2973	18.1587	3.26	15.8095	17.9828	20.37**	17.4118	17.5758	0.10
X ₉	16.4231	17.6875	6.97**	17.3514	17.8889	0.99	15.9286	18.0862	20.99**	16.2059	17.0454	3.05
X ₁₃	1.1346	1.5625	8.31*	1.4595	1.7936	4.59*	1.6667	1.9828	3.12	1.5000	1.8788	4.54*
X ₁₄	2.0000	2.330	4.80*	1.8919	2.2381	8.88**	2.1429	2.3103	0.94	2.0294	2.1969	2.88
X ₁₅	1.8269	2.0833	6.96**	1.5946	1.8889	10.34**	1.5476	2.2069	32.50**	1.3824	1.8485	13.84**
X ₁₇	2.1699	2.6597	18.99**	1.9955	2.4788	18.19**	1.7897	2.1782	13.77**	2.3284	2.8131	15.66**
X ₁₈	.3023	.3302	0.73	.4073	.4613	2.07	.5264	.5543	0.58	.5862	.6032	0.26
X ₁₉	8.2885	10.2292	1.69	12.5946	10.8889	0.65	5.7857	5.2931	0.99	3.4059	3.8788	0.41
X ₂₀	22.1154	25.000	0.38	25.5405	23.1746	0.95	25.5952	21.4310	3.31	12.3529	14.6212	3.86*
X ₂₂	2798.08	3373.26	0.13	1880.63	3223.54	8.77**	3658.73	4471.26	0.96	2230.39	4097.22	1.89
X ₂₅	3.9038	3.5208	0.82	4.2162	3.6190	2.48	3.8809	3.6207	0.53	3.5000	3.2576	0.41
X ₂₆	2.9616	2.5208	1.33	2.8378	2.4603	0.97	2.6667	2.9310	0.46	2.2647	2.6667	1.08*

ตาราง 38 (ต่อ)

ตัวแปร	อัตราผลตอบแทน			อัตราดอกเบี้ย			อัตราค่าเช่า			อัตราดอกเบี้ย		
	0	1	Univariate F-Ratio	0	1	Univariate F-Ratio	0	1	Univariate F-Ratio	0	1	Univariate F-Ratio
X ₂₇	2.1154	3.0208	10.88*	2.0811	2.8254	9.59**	2.2619	2.8966	24.34**	2.8235	2.9242	0.21
X ₂₈	15.2115	16.1042	4.36*	16.5405	17.2381	3.30	16.3809	17.6379	9.89**	16.6765	16.1364	1.35
X ₂₉	16.1731	17.5833	14.78**	16.4324	17.0952	2.17	16.4286	17.8448	9.43**	18.1471	16.1364	14.07**
X ₃₆	1.6346	2.0000	11.64**	1.7297	1.8254	0.61	1.9048	2.1724	3.73	1.8235	1.9697	1.15
X ₃₇	.4808	.9583	37.47**	.6216	.9524	18.43**	.7381	.9655	12.29**	.8823	.9091	0.18
X ₃₈	3.9231	3.4792	1.16	4.1081	3.3653	4.26*	3.8095	3.4138	1.35	3.1471	2.9091	0.56
X ₃₉	1.1154	2.0417	21.15**	1.1892	2.1905	22.15**	1.3571	1.9828	8.60**	1.1471	2.0454	13.14
X ₄₀	.9038	.7083	1.26	1.0540	.8571	1.31	1.1429	.5862	10.39**	.8529	.6818	0.68
X ₄₁	.2115	1.2708	85.37**	.1622	1.1746	58.38**	.1905	1.2759	61.06**	.3824	1.3182	29.93*
X ₄₂	.0191	.0833	2.16	.0270	.1269	1.91	.0238	.1379	3.95	.0294	.0303	0.01
X ₅₅	27.7725	28.6589	1.69	23.0978	23.0759	0.95	29.0342	28.8510	1.47	30.5435	30.2509	1.69

หมายเหตุ 0 = กลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ

1 = กลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อ

ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรส่วนใหญ่ เมื่อเปรียบเทียบกันเป็นอำเภอต่าง ๆ ก็จะมีค่าใกล้เคียงกันทั้งระหว่างกลุ่ม และระหว่างอำเภอ แต่มีตัวแปรบางตัวที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมาก ระหว่างกลุ่มได้แก่ ตัวแปรบัพัฒนทางจิตวิสัย (x_4) และตัวแปรรายได้ของครอบครัว (x_{22}) ส่วนตัวแปรที่มีความแตกต่างกันระหว่างกันกลุ่มไม่มากนัก ได้แก่ ตัวแปร ทัศนคติต่อการเรียนต่อ (x_3) การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (x_6) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (x_7, x_{29}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน (x_9, x_{29}) ส่วนตัวแปรนอกนั้นมีความแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยเมื่อพิจารณาระหว่างอำเภอ ตัวแปรที่มีความแตกต่างกันมาก ได้แก่ ตัวแปรรายได้ของครอบครัว (x_{22}) โดยมีอำเภอท่าเรือเป็นอำเภอที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนสูงสุด และมีอำเภอแก่งคอยเป็นอำเภอที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนต่ำสุด ส่วนตัวแปรนอกนั้นก็มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก

ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์หาค่าดัชนีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มระหว่างกลุ่มที่ตั้งใจไว้เรียนต่อกับกลุ่มที่ตั้งใจในการเรียนต่อ ทั้งรายละเอียดจะนำเสนอในตารางต่อไป

ตาราง 39 ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานของตัวแปรในสมการจำแนกกลุ่มตั้งใจไม่เรียนต่อ
กับกลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อ แยกเป็นรายอำเภอ

ตัวแปร	อำเภอ			
	พัฒนานิคม	แก่งคอย	ท่าเรือ	เสนาห์
x_3	.0184	.0159	.0463	.1084
x_4	.5599	.8670	.5371	.5336
x_5	.2880	.1782	.1792	.3609
x_6	.0633	-.0273	-.0129	.1343
x_7	.1020	-.3100	.1816	-.0693
x_9	-.2023	-.2246	.1023	-.0949
x_{13}	.2699	.0201	.0899	-.0803
x_{14}	-.2749	.2378	-.1887	-.0525
x_{15}	.0727	.0096	.3626	.1142
x_{17}	.1769	.1479	.0653	.1782
x_{18}	-.0288	-.1794	.1365	.4476
x_{19}	.1390	-.1760	.0329	-.9373
x_{20}	.1549	.2351	-.0328	1.2063
x_{22}	-.1270	.1771	.0667	.0295
x_{25}	.4487	.0363	-.0350	-.3927
x_{26}	-1.2636	.0281	.3480	.4390

ตาราง 39 (ต่อ)

ตัวแปร	อำเภอ			
	พัฒนานิคม	แก่งคอย	ท่าเรือ	เสนาห์
X ₂₇	.0516	.0230	.3614	.1135
X ₂₈	-.0680	.1577	.2421	.2739
X ₂₉	.4087	-.2190	-.1286	-.1276
X ₃₆	.4175	.0316	.1039	.0772
X ₃₇	.0263	.4611	-.0176	-.2106
X ₃₈	.8706	-.0937	-.5510	-.3954
X ₃₉	-1.3512	1.3650	-1.2584	-.0589
X ₄₀	.7089	-1.1849	1.2945	-.6412
X ₄₁	1.4928	-.4540	1.3522	-.1714
X ₄₂	.1750	-.3693	.1552	-.0636
X ₅₅	.0757	.2666	.1487	-.2602

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น จะได้สมการจำแนกกลุ่มเป็นรายอำเภอ แต่ละอำเภอมี 1 สมการ ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐาน แต่ละอำเภอมีรายละเอียดดังนี้ อำเภอพัฒนานิคม ซึ่งเป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำที่สุด มีพหุคูณค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานตั้งแต่ .0184 ถึง 1.4928 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแลกำลังเรียน (X_{39}) ลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40}) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานต่ำสุด 5 อันดับ ได้แก่ ทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา (X_{28}) การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6)

อำเภอแก่งคอยเป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปานกลาง มีพหุคูณค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานตั้งแต่ .0096 ถึง 1.3650 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแลกำลังเรียน (X_{39}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแลกำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40}) ปทัสถานทางจิตวิสัย (X_4) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) และจำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานต่ำสุด 5 อันดับ ได้แก่ สถานภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว (X_{15}) ทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) อาชีพบิดา (X_{13}) อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27}) การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6)

อำเภอท่าเรือเป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูง มีพหุคูณค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานตั้งแต่ .0129 ถึง 1.3522 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ ตัวแปรจำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (X_{41}) จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น (X_{40}) จำนวนบุตรหลานกำลังเรียน (X_{39}) จำนวนบุตรหลาน

ที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) และปทัสถานทางจิตวิสัย (X_4) ส่วนตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานต่ำสุด 5 อันดับ ได้แก่ ตัวแปรการรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) ระยะทางที่เดินทางไป (X_{19}) จำนวนบุตรในครอบครัว (X_{25}) เวลาที่ใช้เดินทางไป (X_{20})

อำเภอเสนาให้ เป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อสูงสุด มีหีสัยค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐาน ตั้งแต่ .0295 ถึง 1.2063 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ ตัวแปรจำนวนบุตรหลานกำลังเรียน (X_{39}) เวลาที่ใช้เดินทางไป (X_{20}) จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น (X_{40}) ปทัสถานทางจิตวิสัย (X_4) ปทัสถานการเรียนต่อของสังคม (X_{18}) ลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) ส่วนตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานต่ำสุด 5 อันดับ ได้แก่ รายได้ของครอบครัว (X_{22}) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (X_{14}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา (X_{42}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของนักเรียน (X_7) ความรู้ของผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ (X_{36})

จากข้อมูลข้างต้น ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มในเชิงบวกทั้ง 4 อำเภอ แต่ละตัวแปร มีค่าทำนายสำคัญกับสมการจำแนกกลุ่ม ได้แก่ ตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) ปทัสถานทางจิตวิสัย (X_4) การรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ (X_5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17}) อาชีพของผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้ประกอบอาชีพ (X_{27}) ไม่มีตัวแปรใดที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มในเชิงลบทั้ง 4 อำเภอ ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มสูงทั้ง 4 อำเภอ ได้แก่ ปทัสถานทางจิตวิสัย (X_4) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียน (X_{39}) จำนวนบุตรหลานที่กำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40}) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มต่ำ ได้แก่ ทัศนคติต่อการเรียนต่อ (X_3) การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของนักเรียน (X_7) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียน (X_9) ส่วนตัวแปรนอกนั้นจะมีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มแตกต่างกันไม่เป็นไปในทางเดียวกัน

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่ม ดังจะนำเสนอในตารางต่อไป

ตาราง 40 ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่ม นักเรียนที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ และตั้งใจเรียนต่อจำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	สมการ จำแนกกลุ่ม	Eigenvalue	Cumulative Percentage	Canonical Correlation	Wilk's Lambda	Chi-sq	df
พัฒนาภิคม	1	3.2469	100.00	.8744	.2355	122.20**	27
แก่งคอย	1	2.7224	100.00	.8552	.2686	111.06**	27
ท่าเรือ	1	2.6805	100.00	.8534	.2717	110.11**	27
เสาไห้	1	2.0433	100.00	.8194	.3286	94.04**	27

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มทั้ง 4 สมการ พบว่าสมการจำแนกกลุ่มทั้งกลุ่มทั้งสองกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกัล เท่ากับ .8744, .8552, .8534 และ .8194 ซึ่งเป็นค่าที่สูง แสดงว่าสมการการจำแนกกลุ่มทั้ง 4 สมการมีอำนาจในการจำแนกกลุ่มได้สูง ซึ่งสอดคล้องกับค่าวิลค์แลมดา ซึ่งมีค่าต่ำทั้ง 4 ค่า (.2355, .2686, .2717 และ .3286 ตามลำดับ) แสดงว่ามีอำนาจในการแบ่งกลุ่มได้มาก

ผลการทดสอบสมการจำแนกกลุ่มที่ได้ทั้ง 4 สมการ สามารถนำสมการดังกล่าวไปคาดคะเนความเป็นสมาชิกของกลุ่มพบว่า คาดคะเนได้ถูกต้องดังนี้ อำเภอพัฒนาภิคม คาดคะเนได้ถูกต้อง

ร้อยละ 96.00 อำเภอแก่งคอย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ถูกต้องร้อยละ 95.00 อำเภอท่าเรือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ถูกต้องร้อยละ 96.00 และอำเภอเสนาห์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ถูกต้องร้อยละ 92.00 รายละเอียดในตารางต่อไป

ตาราง 41 ผลของการภาคคะเนจำแนกกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ตั้งใจไม่เรียนต่อและเรียนต่อ

อำเภอ	กลุ่มจริง	กลุ่มที่คาดคะเน		รวม
		กลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ	กลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อ	
พัฒนานิคม	ตั้งใจไม่เรียนต่อ	49(94.2%)	3(5.8%)	52
	กลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อ	1(2.1%)	47(97.9%)	48
	ร้อยละของจำนวนตัวอย่างที่คาดคะเนได้ถูกต้อง 96.00			100
แก่งคอย	ตั้งใจไม่เรียนต่อ	35(94.6%)	2(5.4%)	37
	ตั้งใจเรียนต่อ	3(4.8%)	60(95.2%)	63
	ร้อยละของจำนวนตัวอย่างที่คาดคะเนได้ถูกต้อง 95.00			100
ท่าเรือ	ตั้งใจไม่เรียนต่อ	40(95.2%)	2(4.8%)	42
	ตั้งใจเรียนต่อ	2(3.4%)	56(96.6%)	58
	ร้อยละของจำนวนตัวอย่างที่คาดคะเนได้ถูกต้อง 96.00			100

ตาราง 41 (ต่อ)

อำเภอ	กลุ่มจริง	กลุ่มที่คาดคะเน		รวม
		กลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ	กลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อ	
เสาไห้	ตั้งใจไม่เรียนต่อ	33 (97.1%)	1 (2.9%)	34
	ตั้งใจเรียนต่อ	7 (10.6%)	59 (89.4%)	66
	ร้อยละของจำนวนตัวอย่างที่คาดคะเนได้ถูกต้อง 92.00			100

ผลของการคาดคะเนการจำแนกกลุ่มจากตารางข้างต้น สมการจำแนกกลุ่มของแต่ละอำเภอที่ได้ให้ผลให้ถูกต้องสูงมากจึงสรุปได้ว่า สมการจำแนกกลุ่มที่ได้สามารถจำแนกจำแนกกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและประสิทธิภาพของสมการอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ถ้าเฉลี่ยของตัวแปรทั้งหมด จำแนกเป็นรายอำเภอผลการวิเคราะห์ดังจะนำเสนอในตารางต่อไป

ตาราง 42 ค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ ของแต่ละอำเภอ ระหว่างกลุ่มที่เรียนต่อกับกลุ่มที่ไม่เรียนต่อ

ตัวแปร	อำเภอพัฒนานิคม			อำเภอนกขัตติย			อำเภอท่าเรือ			อำเภอเสนาห์		
	0	1	F-Ratio	0	1	F-Ratio	0	1	F-Ratio	0	1	F-Ratio
X ₃	15.0000	16.1176	2.77	15.9773	18.9167	14.65**	14.9523	16.9756	7.31**	14.6389	16.0517	6.55**
X ₄	28.4349	48.6667	40.32	35.5454	54.1250	42.66**	31.2857	55.3171	63.05**	33.4167	52.9310	43.83**
X ₅	.3913	.5726	7.67**	.5016	.6542	6.95**	.4571	.8244	29.67**	.6111	.8345	17.20**
X ₆	15.0435	15.8431	2.77	15.4318	16.5208	7.32**	14.8333	15.5690	3.45	14.6111	15.3793	5.11*
X ₇	17.3044	18.3922	4.19	17.4546	18.0417	1.46	16.0238	18.0976	14.61**	17.3889	17.6552	0.28
X ₉	16.2826	17.6863	8.32	17.0454	18.1458	4.34*	16.0000	18.0732	15.28	16.0000	17.1207	5.55*
X ₁₃	1.1304	1.4510	5.64*	1.4318	1.8542	6.98**	1.6905	1.8537	0.86	1.5556	1.7586	1.70
X ₁₄	2.0000	2.2745	3.19	1.9091	2.2917	10.23**	2.0952	2.1707	0.35	2.0278	2.2069	3.20
X ₁₅	1.7609	2.1372	15.95**	1.6136	1.8958	8.70**	1.6190	2.1463	17.29**	1.4444	1.8103	8.09**
X ₁₇	2.1196	2.6209	19.81**	2.0644	2.4375	9.98**	1.7659	2.2154	19.13	2.2870	2.8448	22.38**
X ₁₈	.2996	.3194	0.36	.3925	.4698	4.66*	.5288	.5510	0.33	.5908	.5912	0.01
X ₁₉	9.6522	8.2745	0.84	13.2273	10.4792	11.58	5.5476	5.2195	0.56	3.7778	3.2241	1.16
X ₂₀	25.7609	21.2745	0.87	25.6818	22.9167	1.21	25.5952	21.1707	3.79	13.0556	13.9655	0.72
X ₂₂	2936.59	315.35	0.05	2070.07	3201.39	6.34*	3751.98	4209.35	0.28	2037.04	3317.53	8.60**
X ₂₅	3.9565	3.4118	1.69	4.4318	3.4792	6.44*	3.9524	3.5854	1.03	3.4722	3.1552	0.74
X ₂₆	2.9130	2.5294	0.99	3.0000	2.4167	2.23	2.6190	2.9512	0.62	2.3056	2.5689	0.50
X ₂₇	1.9783	3.0392	15.31**	2.2273	2.8542	6.16*	2.1905	2.9024	42.41	2.6111	3.0345	3.72

ตาราง 42 (ต่อ)

ตัวแปร	อำเภอพัฒนานิคม			อำเภอหนองกุงชุม			อำเภอท่าเรือ			อำเภอเสนาห์		
	0	1	F-Ratio	0	1	F-Ratio	0	1	F-Ratio	0	1	F-Ratio
X ₂₈	15.1304	16.0196	4.16*	16.5000	17.2708	3.98*	16.3810	17.6829	8.72**	16.6667	16.0517	1.71
X ₂₉	16.0435	17.5882	17.12**	16.2727	17.1458	4.03	16.1428	18.0000	14.31**	18.000	16.2931	9.63**
X ₃₆	1.5869	2.0196	16.46*	1.7500	1.8542	0.69	1.8809	2.2439	5.28*	1.7778	1.9828	2.31
X ₃₇	.4565	.9216	32.91	.6591	.9583	13.40**	.6905	1.0000	17.94**	.7778	.9655	8.83**
X ₃₈	3.9565	3.3922	1.92	4.1591	3.3750	4.58*	3.8809	3.2683	3.31	3.0278	2.7759	0.79
X ₃₉	1.0000	1.9608	24.12**	1.0909	2.5208	54.43	1.3571	1.8049	5.09*	.9444	2.0689	28.21**
X ₄₀	.9565	.6274	3.78	.9091	1.0000	0.26	1.2857	.4390	22.04**	.7222	.7069	0.07
X ₄₁	.0652	1.2549	158.70	.1818	1.3125	80.39**	.0714	1.2683	127.80**	.2222	1.3621	74.54
X ₄₂	.0000	.0980	4.89*	.0000	.1666	5.38*	.0000	.1219	5.69*	.0278	.0348	0.03
X ₅₅	28.6050	27.7307	1.55	23.1964	23.4991	0.61	28.9900	28.9820	0.02	30.3200	30.4510	0.34

หมายเหตุ 0 = กลุ่มไม่เรียนต่อ

1 = กลุ่มที่เรียนต่อ

ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรส่วนใหญ่ เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างอำเภอ จะมีค่าใกล้เคียงกัน ทั้งระหว่างกลุ่มในอำเภอเดียวกัน และต่างอำเภอ ตัวแปรที่มีค่าแตกต่างกันมาก ภายในอำเภอเดียวกัน ได้แก่ บัณฑิตทางจิตวิสัย (x_4) และรายได้ของครอบครัว (x_{22}) ส่วน ตัวแปรที่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มไม่มากนัก ได้แก่ ตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนต่อ (x_3) การรับรู้ คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษาของผู้ปกครอง (x_{28} , x_{29}) การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (x_6) ส่วนตัวแปรนอกนั้นมีความแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย เมื่อ พิจารณาระหว่างอำเภอ ตัวแปรที่มีความแตกต่างกันมาก ได้แก่ ตัวแปรรายได้ของครอบครัว (x_{22}) โดยมีอำเภอท่าเรือเป็นอำเภอที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนสูงสุด และอำเภอแก่งคอยเป็น อำเภอที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนต่ำสุด ส่วนตัวแปรนอกนั้นก็มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก

ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์หาค่าดัชนีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มระหว่างกลุ่มที่ไม่เรียน ต่อ กับกลุ่มที่เรียนต่อทั้งรายละเอียดจะเสนอในตารางต่อไป

ตาราง 43 ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานของตัวแปร ในสมการจำแนกกลุ่มไม่เรียนต่อกับ
กลุ่มเรียนแยกเป็นอำเภอ

ตัวแปร	อำเภอ			
	พัฒนานิคม	แก่งคอย	ท่าเรือ	เสนาห์
X_3	-.2985	-.1107	.0952	.0279
X_4	.4761	.4457	.6606	.4637
X_5	.1014	-.1055	.1218	.3325
X_6	-.2350	.1371	-.4390	-.3868
X_7	.3506	-.3714	-.0838	-.0261
X_9	.1111	.2839	.3514	.1771
X_{13}	.0749	.1164	.1428	-.0393
X_{14}	-.0449	.1032	-.1695	.0230
X_{15}	.1741	.2848	-.3809	.1508
X_{17}	.0798	-.1243	.2153	.3126
X_{18}	-.1884	.0667	.2226	.2711
X_{19}	-.0677	.1417	.3821	-.3550
X_{20}	.1315	-.5720	-.3902	.9478
X_{22}	-.3301	.2269	-.1258	.0590
X_{25}	-.2339	-1.1441	-.2338	-.3845
X_{26}	-.2248	.6246	.6237	.4254

ตาราง 43 (ต่อ)

ตัวแปร	อำเภอ			
	พัฒนานิคม	แก่งคอย	ท่าเรือ	เสนาห์
X ₂₇	.2461	-.0292	.7809	.2935
X ₂₈	-.0306	.0361	.0014	.1061
X ₂₉	.3598	.0738	.0398	.0060
X ₃₆	.3512	.0242	-.0548	-.0565
X ₃₇	.2166	-.0226	.3667	.3960
X ₃₈	.3621	.1611	-.6690	-.3217
X ₃₉	-1.1094	1.2966	-.7854	-.3317
X ₄₀	.8918	-.2510	.6315	.7006
X ₄₁	1.3774	.1355	1.1404	.9749
X ₄₂	.3032	-.2894	.1167	.1778
X ₅₅	-.1095	.0030	.3411	-.2853

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นจะให้การจำแนกกลุ่มเป็นรายอำเภอ แต่ละอำเภอมี 1 สมการ ค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานแต่ละอำเภอมีรายละเอียดดังนี้

อำเภอพัฒนานิคมเป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่ำสุด มีพิสัยค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานตั้งแต่ .0306 ถึง 1.3774 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) จำนวนบุตรหลานกำลังเรียน (X_{39}) จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40}) บัณฑิตทางจิตวิสัย (X_4) และจำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานต่ำสุด 5 อันดับ ได้แก่ การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{28}) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (X_{14}) ระยะทางที่ใช้เดินทาง (X_{19}) อาชีพของบิดาหรือมารดา (X_{13}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{17})

อำเภอแก่งคอยเป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปานกลาง มีค่าพิสัยค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐาน ตั้งแต่ .0030 ถึง 1.2966 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ จำนวนบุตรหลานกำลังเรียน (X_{39}) ลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) เวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) บัณฑิตทางจิตวิสัย (X_4) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของนักเรียน (X_7) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานต่ำสุด 5 อันดับ ได้แก่ คุณภาพการให้บริการการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานรวม (X_{55}) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรได้รับ (X_{36}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{28}) อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{27})

อำเภอท่าเรือเป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูง มีพิสัยค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานตั้งแต่ .0014 ถึง 1.1404 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) จำนวนบุตรหลานกำลังเรียน (X_{39}) อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ (X_{37}) จำนวนบุตรหลาน

ที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) ปหฺสถานทางจิตวิสัย (X_4) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานต่ำสุด 5 อันดับ ได้แก่ การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{28}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{29}) ลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของนักเรียน (X_7) หักหนี้ต่อการเรียนต่อ (X_3)

อำเภอเสนาให้เป็นอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงมาก มีหิสัยค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานตั้งแต่ .0060 ถึง .9749 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) เวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) ปหฺสถานทางจิตวิสัย (X_4) ลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) ความเกิดขึ้นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 (X_{37}) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานต่ำสุด 5 อันดับ ได้แก่ การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{29}) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (X_{14}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของนักเรียน (X_7) หักหนี้ต่อการเรียนต่อ (X_3) อาชีพของบิดาหรือมารดา (X_{13})

จากข้อมูลข้างต้น ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานสูง และมีค่าในเชิงบวกทั้ง 4 อำเภอ ได้แก่ ปหฺสถานทางจิตวิสัย (X_4) จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานสูงทั้ง 4 อำเภอ ได้แก่ การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ (X_6) เวลาที่ใช้เดินทาง (X_{20}) ลำดับบุตรที่เกิด (X_{26}) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล (X_{38}) จำนวนบุตรหลานกำลังเรียน (X_{39}) จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับประถมศึกษา (X_{40}) จำนวนบุตรหลานกำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_{41}) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานต่ำทั้ง 4 อำเภอ ได้แก่ อาชีพของบิดาหรือมารดา (X_{13}) ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา (X_{14}) การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครอง (X_{28}) ส่วนตัวแปรออกนั้นจะมีค่าสัมประสิทธิ์จำแนกกลุ่มมาตรฐานแตกต่างกันไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

เพื่อที่จะดูระดับความเชื่อมั่นของสมการจำแนกกลุ่มที่ใช้อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ดี
มากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการทดสอบสถิติของสมการจำแนกกลุ่ม ดังจะนำเสนอต่อไป
ในตารางต่อไป

ตาราง 44 ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มนักเรียนไม่เรียนต่อกับ
เรียนต่อ จำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	สมการ จำแนกกลุ่ม	Eigenvalue	Cumulative Percentage	Canonical Correlation	Wilk's Lambda	Chi-sq	df
พัฒนานิคม	1	4.1149	100.00	.8969	.1955	133.03**	27
แก่งคอย	1	3.0884	100.00	.8691	.2446	107.72**	27
ท่าเรือ	1	6.7402	100.00	.9332	.1292	138.13**	27
เสาไห้	1	2.8489	100.00	.8603	.2598	105.80**	27

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการจำแนกกลุ่มทั้ง 4 สมการพบว่า
สมการจำแนกกลุ่มทั้งสองกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
คาโนนิกัล เท่ากับ .8969, .8691, .9332 และ .8603 ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์ที่สูงมาก แสดงว่า
สมการจำแนกกลุ่มทั้ง 4 สมการมีอำนาจในการจำแนกกลุ่มได้สูง ซึ่งสอดคล้องกับค่าวิลค์แลมดา ซึ่ง

มีค่าต่ำทั้ง 4 ค่า เท่ากับ .1955, .2446, .1292 และ .2598 ตามลำดับ แสดงว่ามีอำนาจในการแบ่งกลุ่มได้มาก

ผลการทดสอบสมการจำแนกที่ได้ 4 สมการ สามารถนำสมการดังกล่าวไปคาดคะเนความเป็นสมาชิกของกลุ่มพบว่า คาดคะเนได้ถูกต้องดังนี้ อำเภอดอนจานม คาดคะเนได้ถูกต้องร้อยละ 96.00 อำเภอกันทรวิชัย คาดคะเนได้ถูกต้องร้อยละ 92.00 อำเภอท่าเรือ คาดคะเนได้ถูกต้อง 99.00 และอำเภอสทิงพระ คาดคะเนได้ถูกต้องร้อยละ 97.00 รายละเอียดดังจะเสนอในตารางต่อไป

ตาราง 45 ผลของการคาดคะเนจำแนกกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่เรียนต่อและกลุ่มที่เรียนต่อ

อำเภอ	กลุ่มจริง	กลุ่มที่คาดคะเน		รวม
		กลุ่มที่ตั้งใจไม่เรียนต่อ	กลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อ	
พัฒนานิคม	ไม่เรียนต่อ	45(97.8%)	1(2.2%)	46
	เรียนต่อ	3(5.6%)	51(94.4%)	54
	ร้อยละของจำนวนตัวอย่างที่คาดคะเนได้ถูกต้อง 96.00			100
แก่งคอย	ไม่เรียนต่อ	43(97.7%)	1(2.3%)	44
	เรียนต่อ	7(12.5%)	49(87.5%)	56
	ร้อยละของจำนวนตัวอย่างที่คาดคะเนได้ถูกต้อง 92.00			100
ท่าเรือ	ไม่เรียนต่อ	42(100.0%)	0(0%)	42
	เรียนต่อ	1(1.7%)	57(98.3%)	58
	ร้อยละของจำนวนตัวอย่างที่คาดคะเนได้ถูกต้อง 99.00			100
เสนาห์	ไม่เรียนต่อ	35(97.2%)	1(2.8%)	36
	เรียนต่อ	2(3.1%)	62(96.9%)	64
	ร้อยละของจำนวนตัวอย่างที่คาดคะเนได้ถูกต้อง 97.00			100

ผลของการคาดคะเนการจำแนกกลุ่มจากตารางข้างต้น สมการจำแนกกลุ่มของแต่ละอำเภอที่ให้ผลลัพธ์ได้ถูกต้องสูงมากจึงสรุปได้ว่า สมการจำแนกกลุ่มที่ได้สามารถได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและประสิทธิภาพของสมการอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ภาคผนวก จ.

แบบสอบถามและแบบวัดสำหรับนักเรียนชั้น ป.6

คำชี้แจง นักเรียนแจ้งเติมข้อความในช่องว่างที่กำหนดให้

ค.ช. ☐

สำหรับผู้วิจัย

ค.ญ. ☐

โรงเรียน ตำบล

อำเภอ จังหวัด

อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตำบล

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าตัวเลือกที่กำหนดให้ ที่ตรงกับ
ความคิดและความตั้งใจของนักเรียน

ข้อ 1 เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วนักเรียนตั้งใจจะเรียนต่อหรือไม่

☐ ไม่เรียนต่อ

☐ เรียนต่อ

ข้อ 2 นักเรียนตั้งใจจะเรียนต่อที่โรงเรียนใด (บอกชื่อโรงเรียน)

ชื่อโรงเรียน

คำชี้แจง (ข้อ 3 - 7) นักเรียนจงเลือกเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าตัวเลือกที่กำหนดให้
ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

ข้อ 3 "เรียนต่อชั้น ม.1 แล้วจะมีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ"

☐ มากที่สุด

☐ มาก

☐ ปานกลาง

☐ น้อย

☐ น้อยที่สุด

ข้อ 4 "เรียนต่อชั้น ม.1 แล้วจะเป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป"

☐ มากที่สุด

☐ มาก

☐ ปานกลาง

☐ น้อย

☐ น้อยที่สุด

ข้อ 5 "เรียนต่อชั้น ม.1 แล้วจะเป็นที่เชิดชูวงศ์ตระกูล"

☐ มากที่สุด

☐ มาก

☐ ปานกลาง

☐ น้อย

☐ น้อยที่สุด

ข้อ 6 "เรียนต่อชั้น ม.1 แล้วจะมีโอกาสทำงานที่ไม่ต้องใช้แรงงาน"

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ข้อ 7 "เรียนต่อชั้น ม.1 แล้วมีโอกาสหารายได้เพิ่มขึ้น"

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

คำชี้แจง ข้อ (8 - 10) นักเรียนจงพิจารณาว่าบุคคลต่อไปนี้ สนับสนุนให้นักเรียนเรียนต่อ
ชั้น ม.1 มากน้อยเพียงใด และ นักเรียนยินดีที่จะทำตามความเกิดขึ้นของบุคคลเหล่านั้น
มากน้อยเพียงใด

ข้อ 8 นักเรียนคิดว่าพ่อแม่สนับสนุนให้นักเรียนต่อชั้น ม.1 มากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

นักเรียนต้องการทำตามการสนับสนุนของพ่อแม่มากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ข้อ 9 นักเรียนคิดว่าครูสนับสนุนให้นักเรียนเรียนต่อชั้น ม.1 มากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

นักเรียนต้องการทำตามการสนับสนุนของครูมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☒ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ข้อ 10 นักเรียนคิดว่าเพื่อนนักเรียนสนิทมาก สนับสนุนให้นักเรียนเรียนต่อชั้น ม.1 มากน้อย
เพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

นักเรียนต้องการทำตามการสนับสนุนของเพื่อนสนิทมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

คำชี้แจง นักเรียนจงเขียนรายชื่อเพื่อนที่นักเรียนสนิทมากที่สุด (1 - 5 ชื่อ) แล้วระบุว่าเพื่อนของนักเรียนแต่ละคนจะเรียนต่อหรือไม่ และเรียนที่โรงเรียนใด

เพื่อนสนิทคนที่ 1 ชื่อ ☐ เรียน ☐ ไม่เรียนต่อ

ถ้าเรียนต่อจะเรียนที่โรงเรียน

เพื่อนสนิทคนที่ 2 ชื่อ ☐ เรียน ☐ ไม่เรียนต่อ

ถ้าเรียนต่อจะเรียนที่โรงเรียน

เพื่อนสนิทคนที่ 3 ชื่อ ☐ เรียน ☐ ไม่เรียนต่อ

ถ้าเรียนต่อจะเรียนที่โรงเรียน

เพื่อนสนิทคนที่ 4 ชื่อ ☐ เรียน ☐ ไม่เรียนต่อ

ถ้าเรียนต่อจะเรียนที่โรงเรียน

เพื่อนสนิทคนที่ 5 ชื่อ ☐ เรียน ☐ ไม่เรียนต่อ

ถ้าเรียนต่อจะเรียนที่โรงเรียน

คำชี้แจง นักเรียนจงทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าตัวเลือกที่นักเรียนคิดว่าตนเองมีระดับความสามารถในแต่ละวิชาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อ 11 นักเรียนคิดว่าตนเองมีความสามารถในการวิชาเลขคณิตอยู่ในระดับใด

☐ อ่อนมาก ☐ อ่อน ☐ ปานกลาง ☐ เก่ง ☐ เก่งมาก

ข้อ 12 นักเรียนคิดว่าตนเองมีความสามารถในการวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับใด

☐ อ่อนมาก ☐ อ่อน ☐ ปานกลาง ☐ เก่ง ☐ เก่งมาก

ข้อ 13 นักเรียนคิดว่าตนเองมีความสามารถในการวิชา สบช. อยู่ในระดับใด

☐ อ่อนมาก ☐ อ่อน ☐ ปานกลาง ☐ เก่ง ☐ เก่งมาก

ข้อ 14 นักเรียนคิดว่าตนเองมีความสามารถในการวิชา สลน. อยู่ในระดับใด

☐ อ่อนมาก ☐ อ่อน ☐ ปานกลาง ☐ เก่ง ☐ เก่งมาก

ข้อ 15 นักเรียนคิดว่าตนเองมีความสามารถในการวิชา กพอ. อยู่ในระดับใด

☐ อ่อนมาก ☐ อ่อน ☐ ปานกลาง ☐ เก่ง ☐ เก่งมาก

คำชี้แจง (ข้อ 16 - 20) นักเรียนจงเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าตัวเลือกที่กำหนดให้ ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ โรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนเรียนอยู่

ข้อ 16 นักเรียนส่วนมากที่เรียนโรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนเรียนอยู่มีความรู้ความสามารถในวิชาต่าง ๆ เป็นอย่างไร

☐ อ่อนมาก ☐ อ่อน ☐ ปานกลาง ☐ เก่ง ☐ เก่งมาก

ข้อ 17 นักเรียนส่วนมากที่เรียนโรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนเรียนอยู่มีความประพฤติเป็นอย่างไร

☐ ไม่ดี ☐ ค่อนข้างไม่ดี ☐ ปานกลาง ☐ ดี ☐ ดีมาก

ข้อ 18 โรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนอยู่เอาใจใส่กวดขันให้ความรู้แก่นักเรียนเป็นอย่างไร

☐ ไม่ดี ☐ ค่อนข้างไม่ดี ☐ ปานกลาง ☐ ดี ☐ ดีมาก

ข้อ 19 โรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนอยู่ ให้บริการความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพของประชาชนเป็นอย่างไร (ตัวอย่าง เช่น โรงเรียนจัดครูเกษตรออกไปให้ความรู้เรื่องการทำนา ทำสวน เลี้ยงหมู ฯลฯ หรือโรงเรียนจัดคนออกไปร่วมกับหน่วยงานอื่นไปให้ความรู้แก่ประชาชน)

☐ น้อยที่สุด ☐ น้อย ☐ ปานกลาง ☐ มาก ☐ มากที่สุด

ข้อ 20 โรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนเรียนอยู่ ให้บริการด้านอนามัยนันทนาการ เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา ประเพณี บริการข่าวสารหรือบริการอาคารสถานที่เพื่อจัดงานหรือประชุมแก่ชุมชนเป็นอย่างไร

☐ น้อยที่สุด ☐ น้อย ☐ ปานกลาง ☐ มาก ☐ มากที่สุด

คำชี้แจง (ข้อ 21 - 25) นักเรียนจงเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าตัวเลือกที่

กำหนดให้ที่ตรงกับความคิดเห็นว่า โรงเรียนมัธยมที่อยู่ใกล้บ้านของนักเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านนักเรียนชื่อ

ข้อ 21 นักเรียนส่วนมากที่เรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านนักเรียนมีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการเป็นอย่างไร

☐ อ่อนมาก ☐ อ่อน ☐ ปานกลาง ☐ เก่ง ☐ เก่งมาก

ข้อ 22 นักเรียนส่วนมากที่เรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านของนักเรียนมีความประพฤติ
อย่างไร

☐ ไม่ดี ☐ ค่อนข้างไม่ดี ☐ ปานกลาง ☐ ดี ☐ ดีมาก

ข้อ 23 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านของนักเรียน เอาใจใส่กวดขันให้ความรู้แก่นักเรียน
เป็นอย่างไร

☐ ไม่ดี ☐ ค่อนข้างไม่ดี ☐ ปานกลาง ☐ ดี ☐ ดีมาก

ข้อ 24 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านของนักเรียน ให้บริการความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการ
ประกอบอาชีพของประชาชนเป็นอย่างไร (ตัวอย่างเช่น โรงเรียนจัดครูเกษตรออกไปให้
ความรู้การทอผ้า ทำสวน เลี้ยงหมู ฯลฯ หรือโรงเรียนจัดคนออกไปร่วมกับหน่วยงานอื่น
ไปให้บริการความรู้แก่ประชาชน)

☐ น้อยที่สุด ☐ น้อย ☐ ปานกลาง ☐ มาก ☐ มากที่สุด

ข้อ 25 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านของนักเรียน ให้บริการด้านอนามัย นันทนาการ บริการ
ข่าวสาร หรือบริการอาคารสถานที่ให้ชุมชนจัดงานจัดประชุมแก่ชุมชนเป็นอย่างไร

☐ น้อยที่สุด ☐ น้อย ☐ ปานกลาง ☐ มาก ☐ มากที่สุด

แบบสำรวจข้อมูลโรงเรียนประถมศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของโรงเรียนประถมศึกษา

สำหรับผู้วิจัย

โรงเรียนตำบล

อำเภอจังหวัด

1 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่รับผิดชอบให้บริการการศึกษาแก่โรงเรียนของท่าน

คือ โรงเรียน

ตำบล

ระยะทางห่างจากโรงเรียนของท่านประมาณ กิโลเมตร

วิธีเดินทางสะดวกที่สุดคือ

ใช้เวลาเดินทาง นาที

2. โรงเรียนมัธยมศึกษาที่นักเรียนของท่านไปเรียนต่อชั้น ม.1 ได้แก่

2.1 โรงเรียน ตำบล

อำเภอ จังหวัด

ระยะทาง กม. วิธีเดินทางที่สะดวกที่สุดคือ

ใช้เวลาเดินทาง นาที สภาพถนน

2.2 โรงเรียน ตำบล

อำเภอ จังหวัด

ระยะทาง กม. วิธีเดินทางที่สะดวกที่สุดคือ

ใช้เวลาเดินทาง นาที สภาพถนน

2.3 โรงเรียน ตำบล

อำเภอ จังหวัด

ระยะทาง กม. วิธีเดินทางที่สะดวกที่สุดคือ

ใช้เวลาเดินทาง นาที สภาพถนน

3 ในปี 2528 มีนักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ปีการศึกษา 2527)

จำนวน คน เรียนต่อ ม.1 จำนวน คน

ในปี 2529 มีนักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ปีการศึกษา 2528)

จำนวน คน เรียนต่อ ม.1 จำนวน คน

ในปี 2530 มีนักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ปีการศึกษา 2529)

จำนวน คน เรียนต่อ ม.1 จำนวน คน

คำอธิบายสำหรับผู้กรอกข้อมูล

ระยะทาง บอกเป็นจุดทศนิยม 1 ตำแหน่ง เช่น 3.5 กิโลเมตร เป็นต้น

วิธีการเดินทาง แบ่งเป็น เดินด้วยเท้า, จักรยาน, จักรยานยนต์, เรือ,

รถเหมา, รถประจำทาง หรือ อื่น ๆ (ระบุ)

เวลาที่ใช้เดินทาง บอกเป็นนาที เช่น 20 นาที เป็นต้น

สภาพถนน แบ่งออกเป็น ถนนใช้ได้บางฤดูกาล, ถนนลูกรังใช้ได้ตลอดฤดูกาล, ถนนลาดยาง,

อื่น ๆ (ระบุ)

การศึกษา แบ่งเป็น ไม่รู้หนังสือ, ป.4, ป.6 หรือ ป.7, ม.ศ.3 ม.6 หรือ ปวช.,

อนุปริญญา หรือ ปวส., ปริญญาตรี อื่น ๆ (ระบุ)

ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

ยากจน หมายถึง ผู้ที่เข้าที่ดินคนอื่น หรือผู้ที่มีที่ดินแต่ได้ผลผลิตไม่พอเลี้ยงครอบครัว

ปานกลาง หมายถึง ผู้ที่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง หรือมีรายได้จากผลผลิตพอ

เลี้ยงครอบครัวเหลือเก็บบ้าง

ร่ำรวย หมายถึง ผู้ที่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองหรือมีที่ดินให้คนอื่นเช่า มีรายได้

พอเลี้ยงครอบครัวและเหลือเก็บเป็นจำนวนมากเป็นที่นับหน้าถือตา

ในชุมชนนั้น ๆ

4.

แบบร่างวางของบนโต๊ะเขียนโต๊ะ ๒.๖
ปีการศึกษา ๒๕๓๐

[illegible]

แบบสำรวจข้อมูลโรงเรียนมัธยมศึกษา

โรงเรียน _____ ตำบล _____

อำเภอ _____ จังหวัด _____

ก. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียน

1. จำนวนผู้บริหารของโรงเรียนตามเกณฑ์ของ ก.ค. จำนวน คน

2. จำนวนผู้บริหารที่ได้รับแต่งตั้งจากกรมสามัญศึกษา _____ จำนวน _____ คน

3. อาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการ

- วุฒิการศึกษา

สาขาวิชาเอก

รับราชการมา

ปี

ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร

ปี

4. ผู้บริหารคนที่ 1 (ฝ่าย

)

- วุฒิการศึกษา

สาขาวิชาเอก

รับราชการมา

ปี

ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร

-

ปี

5. ผู้บริหารคนที่ 2 (ฝ่าย

)

- วุฒิการศึกษา

สาขาวิชาเอก

รับราชการมา

ปี

ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร

-

ปี

6. ผู้บริหารคนที่ 3 (ฝ่าย

)

- วุฒิการศึกษา

สาขาวิชาเอก

รับราชการมา

ปี

ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร

-

ปี

7. ผู้บริหารคนที่ 4 (ฝ่าย

)

- วุฒิการศึกษา

สาขาวิชาเอก

รับราชการมา

ปี

ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร

-

ปี

ข. ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากรสายปฏิบัติการสอน

1. จำนวนบุคลากรสายปฏิบัติการสอน ตามเกณฑ์ของ กค. จำนวน _____ คน
2. กรมสามัญศึกษาบรรจุให้ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน จำนวน _____ คน
3. ครูช่วยราชการ -- ไปช่วยราชการที่อื่น - ครูสอนวิชาสามัญ _____ คน
 - ครูสอนวิชาชีพ _____ คน
 - มาช่วยราชการ - ครูสอนวิชาสามัญ _____ คน
 - ครูสอนวิชาชีพ _____ คน
4. จำนวนครูสอนวิชาสามัญ _____ คน _____ สอนวิชาชีพ _____ คน
5. ครูสอนวิชาสามัญ แยกตามวุฒิดังนี้
 - สูงกว่าปริญญาตรี _____ คน
 - ปริญญาตรี _____ คน
 - ต่ำกว่าปริญญาตรี _____ คน
6. ครูสอนวิชาชีพ แยกตามวุฒิดังนี้
 - ปริญญาตรีขึ้นไป _____ คน
 - อนุปริญญา _____ คน
 - ต่ำกว่าอนุปริญญา _____ คน
7. ครูสอนวิชาสามัญ ที่สอนไม่ตรงกับวิชาเอก _____ คน
 - สอนไม่ตรงกับวิชาเอก แต่ผ่านการอบรมวิชาที่สอน _____ คน
8. ครูสอนวิชาชีพ ที่สอนไม่ตรงกับวิชาเอก _____ คน
 - สอนไม่ตรงกับวิชาเอก แต่ผ่านการอบรมวิชาที่สอน _____ คน
9. ครูสอนวิชาสามัญ ที่สอนวิชาชีพ _____ คน
10. ครูสอนวิชา ที่สอนวิชาสามัญ _____ คน
11. ครูสายปฏิบัติการสอนวิชาสามัญที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
 จำนวน _____ คน ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน _____ คน

12. ครูสายปฏิบัติการสอนที่สอนวิชาปีที่ ๖ มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
จำนวน คน ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน คน

ก. การจัดการเรียนการสอน

1. การจัดนักเรียนเข้าเรียนตามแผนการเรียนต่าง ๆ โรงเรียนของท่านทำด้วยวิธีการใด
- ให้นักเรียนเข้าเรียนตามความสนใจ
 - ใช้วิธีคัดเลือกด้วยการสอบ
 - โรงเรียนกำหนดให้นักเรียนแต่ละคนเอง
 - อื่น ๆ (ระบุ) ทั้งข้อ ก และ ข

2. ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนของท่านจัดแผนการสอนให้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
จำนวน แผนการเรียน

2.1 แผนการเรียนทางวิชาการ จำนวน	แผนการเรียน ได้แก่	
ก.	จำนวนนักเรียน	คน
ข.	จำนวนนักเรียน	คน
ค.	จำนวนนักเรียน	คน
ง.	จำนวนนักเรียน	คน
จ.	จำนวนนักเรียน	คน
ฉ.	จำนวนนักเรียน	คน
ช.	จำนวนนักเรียน	คน
ซ.	จำนวนนักเรียน	คน

2.2 แผนการเรียนทางด้านอาชีพ จำนวน แผนการเรียน ได้แก่

ก.	จำนวนนักเรียน	คน
ข.	จำนวนนักเรียน	คน
ค.	จำนวนนักเรียน	คน
ง.	จำนวนนักเรียน	คน
จ.	จำนวนนักเรียน	คน
ฉ.	จำนวนนักเรียน	คน
ช.	จำนวนนักเรียน	คน
ซ.	จำนวนนักเรียน	คน

3. ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนของท่านจัดแผนการเรียนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จำนวน แผนการเรียน

3.1 แผนการเรียนทางวิชาการ จำนวน แผนการเรียน ได้แก่

ก.	จำนวนนักเรียน	คน
ข.	จำนวนนักเรียน	คน
ค.	จำนวนนักเรียน	คน
ง.	จำนวนนักเรียน	คน
จ.	จำนวนนักเรียน	คน
ฉ.	จำนวนนักเรียน	คน
ช.	จำนวนนักเรียน	คน
ซ.	จำนวนนักเรียน	คน

3.2 แผนการเรียนด้านวิชาชีพ จำนวน แผน ได้แก่

ก.	จำนวนนักเรียน	คน
ข.	จำนวนนักเรียน	คน
ค.	จำนวนนักเรียน	คน

ง.	จำนวนนักเรียน	คน
จ.	จำนวนนักเรียน	คน
ฉ.	จำนวนนักเรียน	คน
ช.	จำนวนนักเรียน	คน
ซ.	จำนวนนักเรียน	คน

4. ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนของท่านจัดแผนการเรียนให้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำนวน แผนการเรียน

4.1 แผนการเรียนทางวิชาการ จำนวน แผนการเรียน ได้แก่

ก.	จำนวนนักเรียน	คน
ข.	จำนวนนักเรียน	คน
ค.	จำนวนนักเรียน	คน
ง.	จำนวนนักเรียน	คน
จ.	จำนวนนักเรียน	คน
ฉ.	จำนวนนักเรียน	คน
ช.	จำนวนนักเรียน	คน
ซ.	จำนวนนักเรียน	คน

4.2 แผนการเรียนด้านวิชาชีพ จำนวน แผน ได้แก่

ก.	จำนวนนักเรียน	คน
ข.	จำนวนนักเรียน	คน
ค.	จำนวนนักเรียน	คน
ง.	จำนวนนักเรียน	คน
จ.	จำนวนนักเรียน	คน
ฉ.	จำนวนนักเรียน	คน
ช.	จำนวนนักเรียน	คน
ซ.	จำนวนนักเรียน	คน

- ง. การให้บริการแก่ชุมชน (ได้แก่โรงเรียนได้จัดหลักสูตรอบรมระยะสั้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพแก่ประชาชนในชุมชนใกล้เคียงโรงเรียน หรือโรงเรียนได้จัดครูออกไปเป็นวิทยากรไปให้ความรู้ต่าง ๆ แก่ชุมชนหรือจัดครูออกไปเป็นวิทยากรร่วมกับหน่วยงานอื่นเพื่อให้ความรู้ด้านต่าง ๆ แก่ชุมชน)

1. ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนของท่านได้จัดหลักสูตรระยะสั้นที่จัดขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนในชุมชนหรือไม่

☐ จัด

☐ ไม่ได้จัด

ถ้าจัดหลักสูตรที่จัดมีหลักสูตรอะไรบ้าง

- 1.1 หลักสูตร จำนวน ครั้ง
 1.2 หลักสูตร จำนวน ครั้ง
 1.3 หลักสูตร จำนวน ครั้ง
 1.4 หลักสูตร จำนวน ครั้ง
 1.5 หลักสูตร จำนวน ครั้ง

2. ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนของท่านได้จัดครูหรือนุคลากรออกไปเป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านต่าง ๆ แก่ประชาชนหรือไม่ (เช่น ให้ความรู้ด้านการเลือกตั้งหรือชักชวนประชาชนออกไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ความรู้ด้านการเกษตรหรือความรู้เรื่องโรคระบาด เป็นต้น)

☐ จัด

☐ ไม่ได้จัด

ถ้าจัด จัดในด้านใดบ้าง

- 2.1 ความรู้ที่ให้แก่ประชาชนเรื่อง
 จำนวน ... ครั้ง
 2.2 ความรู้ที่ให้แก่ประชาชนเรื่อง
 จำนวน ... ครั้ง
 2.3 ความรู้ที่ให้แก่ประชาชนเรื่อง
 จำนวน ... ครั้ง

- 2.4 ความรู้ที่ให้แก่ประชาชนเรื่อง
จำนวน ... ครั้ง
- 2.5 ความรู้ที่ให้แก่ประชาชนเรื่อง
จำนวน ... ครั้ง
- 2.6 ความรู้ที่ให้แก่ประชาชนเรื่อง
จำนวน ... ครั้ง
- 2.8 ความรู้ที่ให้แก่ประชาชนเรื่อง
จำนวน ... ครั้ง
- 2.9 ความรู้ที่ให้แก่ประชาชนเรื่อง
จำนวน ... ครั้ง
- 2.10 ความรู้ที่ให้แก่ประชาชนเรื่อง
จำนวน ... ครั้ง

3. ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนของท่านจัดครูหรือบุคลากรออกไปเป็นวิทยากร
ให้ความรู้ด้านต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานของทางราชการและเอกชนหรือไม่

จัด

ไม่ได้จัด

ถ้าจัดให้หน่วยงานใดบ้าง และมีจำนวนครั้งเท่าใด

- 3.1 ชื่อหน่วยงาน
จำนวน ... ครั้ง
- 3.1 ชื่อหน่วยงาน
จำนวน ... ครั้ง
- 3.2 ชื่อหน่วยงาน
จำนวน ... ครั้ง
- 3.3 ชื่อหน่วยงาน
จำนวน ... ครั้ง

- 3.4 ชื่อหน่วยงาน
จำนวน ... ครั้ง
- 3.5 ชื่อหน่วยงาน
จำนวน ... ครั้ง
- 3.6 ชื่อหน่วยงาน
จำนวน ... ครั้ง
- 3.7 ชื่อหน่วยงาน
จำนวน ... ครั้ง
- 3.8 ชื่อหน่วยงาน
จำนวน ... ครั้ง
- 3.8 ชื่อหน่วยงาน
จำนวน ... ครั้ง
- 3.9 ชื่อหน่วยงาน
จำนวน ... ครั้ง
- 3.10 ชื่อหน่วยงาน
จำนวน ... ครั้ง
- ง. ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน
1. ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนของท่านมีนักเรียนทั้งหมด _____ คน มีห้องเรียน
ห้องเรียน
 2. ปีการศึกษา 2531 กรมสามัญศึกษาอนุมัติให้โรงเรียนของท่านเปิดรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 จำนวน ____ ห้องเรียน จำนวนนักเรียน ____ คน
 - มีนักเรียนมาสมัครเข้าเรียนรอบแรก _____ คน
 - มีนักเรียนมาสมัครเข้าเรียนรอบที่สอง _____ คน

3. ปีการศึกษา 2530 กรมสามัญศึกษานุมัติให้โรงเรียนของท่านเปิดรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ จำนวน_____ ห้องเรียน จำนวนนักเรียน _____ คน มีนักเรียนเข้าเรียน _____ คน มีนักเรียนออกกลางปี _____ คน คงเหลือปัจจุบัน _____ คน
4. ปีการศึกษา 2529 กรมสามัญศึกษานุมัติให้โรงเรียนของท่านเปิดรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ จำนวน_____ ห้องเรียน จำนวนนักเรียน _____ คน มีนักเรียนเข้าเรียน _____ คน มีนักเรียนออกกลางปี _____ คน เข้าระหว่างปี _____ คน คงเหลือปัจจุบัน _____ คน
5. นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนของท่านแล้วเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนเท่าใด
 - 5.1 ปีการศึกษา 2529 จำนวนนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (จบปีการศึกษา 2528) คน เรียนต่อชั้น ม.4 คน
 - 5.2 ปีการศึกษา 2530 จำนวนนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (จบปีการศึกษา 2529) คน เรียนต่อชั้น ม.4 คน
 - 5.3 ปีการศึกษา 2531 จำนวนนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (จบปีการศึกษา 2530)..... คน เรียนต่อชั้น ม.4 (หรือต้องการเรียนต่อชั้น ม.4) คน

ด. การให้บริการและการแนะแนว

1. โรงเรียนของท่านให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแก่โรงเรียนประถมศึกษาใดบ้าง และ
โรงเรียนของท่าน ให้การแนะแนวแก่โรงเรียนเหล่านั้นมากน้อยเพียงใด (ปีการศึกษา 2530)

โรงเรียนประถมศึกษา	ตำบล	อำเภอ	การให้การแนะแนวการเรียนต่อ	
			ได้รับการแนะแนว หรือไม่	จำนวนครั้งที่ ให้การแนะแนว
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				

2. โรงเรียนประถมศึกษาในพื้นที่บริการของท่าน ที่มีนักเรียนมาเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ในโรงเรียนของท่านไต่ยมมาก ได้แก่โรงเรียนใดบ้าง

2.1 โรงเรียน	ตำบล
2.2 โรงเรียน	ตำบล
2.3 โรงเรียน	ตำบล
2.4 โรงเรียน	ตำบล
2.4 โรงเรียน	ตำบล

- 2.5 โรงเรียน ตำบล
- 2.6 โรงเรียน ตำบล
- 2.7 โรงเรียน ตำบล
- 2.8 โรงเรียน ตำบล
- 2.9 โรงเรียน ตำบล
- 2.10 โรงเรียน ตำบล

และท่านคิดว่าที่นักเรียนโรงเรียนเหล่านี้ไม่มาเรียนต่อในโรงเรียนของท่าน

เป็นเพราะเหตุใด

1.
2.

3. โรงเรียนของท่านมีนักเรียนประถมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่เอกขอบเขต
การให้บริการการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนของท่านหรือไม่

☒ มี

☐ ไม่มี

ถ้ามี นักเรียนเหล่านั้นมาจากโรงเรียนใดบ้าง (ปีการศึกษา 2531)

1. โรงเรียน	ตำบล	อำเภอ
2. โรงเรียน	ตำบล	อำเภอ
3. โรงเรียน	ตำบล	อำเภอ
4. โรงเรียน	ตำบล	อำเภอ
5. โรงเรียน	ตำบล	อำเภอ
6. โรงเรียน	ตำบล	อำเภอ
7. โรงเรียน	ตำบล	อำเภอ
8. โรงเรียน	ตำบล	อำเภอ
9. โรงเรียน	ตำบล	อำเภอ
10. โรงเรียน	ตำบล	อำเภอ

แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการฉบับที่ 1

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ผู้ประกอบการของ (ต.ช. ค.ญ.) นามสกุล

โรงเรียน ตำบล

อำเภอ จังหวัด

ชื่อ นามสกุล

ประกอบอาชีพ

☐ 1. เกษตรกรรม	☐ 4. บริการ
☐ 2. รับจ้าง	☐ 5. ค้าขาย
☐ 3. รับราชการ	☐ 6. อื่น ๆ

รายได้ทั้งปี บาท (ผลผลิตที่เป็นเงิน กับรายได้ของคนในครอบครัว
(ทั้งหมดที่ทำงานทั้งปี) จำนวนคนที่ทำงานหารรายได้ คน รายได้
เฉลี่ย/คน/เดือน บาท

ระดับการศึกษา (..... ปี)

นับถือศาสนา

☐ 1. พุทธ	☐ 2. อิสลาม
☐ 3. คริสต์	☐ 4. อื่น ๆ (ระบุ

เชื้อชาติ

☐ ไทย	☐ จีน	☐ อื่น ๆ (ระบุ)

จำนวนบุตรในครอบครัว คน เป็นบุตรคนลำดับที่

ท่านต้องการให้บุตรของท่านประกอบอาชีพอะไรเมื่อโตขึ้น

☐ 1. เกษตรกรรม	☐ 4. บริการ
☐ 2. รับจ้าง	☐ 5. ค้าขาย
☐ 3. รับราชการ	☐ 6. อื่น ๆ

ตอนที่ 2 แนวแบบวัดทางจิตวิทยา

แบบวัดการรับรู้คุณภาพโรงเรียนประถมศึกษาที่บุตรของท่านเรียนอยู่

ข้อ 1 นักเรียนส่วนมากที่จบจากโรงเรียนประถมศึกษาที่บุตรของท่านเรียนอยู่มีความรู้ความสามารถในวิชาต่าง ๆ เป็นอย่างไร

- ☐ เก่งมาก ☐ เก่ง ☐ ปานกลาง ☐ อ่อน ☐ อ่อนมาก

ข้อ 2 นักเรียนส่วนใหญ่ที่จบจากโรงเรียนประถมศึกษาที่บุตรของท่านเรียนอยู่มีความประพฤติเป็นอย่างไร

- ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ก่อนข้างไม่ดี ☐ ไม่ดี

ข้อ 3 โรงเรียนประถมศึกษาที่บุตรของท่านเรียนอยู่เอาใจใส่ทั่วชั้นให้ความรู้แก่นักเรียนเป็นอย่างไร

- ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ก่อนข้างไม่ดี ☐ ไม่ดี

ข้อ 4 โรงเรียนประถมศึกษาที่บุตรของท่านเรียนอยู่ ให้บริการด้านความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพของประชาชนเป็นอย่างไร (ตัวอย่างเช่น)

โรงเรียนจัดครูเกณฑ์ออกไปให้ความรู้การทำนา ทำสวน เลี้ยงหมู ฯลฯ หรือ

โรงเรียนจัดคนออกไปร่วมกับหน่วยงานอื่นไปให้ความรู้แก่ประชาชน)

- ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ข้อ 5 โรงเรียนประถมศึกษาที่บุตรของท่านเรียนอยู่ ให้บริการด้านอนามัย นันทนาการ การเข้าร่วมกิจกรรมด้านประเพณี บริการข่าวสาร หรือ บริการอาคารสถานที่ ให้ชุมชนจัดงานประชุมแก่ชุมชนเป็นอย่างไร

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

แบบวัดการรู้คุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาใกล้บ้าน

โรงเรียนมัธยมศึกษาใกล้บ้านท่านชื่อว่า

ข้อ 6 นักเรียนส่วนมากที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านของท่านมีความรู้ความสามารถเป็นอย่างไร

☐ เก่งมาก ☐ เก่ง ☐ ปานกลาง ☐ อ่อน ☐ อ่อนมาก

ข้อ 7 นักเรียนส่วนมากเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านของท่าน มีความประพฤติเป็นอย่างไร

☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ค่อนข้างไม่ดี ☐ ไม่ดี

ข้อ 8 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านของท่าน เอาใจใส่กวาดขันให้ความรู้แก่นักเรียนเป็นอย่างไร

☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ค่อนข้างไม่ดี ☐ ไม่ดี

ข้อ 9 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านของท่าน ให้บริการความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพของประชาชนเป็นอย่างไร (ตัวอย่าง เช่น โรงเรียนจัดครูเกษตรออกไปให้ความรู้การทำนา ทำสวน เลี้ยงหมู ฯลฯ หรือโรงเรียนจัดคนออกไปร่วมกับหน่วยงานอื่นไปให้บริการความรู้แก่ประชาชน)

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ข้อ 10 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านของท่าน ให้บริการด้านอนามัยนันทนาการ การเข้าร่วมกิจกรรมด้านประเพณี บริการข่าวสาร หรือ บริการอาคารสถานที่ให้ชุมชนจัดงาน จัดประชุมแก่ชุมชนเป็นอย่างไร

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ข้อ 11 ทางราชการควรจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาอย่างไร จึงจะมีคนเรียนต่อระดับมัธยมศึกษามากขึ้น (โปรดเรียงลำดับความสำคัญ)

- ☐ 1. สอนวิชาชีพในระดับชั้นมัธยมศึกษาให้มากพอที่เด็กจะออกไปประกอบอาชีพได้จริง
- ☐ 2. ขยายการศึกษาผู้ใหญ่ให้เด็กได้เรียนและทำงานไปด้วย โดยไม่ต้องแต่งเครื่องแบบไปเรียน (คือประกอบอาชีพในเวลากลางวัน และมาเรียนตอนเย็นหลังจากเสร็จงาน)
- ☐ 3. เปิดสอนคล้ายกับข้อ 2. แต่ให้ครูอาสาสมัครเดินทางไปสอนนักเรียนตามหมู่บ้านเมื่อเรียนจบแล้วให้ไปรับรองการจบชั้นมัธยมศึกษา
- ☐ 4. รัฐบาลต้องแก้ปัญหานักเรียนที่จบการศึกษาระดับต่าง ๆ ให้มีงานทำเสียก่อนเพื่อให้ผู้ปกครองและนักเรียนรุ่นหลังเกิดความมั่นใจและต้องการเรียนต่อเพิ่มขึ้น
- ☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ข้อ 12 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะให้เด็กที่เรียนจบชั้น ป.6 มีโอกาสเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษา เพราะเหตุใด

☐

เห็นด้วย

☐

ไม่เห็นด้วย

ข้อ 13 ท่านเห็นว่าการจัดการศึกษาในระดับที่สูงกว่าชั้นประถมศึกษา (ป.6) ในปัจจุบันนี้มีปัญหาอะไร และควรแก้ไขอย่างไร

.....

.....

ข้อ 14 ท่านมีบุตรหลานที่อยู่ในความปกครองทั้งสิ้น คน

☐

1. กำลังเรียน คน

☐

2. เรียนในระดับประถมศึกษา คน

☐

3. เรียนในระดับมัธยมศึกษา คน

☐

4. เรียนในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา คน

ข้อ 15 ท่านอยากให้บุตรหลานมีความรู้ด้านใดมากที่สุด (ถ้าไม่รับราชการ) (โปรดเลือกเพียง 1 ข้อ)

- ☐ 1. ความรู้ที่ช่วยในการประกอบอาชีพโดยตรงของผู้ปกครอง
- ☐ 2. ความรู้ที่ช่วยเสริมในการประกอบอาชีพที่หารายได้ได้
- ☐ 3. ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการเรียนต่อ
- ☐ 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 3 เหตุผลของผู้ปกครอง

(สำหรับผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเรียนต่อ ข้อ 16 - 19)

ข้อ 16 เพราะเหตุใดท่านจึงให้บุตรของท่านเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมแห่งนั้น (โปรดเรียงลำดับความสำคัญของเหตุผลด้วย)

- ☐ 1. เพราะโรงเรียนมีชื่อเสียง
- ☐ 2. เพราะอยู่ใกล้บ้าน
- ☐ 3. เพราะเสียค่าใช้จ่ายน้อย
- ☐ 4. เพราะมีบ้านญาติที่ใกล้
- ☐ 5. เพราะมีคนช่วยเหลืให้ไปเรียน

ข้อ 17 ท่านให้บุตรของท่านเรียนต่อชั้น ม.1 เพราะเหตุใด (โปรดเรียงลำดับความสำคัญเพียง 3 หัวข้อเท่านั้น)

- ☐ 1. นักเรียนมีความสามารถที่จะเรียนได้
- ☐ 2. นักเรียนมีความประสงค์จะเรียนต่อ
- ☐ 3. สถานะทางบ้านคือพอที่จะส่งเสียให้เรียนได้
- ☐ 4. ตัวท่านเองเห็นว่าการเรียนต่อเป็นประโยชน์ต่อเด็ก

- ☐ 5. ต้องการให้บุตรหลานได้ทำงานสบายกว่าตน
- ☐ 6. ต้องการให้บุตรหลานมีความรู้และนำกลับมาช่วยพ่อแม่ประกอบอาชีพ
- ☐ 7. ต้องการให้บุตรหลานเข้ารับราชการมีเงินเดือน
- ☐ 8. เพื่อให้บุตรหลานได้มีการศึกษาเท่าเทียมกับเพื่อนบ้าน
- ☐ 9. เกษะส่งพี่เรียนเลยต้องส่งน้องเรียนตามกัน
- ☐ 10. เพราะโรงเรียนมัธยมอยู่ใกล้บ้านจึงอยากให้ลองเรียนดู
- ☐ 11. มีความสะดวกในการเดินทางไปโรงเรียน
- ☐ 12. เพราะเด็กยังเล็กเกินไปที่จะช่วยทำงานได้
- ☐ 13. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ข้อ 18 ท่านคิดว่าคนที่ไม่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อระดับมัธยมเพราะสาเหตุใด (เรียงลำดับความสำคัญ 3 อันดับ)

- ☐ 1. ผู้ปกครองฐานะไม่ดีพอที่จะส่งให้เรียนต่อได้
- ☐ 2. ผู้ปกครองต้องการให้ลูกหลานช่วยทำงาน
- ☐ 3. เด็กเรียนอ่อน กลัวจะเรียนไม่จบ
- ☐ 4. เด็กสุขภาพไม่ดี
- ☐ 5. เด็กไม่ยอมเรียน
- ☐ 6. ผู้ปกครองไม่กล้าเสี่ยงเพราะมีนักเรียนในหมู่บ้านเรียนจบมาแล้วตกงานมาก
- ☐ 7. การเดินทางไปโรงเรียนไม่สะดวก
- ☐ 8. ผู้ปกครองไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนต่อ
- ☐ 9. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

(สำหรับผู้ปกครองที่ส่งบุตรไปโรงเรียนมัธยมที่อยู่ไกลบ้าน)

ข้อ 19 ท่านส่งบุตรไปโรงเรียนที่อยู่ไกลบ้าน เพราะเหตุใด (โปรดเลือกและเรียงเรียงอันดับความสำคัญ 4 อันดับ)

- ☐ 1. เพราะโรงเรียนมีชื่อเสียง
- ☐ 2. เพราะมีบ้านญาติที่ใกล้อยู่ใกล้โรงเรียนนั้น
- ☐ 3. เพราะมีคนช่วยเหลือให้ได้เรียนที่โรงเรียนนั้น
- ☐ 4. เพราะต้องการให้บุตรเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพดี
- ☐ 5. เพราะมีรายได้พอเพียงที่จะส่งบุตรได้
- ☐ 6. เพราะการเดินทางไปโรงเรียนสะดวก
- ☐ 7. เพราะบุตรต้องการเรียนโรงเรียนนี้
- ☐ 8. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

(สำหรับผู้ปกครองที่ไม่ส่งบุตรหลานเรียนต่อ)

ข้อ 20 ท่านไม่ประสงค์จะให้บุตรหลานของท่านเรียนต่อ ม.1 เพราะเหตุใด (โปรดเลือกและเรียงลำดับความสำคัญเพียง 3 อันดับ)

- ☐ 1. ไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนต่อ
- ☐ 2. ไม่แน่ใจว่าเรียนไปแล้วจะหางานทำได้
- ☐ 3. ยากจนไม่มีเงินที่จะส่งให้เรียนได้
- ☐ 4. ไม่มีคนช่วยแรงงาน
- ☐ 5. โรงเรียนอยู่ไกลไปมาไม่สะดวก
- ☐ 6. เด็กเรียนอ่อน กลัวเรียนไม่จบ
- ☐ 7. เด็กไม่ชอบเรียน
- ☐ 8. เด็กสุขภาพไม่ดี
- ☐ 9. เห็นลูกคนอื่นเขาเรียนมาแล้วไม่ได้ทำอะไร

☐ 10. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ข้อ 21 ท่านจะให้บุตรของท่านเรียนต่อชั้น ม.1 ในกรณีใดบ้าง (โปรดเรียงลำดับ
อันับความสำคัญ)

- ☐ 1. เมื่อมีรายได้มากกว่านี้
- ☐ 2. เมื่อมีโรงเรียนมัธยมอยู่ใกล้บ้านมากกว่านี้
- ☐ 3. เมื่อเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาเช่นเดียวกันกับ
ชั้นประถม
- ☐ 4. เมื่อแน่ใจว่าเรียนจบแล้วมีงานทำ
- ☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

(ลงชื่อ) ผู้สัมภาษณ์

วันที่

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ จำเริญ , ชื่อสกุล จินตานุกุล
เกิด ค่อนมกราคม พุทธศักราช 2490
ณ บ้านเลขที่ 18 หมู่ที่ 11 ตำบลบัวลอย อ.หนองแค
จ.สระบุรี
ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 79/9 หมู่ 4 ตำบลถนนใหญ่ อำเภอเมือง
จังหวัดชลบุรี 15000
ตำแหน่งปัจจุบัน ศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา
สถานที่ทำงาน ฝ่ายวิจัยและพัฒนา หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2507 ม.ศ. 3 โรงเรียนเชลล์สโธว์ ตำบลชลสิทธิ์ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี
พ.ศ. 2508 โรงเรียนนายสิบเหล่าปืนใหญ่
พ.ศ. 2516 พ.ศ. สอนสอบ จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2518 พ.ม. สอนสอบ จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2522 ค.บ. (ภาษาอังกฤษ) จากวิทยาลัยครูเทพสตรี จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2526 กศ.ม. (วัดผลการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2532 กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาความต้องการการให้บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น :
การศึกษาเฉพาะรายกรณีเปรียบเทียบโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอ
ที่มีอัตราการเรียนต่อสูงและต่ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ลพบุรี และสระบุรี

บทคัดย่อ
ของ
อดิศักดิ์ จินตานุกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำหลักสูตรปริญญาคุุณบัณฑิต
สาขาพัฒนาศึกษาศาสตร์
ตุลาคม 2532

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาความต้องการและการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เมื่อทำความเข้าใจและอธิบายปรากฏการณ์เกี่ยวกับการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิธีการศึกษาเป็นการศึกษารายกรณีเปรียบเทียบโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นรวม 9 โรงเรียน ในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อแตกต่างกัน 4 อำเภอ ซึ่งสุ่มเลือกมาจากจังหวัดชลบุรี สระบุรี และพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 400 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม อำเภอละ 5 ตำบล ตำบลละ 20 คน และผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 400 คน วิธีการรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม แบบสำรวจ และการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์ความแปรปรวน การวิเคราะห์การถดถอย และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อสูง ปริมาณและคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงกว่าโรงเรียนในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำคุณภาพการให้บริการการศึกษามีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา 2) ความตั้งใจและพฤติกรรมการเรียนต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความสอดคล้องกัน นักเรียนส่วนใหญ่ตั้งใจเรียนต่อมีพฤติกรรมได้เรียนต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แต่นักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย จะมีความตั้งใจและการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นสัดส่วนต่ำกว่า และมีความตั้งใจที่จะเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นนอกขอบเขตการให้บริการเป็นสัดส่วนสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย 3) โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 โรงเรียนจาก 9 โรงเรียน มีปริมาณการให้บริการการศึกษาสูงกว่า ปริมาณความต้องการการศึกษา โรงเรียนที่มีคุณภาพการให้บริการการศึกษาสูงในอำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อสูงเท่านั้นที่มีปริมาณการให้บริการการศึกษาต่ำกว่าปริมาณความต้องการการศึกษา 4) ตัวแปรสังคม-จิตวิทยา ตามทฤษฎีของฟิชเบิน ไวเซเน และลิสกา ตัวแปรคุณภาพการให้บริการการศึกษา และตัวแปรคุณลักษณะส่วนบุคคลและครอบครัว รวม 36 ตัวแปร สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรความตั้งใจในการเรียนต่อ และพฤติกรรมการเรียนต่อได้ตามสมมติฐาน ร้อยละ 64.67

และ 67.91 ตามลำดับ ตัวแปรที่มีอำนาจในการอธิบายสูง ได้แก่ จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความดูแล ลำดับบุตรที่เกิด จำนวนบุตรในครอบครัว สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้ของครอบครัว อาชีพบิดามารดา และการศึกษาของบิดาหรือมารดา บัณฑิตทางจิตวิสัย ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ม.3 อาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรประกอบอาชีพ การรับรู้คุณภาพการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อการเรียนต่อ การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ และการรับรู้ความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อ และ 5) ผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่ส่งบุตรเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา เพราะความยากจน และมีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นควรเน้นการสอนวิชาชีพให้นักเรียนสามารถประกอบอาชีพได้จริง

A Study of Demand and Supply for Education of the Lower
Secondary Schools : A Case Study Comparing Between
Amphoes Having High and Low Admission Rates in
Ayuthaya, Lop Buri and Sara Buri

AN ABSTRACT

BY

ADISAK CHINDANUKOOL

A Dissertation Submitted in partial fulfillment of requirements
for the Doctor of Education degree in Development Education.
at Srinakharinwirot University

October 1989

The main purposes of this research were to study the educational demand and supply of the lower secondary school in order to understand and explain the phenomena of the entrance to those schools of the prathomsuksa 6 students. The approach was a comparative case study comparing 9 lower secondary schools in 4 amphoes having different admission rates randomly selected from Ayuthaya, Lop Buri and Sara Buri. The sample consisted of 400 prathomsuksa 6 students which were selected by cluster random sampling : 20 students from each of 5 tambols which were randomly selected from each of 4 amphoes, and their parents. Data was collected by the methods employing questionnaires, survey from and interview schedules, and analyzed by descriptive statistics, correlation, analysis of variance, regression analysis and discriminant analysis.

The research results were 1) the lower secondary schools in amphoe having higher admission rates had higher quantity, and quality of lower secondary educational services as compared to those in amphoes having low admission rates. The quality of secondary educational services partly encouraged the prathomsuksa 6 students living in the catchment areas of the lower secondary schools, to enter those schools. 2) The students action were corresponding to their intentions to enter the lower secondary schools. Most of the students who intended to further their studies had entered the lower secondary schools. However, the students living in the catchment areas of the lower secondary schools having lower quality than the standard would intend to study in and enter to the lower secondary schools in a lower proportion, and would

intend to further their study in the lower secondary schools out of their catchment areas in a higher proportion than those living in the catchment areas of the schools having higher quality than the standard.

3) From 9 sampled lower secondary schools, only 7 had their quantity of the educational supply greater than the demand. Only those having high quality of educational services in amphoes having high admission rates had their quantity of the educational supply smaller than the demand.

4) The variations in the students intention to enter the lower secondary schools and their actions were accounted by the quality of the schools educational services and the socio-psychological variables based on Fishbein and Ajzen's Reasoned Action Theory and Lisk's Behavior Prediction Model for 64.67 and 67.91 percents respectively. The variables which had high predictive power were the number of children in the parents' custody, the order of sibling, the number of children in the family, socio-economic status, family income, parents' occupation and parents' education, subjective norm, parents' opinion towards an extension of compulsory education to mathayomsuksa 3, the parents' need concerning the occupations of their students, perception about the quality of the lower secondary schools, students' academic achievement, students' attitude toward their further education, students' perception of their academic ability and students' perception of peers expectation to further study. And finally

5) The reason's given by most of the parents for not encouraging their children to enter lower secondary school was poverty and they believed that lower secondary education should be emphasized on teaching vocational education in order to enable the secondary school graduates to have success in their career path.